

ปัจจัยและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา
กรณีศึกษา เขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช

วนัชพร จันทร์รักษา

วิทยานิพนธ์เสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

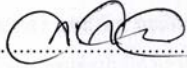
หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว

พฤษภาคม 2552

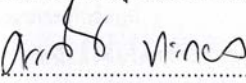
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยและพฤติกรรมของ
นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา กรณีศึกษา เขตเทศบาลนคร
นครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช" ของ วนัชพร จันทร์รักษา เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและ
การท่องเที่ยว ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

.....ประธาน
(ดร. ละเอียด ศิลาน้อย)

.....กรรมการ
(ดร. ธารินทร์ สวงเสริมศรี)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. สุทธินันท์ พรหมสุวรรณ)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. ครรชิต ทะกอง)

อนุมัติ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คินีนิจ คุ้มพงษ์วิบูลย์)
รักษาการในตำแหน่งคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

๗ พฤษภาคม 2552

ประกาศคุณูปการ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาของ ดร.ธารินทร์ สงวนเสริมศรี ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ รองศาสตราจารย์ ดร. สุทธินันท์ พรหมสุวรรณ กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้คำปรึกษา และคำแนะนำตลอดระยะเวลาในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ และขอขอบพระคุณคณะกรรมการวิทยานิพนธ์อีก 2 ท่าน ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร. ครรชิต ทะกอง และ ดร. ละเอียด ศิลาน้อย ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่อง จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์และทรงคุณค่า

ขอขอบพระคุณ คุณบัณฑิต สุทธิมุลิก ผู้อำนวยการกองศาสนาและวัฒนธรรม เทศบาลนครนครศรีธรรมราช ที่ได้กรุณาให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลวัดต่างๆในจังหวัดนครศรีธรรมราช ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. สุรัชย์ นิมาจิวัฒน์ อาจารย์ประจำภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจทานบทคัดย่อ (ABSTRACT) เป็นอย่างดี ขอขอบพระคุณ คุณอาชาญกิจ จันทรักษา และคุณอานพัตรธร จันทรักษา ที่ได้คำแนะนำในการเก็บข้อมูล พร้อมทั้งอำนวยความสะดวกตลอดระยะเวลาการเก็บข้อมูล

เหนือสิ่งอื่นใดขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ และ คุณแม่ ที่ให้กำลังใจและให้การสนับสนุนในทุกๆ ด้านด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาของจังหวัดนครศรีธรรมราชให้มีความหลากหลาย และตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น

วันชพร จันทรักษา

ชื่อเรื่อง	ปัจจัยและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา กรณีศึกษา เขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช
ผู้วิจัย	วันชัยพร จันทรักษา
ประธานที่ปรึกษา	ดร. ธารินทร์ สงวนเสริมศรี
กรรมการที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. สุทินันท์ พรหมสุวรรณ
ประเภทสารนิพนธ์	วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว, มหาวิทยาลัยนครสวรรค์, 2551
คำสำคัญ	การท่องเที่ยวเชิงศาสนา กิจกรรมเชิงศาสนา

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา กรณีศึกษา เขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช มีจุดมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความแตกต่างของเพศ อายุ อาชีพ ถิ่นที่อยู่อาศัย และรายได้ที่มีผลต่อบุคลิกภาพในการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ด้านการคมนาคม ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนา ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของเพศ อายุ อาชีพ ถิ่นที่อยู่อาศัย และรายได้ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาของนักท่องเที่ยวชาวไทย
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ด้านการคมนาคม ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนา ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยววัดในเขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 10 วัด ในเดือนพฤศจิกายน 2551 ถึง เดือนธันวาคม 2551 โดยมีขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.907 และได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแตกต่างค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way

ANOVA) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบไคว์สแควร์ (Chi-Square) และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแบบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson correlation)

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยววัดในเขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 10 วัด ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 55.30 มีอายุต่ำกว่า 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.00 ส่วนใหญ่เป็นนักเรียน/นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 28.80 มีถิ่นที่อยู่อาศัยในภาคใต้ คิดเป็นร้อยละ 59.30 ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ไม่มีรายได้ คิดเป็นร้อยละ 25.30 และมีจุดมุ่งหมายในการมาจังหวัดนครศรีธรรมราชเพื่อชมสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนา คิดเป็นร้อยละ 39.30

2. นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีเพศแตกต่างกันจะมีปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนาด้านการคมนาคม ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนา และด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. อาชีพและรายได้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาของนักท่องเที่ยวชาวไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 7 รายการ ได้แก่ พาหนะที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว รูปแบบการเดินทางท่องเที่ยว ลักษณะของกลุ่มนักท่องเที่ยว จุดมุ่งหมายของการมาเยือน ช่วงเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา จำนวนวันที่เข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา และระยะทางที่เหมาะสมของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนา

4. ปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนาด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ประกอบด้วย ภายในวัดมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว มีวิทยากรบรรยายข้อมูลและดำเนินกิจกรรมร่วมกับนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันมากที่สุดที่ระดับร้อยละ 70.90 และปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนาด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนาและด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ประกอบด้วย สภาพของโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้องมีการบูรณะขึ้นมาใหม่ให้มีความงดงาม และภายในวัดมีการจัดที่นั่งพัก ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยวตามจุดต่างๆ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันน้อยที่สุดที่ระดับร้อยละ 0.45

Title	FACTORS AND THAI BEHAVIOR AFFECTING RELIGIOUS TOURISM ACTIVITIES: A CASE STUDY OF A NAKHON SI THAMMARAT DISTRICT
Author	Wanachaporn Chantharaksa
Advisor	Tharin Sanguansermisri, Ph.D.
Co - Advisor	Associate Professor Suthinan Promsuwan, Ph.D.
Academic Paper	Thesis M.A. in Hotel and Tourism Management, Naresuan University, 2008
Keywords	Religious tourism, Religious activities

ABSTRACT

Factors and Thai behavior affecting religious tourism activities : A case study of a Nakhon Si Thammarat district is a thesis covering the following objectives.

1. To study the influence due to differences of genders, ages, occupations, domiciles and earnings on religious tourism with respect to transportation, religious tourism destinations, religious tourism activities and facilities.

2. To study the relationship between genders, ages, occupations, domiciles and earnings and Thai religious tourist behavior.

3. To study the relationship between religious tourism factors such as transportation, religious tourism destination, religious tourism activities and facilities.

The population under this study was Thai tourists who were visitors to the 10 temples in the Nakhon Si Thammarat Municipality from November 2008 to December 2008. A sample size of 400 was chosen and a questionnaire was used with a reliability of 0.907. The information is also analyzed by using the statistic; percentage; mean; standard deviation; t-test; One-Way ANOVA; Chi-Square; Pearson Correlation.

The results revealed that

1. Of the 400 tourists 55.30% were women, 31.00% were under 25 years old, 28.80% were students, 59.30% were from the southern region, 25.30% were unemployed and 39.30% made Nakhon Si Thammarat their destination for religious tourism.

2. Thai tourists of different genders had different priority on transportation, religious tourism destinations, religious tourism activities at 0.05 level.

3. Occupations and earnings were significantly related to Thai religious tourism behavior at 0.05 level with respect to transportation used, types of trip, types of tourist, purpose of the visit, duration of religious tourism activities and the distance of religious tourism destinations.

4. Religious tourism facilities such as tourist information services in the temple and qualified personnel to participate in the tourism activities are of highest concern at 70.90 level while facilities such as the renovation of the temples and recreation areas for tourists in the temple are of lowest concern at 0.45 level.

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาของปัญหา.....	1
จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....	6
ความสำคัญของการวิจัย.....	7
ขอบเขตของการวิจัย.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	10
สมมติฐานของการวิจัย.....	12
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	14
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและการท่องเที่ยวเชิงศาสนา.....	14
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับพุทธศาสนาและสถาปัตยกรรมทางศาสนา.....	18
ประวัติความเป็นมาของจังหวัดนครศรีธรรมราช.....	24
ประวัติความเป็นมาของวัดในเขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราช.....	24
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์.....	35
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการบริโภคของนักท่องเที่ยว.....	37
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับแรงจูงใจ.....	43
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนา.....	45
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	52
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	66
ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง.....	66
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	67
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	69
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	70

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย.....	71
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา.....	71
ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์.....	72
ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ของนักท่องเที่ยวชาวไทย.....	75
ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนา..	79
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน.....	83
ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ความแตกต่างค่าที (t-test).....	83
ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) และการวิเคราะห์ความแตกต่างของ ค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ (Multiple comparisons) ด้วยวิธีเชฟเฟ่ (Scheffe).....	87
ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบไครสแควร์ (Chi-square).....	221
ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแบบ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson correlation)..	286
5 สรุปผลการวิจัย.....	303
สรุปผลการวิจัย.....	303
อภิปรายผล.....	323
ข้อเสนอแนะ.....	332

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม.....	334
ภาคผนวก.....	340
ประวัติผู้วิจัย.....	352

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงความแตกต่างทางพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวกลุ่มธุรกิจและกลุ่มพักผ่อน	40
2	แสดงค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ.....	72
3	แสดงค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามช่วงอายุ.....	72
4	แสดงค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอาชีพ.....	73
5	แสดงค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามถิ่นที่อยู่อาศัยปัจจุบัน.....	73
6	แสดงค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายได้.....	74
7	แสดงค่าร้อยละของพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดนครศรีธรรมราช.....	75
8	แสดงค่าร้อยละของรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวจังหวัดนครศรีธรรมราช.....	75
9	แสดงค่าร้อยละของลักษณะกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยว...	76
10	แสดงค่าร้อยละของจุดมุ่งหมายการมาเยือนจังหวัดนครศรีธรรมราช.....	76
11	แสดงค่าร้อยละของความสนใจแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ นอกจากวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร.....	77
12	แสดงค่าร้อยละของช่วงเวลาที่นักท่องเที่ยวชาวไทยต้องการเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา.....	77
13	แสดงค่าร้อยละของจำนวนวันที่นักท่องเที่ยวชาวไทยต้องการเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา.....	78
14	แสดงค่าร้อยละของระยะทางที่นักท่องเที่ยวชาวไทยต้องการจากวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร เพื่อไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ.....	78
15	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญของปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนาด้านการคมนาคม.....	79
16	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญของปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนาด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนา.....	80
17	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญของปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนาด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว.....	81

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
18	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญของปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก.....	82
19	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนา จำแนกตามสถานภาพด้านเพศ.....	84
20	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของถนนสายรองที่เข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาเป็นถนนลาดยางมาตรฐาน จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ.....	87
21	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาตั้งอยู่ในย่านชุมชน จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ..	87
22	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาตั้งอยู่ในย่านชุมชน จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ เป็นรายคู่.....	88
23	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาต้องมีรถประจำทางท้องถิ่นผ่าน จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ.....	89
24	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดจะต้องมีเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียง จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ.....	89
25	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดจะต้องมีเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียง จำแนกตามสถานภาพด้านอายุเป็นรายคู่.....	90
26	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของลักษณะของวัดจะต้องเป็นวัดที่มีประวัติศาสตร์และมีชื่อเสียงมานาน จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ.....	91
27	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้องไม่มีการบูรณะขึ้นมาใหม่ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ.....	91

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
28	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของสภาพของโบสถ์วิหาร ภายในวัดจะต้องมีการบูรณะขึ้นมาใหม่ให้มีความงดงาม จำแนกตาม สถานภาพด้านอายุ.....	92
29	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของบรรยากาศภายในวัด จะต้องมีความร่มรื่น จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ.....	93
30	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดจะต้องมี ศิลปวัฒนธรรมที่มีความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่ จำแนกตามสถานภาพ ด้านอายุ.....	93
31	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดจะต้องมี พระพุทธรูปที่มีอายุมากกว่า 100 ปี จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ.....	94
32	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดจะต้องมี พระพุทธรูปที่มีอายุมากกว่า 100 ปี จำแนกตามสถานภาพด้านอายุเป็น รายคู่.....	94
33	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชม จะต้องมีโบราณวัตถุที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมได้ จำแนกตาม สถานภาพด้านอายุ.....	95
34	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชม จะต้องมีโบราณสถานที่มีอายุมากกว่า 100 ปี จำแนกตามสถานภาพด้าน อายุ.....	96
35	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชม จะต้องมีโบราณสถานที่มีอายุมากกว่า 100 ปี จำแนกตามสถานภาพด้าน อายุเป็นรายคู่.....	96
36	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชม จะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่น ๆ ที่เป็นจุดเด่นของวัด นอกจากกิจกรรมใน วันสำคัญทางพุทธศาสนา จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ.....	97

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
37	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชม จะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่น ๆ ที่เป็นจุดเด่นของวัด นอกจากกิจกรรมในวันสำคัญทางพุทธศาสนา จำแนกตามสถานภาพด้านอายุเป็นรายคู่.....	98
38	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยว เชิงศาสนาก่อให้เกิดความสุขทางใจ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ.....	99
39	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยว เชิงศาสนาช่วยเสริมความเป็นสิริมงคลให้กับชีวิต จำแนกตามสถานภาพ ด้านอายุ.....	99
40	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยว เชิงศาสนาช่วยเสริมให้การทำงานและการค้าขายเจริญรุ่งเรือง จำแนก ตามสถานภาพด้านอายุ.....	100
41	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยว เชิงศาสนาส่งผลให้ชีวิตคู่ราบรื่น จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ.....	101
42	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยว เชิงศาสนาส่งผลดีต่อสุขภาพร่างกาย จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ.....	101
43	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยว เชิงศาสนาก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจ จำแนกตามสถานภาพด้าน อายุ.....	102
44	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรม การท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจ จำแนกตาม สถานภาพด้านอายุเป็นรายคู่.....	102
45	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีร้านอาหารและเครื่องดื่ม ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพ ด้านอายุ.....	103

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
46	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอายุเป็นรายคู่.....	104
47	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ.....	104
48	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีร้านสินค้าที่ระลึก ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอายุเป็นรายคู่.....	105
49	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีการจัดที่นั่งพัก ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยวตามจุดต่างๆ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ.....	106
50	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีการติดตั้งหลอดไฟ เพื่อให้แสงสว่างตลอดเส้นทางท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ.....	106
51	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีการติดตั้งหลอดไฟ เพื่อให้แสงสว่างตลอดเส้นทางท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอายุเป็นรายคู่.....	107
52	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ.....	108
53	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอายุเป็นรายคู่.....	108

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
54	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีวิทยากร บรรยายข้อมูลและดำเนินกิจกรรมร่วมกับนักท่องเที่ยว จำแนกตาม สถานภาพด้านอายุ.....	109
55	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีแผนที่และ ป้ายแสดงข้อมูล ใ้บริการนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ..	110
56	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีศูนย์รักษา ความปลอดภัย ใ้บริการนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ...	110
57	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีลานจอดรถที่ ปลอดภัย ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ.....	111
58	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของบริการหน้าวัดมีรถ โดยสารประจำทางท้องถิ่น ใ้บริการนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพ ด้านอายุ.....	111
59	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของถนนสายรองที่เข้าไป ยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาเป็นถนนลาดยางมาตรฐาน จำแนกตาม สถานภาพด้านอาชีพ.....	112
60	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของถนนสายรองที่เข้าไป ยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาเป็นถนนลาดยางมาตรฐาน จำแนกตาม สถานภาพด้านอาชีพเป็นรายคู่.....	113
61	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของสถานที่ตั้งของแหล่ง ท่องเที่ยวเชิงศาสนาตั้งอยู่ในย่านชุมชน จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ	114
62	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของสถานที่ตั้งของแหล่ง ท่องเที่ยวเชิงศาสนาตั้งอยู่ในย่านชุมชน จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ เป็นรายคู่.....	115

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
63	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของสถานที่ตั้งของแหล่ง ท่องเที่ยวเชิงศาสนาต้องมีรถประจำทางท้องถิ่นผ่าน จำแนกตาม สถานภาพด้านอาชีพ.....	116
64	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของสถานที่ตั้งของแหล่ง ท่องเที่ยวเชิงศาสนาต้องมีรถประจำทางท้องถิ่นผ่าน จำแนกตาม สถานภาพด้านอาชีพเป็นรายคู่.....	117
65	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดจะต้องมี เกจอาจารย์ที่มีชื่อเสียง จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ.....	118
66	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดจะต้องมี เกจอาจารย์ที่มีชื่อเสียง จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพเป็นรายคู่.....	119
67	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของลักษณะของวัด จะต้องเป็นวัดที่มีประวัติศาสตร์และมีชื่อเสียงมานาน จำแนกตาม สถานภาพด้านอาชีพ.....	120
68	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของลักษณะของวัด จะต้องเป็นวัดที่มีประวัติศาสตร์และมีชื่อเสียงมานาน จำแนกตาม สถานภาพด้านอาชีพเป็นรายคู่.....	121
69	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของสภาพของโบสถ์วิหาร ภายในวัดจะต้องไม่มีการบูรณะขึ้นมาใหม่ จำแนกตามสถานภาพด้าน อาชีพ.....	122
70	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของสภาพของโบสถ์วิหาร ภายในวัดจะต้องมีการบูรณะขึ้นมาใหม่ให้มีความงดงาม จำแนกตาม สถานภาพด้านอาชีพ.....	123

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
71	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของสภาพของโบสถ์วิหาร ภายในวัดจะต้องมีการบูรณะขึ้นมาใหม่ให้มีความงดงาม จำแนกตาม สถานภาพด้านอาชีพเป็นรายคู่.....	124
72	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของบรรยากาศภายในวัด จะต้องมีความร่มรื่น จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ.....	125
73	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดจะต้องมี ศิลปวัฒนธรรมที่มีความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่ จำแนกตามสถานภาพ ด้านอาชีพ.....	126
74	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดจะต้องมี พระพุทธรูปที่มีอายุมากกว่า 100 ปี จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ.....	126
75	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชม จะต้องมีโบราณวัตถุที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมได้ จำแนกตาม สถานภาพด้านอาชีพ.....	127
76	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชม จะต้องมีโบราณวัตถุที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมได้ จำแนกตาม สถานภาพ ด้านอาชีพเป็นรายคู่.....	128
77	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชม จะต้องมีโบราณสถานที่มีอายุมากกว่า 100 ปี จำแนกตามสถานภาพ ด้านอาชีพ.....	129
78	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชม จะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่นๆที่เป็นจุดเด่นของวัด นอกจากกิจกรรมใน วันสำคัญทางพุทธศาสนา จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ.....	130

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
79	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชม จะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่นๆที่เป็นจุดเด่นของวัด นอกจากกิจกรรมในวัน สำคัญทางพุทธศาสนา จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพเป็นรายคู่.....	131
80	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยว เชิงศาสนาก่อให้เกิดความสุขทางใจ จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ.....	132
81	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรม การท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดความสุขทางใจ จำแนกตามสถานภาพ ด้านอาชีพเป็นรายคู่.....	133
82	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยว เชิงศาสนาช่วยเสริมความเป็นสิริมงคลให้กับชีวิต จำแนกตามสถานภาพ ด้านอาชีพ.....	134
83	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรม การท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมความเป็นสิริมงคลให้กับชีวิต จำแนก ตามสถานภาพด้านอาชีพเป็นรายคู่.....	135
84	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยว เชิงศาสนาช่วยเสริมให้การทำงานและการค้าขายเจริญรุ่งเรือง จำแนก ตามสถานภาพด้านอาชีพ.....	136
85	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรม การท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมให้การทำงานและการค้าขาย เจริญรุ่งเรือง จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพเป็นรายคู่.....	137
86	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยว เชิงศาสนาส่งผลให้ชีวิตคู่ราบรื่น จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ.....	138

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
87	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรม การท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลให้ชีวิตคู่ราบรื่น จำแนกตามสถานภาพ ด้านอาชีพเป็นรายคู่.....	139
88	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยว เชิงศาสนาส่งผลดีต่อสุขภาพร่างกาย จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ...	140
89	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรม การท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลดีต่อสุขภาพร่างกาย จำแนกตาม สถานภาพด้านอาชีพเป็นรายคู่.....	141
90	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยว เชิงศาสนาก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจ จำแนกตามสถานภาพ ด้านอาชีพ.....	142
91	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรม การท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจ จำแนกตาม สถานภาพด้านอาชีพเป็นรายคู่.....	143
92	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่าย อาหารและเครื่องดื่ม ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพ ด้านอาชีพ.....	144
93	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่าย อาหารและเครื่องดื่ม ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพ ด้านอาชีพเป็นรายคู่.....	145
94	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่าย สินค้าของที่ระลึก ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพ ด้านอาชีพ.....	146

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
95	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพเป็นรายคู่.....	147
96	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีการจัดที่นั่งพัก ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยวตามจุดต่างๆ จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ.....	148
97	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีการติดตั้งหลอดไฟ เพื่อให้แสงสว่างตลอดเส้นทางท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ.....	149
98	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ.....	149
99	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพเป็นรายคู่.....	151
100	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีวิทยากรบรรยายข้อมูลและดำเนินกิจกรรมร่วมกับนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ.....	152
101	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีวิทยากรบรรยายข้อมูลและดำเนินกิจกรรมร่วมกับนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพเป็นรายคู่.....	153
102	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีแผนที่และป้ายแสดงข้อมูล ไว้บริการนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ.....	154
103	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีศูนย์รักษาความปลอดภัย ไว้บริการนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ.....	155

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
104	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีศูนย์รักษา ความปลอดภัย ไว้บริการนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ เป็นรายคู่.....	156
105	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีลานจอดรถที่ ปลอดภัย ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ.....	157
106	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีลานจอดรถที่ ปลอดภัย ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ เป็นรายคู่.....	158
107	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของบริการหน้าวัดมีรถ โดยสารประจำทางท้องถิ่น ไว้บริการนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพ ด้านอาชีพ.....	159
108	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของถนนสายรองที่เข้าไป ยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาเป็นถนนลาดยางมาตรฐาน จำแนกตาม สถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย.....	160
109	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของถนนสายรองที่เข้าไป ยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาเป็นถนนลาดยางมาตรฐาน จำแนกตาม สถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัยเป็นรายคู่.....	161
110	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของสถานที่ตั้งของแหล่ง ท่องเที่ยวเชิงศาสนาตั้งอยู่ในย่านชุมชน จำแนกตามสถานภาพด้าน ถิ่นที่อยู่อาศัย.....	162
111	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของสถานที่ตั้งของแหล่ง ท่องเที่ยวเชิงศาสนาตั้งมีรถประจำทางท้องถิ่นผ่าน จำแนกตาม สถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย.....	162

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
112	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของสถานที่ตั้งของแหล่ง ท่องเที่ยวเชิงศาสนาต้องมีรถประจำทางท้องถิ่นผ่าน จำแนกตาม สถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัยเป็นรายคู่.....	163
113	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดจะต้องมี เกจอาจารย์ที่มีชื่อเสียง จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย.....	164
114	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดจะต้องมี เกจอาจารย์ที่มีชื่อเสียง จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัยเป็น รายคู่.....	165
115	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของลักษณะของวัด จะต้องเป็นวัดที่มีประวัติศาสตร์และมีชื่อเสียงมานาน จำแนกตาม สถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย.....	166
116	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของสภาพของโบสถ์วิหาร ภายในวัดจะต้องไม่มีการบูรณะขึ้นมาใหม่ จำแนกตามสถานภาพ ด้านถิ่นที่อยู่อาศัย.....	166
117	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของสภาพของโบสถ์วิหาร ภายในวัดจะต้องมีการบูรณะขึ้นมาใหม่ให้มีความงดงาม จำแนกตาม สถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย.....	167
118	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของบรรยากาศภายในวัด จะต้องมีความร่มรื่น จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย.....	168
119	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดจะต้องมี ศิลปวัฒนธรรมที่มีความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่ จำแนกตามสถานภาพ ด้านถิ่นที่อยู่อาศัย.....	168

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
120	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดจะต้องมี ศิลปวัฒนธรรมที่มีความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่ จำแนกตามสถานภาพ ด้านถิ่นที่อยู่อาศัยเป็นรายคู่.....	169
121	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดจะต้องมี พระพุทธรูปที่มีอายุมากกว่า 100 ปี จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่ อาศัย.....	170
122	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชม จะต้องมีโบราณวัตถุที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมได้ จำแนกตาม สถานภาพ ด้านถิ่นที่อยู่อาศัย.....	170
123	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชม จะต้องมีโบราณสถานที่มีอายุมากกว่า 100 ปี จำแนกตามสถานภาพ ด้านถิ่นที่อยู่อาศัย.....	171
124	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชม จะต้องมีโบราณสถานที่มีอายุมากกว่า 100 ปี จำแนกตามสถานภาพ ด้านถิ่นที่อยู่อาศัยเป็นรายคู่.....	172
125	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชม จะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่น ๆ ที่เป็นจุดเด่นของวัด นอกจากกิจกรรมใน วันสำคัญทางพุทธศาสนา จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย.....	173
126	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยว เชิงศาสนาก่อให้เกิดความสุขทางใจ จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่ อาศัย.....	173
127	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรม การท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดความสุขทางใจ จำแนกตามสถานภาพ ด้านถิ่นที่อยู่อาศัยเป็นรายคู่.....	174

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
128	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมความเป็นสิริมงคลให้กับชีวิต จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย.....	175
129	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมให้การทำงานและการค้าขายเจริญรุ่งเรือง จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย.....	175
130	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลให้ชีวิตคู่ราบรื่น จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย.....	176
131	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลดีต่อสุขภาพร่างกาย จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย.....	177
132	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจ จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย.....	177
133	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจ จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัยเป็นรายคู่.....	178
134	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีร้านอาหารและเครื่องดื่ม ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย.....	179
135	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีร้านอาหารและเครื่องดื่ม ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัยเป็นรายคู่.....	180

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
136	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย.....	181
137	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีการจัดที่นั่งพัก ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยวตามจุดต่างๆ จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย.....	181
138	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีการติดตั้งหลอดไฟ เพื่อให้แสงสว่างตลอดเส้นทางท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย.....	182
139	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย.....	183
140	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีวิทยากรบรรยายข้อมูลและดำเนินกิจกรรมร่วมกับนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย.....	183
141	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีแผนที่และป้ายแสดงข้อมูล ไว้บริการนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย.....	184
142	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีศูนย์รักษาความปลอดภัย ไว้บริการนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย.....	185
143	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีลานจอดรถที่ปลอดภัย ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย.....	185

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
144	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของบริการหน้าวัดมีรถ โดยสารประจำทางท้องถิ่น ไว้บริการนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพ ด้านถิ่นที่อยู่อาศัย.....	186
145	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของถนนสายรองที่เข้าไป ยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาเป็นถนนลาดยางมาตรฐาน จำแนกตาม สถานภาพด้านรายได้.....	187
146	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของสถานที่ตั้งของแหล่ง ท่องเที่ยวเชิงศาสนาตั้งอยู่ในย่านชุมชน จำแนกตามสถานภาพด้าน รายได้.....	187
147	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของสถานที่ตั้งของแหล่ง ท่องเที่ยวเชิงศาสนาตั้งอยู่ในย่านชุมชน จำแนกตามสถานภาพด้าน รายได้เป็นรายคู่.....	188
148	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของสถานที่ตั้งของแหล่ง ท่องเที่ยวเชิงศาสนาต้องมีรถประจำทางท้องถิ่นผ่าน จำแนกตาม สถานภาพด้านรายได้.....	189
149	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของสถานที่ตั้งของแหล่ง ท่องเที่ยวเชิงศาสนาต้องมีรถประจำทางท้องถิ่นผ่าน จำแนกตาม สถานภาพด้านรายได้เป็นรายคู่.....	190
150	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดจะต้องมี เกจอาจารย์ที่มีชื่อเสียง จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้.....	191
151	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดจะต้องมี เกจอาจารย์ที่มีชื่อเสียง จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้เป็นรายคู่.....	192

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
152	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของลักษณะของวัด จะต้องเป็นวัดที่มีประวัติศาสตร์และมีชื่อเสียงมานาน จำแนกตาม สถานภาพด้านรายได้.....	193
153	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของสภาพของโบสถ์วิหาร ภายในวัดจะต้องไม่มีการบูรณะขึ้นมาใหม่ จำแนกตามสถานภาพ ด้านรายได้.....	193
154	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของสภาพของโบสถ์วิหาร ภายในวัดจะต้องมีการบูรณะขึ้นมาใหม่ให้มีความงดงาม จำแนกตาม สถานภาพด้านรายได้.....	194
155	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของบรรยากาศภายในวัด จะต้องมีความร่มรื่น จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้.....	195
156	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดจะต้องมี ศิลปวัฒนธรรมที่มีความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่ จำแนกตามสถานภาพ ด้านรายได้.....	195
157	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดจะต้องมี พระพุทธรูปที่มีอายุมากกว่า 100 ปี จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้.....	196
158	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดจะต้องมี พระพุทธรูปที่มีอายุมากกว่า 100 ปี จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้ เป็นรายคู่.....	197
159	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชม จะต้องมีโบราณวัตถุที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมได้ จำแนกตาม สถานภาพ ด้านรายได้.....	198

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
160	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชม จะต้องมีโบราณวัตถุที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมได้ จำแนกตาม สถานภาพด้านรายได้ เป็นรายคู่.....	199
161	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชม จะต้องมีโบราณสถานที่มีอายุมากกว่า 100 ปี จำแนกตามสถานภาพด้าน รายได้.....	200
162	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชม จะต้องมีโบราณสถานที่มีอายุมากกว่า 100 ปี จำแนกตามสถานภาพด้าน รายได้เป็นรายคู่.....	201
163	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชม จะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่น ๆ ที่เป็นจุดเด่นของวัด นอกจากกิจกรรมในวัน สำคัญทางพุทธศาสนา จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้.....	202
164	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชม จะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่น ๆ ที่เป็นจุดเด่นของวัด นอกจากกิจกรรมใน วันสำคัญทางพุทธศาสนา จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้เป็นรายคู่....	203
165	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยว เชิงศาสนาก่อให้เกิดความสุขทางใจ จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้.....	204
166	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยว เชิงศาสนาช่วยเสริมความเป็นสิริมงคลให้กับชีวิต จำแนกตามสถานภาพ ด้านรายได้.....	204
167	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยว เชิงศาสนาช่วยเสริมให้การทำงานและการค้าขายเจริญรุ่งเรือง จำแนก ตามสถานภาพด้านรายได้.....	205

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
168	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรม การท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมให้การทำงานและการค้าขาย เจริญรุ่งเรือง จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้เป็นรายคู่.....	206
169	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยว เชิงศาสนาส่งผลให้ชีวิตคู่ราบรื่น จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้.....	207
170	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของความสำคัญของ กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลให้ชีวิตคู่ราบรื่น จำแนกตาม สถานภาพด้านรายได้เป็นรายคู่.....	208
171	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยว เชิงศาสนาส่งผลดีต่อสุขภาพร่างกาย จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้..	209
172	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยว เชิงศาสนาก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจ จำแนกตามสถานภาพด้าน รายได้.....	209
173	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรม การท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจ จำแนกตาม สถานภาพด้านรายได้เป็นรายคู่.....	210
174	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่าย อาหารและเครื่องดื่ม ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพ ด้านรายได้.....	211
175	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่าย อาหารและเครื่องดื่ม ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพ ด้านรายได้เป็นรายคู่.....	212

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
176	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่าย สินค้าของที่ระลึก ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้าน รายได้.....	213
177	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่าย สินค้าของที่ระลึก ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้าน รายได้เป็นรายคู่.....	214
178	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีการจัด ที่นั่งพัก ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยวตามจุดต่างๆ จำแนกตามสถานภาพ ด้านรายได้.....	215
179	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีการติดตั้ง หลอดไฟ เพื่อให้แสงสว่างตลอดเส้นทางท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพ ด้านรายได้.....	215
180	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีศูนย์บริการ นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้.....	216
181	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีวิทยากร บรรยายข้อมูลและดำเนินกิจกรรมร่วมกับนักท่องเที่ยว จำแนกตาม สถานภาพด้านรายได้.....	216
182	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีแผนที่และ ป้ายแสดงข้อมูล ไว้บริการนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้าน รายได้.....	217
183	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีศูนย์รักษา ความปลอดภัย ไว้บริการนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้	217

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
184	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีลานจอดรถที่ ปลอดภัย ไร้บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้...	218
185	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีลานจอดรถที่ ปลอดภัย ไร้บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้ เป็นรายคู่.....	219
186	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของบริการหน้าวัดมีรถ โดยสารประจำทางท้องถิ่น ไร้บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพ ด้านรายได้.....	220
187	แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างพาหนะที่ใช้ใน การเดินทางท่องเที่ยวกับสถานภาพด้านเพศ.....	221
188	แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างพาหนะที่ใช้ใน การเดินทางท่องเที่ยวกับสถานภาพด้านอายุ.....	222
189	แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างพาหนะที่ใช้ใน การเดินทางท่องเที่ยวกับสถานภาพด้านอาชีพ.....	224
190	แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างพาหนะที่ใช้ใน การเดินทางท่องเที่ยวกับสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย.....	226
191	แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างพาหนะที่ใช้ใน การเดินทางท่องเที่ยวกับสถานภาพด้านรายได้.....	228
192	แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเดินทาง ท่องเที่ยวกับสถานภาพด้านเพศ.....	229
193	แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเดินทาง ท่องเที่ยวกับสถานภาพด้านอายุ.....	230
194	แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเดินทาง ท่องเที่ยวกับสถานภาพด้านอาชีพ.....	232

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
195	แสดงค่าร้อยละและค่าโคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเดินทาง ท่องเที่ยวกับสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย.....	234
196	แสดงค่าร้อยละและค่าโคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเดินทาง ท่องเที่ยวกับสถานภาพด้านรายได้.....	236
197	แสดงค่าร้อยละและค่าโคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะกลุ่ม นักท่องเที่ยวกับสถานภาพด้านเพศ.....	237
198	แสดงค่าร้อยละและค่าโคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะกลุ่ม นักท่องเที่ยวกับสถานภาพด้านอายุ.....	238
199	แสดงค่าร้อยละและค่าโคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะกลุ่ม นักท่องเที่ยวกับสถานภาพด้านอาชีพ.....	240
200	แสดงค่าร้อยละและค่าโคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะกลุ่ม นักท่องเที่ยวกับสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย.....	242
201	แสดงค่าร้อยละและค่าโคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะกลุ่ม นักท่องเที่ยวกับสถานภาพด้านรายได้.....	244
202	แสดงค่าร้อยละและค่าโคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างจุดมุ่งหมายการ มาเยือนกับสถานภาพด้านเพศ.....	245
203	แสดงค่าร้อยละและค่าโคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างจุดมุ่งหมายการ มาเยือนกับสถานภาพด้านอายุ.....	246
204	แสดงค่าร้อยละและค่าโคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างจุดมุ่งหมายการ มาเยือนกับสถานภาพด้านอาชีพ.....	248
205	แสดงค่าร้อยละและค่าโคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างจุดมุ่งหมายการ มาเยือนกับสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย.....	250
206	แสดงค่าร้อยละและค่าโคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างจุดมุ่งหมายการ มาเยือนกับสถานภาพด้านรายได้.....	252

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
207	แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจแหล่ง ท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆกับสถานภาพด้านเพศ.....	253
208	แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจในแหล่ง ท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆกับสถานภาพด้านอายุ.....	254
209	แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจในแหล่ง ท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆกับสถานภาพด้านอาชีพ.....	256
210	แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจในแหล่ง ท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆกับสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย.....	258
211	แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจในแหล่ง ท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆกับสถานภาพด้านรายได้.....	260
212	แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างช่วงเวลาในการเข้า ร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนากับสถานภาพด้านเพศ.....	261
213	แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างช่วงเวลาในการเข้า ร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนากับสถานภาพด้านอายุ.....	262
214	แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างช่วงเวลาในการเข้า ร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนากับสถานภาพด้านอาชีพ.....	264
215	แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างช่วงเวลาในการเข้า ร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนากับสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย.....	266
216	แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างช่วงเวลาในการเข้า ร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนากับสถานภาพด้านรายได้.....	268
217	แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนวันที่เข้าร่วม กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนากับสถานภาพด้านเพศ.....	269
218	แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนวันที่เข้าร่วม กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนากับสถานภาพด้านอายุ.....	270

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
219	แสดงค่าร้อยละและค่าโคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนวันที่เข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนากับสถานภาพด้านอาชีพ.....	272
220	แสดงค่าร้อยละและค่าโคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนวันที่เข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนากับสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย.....	274
221	แสดงค่าร้อยละและค่าโคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนวันที่เข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนากับสถานภาพด้านรายได้.....	276
222	แสดงค่าร้อยละและค่าโคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆกับสถานภาพด้านเพศ.....	277
223	แสดงค่าร้อยละและค่าโคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆกับสถานภาพด้านอายุ.....	278
224	แสดงค่าร้อยละและค่าโคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆกับสถานภาพด้านอาชีพ.....	280
225	แสดงค่าร้อยละและค่าโคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆกับสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย.....	282
226	แสดงค่าร้อยละและค่าโคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆกับสถานภาพด้านรายได้.....	284
227	แสดงค่าความสัมพันธ์ของปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนาด้านการคมนาคม ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนา ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก.....	286

สารบัญภาพ

ภาพ		หน้า
1	กรอบแนวคิดการวิจัย.....	9
2	ประเภทของแรงจูงใจ 6 ประเภท.....	43
3	ปัจจัยส่วนบุคคลประเภทต่างๆ.....	48

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

การท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจ และสังคม โดยในแง่เศรษฐกิจนั้น สันติชัย เอื้อจงประสิทธิ์ (2550) ให้ความเห็นว่า การท่องเที่ยวก่อให้เกิดรายได้ในรูปแบบเงินตราต่างประเทศ ซึ่งจะช่วยในการปรับดุลการชำระเงินของประเทศ สร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจนอกจากนี้การส่งเสริมการท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่นก่อให้เกิดการกระจายตัวของนักท่องเที่ยวไปยังพื้นที่ต่างๆ ซึ่งนำมาสู่การจ้างงาน และการสร้างอาชีพทั้งในภาคการท่องเที่ยวโดยตรง และการจ้างงานในภาคอื่นที่เกี่ยวข้องมากขึ้น เกิดการกระจายรายได้ไปสู่ชุมชนและท้องถิ่น ซึ่งในภาพรวมแล้วจะนำไปสู่การสร้างความสำเร็จเติบโตทางเศรษฐกิจ และควมมีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ ในขณะที่ในแง่ทางสังคมนั้นการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวภายใต้แนวคิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจะทำให้เกิดการพัฒนาสาธารณสุขูปโภค และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆในแหล่งท่องเที่ยว ยกกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ ให้ดีขึ้น รวมทั้งช่วยปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนมีความรู้สึกรักและหวงแหนทรัพยากรการท่องเที่ยว ในท้องถิ่นของตนอันจะนำมาซึ่งการอนุรักษ์ฟื้นฟู และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีจิตสำนึก นอกจากนี้การเดินทางท่องเที่ยวยังเป็นการเปิดโลกทัศน์ให้แก่นักท่องเที่ยวได้นำความรู้และประสบการณ์จากการเดินทางมาปรับใช้ในการพัฒนาชีวิตและสังคมให้ดีขึ้น

กรุงเทพฯธุรกิจ (2550) ได้รายงานผลของศูนย์วิจัยกสิกรไทยปี พ.ศ. 2550 โดยให้ความเห็นว่า จังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นเมืองท่องเที่ยวอันดับ 4 ในภาคใต้ โดยมีภูเก็ตครองความนิยมอันดับ 1 รองลงมา คือ หาดใหญ่ และกระบี่ตามลำดับ ในปี พ.ศ. 2549 มีนักท่องเที่ยวทั้งคนไทยและต่างชาติเดินทางเข้ามาเยือนนครศรีธรรมราชรวมทั้งสิ้น 1.367 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 11 จากปี พ.ศ.2548 ที่เพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 1 และสร้างรายได้ด้านการท่องเที่ยวให้ นครศรีธรรมราช คิดเป็นมูลค่า 3,353 ล้านบาทเพิ่มขึ้นร้อยละ 15 จากปี พ.ศ. 2548 ที่เพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 0.01 การท่องเที่ยวของนครศรีธรรมราชพึ่งตลาดนักท่องเที่ยวคนไทยเป็นหลัก โดยร้อยละ 98 ของนักท่องเที่ยวที่มาเยือนนครศรีธรรมราชเป็นนักท่องเที่ยวคนไทย ส่วนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาเยือนนครศรีธรรมราชมีสัดส่วนเพียงร้อยละ 2 อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาจากโครงสร้างตลาดนักท่องเที่ยวคนไทยซึ่งเป็นตลาดท่องเที่ยวหลักของนครศรีธรรมราชในปี พ.ศ. 2549 พบว่า มีการขยายตัวอย่างเด่นชัดในกลุ่มนักท่องเที่ยวคนไทยจากตลาดท่องเที่ยว

ระยะใกล้ คือ ผู้ที่อยู่ในภาคใต้ ซึ่งมีสัดส่วนสูงถึง ร้อยละ 71 ของนักท่องเที่ยว คนไทยโดยรวม จากทุกภาคที่เดินทางเข้ามายังนครศรีธรรมราช โดยขยายตัวเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 41 จากปี พ.ศ. 2548 รองลงมา คือ ร้อยละ 14 เป็นผู้ที่อยู่ในกรุงเทพฯซึ่งขยายตัวช้าลง ขณะที่ผู้ที่อยู่ในภาคอื่นๆที่มีสัดส่วนรวมกันร้อยละ 15 ต่างเดินทางเข้ามาเยือนนครศรีธรรมราชลดลง เมื่อพิจารณาจากวัตถุประสงค์ของผู้ที่เดินทางมาเยือนนครศรีธรรมราชพบว่า ส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 71 เดินทางมาเพื่อพักผ่อนท่องเที่ยว แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าสัดส่วนของผู้ที่เดินทางมาเพื่อพักผ่อนท่องเที่ยวมีแนวโน้มลดลงจากร้อยละ 81 ในปี พ.ศ. 2548 ขณะที่สัดส่วนของผู้ที่เดินทางมาเพื่อการประชุมสัมมนา การติดต่อธุรกิจ และงานราชการ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น คือ จากเดิมร้อยละ 19 ในปี พ.ศ. 2548 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 28 ในปี พ.ศ. 2549 จากโครงสร้างในด้านวัตถุประสงค์ของการมาเยือนที่เปลี่ยนแปลงไปดังกล่าวส่งผลให้โครงสร้างด้านอายุของผู้มาเยือนนครศรีธรรมราชเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย โดยสัดส่วนของผู้มาเยือนกลุ่มที่มีอายุ 35 ปีขึ้นไปมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างเด่นชัดจากที่มีสัดส่วนเพียงร้อยละ 36 ในปี พ.ศ. 2548 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 58 ในปี พ.ศ. 2549

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2550) ได้ให้ความเห็นว่า สถานการณ์ท่องเที่ยวจังหวัดนครศรีธรรมราช ในปี พ.ศ. 2550 จัดอยู่ในทิศทางที่มีการเติบโตเพิ่มขึ้นสูงถึงร้อยละ 19.88 โดยพบว่าตลาดหลักของพื้นที่ยังคงเป็นผู้เยี่ยมเยือนคนไทยที่มีการเติบโตเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 20.48 ขณะที่ชาวต่างชาติมีการลดลงร้อยละ 5.01 โดยปัจจัยที่ทำให้ผู้เยี่ยมเยือนคนไทยมีอัตราการเติบโตค่อนข้างสูงคือ กระแสจตุคามรามเทพที่สืบเนื่องมาตั้งแต่ปลายปี พ.ศ. 2549 ช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาและการท่องเที่ยวภายในประเทศ ประกอบกับมีการส่งเสริมการท่องเที่ยวในช่วงนอกฤดูกาลท่องเที่ยว (เม.ย.-ก.ย.) โดยจัดการรวมนักท่องเที่ยวเส้นทางตามรอยขุนพันธรักษ์ราชเดช รวมทั้งสักการะตามวัดต่างๆในจังหวัด โดยจัดเส้นทางเชื่อมโยงไปจังหวัดใกล้เคียง อาทิ สุราษฎร์ธานี ชุมพร พัทลุง ส่งผลให้คนไทยที่นิยมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา มีอัตราการเติบโตสูงมาก จากอัตราการเข้าพักแรม โดยเฉพาะวันที่มีพิธีทางศาสนา ห้องพักจะเต็ม จากปกติที่มีเข้าพัก 50-60% ส่งผลให้เศรษฐกิจของจังหวัดเฟื่องฟูมาก นอกจากนี้แล้วยังมีการเปิดเที่ยวบินและการเพิ่มเที่ยวบิน อาทิ การเปิดเที่ยวบินของสายการบินแอร์เอเชียและสายการบินวันทูโก สำหรับชาวต่างชาติตลาดหลักยังคงมาจากประเทศมาเลเซียมากที่สุด โดยชาวมาเลเซียที่นับถือศาสนาพุทธนิยมพาลูกหลานมาบวชที่วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร นอกจากนี้ยังนิยมเดินทางมาเช่าวัตถุมงคลตามกระแสจตุคามอีกด้วย แต่เนื่องจากปัญหาความไม่ปลอดภัยในพื้นที่ชายแดนส่งผลกระทบต่อ การท่องเที่ยวในพื้นที่นครศรีธรรมราช และส่งผลให้จำนวนการเดินทางท่องเที่ยวของต่างชาติลดลง สำหรับลักษณะการเดินทางท่องเที่ยวของผู้เยี่ยมเยือนคนไทย พบว่าส่วนใหญ่ยังคงเป็นการ

เดินทางท่องเที่ยวภายในภูมิภาคเดียวกันมากที่สุด รองลงมาคือ ภาคตะวันออก เป็นการเดินทางท่องเที่ยวของกลุ่มที่ทำงาน ครอบครัว กลุ่มเพื่อน โดยใช้รถส่วนตัวมากที่สุด นอกจากนี้กลุ่มประชุมสัมมนา จัดเป็นตลาดที่มาแรงและมีแนวโน้ม การเติบโตเพิ่มขึ้นสูง ที่สามารถช่วยเสริมบรรยากาศการท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราชให้คึกคักยิ่งขึ้น ส่วนลักษณะการเดินทางของผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างชาติ พบว่าเป็นการเดินทางในลักษณะครอบครัวนิยมใช้รถส่วนตัวและรถนำเที่ยว โดยกลุ่มหลักเป็นชาวมาเลเซีย สถิติด้านระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวพักค้างประมาณ 2.34 วัน โดยมีค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวพักค้างเฉลี่ยต่อคนต่อวันประมาณ 1,421.40 บาท และมีรายได้ 3,841.96 ล้านบาท ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายอยู่ที่ 1,091.87 บาท และมีรายได้ 528.36 ล้านบาท เมื่อนำรายได้ทั้งหมดที่เกิดจากการท่องเที่ยวภายในจังหวัดนครศรีธรรมราชรวมเป็นเงินทั้งสิ้น 4,370.32 ล้านบาท เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 30.35 ซึ่งจัดเป็นจังหวัดที่มีอัตราการเติบโตของรายได้จากการท่องเที่ยวสูงสุดของภูมิภาคในปีนี้ และผู้เยี่ยมเยือนมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยในแต่ละวันประมาณ 1,371.35 บาท ที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.25 โดยส่วนใหญ่เป็นการใช้จ่ายค่าซื้อสินค้าและของที่ระลึกมากที่สุด สำหรับสถานการณ์ด้านการพักผ่อน มีการขยายจำนวนห้องพักเพิ่มขึ้นเป็น 2,700 ห้อง โดยอัตราการเข้าพักเฉลี่ยทั้งปีอยู่ที่ 53.92 ที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.98 โดยนักท่องเที่ยวมีระยะเวลาพำนักเฉลี่ยในสถานพักผ่อนประมาณ 1.63 วัน

ผู้อำนวยการสำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคใต้เขต 2 ให้ความเห็นเกี่ยวกับกระแสความศรัทธาในองค์จตุคามรามเทพที่มีชื่อเสียงโด่งดังมากในช่วงปลายปี พ.ศ. 2549 จนถึงต้นปี พ.ศ. 2551 ส่งผลให้นักท่องเที่ยวที่มีความเลื่อมใสศรัทธาต่างพากันเดินทางมายังจังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อเช่าเหรียญจตุคามรามเทพทำให้อาหารเข้าวัดอุ้มงคลเป็นที่คึกคักไปทั่วเมืองนครศรีธรรมราช รวมถึงพิธีปลุกเสกเหรียญจตุคามรามเทพที่มีการจัดทำพิธีทุกวัน และมีนักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางมาเข้าร่วมพิธีกันเป็นจำนวนมาก ทำให้ที่พักในตัวเมืองนครศรีธรรมราชมีอัตราการจองห้องพักที่สูงถึง 70-80% และมีสายการบินเปิดให้บริการเพิ่มขึ้นเป็น 43 เที่ยวบิน จึงทำให้รายได้ด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดนครศรีธรรมราชเพิ่มขึ้นมากกว่าร้อยละ 15-20% และมีเงินสะพัดมากถึง 6,000 ล้านบาท ซึ่งเป็นข้อมูลจากศูนย์วิจัยกสิกรไทย ด้วยเหตุนี้จึงทำให้เกิดธุรกิจที่พักใหม่ๆในตัวเมืองนครศรีธรรมราชมากมายไม่ว่าจะเป็น โรงแรม รีสอร์ท เกรสเฮาส์ โฮมสเตย์ แมนชั่น อพาร์ทเมนต์ ปัจจุบันนี้ที่พักในตัวเมืองนครศรีธรรมราชมีอยู่ประมาณ 34 แห่งและมีจำนวนห้องพักรวมกันประมาณ 2,305 ห้อง ซึ่งกระแสดังกล่าวได้ทำรายได้ให้กับการท่องเที่ยวของจังหวัดนครศรีธรรมราชเพิ่มขึ้นมากกว่าร้อยละ 15-20% เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกับปีที่แล้ว โดยเฉพาะช่วงเดือน มีนาคม-เมษายน เติบโตถึง 20-30 % ช่วงตั้งแต่

ต้นปีถึงสิ้นเดือนเมษายน มีนักท่องเที่ยวเข้ามานครศรีธรรมราช 1.3 ล้านคน มีเงินสะพัด 6,000 ล้านบาท อย่างไรก็ตามถ้ากระแสความศรัทธาในองค์ตุคามรามเทพหมดไป จำนวนนักท่องเที่ยวที่ต้องการเหรียญตุคามรามเทพไว้บูชาถึงจุดอิ่มตัว จังหวัดนครศรีธรรมราชก็จะกลับเข้าสู่ภาวะปกติ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวเชิงศาสนาเป็นอย่างมาก

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะส่งผลให้การท่องเที่ยวเชิงศาสนาของจังหวัดนครศรีธรรมราชประสบปัญหา เพราะสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนาที่โดดเด่นของจังหวัดและเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวมีเพียงแห่งเดียวคือ วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร ในขณะที่จังหวัดนครศรีธรรมราชมีศักยภาพในการที่จะพัฒนาวัดอื่นๆ ในเขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราชให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาได้อีกมาก เพราะจังหวัดนครศรีธรรมราชมีวัดเก่าแก่เป็นจำนวนมากที่มีประวัติความเป็นมาที่น่าสนใจและสามารถเป็นตัวดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้าไปเยี่ยมชมและร่วมทำกิจกรรมทางศาสนากับทางวัดได้ จากประเด็นปัญหาดังกล่าวส่งผลต่อธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวที่ได้มีการลงทุนก่อสร้างกันเป็นจำนวนมากในช่วงกระแสความศรัทธาในองค์ตุคามรามเทพ เช่น ธุรกิจที่พัก ธุรกิจบริการด้านการขนส่ง ธุรกิจบริการด้านบันเทิงและสันทนาการ ธุรกิจบริการด้านการนำเที่ยวในพื้นที่ เป็นต้น ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องผลักดันให้กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา เช่น ทัวร์ไหว้พระ เที่ยววัด เป็นกิจกรรมที่ยั่งยืนต่อไป

จากปัญหาที่เกิดขึ้นคือ กระแสความศรัทธาในองค์ตุคามรามเทพลดลง ส่งผลกระทบต่อ การท่องเที่ยวของจังหวัดนครศรีธรรมราช จึงทำให้จะต้องหากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆมารองรับ โดยมุ่งเน้นไปที่กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาของวัดต่างๆในเขตเทศบาลนคร นครศรีธรรมราช โดยงานวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการวิจัยโดยการสำรวจกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาของวัดในเขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราชจำนวน 10 วัด (พระครูปริยัติคุณาสัย รัน อาริโย เจ้าคณะอำเภอเมืองนครศรีธรรมราช, ผู้ให้สัมภาษณ์, 19 กรกฎาคม 2551) เป็นกรณีศึกษา โดยจะสำรวจข้อมูลวัดจากพระภิกษุที่จำพรรษาในวัดต่างๆ และจะสอบถามกับนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยววัดทั้ง 10 วัดในเขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัด นครศรีธรรมราช หลังจากนั้นจะนำข้อมูลของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาในแต่ละวัด พร้อมทั้งพฤติกรรมกรการท่องเที่ยวเชิงศาสนา และปัจจัยสำคัญในการท่องเที่ยวเชิงศาสนาของ นักท่องเที่ยวชาวไทย มาศึกษาถึงปัจจัยและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อกิจกรรม การท่องเที่ยวเชิงศาสนาต่อไป

ผู้วิจัยได้พิจารณาประเด็นของปัญหาที่ต้องมีการแก้ไข โดยมุ่งเน้นที่การหาปัจจัยและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ในประเด็นการศึกษา ดังนี้

ปัญหาด้านคุณสมบัติส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ อาชีพ ถิ่นที่อยู่อาศัย และรายได้ จากปัญหาดังกล่าวได้นำแนวคิดด้านปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมผู้บริโภคของ พิมพ์ชนก เครือสุคนธ์ (2545) อธิบายว่า “ลักษณะด้านประชากรศาสตร์ (Demographic) หรือ ปัจจัยส่วนบุคคล ในที่นี้ประกอบด้วยเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ มีความเกี่ยวพันอย่างใกล้ชิดกับความต้องการ และการตัดสินใจซื้อสินค้าของผู้บริโภค”

ปัญหาด้านพฤติกรรมการบริโภคของนักท่องเที่ยวชาวไทย ซึ่งประกอบด้วย พาหนะที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว รูปแบบการเดินทางของนักท่องเที่ยว ลักษณะของกลุ่มนักท่องเที่ยว จุดมุ่งหมายของการมาเยือน ความสนใจในแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ นอกจากวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร ช่วงเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา จำนวนวันที่เข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา และระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหารไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ จากปัญหาดังกล่าวมีทฤษฎีพฤติกรรมการบริโภคของ ฉลองศรี พิมลสมพงศ์ (2550, หน้า 33-47) ซึ่งกล่าวถึง “คำถาม 7 คำถามที่นิยมใช้ค้นหาพฤติกรรมการบริโภค ประกอบด้วย 6 Ws คือ Who, Who, What, Why, When, Where และ 1 How”

ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยสำคัญในการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ซึ่งประกอบไปด้วย ปัจจัยด้านการคมนาคม ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนา ปัจจัยด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา และปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก จากปัญหาดังกล่าวมีแนวคิดเกี่ยวกับสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวของ บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2542) ที่กล่าวว่า ทรัพยากรท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นประเภทใดก็ตามจะต้องสามารถดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้เดินทางไปเยี่ยมเยือนให้ได้ แต่การที่จะให้มีนักท่องเที่ยวเข้าไปเยี่ยมชมทรัพยากรท่องเที่ยวได้ก็ตามย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยที่สำคัญ 3 ประการ ดังนี้ 1) ทรัพยากรท่องเที่ยวต้องมีสิ่งดึงดูดใจ เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดของทรัพยากรท่องเที่ยว ที่ต้องมีสิ่งดึงดูดใจอย่างใดอย่างหนึ่งในการดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปเยี่ยมเยือนสถานที่นั้นๆ ซึ่งสิ่งดึงดูดใจการท่องเที่ยวย่อมแตกต่างกันไปตามความสนใจของนักท่องเที่ยวแต่ละคนหรือแต่ละกลุ่ม เช่น นักท่องเที่ยวกลุ่มหนึ่งอาจสนใจด้านความสวยงามของธรรมชาติ ก็จะชอบไปเที่ยวภูเขาหรือชายหาด หรือนักท่องเที่ยวอีกกลุ่มหนึ่งอาจสนใจด้านศิลปวัฒนธรรม ก็จะชอบไปเที่ยวชมวิถีชีวิตของชาวเขา หรือนักท่องเที่ยวอีกกลุ่มหนึ่งอาจสนใจด้านโบราณสถาน ก็จะชอบไปเที่ยวชมอุทยานประวัติศาสตร์ เป็นต้น 2) ทรัพยากรท่องเที่ยวต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวก

ความสะดวก เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของทรัพยากรท่องเที่ยวที่ต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวก บริการนักท่องเที่ยวที่เข้าท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างประทับใจ ทำให้นักท่องเที่ยวอยากจะท่องเที่ยววันขึ้น เช่น มีบริการอำนวยความสะดวกด้านน้ำประปา ไฟฟ้า การสื่อสาร การขนส่ง ที่พักแรม อาหาร นันทนาการ จำหน่ายสินค้าที่ระลึก แลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ เป็นต้น 3) ทรัพยากรท่องเที่ยวต้องมีเส้นทางคมนาคมเข้าถึง เป็นปัจจัยที่สำคัญของทรัพยากรท่องเที่ยวที่ต้องมีเส้นทางหรือโครงข่ายคมนาคมที่สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวนั้น ตลอดจนสามารถติดต่อเชื่อมโยงกันระหว่างแหล่งท่องเที่ยวกับบริเวณใกล้เคียงได้ ไม่ว่าจะเป็นเส้นทางคมนาคมทางรถยนต์ รถไฟ เรือ เครื่องบิน ซึ่งแล้วแต่ความจำเป็นของแหล่งท่องเที่ยวนั้นแต่ถ้าขาดเส้นทางคมนาคมเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวแล้ว แม้ว่าแหล่งท่องเที่ยวจะมีความสวยงามประทับใจเพียงใดก็ตามย่อมไร้คุณค่าอย่างสิ้นเชิง เพราะไม่สามารถเข้าไปเยี่ยมชมทรัพยากรนั้นได้

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยเรื่องปัจจัยและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา กรณีศึกษาเขตเทศบาลนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการกำหนดจุดมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความแตกต่างของเพศ อายุ อาชีพ ถิ่นที่อยู่อาศัย และรายได้ที่มีผลต่อปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ด้านการคมนาคม ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนา ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของเพศ อายุ อาชีพ ถิ่นที่อยู่อาศัย และรายได้ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาของนักท่องเที่ยวชาวไทย
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ด้านการคมนาคม ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนา ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ความสำคัญของการวิจัย

ความสำคัญของการวิจัยนี้อธิบายได้ ดังนี้

1. สามารถนำผลการวิจัยนี้ไปใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาของจังหวัดนครศรีธรรมราชให้มีความหลากหลาย และตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มที่ชื่นชอบการท่องเที่ยวเชิงศาสนามากยิ่งขึ้น
2. ผลการวิจัยนี้จะเป็นแนวทางในการแก้ปัญหา และปรับปรุงกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาให้มีความน่าสนใจ และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. ผลการวิจัยนี้จะเป็นตัวอย่างในการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาในแง่มุมอื่นๆให้กว้างขวาง นอกจากการศึกษาด้านลักษณะทางประชากรศาสตร์ พฤติกรรมนักท่องเที่ยวเชิงศาสนาของนักท่องเที่ยวชาวไทย และปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนาของนักท่องเที่ยวชาวไทย

ขอบเขตของงานวิจัย

การกำหนดขอบเขตของการวิจัยนี้จะอธิบายในประเด็นหัวข้อ ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) ที่ใช้แบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open-ended questionnaire) และแบบสอบถามปลายปิด (Close-ended questionnaire) ที่ประกอบด้วยข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ ข้อมูลพฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทย และข้อมูลปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนา เขตเทศบาลนครศรีธรรมราชจังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ขอบเขตตัวแปร

การกำหนดตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยจะกำหนดตัวแปร 2 ลักษณะ ดังนี้

2.1 ตัวแปรอิสระได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ถิ่นที่อยู่อาศัย และรายได้

2.2 ตัวแปรตามแบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่

2.2.1 พฤติกรรมนักท่องเที่ยวเชิงศาสนาของนักท่องเที่ยวชาวไทย ได้แก่ พาหนะที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว รูปแบบการเดินทางของนักท่องเที่ยว ลักษณะของกลุ่มนักท่องเที่ยว จุดมุ่งหมายของการมาเยือน ความสนใจในแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ นอกจากวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร ช่วงเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา จำนวนวันที่เข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา และระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหารไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ

2.2.2 ปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนา เขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้แก่ ด้านการคมนาคม ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนา ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

3. ขอบเขตด้านประชากร

นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยววัดในเขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 10 วัด ในเดือนพฤศจิกายน ถึง เดือนธันวาคม พ.ศ. 2551

4. ขอบเขตด้านพื้นที่

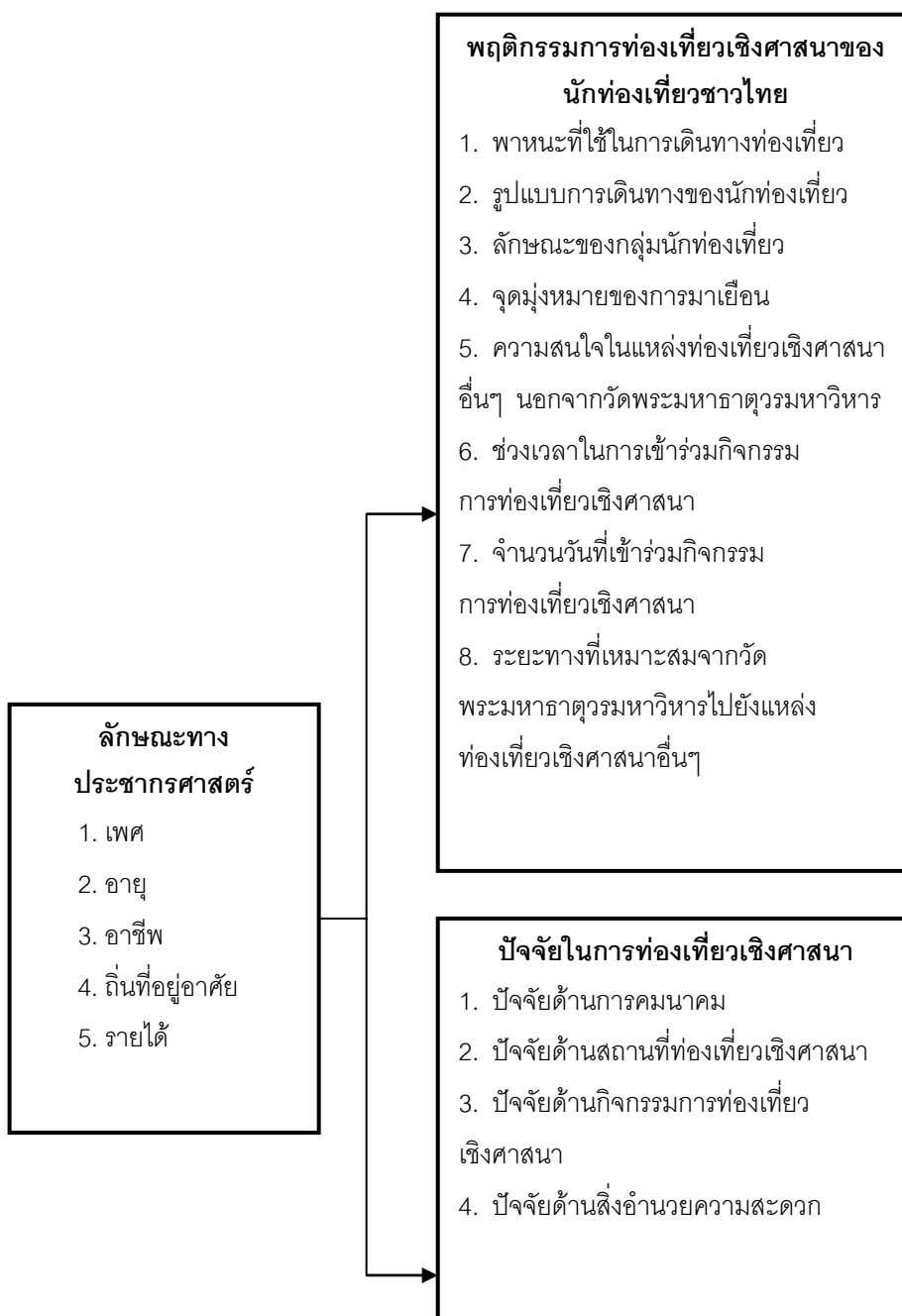
การวิจัยนี้มีขอบเขตของการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตพื้นที่ศึกษา ซึ่งครอบคลุมพื้นที่วัดในเขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 10 วัด ได้แก่ วัดหน้าพระบรมธาตุ วัดประดู่พัฒนาราม วัดแจ้ง วัดสระเรียง วัดบูรณาราม วัดพระมหาธาตุ วรมหาวิหาร วัดท่าโพธิ์ วัดศรีทิว วัดมเหยงคณ์ และวัดชายนา (พระครูปริยัติคุณาสัย รัน อาริโย เจ้าคณะอำเภอเมืองนครศรีธรรมราช, ผู้ให้สัมภาษณ์, 19 กรกฎาคม 2551) เหตุผลที่คัดเลือกวัดดังกล่าว เนื่องจากวัดเหล่านี้เป็นวัดที่อยู่ในเขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราช และอยู่ในบริเวณใกล้เคียงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ที่มีชื่อเสียงของจังหวัด จึงมีความเป็นไปได้ที่จะพัฒนาวัดเหล่านี้ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาต่อไป

5. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มประชากร ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ถึง เดือนธันวาคม พ.ศ. 2551 รวมทั้งสิ้นประมาณ 2 เดือน

ตัวแปรอิสระ

กลุ่มตัวแปรตาม

ภาพ 1 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย

จากกรอบแนวคิดการวิจัยสามารถอธิบายรายละเอียดได้ดังนี้ กลุ่มตัวแปรอิสระจำนวน 1 กลุ่ม คือ ตัวแปรลักษณะทางประชากรศาสตร์ ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ถิ่นที่อยู่อาศัย และรายได้ กลุ่มตัวแปรตามจำนวน 2 กลุ่ม โดยกลุ่มแรกคือ กลุ่มตัวแปรพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาของนักท่องเที่ยวชาวไทย ได้แก่ พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง รูปแบบการเดินทางของนักท่องเที่ยว ลักษณะของกลุ่มนักท่องเที่ยว จุดมุ่งหมายของการมาเยือน ความสนใจในแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ นอกจากวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร ช่วงเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา จำนวนวันที่เข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหารไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ และกลุ่มสองคือ กลุ่มตัวแปรปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนา เขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้แก่ ด้านการคมนาคม ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนา ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ดังนั้นตัวแปรอิสระด้านลักษณะทางประชากรศาสตร์จึงมีผลต่อตัวแปรตามด้านพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาของนักท่องเที่ยวชาวไทย และปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ตัวแปรตามทั้งสองตัวจึงมีผลต่อปัจจัยและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา กรณีศึกษาเขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช

นิยามศัพท์เฉพาะ

นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัยมี ดังนี้

1. นักท่องเที่ยว หมายถึง นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยววัดในเขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา หมายถึง กิจกรรมทุกประเภทภายในวัด ซึ่งเป็นวัดที่อยู่ในเขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราช ลักษณะกิจกรรมได้แก่ การทอดกฐิน การทอดผ้าป่า การทำบุญให้ทานไฟ การนั่งสมาธิฟังธรรม การจุดเทียนส่งธรรมสารภาพบาป การถวายโลงศพ การนำต้นไม้เงิน-ทองมาถวายเป็นพุทธบูชา การบวชสามเณรภาคฤดูร้อน การบวชชีพราหมณ์ การจัดกิจกรรมงานเดือนสิบ การเทศน์มหาชาติ การนั่งวิปัสสนากัมมัฏฐาน และการปฏิบัติธรรม
3. ลักษณะเด่นของแหล่งท่องเที่ยว หมายถึง ลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์เด่นเฉพาะอย่างของแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นสิ่งดึงดูดความสนใจให้นักท่องเที่ยวได้มาเที่ยวชม เช่น มีลักษณะแปลกตา มีความศักดิ์สิทธิ์เป็นที่สุดของโลก มีความเก่าแก่ มีคุณค่าของศิลปะ มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์

4. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ หมายถึง ลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล หรือ ลักษณะส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวไทย ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ถิ่นที่อยู่อาศัย และรายได้

5. พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาของนักท่องเที่ยวชาวไทย หมายถึง องค์ประกอบต่างๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงศาสนาในเขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งองค์ประกอบต่างๆประกอบไปด้วย พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง รูปแบบการเดินทางของนักท่องเที่ยว ลักษณะของกลุ่มนักท่องเที่ยว จุดมุ่งหมายของการมาเยือน ความสนใจในแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ นอกจากวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร ช่วงเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา จำนวนวันที่เข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา และระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหารไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ

6. ปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนา หมายถึง ปัจจัยที่นักท่องเที่ยวชาวไทยใช้เป็นตัวกำหนดหรือตัดสินใจที่จะเลือกไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาต่างๆ ในเขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยนักท่องเที่ยวชาวไทยจะพิจารณาจากปัจจัยดังนี้ ปัจจัยด้านการคมนาคม ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนา ปัจจัยด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา และปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

7. ปัจจัยด้านการคมนาคม หมายถึง ลักษณะของถนนที่ใช้ในการเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนา และพาหนะที่มีไว้บริการ

8. ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนา หมายถึง องค์ประกอบด้านต่างๆของสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนา ซึ่งประกอบไปด้วย สภาพของบรรยากาศภายในวัด เรื่องราวความมีชื่อเสียงและประวัติศาสตร์อันยาวนาน ความเก่าแก่ของพระพุทธรูป โบราณสถาน โบราณวัตถุ ความมีชื่อเสียงของพระเกจิอาจารย์ และการจัดกิจกรรมของวัดที่นอกเหนือจากกิจกรรมทางพุทธศาสนา

9. ปัจจัยด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา หมายถึง ความคาดหวังของนักท่องเที่ยวที่มีต่อกิจกรรมต่างๆที่จัดขึ้นภายในวัด เช่น กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ก่อให้เกิดความสุขทางใจ กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมความเป็นสิริมงคลให้กับชีวิต กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมให้การค้าขายเจริญรุ่งเรือง กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลให้ชีวิตคู่ราบรื่น กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลดีต่อสุขภาพ และกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจ

10. ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง สิ่งต่างๆที่วัดจัดไว้สำหรับอำนวยความสะดวกและบริการแก่นักท่องเที่ยว ซึ่งประกอบไปด้วย ร้านอาหาร ร้านเครื่องดื่ม สถานที่พักผ่อน

ลานจอดรถ ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ป้ายบรรยายสถานที่สำคัญภายในวัด วิทยากรบรรยาย ข้อมูล ศูนย์รักษาความปลอดภัย ความสว่างของแสงไฟบริเวณต่างๆภายในวัด และการจัดรถโดยสารประจำทางท้องถิ่นไว้บริการนักท่องเที่ยวบริเวณหน้าวัด

สมมติฐานของการวิจัย

1. สมมติฐานของการวิจัย

การวิจัยเรื่องปัจจัยและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา กรณีศึกษาเขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการกำหนดสมมติฐาน ดังนี้

1.1 ความแตกต่างของเพศ อายุ อาชีพ ถิ่นที่อยู่อาศัย และรายได้ที่มีผลต่อปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ด้านการคมนาคม ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนา ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

1.2 เพศ อายุ อาชีพ ถิ่นที่อยู่อาศัย และรายได้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาของนักท่องเที่ยวชาวไทย ได้แก่ พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง รูปแบบการเดินทางของนักท่องเที่ยว ลักษณะของกลุ่มนักท่องเที่ยว จุดมุ่งหมายของการมาเยือน ความสนใจในแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ นอกจากวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร ช่วงเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา จำนวนวันที่เข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหารไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ

1.3 ปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ด้านการคมนาคม ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนา ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกมีความสัมพันธ์กัน

การทดสอบสมมติฐานทั้งสามข้อจะทำการทดสอบที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

2. วิธีการทางสถิติที่ใช้สำหรับการวิจัย

วิธีการทางสถิติที่ใช้สำหรับการวิจัยนี้สามารถแบ่งได้ 2 ประเภท ได้แก่

2.1 วิธีการทางสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ซึ่งได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

2.2 วิธีการทางสถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics) ซึ่งได้แก่ การทดสอบสมมติฐานทั้งสามข้อ โดยมีการใช้สถิติการวิจัย ดังนี้

2.2.1 สมมติฐานข้อที่ 1 ใช้สถิติทดสอบหาความแตกต่างค่าที (t-test) ในกรณีการเปรียบเทียบของกลุ่ม 2 กลุ่ม และจะใช้สถิติทดสอบหาความแตกต่างค่าเอฟ (F-test) หรือ การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance: One-way ANOVA) ในกรณีการเปรียบเทียบมากกว่า 2 กลุ่ม เมื่อพบความแตกต่างจะทำการทดสอบด้วยการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ (Multiple comparisons) ด้วยวิธีของ เชฟเฟ (Scheffe)

2.2.2 สมมติฐานข้อที่ 2 ใช้สถิติทดสอบหาความสัมพันธ์แบบไควสแควร์ (Chi-Square)

2.2.3 สมมติฐานข้อที่ 3 ใช้สถิติทดสอบหาความสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson correlation)

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่องปัจจัยและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา กรณีศึกษาเขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยผู้วิจัยได้กำหนดประเด็นการทบทวนวรรณกรรม ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและการท่องเที่ยวเชิงศาสนา
2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับพุทธศาสนาและสถาปัตยกรรมทางศาสนา
3. ประวัติความเป็นมาของจังหวัดนครศรีธรรมราช
4. ประวัติความเป็นมาของวัดในเขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราช
5. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์
6. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับพฤติกรรมมารีโคมของนักท่องเที่ยว
7. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับแรงจูงใจ
8. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับปัจจัยในการท่องเที่ยว
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและการท่องเที่ยวเชิงศาสนา

1. ความหมายของการท่องเที่ยว สามารถอธิบายได้ ดังนี้

กุลวรา สุวรรณพิมล ให้ความหมายว่า การท่องเที่ยว (Tourism) มีความหมายกว้างขวางมาก แต่สามารถกำหนดได้โดยมีเงื่อนไขที่สำคัญ 3 ประการ ซึ่งเป็นเงื่อนไขตามหลักสากลโดยเฉพาะขององค์การการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (International Union of Official Travel Organization หรือ IUOTO) คือ ต้องเป็นการเดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว ต้องเป็นการเดินทางด้วยความสมัครใจ ต้องเป็นการเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใดๆก็ตามที่มีค่าใช้จ่ายหรือหารายได้ในกรณีนั้น (2548, หน้า 12)

ฉลองศรี พิมลสมพงษ์ ให้ความเห็นว่า การท่องเที่ยว (Tourism) หมายถึงการเดินทางเพื่อความเพลิดเพลิน และพักผ่อนหย่อนใจ และเป็นการเดินทางที่มีเงื่อนไข 3 ประการ คือ เดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว เดินทางด้วยความสมัครใจ และเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใดๆก็ได้ แต่ไม่ใช่เพื่อประกอบอาชีพหรือหารายได้ (2550, หน้า 4)

ม.ล.ต๋อย ชุมสาย และ ญิบพันธ์ พรหมโยธี ได้ให้ความเห็นว่า การท่องเที่ยวเป็น คำที่มีความหมายกว้างไม่เฉพาะเพียงการเดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ หรือเพื่อความสนุกสนาน เท่านั้นแต่การท่องเที่ยวยังหมายถึง การเดินทางเพื่อการประชุม เพื่อศึกษาหาความรู้ เพื่อการกีฬา เพื่อติดต่อธุรกิจ ตลอดจนการเยี่ยมญาติพี่น้องก็ถือว่าเป็นการท่องเที่ยวทั้งสิ้น (2527, หน้า 43)

ยุพดี เสตพรพรณ ให้ความเห็นว่าการท่องเที่ยว คือ การเดินทางเพื่อความบันเทิง รื่นเริงใจ เยี่ยมญาติหรือการไปร่วมประชุม แต่มิใช่เพื่อการประกอบอาชีพเป็นหลักเป็นฐาน หรือ ไปพักผ่อนอยู่เป็นการถาวร (2548, หน้า 287)

McIntosh and Goeldner ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวว่า การท่องเที่ยว หมายถึง ผลรวมของปรากฏการณ์ต่างๆ และความสัมพันธ์ระหว่างนักท่องเที่ยวกับธุรกิจ และ บริการต่างๆ รวมทั้งกับรัฐบาลประเทศเจ้าภาพและประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องอยู่ในกิจกรรมหรือกระบวนการในการดึงดูดด้วยการให้การต้อนรับที่เปี่ยมไปด้วยไมตรีจิต (McIntosh, 1977 อ้างอิงใน ศุภลักษณ์ อัครางกูร, 2551, หน้า 43)

ดังนั้นความหมายของการท่องเที่ยวในความหมายของผู้วิจัย คือ การเดินทางจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งเป็นการชั่วคราว และเป็นการไปด้วยความสมัครใจ โดยอาจมีเรื่องของธุรกิจ และการประชุมสัมมนาเข้ามาเกี่ยวข้องได้ แต่จะต้องไม่ได้ทำเป็นหลักเป็นฐาน จนกลายเป็น การประกอบอาชีพ

2. ทรัพยากรการท่องเที่ยวมี 3 ประเภท ดังนี้

ประเภทธรรมชาติ ได้แก่ ภูเขา น้ำตก ถ้ำ ลำธาร ทะเล ทะเลสาบ เกาะ น้ำพุ ร้อน บ่อน้ำร้อน เขตสงวนพันธุ์สัตว์ อุทยานแห่งชาติ วนอุทยานแห่งชาติ สวนสัตว์เปิด สวนรุกขชาติ เขื่อน อ่างเก็บน้ำ แหล่งน้ำจืด ห้วยหนอง คลอง บึง ปะการัง และธรรมชาติ ใต้ทะเล เป็นต้น

ประเภทประวัติศาสตร์ โบราณวัตถุสถาน และศาสนา ได้แก่ โบราณสถาน วัด อุทยานประวัติศาสตร์ ชุมชนโบราณ ศาสนสถาน กำแพงเมือง คูเมือง อนุสรณ์สถาน อนุสาวรีย์ ฯลฯ

ประเภทศิลปะและวัฒนธรรม ประเพณี และกิจกรรม ได้แก่ งานประเพณี ชีวิตความเป็นอยู่ วิถีชีวิต เช่น หมู่บ้านชาวเขา ชาวเล ศูนย์วัฒนธรรม สวนสนุก พิพิธภัณฑ์เหมืองแร่ สินค้าพื้นเมืองและแหล่งผลิต กีฬาต่างๆ แหล่งบันเทิงต่างๆ แหล่งซื้อของ ศูนย์การค้า เป็นต้น (กุลวรา สุวรรณพิมล, 2548, หน้า 49)

3. คุณลักษณะของทรัพยากรการท่องเที่ยว

ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่สามารถดึงดูดให้นักท่องเที่ยวได้เดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยว นั้น ควรมีลักษณะสำคัญ 4 ประการ ดังนี้

ความดึงดูดใจ (Attraction) เช่น ความสวยงามของธรรมชาติ ศิลปะ วัฒนธรรม โบราณสถาน สถานที่ทางประวัติศาสตร์ เป็นต้น

ความสามารถในการเข้าถึงง่าย (Accessibility) ทรัพยากรการท่องเที่ยวจะต้องมีเส้นทางคมนาคมเข้าถึง ซึ่งปัจจัยสำคัญของทรัพยากรการท่องเที่ยว คือ การมีเส้นทางหรือโครงข่ายคมนาคมสามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว นั้น ตลอดจนสามารถเชื่อมโยงกันระหว่างแหล่งท่องเที่ยวกับบริเวณใกล้เคียง

ความประทับใจ (Amenity) ทรัพยากรการท่องเที่ยวควรก่อให้เกิดความประทับใจในการเที่ยวชม เช่น การร่วมงานประเพณีสงกรานต์ทำให้เกิดความสนุกสนาน การเที่ยวชมวัดหรือโบราณสถาน ทำให้เกิดความประทับใจอารยธรรมในอดีต เป็นต้น

องค์ประกอบของการบริการ (Ancillary service) แหล่งท่องเที่ยวควรจัดสรรบริการพื้นฐานด้านต่างๆ ให้กับนักท่องเที่ยว เพื่ออำนวยความสะดวก และการบริการให้กับนักท่องเที่ยวได้รับความสุข ความเพลิดเพลิน ความประทับใจ ความปลอดภัย เป็นต้น โดยการบริการจะต้องได้มาตรฐานด้านความปลอดภัย ความสะอาด รวมถึงความมีมิตรไมตรีของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว เพื่อช่วยสนับสนุนให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวอย่างมีความสุข

4. สิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว อธิบายได้ดังนี้

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2542) กล่าวว่า ทรัพยากรท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นประเภทใดก็ตามจะต้องสามารถดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้เดินทางไปเยี่ยมชมเยือนให้ได้ แต่การที่จะให้นักท่องเที่ยวเข้าไปเยี่ยมชมทรัพยากรท่องเที่ยวได้ก็ตามย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยที่สำคัญ 3 ประการ ดังนี้

ทรัพยากรท่องเที่ยวต้องมีสิ่งดึงดูดใจ เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดของทรัพยากรการท่องเที่ยว ที่ต้องมีสิ่งดึงดูดใจอย่างใดอย่างหนึ่งในการดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปเยือนสถานที่นั้นๆ ซึ่งสิ่งดึงดูดใจการท่องเที่ยวย่อมแตกต่างกันออกไปตามความสนใจของนักท่องเที่ยวแต่ละคนหรือแต่ละกลุ่ม เช่น นักท่องเที่ยวกลุ่มหนึ่งอาจสนใจด้านความสวยงามของธรรมชาติ ก็จะชอบไปเที่ยวภูเขาหรือชายหาด หรือนักท่องเที่ยวอีกกลุ่มหนึ่งอาจสนใจด้านศิลปวัฒนธรรม ก็จะชอบไปเที่ยวชมวิถีชีวิตของชาวเขา หรือนักท่องเที่ยวอีกกลุ่มหนึ่งอาจสนใจด้านโบราณสถาน ก็จะชอบไปเที่ยวชมอุทยานประวัติศาสตร์ เป็นต้น

ทรัพยากรท่องเที่ยวต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวก เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของ ทรัพยากรท่องเที่ยว ที่ต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกบริการนักท่องเที่ยวที่เข้าท่องเที่ยวยังแหล่ง ท่องเที่ยวได้อย่างประทับใจ ทำให้นักท่องเที่ยวอยากจะทำท่องเที่ยวในวันขึ้น เช่น มีบริการอำนวยความสะดวกด้านน้ำประปา ไฟฟ้า การสื่อสาร การขนส่ง ที่พักแรม อาหาร นำเที่ยว จำหน่าย สินค้าที่ระลึก แลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ เป็นต้น

ทรัพยากรท่องเที่ยวต้องมีเส้นทางคมนาคมเข้าถึง เป็นปัจจัยที่สำคัญของทรัพยากร ท่องเที่ยวที่ต้องมีเส้นทางหรือโครงข่ายคมนาคมที่สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว นั้น ตลอดจน สามารถติดต่อเชื่อมโยงกันระหว่างแหล่งท่องเที่ยวกับบริเวณใกล้เคียงได้ ไม่ว่าจะเป็นเส้นทาง คมนาคมทางรถยนต์ รถไฟ เรือ เครื่องบิน ซึ่งแล้วแต่ความจำเป็นของแหล่งท่องเที่ยว นั้น แต่ถ้า ขาดเส้นทางคมนาคมเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวแล้ว แม้ว่าแหล่งท่องเที่ยวจะมีความสวยงามประทับใจ เพียงใดก็ตามย่อมไร้คุณค่าอย่างสิ้นเชิง เพราะไม่สามารถเข้าไปเยี่ยมชมทรัพยากรนั้นได้

5. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อธิบายได้ดังนี้

การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural tourism) หมายถึง การท่องเที่ยวเพื่อชมสิ่ง ที่แสดงความเป็นวัฒนธรรม เช่น ปราสาท พระราชวัง วัด โบราณสถาน โบราณวัตถุ ประเพณี วิถีการดำเนินชีวิต ศิลปะทุกแขนง และสิ่งต่างๆที่แสดงถึงความเจริญรุ่งเรืองที่มีการพัฒนาให้ เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม การดำเนินชีวิตของบุคคลในแต่ละยุคสมัย ผู้ท่องเที่ยวจะได้รับทราบ ประวัติความเป็นมา ความเชื่อ มุมมองความคิด ความศรัทธา ความนิยมของบุคคลในอดีต ที่ถ่ายทอดมาถึงคนรุ่นปัจจุบันผ่านสิ่งเหล่านี้ และการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมยังมีองค์ประกอบ ที่สำคัญ 3 ประการ ดังนี้

ประการแรก ต้องเปลี่ยนการท่องเที่ยว (Tourism) เป็นการเดินทาง (Travel) ให้ คนกลุ่มเล็กสร้างภูมิปัญญาของกลุ่มไปศึกษาตามความสนใจของตนเอง เป็นการเดินทางไปเพื่อ รู้จักท้องถิ่นและชุมชน มีความสุขกับการเดินทางเป็นเป้าหมาย ไม่ใช่การไปบุกรุกพิธีกรรมความ เชื่อของชาวบ้าน หรือไปซื้อทุกอย่างที่ขวางหน้า

ประการที่สอง ต้องให้การศึกษโดยเฉพาะเด็กๆให้เขาเรียนรู้และเข้าใจการท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรม เพราะในโลกปัจจุบันเราไม่มีทางเลือกให้นักท่องเที่ยวไปได้ การเดินทางที่สะดวก และผู้คนนิยมเดินทางมากขึ้น โดยเฉพาะประเทศไทยส่วนใหญ่จะเป็นนักท่องเที่ยวในทวีปเอเชีย ด้วยกัน ดังนั้นเราจึงควรให้การศึกษแก่เด็กๆและเยาวชนให้เรียนรู้และเผชิญกับสถานการณ์ เช่นนี้ และเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้วัฒนธรรมอย่างถูกต้อง

ประการที่สาม เราต้องเรียนรู้ที่จะเคารพวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านและของชุมชน รวมทั้งเคารพในวัฒนธรรม ศักดิ์ศรี และผู้คนของเราเองด้วย เราต้องมีพื้นที่ศักดิ์สิทธิ์ที่ผู้มาเยือน จะละเมิดมิได้ เพราะถ้าหากเราไม่เคารพวัฒนธรรมของเรา นักท่องเที่ยวชาติอื่นๆก็ไม่เคารพ เช่นกัน

จากความหมายของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อาจสรุปได้ว่า เป็นการท่องเที่ยวที่มุ่งสนใจในสิ่งเฉพาะอย่าง โดยมีการเรียนรู้จากผู้อื่น เช่น การเข้าร่วมกิจกรรมที่มีความแตกต่าง จากที่ตนเองเคยปฏิบัติ เพื่อเป็นการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมซึ่งกันและกัน เป็นต้น

6. การท่องเที่ยวเชิงศาสนา อธิบายได้ดังนี้

ศุภลักษณ์ อัครางกูร ให้ความเห็นว่า การท่องเที่ยวเชิงศาสนาเป็นการเดินทางโดยมีเหตุผลทางศาสนาเป็นหลัก ถือเป็นกรปฏิบัติที่มีมาตั้งแต่ยุคแรกๆ ซึ่งเหตุผลในการเดินทางที่แท้จริงแล้วอาจไม่มีการท่องเที่ยวเข้ามาเกี่ยวข้อง แต่ในปัจจุบันการเดินทางลักษณะนี้จะรวมกิจกรรมอื่นนอกเหนือจากกิจกรรมทางพุทธศาสนาอยู่ด้วย ผู้ที่นับถือศาสนาต่างๆ มักจะมีความเชื่อในการทำกิจกรรมทางศาสนา ซึ่งอาจรวมถึงการเดินทางไปสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์หรือประกอบพิธีกรรม อย่างไรก็ตามกิจกรรมบางอย่างได้ลดความนิยมไปเนื่องจากจำนวนผู้ที่นับถือศาสนาหรือความเชื่อนั้นลดลง สถานที่ประกอบพิธีทางศาสนามิได้มีเพียงผู้ที่นับถือศาสนานั้นเท่านั้นที่เข้าเยี่ยมชม หากแต่นักท่องเที่ยวอื่นๆยังให้ความสนใจเข้าชมความงาม หรือเข้าไปพักผ่อนสงบจิตสงบใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสภาพสังคมที่วุ่นวายในปัจจุบัน ผู้คนนิยมสถานที่ประกอบพิธีทางศาสนาเป็นที่พึ่งพิงทางจิตใจกันมาก (2551, หน้า 99)

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพุทธศาสนาและสถาปัตยกรรมทางศาสนา

1. ประวัติความเป็นมาของพุทธศาสนาในประเทศไทย

พระพุทธศาสนาเข้าสู่ดินแดนที่เป็นประเทศไทยในปัจจุบัน เมื่อประมาณ พ.ศ. 236 สมัยเดียวกับประเทศศรีลังกา ด้วยการส่งพระสมณทูตไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาในประเทศต่าง ๆ 9 สาย โดยการอุปถัมภ์ของพระเจ้าอโศกมหาราชกษัตริย์อินเดีย ในขณะนั้นประเทศไทยรวมอยู่ในดินแดนที่เรียกว่าสุวรรณภูมิ ซึ่งมีขอบเขตกว้างขวาง มีประเทศรวมกันอยู่ในดินแดนส่วนนี้ทั้ง 7 ประเทศในปัจจุบัน ได้แก่ ไทย พม่า ศรีลังกา กัมพูชา ลาว มาเลเซีย ซึ่งสันนิษฐานว่ามีใจกลางอยู่ที่จังหวัดนครปฐมของไทย เนื่องจากได้พบโบราณวัตถุที่สำคัญ เช่น พระปฐมเจดีย์ และรูปธรรมจักรวางหมอบเป็นหลักฐานสำคัญ แต่พม่าก็สันนิษฐานว่ามีใจกลางอยู่ที่เมืองสะเทิมภาคใต้ของพม่า พระพุทธศาสนาเข้ามาสู่สุวรรณภูมิในยุคนี้ นำโดยพระโสณะ

และพระอุตุระ พระเถระชาวอินเดียเดินทางมาเผยแผ่พุทธศาสนาในแถบนี้ จนเจริญรุ่งเรืองมาตามลำดับ

2. ความหมายของวัด

ชวลีพร วิริยะวงศ์ชัย (2548, หน้า 28) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับวัดว่า “วัดเป็นสถานที่ทางพุทธศาสนา ประกอบด้วยอาคารที่มีหน้าที่ใช้สอยแตกต่างกัน พุทธาวาส เป็นกลุ่มอาคารที่ประดิษฐานพระพุทธรูปและประกอบพิธีกรรม สังฆาวาส คือ เขตที่อยู่อาศัยของพระภิกษุสามเณร ในประเทศไทยมีวัดมากกว่า 30,000 วัด และการสร้างวัดยังถือว่าเป็นการทำบุญที่มีอานิสงส์ที่ยิ่งใหญ่”

3. การแบ่งระดับของวัดหรือพระอารามหลวง

พระอารามหลวงแบ่งออกได้เป็น 3 ชั้น คือ

พระอารามหลวงชั้นเอก หมายถึง วัดที่มีเจดีย์สถานสำคัญ เป็นวัดที่บรรจุพระบรมอัฐิหรือวัดที่มีเกียรติอย่างสูง มีเจ้าอาวาสเป็นพระราชาคณะผู้ใหญ่ขึ้นไป

พระอารามหลวงชั้นโท หมายถึง วัดที่มีเกียรติ มีเจ้าอาวาสเป็นพระราชาคณะสามัญขึ้นไป

พระอารามหลวงชั้นตรี หมายถึง วัดที่มีเกียรติหรือวัดสามัญ เจ้าอาวาสเป็นพระครูชั้นสูงขึ้นไป ซึ่งพระอารามหลวงนั้นยังแบ่งตามฐานันดรศักดิ์ออกได้เป็น 4 ชนิด คือ

ชนิดราชวรมหาวิหาร หมายถึง พระอารามที่พระมหากษัตริย์ สมเด็จพระราชินี สมเด็จพระยุพราช ทรงสร้างหรือปฏิสังขรณ์เป็นการส่วนพระองค์ โดยที่สิ่งปลูกสร้างนั้นมีขนาดใหญ่โตสมพระเกียรติ

ชนิดวรมหาวิหาร ลักษณะเดียวกับชนิดราชวรมหาวิหาร แต่มีความสำคัญน้อยกว่า

ชนิดราชวรวิหาร หมายถึง พระอารามที่พระมหากษัตริย์ สมเด็จพระราชินี สมเด็จพระยุพราช ทรงสร้างหรือปฏิสังขรณ์เป็นการส่วนพระองค์

ชนิดวรวิหาร หมายถึง พระอารามที่พระมหากษัตริย์ สมเด็จพระราชินี สมเด็จพระยุพราช ทรงสร้างหรือปฏิสังขรณ์แล้วพระราชทานเป็นเกียรติแก่ผู้อื่น พระอารามหลวงแต่ละชั้นมิได้หมายถึงว่าจะมีชนิดของพระอารามครบทั้ง 4 ประเภท ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับความสำคัญของสถานที่ ขนาดและผู้สร้าง ซึ่งจะเป็นสิ่งกำหนดชนิดของพระอารามดังกล่าว ในปัจจุบันได้มีการจัดแบ่งชนิดของพระอารามตามระดับชั้นดังนี้

พระอารามหลวงชั้นเอก แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ

1. ราชวรมหาวิหาร
2. ราชวรวิหาร
3. วรมหาวิหาร

พระอารามหลวงชั้นโท แบ่งเป็น 4 ระดับ คือ

1. ราชวรมหาวิหาร
2. ราชวรวิหาร
3. วรมหาวิหาร
4. วรวิหาร

พระอารามหลวงชั้นตรี แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ

1. ราชวรวิหาร
2. วรวิหาร
3. สามัญ ไม่มีสร้อยต่อท้ายชื่อ

4. ประเภทของวัด

วัดอรุณวาสี นิยมตั้งอยู่ในบริเวณที่เป็นป่าเขา ส่วนใหญ่มีเพียงกุฏิและศาลาโถง
อเนกประสงค์ ไม่มีอาคารและแบบแผนมากนัก พระสงฆ์ฝ่ายนี้จะอยู่จำวัดเฉพาะเพียงช่วง
เช้าพรรษา และจะมุ่งจุดศรัทธาป่าลึก ปักกลด ฝึกหัดกรรมฐานจิต และจาริกไปเรื่อยๆ ก่อนกลับ
ออกมาจำพรรษาที่วัดอีกครั้งเมื่อถึงฤดูเข้าพรรษาใหม่ ความต้องการทำสังฆกรรมใดๆ ก็เพียง
อาศัยการกำหนดขึ้นใช้เพียงชั่วคราวเท่านั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระเจดีย์ดูเหมือนจะไม่มีการสร้าง
ในวัดอรุณวาสีหรือ“วัดป่า”แทบเลย คงเป็นเพราะแนวความคิดของพระภิกษุสายนี้เน้นที่การปฏิบัติ
เพื่อให้เห็น “ธรรม” มากกว่า “รูป” ที่แม้เป็นตัวแทนองค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า แต่ก็ยังเป็นเพียงภาพ
สัญลักษณ์ที่ไม่ใช่วิถีทางแห่งการหลุดพ้น

วัดคามาวาสี สร้างขึ้นสำหรับเป็นที่พึ่งของชุมชนหรือเมืองโดยตรง ภารกิจหลักของ
พระภิกษุสงฆ์ฝ่ายนี้มุ่งไปในทางปฏิบัติด้านพิธีกรรมทางศาสนา และการเน้นศึกษาทางหนังสือเพื่อ
แสวงหาความรู้ สำหรับใช้ในการสั่งสอนฆราวาสมากกว่าฝึกปฏิบัติด้านวิปัสสนาธุระ พระสงฆ์
ฝ่ายนี้จึงมีความสัมพันธ์และเกี่ยวข้องกับโลกภายนอกตลอด ทำให้แนวทางหลักด้านปฏิบัติต้อง
เปลี่ยนไปจากการมุ่งหาหนทางเพื่อให้ “ตนเอง” พ้นจากสังสารวัฏ มาเป็นเพื่อช่วยให้ “ผู้อื่น”
พ้นทุกข์แทน เป็นการปฏิบัติที่ไม่ใช่เพื่อมุ่งผลตรัสรู้และนิพพาน หากแต่การเน้นผลทางปริยัติธรรม
ทั้งค้อยี่แนะช่วยเหลือบรรเทาทุกข์แก่เวไนยสัตว์ทั้งปวงได้ก็เท่ากับเป็นการสั่งสมทานบารมีและ
ยกระดับจิตใจของตนให้สูงขึ้นในขณะเดียวกัน ถือเป็นหลักสำคัญในการฝึกจิตเพื่อการ “ละวาง”

วัดประเภทนี้จะมืองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่เป็นอาคารมากกว่าวัดธรรมาวาสตามความต้องการใช้งาน การกำหนดแบบแผนทั้งด้านรูปแบบและแผนผังรวมมีกฎเกณฑ์ค่อนข้างชัดเจน (โชติ กัลยาณมิตร, 2539, หน้า 89)

5. ชนิดของวัด

ตามพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ในประเทศไทย พุทธศักราช 2505 กำหนดไว้ว่า วัดมี 2 ชนิด (กรมการศาสนา, 2526, หน้า 2) คือ

5.1 วัดที่ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา

5.2 สำนักสงฆ์

วิสุงคามสีมา หมายถึง เขตพื้นที่ที่พระภิกษุสงฆ์ขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตเพื่อใช้จัดตั้งวัดขึ้น แต่ในทางปฏิบัตินั้นเป็นการขอพระบรมราชานุญาตเฉพาะแต่บริเวณที่ตั้งพระอุโบสถเท่านั้น (สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส, 2529, หน้า 43)

สำนักสงฆ์ หมายถึง สถานที่ตั้งพำนักอาศัยของหมู่พระภิกษุสงฆ์ ซึ่งไม่ได้ขอพระบรมราชานุญาตใช้ผืนที่ดินแห่งนั้นเพื่อจัดตั้งเป็นวัดขึ้น ดังนั้นสำนักสงฆ์จึงไม่มีโรงพระอุโบสถเพื่อใช้เป็นที่ทำสังฆกรรม

วัดที่ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา ถือว่าเป็นวัดที่ถูกต้องและมีฐานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย วัดประเภทนี้ยังแยกออกเป็น 2 ประเภท คือ “วัดหลวงหรือพระอารามหลวง” กับ “วัดราษฎร์”

วัดหลวง หมายถึง วัดที่พระมหากษัตริย์หรือพระบรมวงศานุวงศ์ทรงสร้าง หรือวัดที่รัฐบาลหรือราษฎรทั่วไปสร้างขึ้นแล้วทรงรับไว้ในพระบรมราชูปถัมภ์

วัดราษฎร์ หมายถึง วัดที่ราษฎรทั้งหลายสร้างขึ้นตามศรัทธา

6. สิ่งก่อสร้างภายในวัด

สถาปัตยกรรมภายในวัดมีอยู่ด้วยกันหลายรูปแบบ แต่โดยทั่วไปแล้ววัดจะมีกฎเกณฑ์พื้นฐานและลักษณะการใช้งานของอาคารต่าง ๆ ดังนี้ (ชวลีพร วิริยะวงศ์ชัย, 2548, หน้า 28-29)

ระเบียง ในบางวัดอาจจะมีระเบียงล้อมรอบเขตพุทธาวาส เป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูป รวมทั้งมีการเขียนจิตรกรรมฝาผนังประดับไว้

กุฏิและหอฉัน (ที่สำหรับฉันภัตตาหารของพระภิกษุ) จะอยู่แยกออกมาในเขตสังฆาวาส

ศาลาการเปรียญ ใช้เป็นสถานที่ทำบุญ เลี้ยงพระ เทศนาธรรม หรือเป็นที่พักของผู้ที่มารักษาศีลในช่วงเทศกาล

หอไตร หรือหอพระไตรปิฎก เป็นสถานที่เก็บรักษาพระไตรปิฎก และหนังสือคัมภีร์ต่างๆ มีรูปร่างและขนาดแตกต่างกันไป มักนิยมสร้างเป็นเรือนเสาสูงไว้กลางสระน้ำ เพื่อป้องกันมดปลวก

พระอารามหลวง วัดที่มีชื่อขึ้นต้นด้วยคำว่า ราช ราชฯ หรือมหา มักเป็นพระอารามหลวง คือ วัดที่พระมหากษัตริย์ทรงสร้างขึ้น หรือมีผู้ถวายเป็นวัดส่วนพระองค์ ปัจจุบันมีราว 260 วัด

หอระฆัง คือ ที่สำหรับแขวนระฆังตีบอกเวลา และตีเรียกพระภิกษุให้มาลงโบสถ์ อุโบสถ หรือโบสถ์ เป็นสถานที่พระสงฆ์ชุมนุมกันทำสังฆกรรม มีลักษณะเหมือนกับวิหาร และเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปประธาน ซึ่งมักเป็นพระพุทธรูปสำคัญหรือศักดิ์สิทธิ์ที่สุดในวัด

วิหาร มีลักษณะคล้ายอุโบสถ แต่ไม่มีโบสถ์ล้อมรอบ ในบางวัดวิหารจะมีขนาดใหญ่กว่าอุโบสถ และบางวัดอาจมีวิหารได้หลายหลัง

โบสถ์มา จะปักไว้รอบอุโบสถ เพื่อเป็นหลักบอกเขตสังฆกรรม

พระพุทธรูป จะประดิษฐานในระเบียง อันเป็นเสมือนเส้นแบ่งเขตแดนระหว่างโลกภายนอกที่สับสนวุ่นวายกับวัดอันเป็นสถานที่สงบร่มเย็น

เจดีย์ เป็นที่ประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุ หรือ พระบรมอัฐิของกษัตริย์ วัดบางแห่งสร้างขึ้นในบริเวณของเจดีย์อันเป็นที่สักการบูชา

มณฑป มีผังเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส หลังคาซ้อนกันเป็นยอดแหลมขึ้นไป นิยมใช้ประดิษฐานรอยพระพุทธรูปบาท

ช่อฟ้า เป็นเอกลักษณ์ของสถาปัตยกรรมไทยที่เด่นชัดที่สุด และมีการสันนิษฐานกันว่าตัดแปลงมาจากรูปครุฑ สัตว์หิมพานต์ครึ่งคนครึ่งนก

ต้นโพธิ์ จะพบได้ในวัดโดยทั่วไป ตามคติความเชื่อของพุทธศาสนิกชน พระพุทธเจ้าทรงตรัสรู้ใต้ต้นพระศรีมหาโพธิ์

7. สถาปัตยกรรมทางศาสนา

ศาสนสถานในประเทศไทยมีอายุย้อนหลังขึ้นไปกว่าพันปี และสร้างด้วยวัสดุต่างๆ ด้วยมีจุดมุ่งหมายคล้ายคลึงกัน คือ ให้ดำรงอยู่คงทนถาวรเท่าที่จะทำได้ เช่น ปราสาทหินในศิลปะแบบเขมรสร้างด้วยหินทรายค่อนข้างคงทนถาวร และเมื่อได้รับการบูรณะแล้วมีสภาพสมบูรณ์มาก ส่วนอุโบสถและวิหารของวัดในสมัยสุโขทัยและอยุธยา ซึ่งก่ออิฐถือปูน ปัจจุบันมักเหลือเพียงฐานและเสา ส่วนที่เป็นศิลาแลง เช่น เจดีย์มักคงสภาพดีกว่า ศาสนสถานสมัยล้านนาและรัตนโกสินทร์หลายแห่งยังคงสภาพดีอยู่จนถึงปัจจุบัน ลักษณะของสถาปัตยกรรมแบบต่างๆ สามารถอธิบายได้ ดังนี้ (ชวลีพร วิริยะวงษ์ชัย, 2548, หน้า 30-31)

สถาปัตยกรรมแบบเขมร (พุทธศตวรรษที่ 15-18) ปราสาทหินในภาคอีสาน สร้างแบบศิลปะเขมรเป็นศาสนสถานในศาสนาฮินดูหรือพุทธมหายาน มักมีภาพแกะสลักลวดลายและเรื่องตามคติศาสนานั้นๆ มีบันไดนาคเชื่อมสู่พื้นที่ในปราสาท

สถาปัตยกรรมสุโขทัย (พุทธศตวรรษที่ 19-21) สถาปัตยกรรมสมัยกรุงสุโขทัยและกรุงศรีสุโขทัย ถือได้ว่าเป็นพัฒนาการก้าวสำคัญของสถาปัตยกรรมไทย ขณะที่ศิลปะแบบเขมรเสื่อมลง ที่นี้มีการสร้างอุโบสถและวิหารขึ้นมาประดิษฐานพระพุทธรูป และสร้างเจดีย์ที่ได้รับอิทธิพลมาจากเจดีย์ทรงระฆังของลังกา และเจดีย์ยอดทรงดอกบัวตูมที่ช่างสมัยสุโขทัยสร้างสรรค์เพิ่มเติมขึ้นมาใหม่

สถาปัตยกรรมอยุธยา (ปลายพุทธศตวรรษที่ 19 ถึงต้นพุทธศตวรรษที่ 25) ช่างอยุธยาปรับเปลี่ยนรูปแบบศิลปะจากอดีต ทั้งปราสาทเขมรและเจดีย์ทรงระฆังแบบลังกา จนมีลักษณะเฉพาะของตัวเอง สถาปัตยกรรมทางศาสนามีการประดับตกแต่งมากมาย เช่น ซอฟ้า บานประตู หน้าต่าง และหน้าบันแกะสลักลวดลาย

สถาปัตยกรรมล้านนา (กลางพุทธศตวรรษที่ 19-พุทธศตวรรษที่ 25) สถาปัตยกรรมทางศาสนาของล้านนาค้นได้แบบอย่างจากทวารวดี ต่อมาได้รับอิทธิพลของสุโขทัยและลังกา ยุคทองอยู่ในสมัยพุทธศตวรรษที่ 20-21 แต่ปัจจุบันแทบไม่เหลือเลย วัดในยุคต่อมาคือ พุทธศตวรรษที่ 24-25 เห็นได้ในเมืองเชียงใหม่ มักเป็นไม้แกะสลักลวดลายฝีมือประณีต ปิดทอง และมีรูปเขียนบนผนัง

สถาปัตยกรรมรัตนโกสินทร์ (ต้นพุทธศตวรรษที่ 25 ถึงปัจจุบัน) สถาปัตยกรรมสมัยรัตนโกสินทร์ หรือสมัยกรุงเทพฯ เริ่มต้นด้วยการพยายามจำลองแบบจากอยุธยา อุโบสถ (โบสถ์) และวิหารในยุคต้นยังคงมีลักษณะสืบทอดจากสถาปัตยกรรมสมัยอยุธยา ยุคต่อมานิยม

สร้างวัดให้มีขนาดใหญ่โตและประดับตกแต่งมากขึ้น และในพุทธศตวรรษที่ 25 อิทธิพลตะวันตกเริ่มปรากฏให้เห็นเด่นชัดขึ้น

สถาปัตยกรรมแบบศรีวิชัย สิ่งก่อสร้างแบบศรีวิชัยแถบอ่าวไทยและภาคใต้ ส่วนใหญ่จะถูกเจดีย์ก่ออิฐถือปูนสร้างครอบไว้ ตัวอย่างสิ่งก่อสร้างแบบศรีวิชัยที่นับว่าสมบูรณ์กว่าที่อื่น คือ เจดีย์วัดพระบรมธาตุไชยาราชวรวิหาร สร้างสมัยศรีวิชัยอายุกว่า 1,200 ปี

ประวัติความเป็นมาของจังหวัดนครศรีธรรมราช

จังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นจังหวัดที่ไม่มีความโดดเด่นในการเป็นเมืองท่องเที่ยว แต่เป็นเมืองที่มากด้วยคุณค่าทางประวัติศาสตร์ที่สุดของภาคใต้ เดิมมีชื่อว่า ลิงกอร์ เชื่อว่าเป็นเมืองหลวงของแคว้นตามพรลิงค์ อันรุ่งโรจน์ในช่วงก่อนพุทธศตวรรษที่ 10 เมื่อเข้าสู่พุทธศตวรรษที่ 10-16 เมืองลิงกอร์กกลายเป็นเมืองสำคัญของอาณาจักรศรีวิชัย และเป็นศูนย์กลางทางศาสนาพร้อมทั้งมีชื่อเรียกใหม่เป็นภาษาสันสกฤตว่า นครศรีธรรมราช ตามพระนามของพระเจ้าศรีธรรมโศกราช ผู้เป็นปฐมกษัตริย์แห่งราชวงศ์ปทุมวงศ์ ทั้งนี้ชื่อเมืองที่ตั้งขึ้นมาใหม่มีความหมายว่า นครอันงามสง่า แห่งพระราชผู้ทรงธรรม จากนั้นก็มีพ่อค้าชาวอินเดียเข้ามาตั้งถิ่นฐานเป็นจำนวนมาก จึงมีสถานสักการะแบบพราหมณ์ให้เห็นกันในบริเวณเมือง นอกจากนี้เมืองนครศรีธรรมราชยังมีชื่อเสียงด้านหนังตะลุง และเครื่องถมที่มีความวิจิตรงดงาม เป็นต้น (ชูลีพร วิริยะวงศ์ชัย, 2548, หน้า 368)

ประวัติความเป็นมาของวัดในเขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช ดังนี้

1. วัดหน้าพระบรมธาตุ

สถานที่ตั้ง ตำบลในเมือง อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช
สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย

ประวัติ วัดหน้าพระธาตุ ตั้งเมื่อ พ.ศ. 1800 ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อ พ.ศ. 2470

รายละเอียดของวัด วัดแห่งนี้เป็นที่พักของผู้มาทำบุญในช่วงแห่ผ้าขึ้นธาตุ

กิจกรรม การทอดกฐิน การทอดผ้าป่า การทำบุญให้ทานไฟ และวันธรรมสวนะ 8 ค่ำ 15 ค่ำ เดือนละ 4 ครั้ง

2. วัดประดู่พัฒนาราม

สถานที่ตั้ง ถนนราชดำเนิน ตำบลท่าวัง อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย

ประวัติ วัดประดู่พัฒนาราม หรือวัดประดู่ หรือวัดโต ตั้งเมื่อ พ.ศ. 1815 ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อ พ.ศ. 1820 การบริหารและการปกครอง มีเจ้าอาวาส เท่าที่ทราบนาม รูปที่ 1 พ่อท่านหนู ฐานิสฺสโร พ.ศ. 2472-2475 รูปที่ 2 พ่อท่านกล้า ธมฺมสาโร พ.ศ. 2475-2480 รูปที่ 3 พ่อท่านรุ่ง จิตฺตรกฺโข พ.ศ. 2480-2482 รูปที่ 4 พ่อท่านปาน กิตฺติปาโล พ.ศ. 2482-2484 รูปที่ 5 พ่อท่านศรีใหม่ ธมฺมรกฺโข พ.ศ. 2484-2494 รูปที่ 6 พระครูไพศาลพัฒนกิจ (บุญรอด ฆนฺตสุวณฺโณ) พ.ศ. 2494-2538 รูปที่ 7 พระครูปริยัติคุณาสัย (รัน อารีโย) พ.ศ. 2538-ปัจจุบัน

รายละเอียดของวัด ที่ดินตั้งวัดมีเนื้อที่ 19 ไร่ 54 ตารางวา โฉนดที่ดินเลขที่ 7062 อาณาเขต ทิศเหนือจดที่ดินวัดแจ้ง ทิศใต้ ทิศตะวันออกและทิศตะวันตกจดถนนสาธารณะ อาคารเสนาสนะ ประกอบด้วย อุโบสถ กว้าง 15 เมตร ยาว 25 เมตร เป็นอาคารครึ่งไม้ครึ่งตึก ศาลาการเปรียญ กว้าง 12 เมตร ยาว 20 เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ. 2503 เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็กทรงไทยชั้นเดียว กุฏิสงฆ์ จำนวน 7 หลัง เป็นอาคารครึ่งตึกครึ่งไม้ 3 หลัง และตึก 4 หลัง นอกจากนี้มี หอระฆัง หอกลอง และโรงครัว ปุชนิยะวัตถุ

ลักษณะเด่น มีพระประธานประจำอุโบสถ ปางมารวิชัย ขนาดหน้าตักกว้าง 8 นิ้ว สูง 20 นิ้ว เก๋งพระเจ้าตากหรือตึกพระเจ้าตาก ภายในเก๋งพระเจ้าตากมีบัว หรือ เจดีย์ ขนาดย่อม 1 องค์ ส่วนยอดเป็นรูปทรงดอกบัว สร้างเป็นบัว 3 ชั้น ย่อมุมไม้ 12 สูงประมาณ 2 เมตร ก่อด้วยอิฐถือปูน ประดับลวดลายด้วยกระจกสีปิดทองล่องชาด และบ่อน้ำเจ้าพระยา เป็นบ่อน้ำที่เจ้าพระยานคร (น้อยกลาง) สร้างขึ้นเมื่อประมาณ พ.ศ. 2385 เพื่อใช้น้ำในวันทำบุญเซ็งเหม้งประจำปี

กิจกรรม การบวชก่อนเรียนระยะเวลา 7 วัน การเข้าค่ายอบรมจริยธรรม 3 วัน 2 คืน ซึ่งดำเนินกิจกรรมตลอดทั้งปี การบวชวันเฉลิมพระชนมพรรษา 2 วัน 1 คืน กิจกรรมนั่งสมาธิ ฟังธรรม และกิจกรรมจุดเทียนส่องธรรมสารภาพบาป

3. วัดแจ้ง

สถานที่ตั้ง เลขที่ 23 ถนนราชดำเนิน หมู่ที่ 5 ตำบลปากพูน อำเภอเมือง นครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย

ประวัติ วัดแจ้ง เป็นอารามหลวงชั้นตรี ชนิดสามัญ ตั้งเมื่อ พ.ศ. 1823 เป็นวัดโบราณสันนิษฐานว่าสร้างในสมัยสุโขทัย ตามประวัติเล่าสืบกันว่าสร้างพร้อมกับวัดประดู่พัฒนาราม โดยมีพระมหาเถรอนุรุธและคณะ ซึ่งย้ายมาจากเมืองยศโลทร จังหวัดยโสธรในปัจจุบัน ได้มาพัฒนาวัดให้มีความเจริญรุ่งเรือง ครั้งถึงปี พ.ศ. 2330 วัดแจ้งได้ทรุดโทรมเพราะขาดการบำรุง ได้มีอุบาสิกซึ่งเป็นพี่สาวของเจ้าพระยานครพัฒน์ได้ปฏิสังขรณ์วัดประดู่พัฒนาราม จึงกล่าวได้ว่าวัดทั้งสองเป็นวัดแม่ลูก คือแม่สร้างวัดประดู่พัฒนารามส่วนลูกสร้างวัดแจ้ง นับว่าเป็นวัดสำหรับเจ้าผู้ครองเมืองนครจนถึงตระกูล ณ นคร สืบมาจนบัดนี้ วัดแจ้งนอกจากเป็นวัดที่เจ้าเมืองนครสร้างขึ้นและทำนุบำรุงมาโดยตลอด เมื่อคราวสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช เสด็จปราบก๊กเจ้านครได้ทรงประกอบพิธีปลุกเสก เพื่อความศักดิ์สิทธิ์ที่พระอุโบสถวัดนี้ด้วย นอกจากนี้ยังมีเก๋งเก็บบรมอัฐิพระเจ้าตากสินและอัฐิของเจ้านคร และบริวารญาติมิตร นับว่าเป็นวัดประวัติศาสตร์ที่มีความสำคัญมาแต่โบราณ ประกอบกับได้รับการพัฒนาและบูรณะจากตระกูล ณ นครและประชาชนทั่วไป และได้รับการสถาปนาเป็นพระอารามหลวงชั้นตรี ชนิดสามัญ เมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม พ.ศ. 2529 ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อ พ.ศ. 1825 เขตวิสุงคามสีมา กว้าง 20 เมตร ยาว 40 เมตร การบริหารและการปกครอง วัดแจ้งได้จัดการบริหารและการปกครองภายในวัด โดยยึดกฎระเบียบของทางคณะสงฆ์และพระธรรมวินัย ปัจจุบันเจ้าอาวาส มีนามว่า พระราชวิสุทธิมุนี (พร้อม โกวิท) ดำรงตำแหน่งเจ้าคณะภาค 16 และผู้อำนวยการวิทยาลัยสงฆ์ภาคทักษิณ

รายละเอียดของวัด ที่ดินตั้งวัดมีเนื้อที่ 17 ไร่ 5.10 ตารางวา อาณาเขตทิศเหนือจดถนนพัฒนาการ ทิศใต้จดถนนราชดำเนิน ทิศตะวันออกจดถนนพัฒนาการ ทิศตะวันตกจด ทางหลวงแผ่นดินสายนครศรี-ท่าแพ อาคารเสนาสนะ ประกอบด้วย อุโบสถ สร้างเมื่อ พ.ศ. 2521 เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก ศาลาอเนกประสงค์ สร้างเมื่อ พ.ศ. 2521 เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็กทรงไทย 2 ชั้น ศาลาอเนกประสงค์ สร้างเมื่อ พ.ศ. 2530 เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก ภูมิสงฆ์ จำนวน 9 หลัง เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก นอกจากนี้มี หอระฆัง หอดั้น หอกลอง โรงครัว เรือนเก็บพัสดุ ภูมิเจ้าอาวาส เรือนรับรองและซากโบราณวัตถุของพระอุโบสถแบบมหาอุด ขณะนี้เหลือเพียงฐานกว้าง 3 วา ยาว 6 วา ใช้ในการประกอบพิธีศักดิ์สิทธิ์ อาคารเรียนวิทยาลัยสงฆ์ภาคทักษิณ วิทยาเขตของมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก 3 ชั้น

ลักษณะเด่น ปูชนียะวัตถุ มีพระประธานประจำอุโบสถปางสมาธิ ขนาดหน้าตักกว้าง 59 นิ้ว สูง 49 นิ้ว สร้างเมื่อ พ.ศ. 2521 พระพุทธรูปสัมฤทธิ์ปางสมาธิ จำนวน 2 องค์ ศิลปะสมัยอยุธยาตอนต้น เมื่อก่อนได้พอกปูนทับไว้และได้แกะเอาออกเมื่อ พ.ศ. 2514 พระพุทธรูป เนื้อทองเหลือง จำนวน 2 องค์ เก่งเจ้าพระยานคร เป็นที่บรรจุอัฐิเจ้าพระยานคร (หนู) กับหม่อมทองเหนียวผู้เป็นมเหสี

กิจกรรม การศึกษาและการสาธารณสงเคราะห์ วัดแจ้งได้ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษา ได้เปิดสอนพระปริยัติธรรมทั้งแผนกธรรมบาลีและสามัญ ทั้งสำหรับพระภิกษุ สามเณร และสำหรับฆราวาสศึกษาด้วย นอกจากนี้ยังสนับสนุนให้มีโรงเรียนผู้ใหญ่ทั้งบรรพชิตและ ฆราวาส เปิดสอนโรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์ มีสำนักวิปัสสนาเปิดอบรมฝึกสอนกรรมฐาน และเป็นวิทยาเขตมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้จัดกิจกรรมต่างๆทางพระพุทธศาสนาเป็นประจำ และสนับสนุนกิจกรรมทางสังคมมาโดยตลอด ในปี พ.ศ. 2546 ได้เปิดศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด และมีการจัดกิจกรรมปฏิบัติธรรมสำหรับชาวต่างชาติ เป็นต้น

4. วัดสระเรียง

สถานที่ตั้ง เลขที่ 572 ถนนราชดำเนิน ตำบลในเมือง อำเภอเมือง นครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย

ประวัติ วัดสระเรียง ตั้งเมื่อ พ.ศ. 1880 กล่าวกันว่าพระเจ้าธนกุมารและเจ้าหญิงเหมชาลา ได้ฝังพระธาตุไว้ที่วัดหาดทรายแก้ว ต่อมาปี พ.ศ. 1100 ได้มีกษัตริย์พระนามว่า พระศรีธรรมโศกราชที่ 1 ได้ทำการสร้างองค์พระเจดีย์ พระองค์ได้สั่งให้ขุดดินจากที่ตั้งวัดสระเรียง เดียวนี้ ดินที่ขุดลึกลงไปนั้นกลายเป็นสระ ต่อมาประมาณ พ.ศ. 1765 ได้เปลี่ยนรูปเจดีย์จากเดิมเป็นแบบอย่างพระธาตุไชยา มาเป็นแบบลังกาเมื่อประมาณปี พ.ศ. 1867 พระเจ้าศรีมหาราชได้ทำการปฏิสังขรณ์ โดยเสริมองค์พระเจดีย์ให้สูงขึ้นไปจากที่เป็นโคงค์ว่าอยู่ก่อนไปจนถึงปล้องไฉน และตกแต่งที่ตั้งองค์พระเจดีย์ให้สะอาดร่มรื่น ในครั้งนี้ก็ได้ขุดดินจากวัดสระเรียงอีกทำให้สระเกิดเพิ่มขึ้นอีก สาเหตุที่ชื่อว่า “วัดสระเรียง” ก็เพราะว่าบริเวณวัดมีสระเรียงอยู่จึงได้ขนานนามของวัดนี้ว่า “วัดสระเรียง” ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อวันที่ 21 กันยายน พ.ศ. 2497 เขตวิสุงคามสีมา กว้าง 30 เมตร ยาว 60 เมตร การบริหารและการปกครอง มีเจ้าอาวาสเท่าที่ทราบนาม คือ รูปที่ 1 พระเฒ่า รูปที่ 2 พระครูกาชาด (จัด) พ.ศ. 2480-2511 รูปที่ 3 พระครูวินัย รูปที่ 4 พระใบฎีกาสวาท รูปที่ 5 พระสิริคณาภรณ์ พ.ศ. 2530-2542 รูปที่ 6 พระอธิการประหยัด วุฒิปญญ์ พ.ศ. 2542-ปัจจุบัน

รายละเอียดของวัด ที่ดินตั้งวัดมีเนื้อที่ 3 ไร่ 2 งาน 69 ตารางวา อาณาเขตทิศเหนือจดวัดร้าง ทิศตะวันออกจดบ้านประชาชน ทิศตะวันตกจดถนนราชดำเนิน อาคารเสนาสนะ ประกอบด้วย อุโบสถ กว้าง 5.80 เมตร ยาว 13.74 เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ. 2529 ศาลาการเปรียญ กว้าง 10.32 เมตร ยาว 18.38 เมตร กุฏิสงฆ์ จำนวน 2 หลัง เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก ศาลาอเนกประสงค์ กว้าง 14.19 เมตร ยาว 32.16 เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ. 2531 นอกจากนี้มีโรงเรียนปริยัติธรรม หอระฆัง โรงครัว และกุฏิเจ้าอาวาส

ลักษณะเด่น ปูชนียะวัตถุ มีพระประธานประจำอุโบสถ ปางมารวิชัย ขนาดหน้าตักกว้าง 41 นิ้ว สูง 59 นิ้ว สร้างเมื่อ พ.ศ. 2530 พระประธานประจำศาลาการเปรียญ ปางมารวิชัย ขนาดหน้าตักกว้าง 24 นิ้ว สูง 36 นิ้ว สร้างเมื่อ พ.ศ. 2529

กิจกรรม ด้านการศึกษา มีโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกธรรม เปิดสอนเมื่อ พ.ศ. 2535 โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกบาลี เปิดสอนเมื่อ พ.ศ. 2535 โรงเรียนปริยัติธรรมแผนกสามัญ เปิดสอนเมื่อ พ.ศ. 2535 ศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ เปิดสอนเมื่อ พ.ศ. 2533 และกิจกรรมอื่นๆ เช่น การทอดกฐิน การทอดผ้าป่า การทำบุญให้ทานไฟ และวันธรรมสวนะ 8 ค่ำ 15 ค่ำ เดือนละ 4 ครั้ง

5. วัดบูรณาราม

สถานที่ตั้ง ตำบลคลัง อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย

ประวัติ วัดบูรณาราม ตั้งเมื่อ พ.ศ. 2371 ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อ พ.ศ. 2442

กิจกรรม เนื่องจากวัดดังกล่าวเป็นสถานที่ตั้งของมูลนิธิประชาร่วมใจ ดังนั้นผู้คนจึงนิยมไปถวายโลงศพ และยังมีกิจกรรมอื่นๆ เช่น การทอดกฐิน การทอดผ้าป่า การทำบุญให้ทานไฟ และวันธรรมสวนะ 8 ค่ำ 15 ค่ำ เดือนละ 4 ครั้ง

6. วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร

สถานที่ตั้ง เลขที่ 435 ตำบลในเมือง อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช สังกัดคณะสงฆ์ธรรมยุต

ประวัติ วัดพระมหาธาตุ เป็นอารามหลวงชั้นเอก ชนิดวรมหาวิหาร ตั้งเมื่อ พ.ศ. 1098 เป็นวัดที่กษัตริย์ทรงสร้างขึ้นในระยะใกล้เคียงกับสร้างอาณาจักรศรีวิชัย เดิมไม่มีกษัตริย์จำพรรษาเพราะเป็นเขตพุทธาวาส การบำรุงรักษาโบราณสถานภายในวัดพระมหาธาตุ

เจ้าผู้ครองนครร่วมกับพระเถระช่วยกันบูรณปฏิสังขรณ์เป็นครั้งคราว โดยมีพระครูเหมเจติยานุรักษ์ เป็นผู้รับผิดชอบ ในปี พ.ศ. 2458 พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวได้เสด็จประพาสเมือง นครศรีธรรมราช ทรงพระราชดำริว่าสมควรให้พระสงฆ์มาดูแลวัดมหาธาตุจึงรับสั่งให้สมเด็จพระบรมวงศ์เธอเจ้าฟ้ายุคลทิฆัมพร กรมหลวงลพบุรีราเมศวร์ ซึ่งขณะนั้นทรงดำรงตำแหน่งอุปราช มณฑลปักษ์ใต้ ได้นิมนต์พระครูวินัยธร (นุ่น) ให้มาปกครองวัด จึงมีพระภิกษุอยู่จำพรรษาจนถึงทุกวันนี้ ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อ พ.ศ. 1389 การบริหารและการปกครองมีเจ้าอาวาสเท่าที่ทราบนาม คือ รูปที่ 1 พระครูวินัยธร (นุ่น) รูปที่ 2 พระครูปลัดแก้วชิน รูปที่ 3 พระญาณเวที (ลือ) รูปที่ 4 พระรัตนธัชมุนี (แบน) รูปที่ 5 พระธรรมรัตโนภาส (ประดับ อาภาโส) รูปที่ 6 พระราชธรรมสุธี (สมปอง)

รายละเอียดของวัด ที่ดินตั้งวัดมีเนื้อที่ 40 ไร่ 2 งาน 18.2 ตารางวา โฉนดที่ดินเลขที่ 17 อาณาเขต ทิศเหนือจดถนนมั่งคุด ทิศใต้จดถนนหน้าพระลาน ทิศตะวันออกจดถนนราชดำเนิน ทิศตะวันตกจดถนนพระบรมธาตุ มีที่ธรณีสงฆ์ 17 ไร่ 82 ตารางวา อาคารเสนาสนะ ประกอบด้วย อาคาร ฌ นคร 1 เป็นอาคารครึ่งตึกครึ่งไม้ 2 ชั้น กว้าง 9.50 เมตร ยาว 16.50 เมตร กุฏิสงฆ์ จำนวน 6 หลัง เป็นอาคารครึ่งตึกครึ่งไม้ 4 หลัง คอนกรีตเสริมเหล็ก 2 หลัง สำนักงานเจ้าคณะจังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็กทรงไทย ชั้นเดียว ศาลาอนุสรณ์สุนทร เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็กทรงไทย อาคารสุวรรณ เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก 2 ชั้น อาคารอเนกประสงค์ นอกจากนี้มีอาคารเสนาสนะต่างๆ ดังนี้ คือ หอระฆัง

ลักษณะเด่น ปูนีเยะวัดถุ มีพระศรีศากยมุนีศรีธรรมราช เป็นพระประธานประดิษฐานอยู่ในพระวิหารหลวง ปางมารวิชัย พระธรรมศาลา ปางมารวิชัยประดิษฐานในวิหารธรรมศาลา พระพุทธรูปปางมารวิชัยลักษณะแบบอุทงประดิษฐานในวิหารเขียน พระพุทธรูปปางประทานพรแทนองค์เจ้าชายทนกุมาร พระพุทธรูปปางห้ามญาติแทนองค์เจ้าหญิงเหมษาลา เป็นพระพุทธรูปทรงเครื่องกษัตริย์โบราณ พระพุทธรูปปางมารวิชัย ทรงเครื่องกษัตริย์โบราณ สวมชฎายอดสูงสมัยอยุธยาแทนองค์พระเจ้าศรีธรรมโศกราช พระพุทธรูปเนื้อสำริดนาม “พระพวย” พระพุทธรูปไสยาสน์องค์ใหญ่ประดิษฐานในวิหารโพธิ์ลังกา พระบรมราชาเป็นพระพุทธรูปสมัยอยุธยาประดิษฐานในวิหารโพธิ์ลังกา พระบุญมากปางนาคปรก เป็นพระพุทธรูปสมัยศรีวิชัย สร้างด้วยหินทราย ประดิษฐานในวิหารโพธิ์ลังกา พระพุทธรูปหินเขียวปางประทานพร สมัยทวารวดี สร้างด้วยหินสีเขียว ประดิษฐานในวิหารโพธิ์ลังกา พระพุทธรูปแทนองค์

เจ้าพระยานคร (พัฒน์) ประดิษฐานในพระวิหารเขียน พระพุทธรูปแทนพระองค์เจ้าพระยานคร (น้อย) ประดิษฐานในพระวิหารเขียน พระพุทธไสยาสน์องค์ใหญ่ ประดิษฐานที่พระวิหารคด

กิจกรรม วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหารเป็นที่เคารพสักการะของพุทธศาสนิกชน จนมีประเพณีแห่ผ้าเพื่อนำไปห่มพระบรมธาตุเจดีย์เพื่อเป็นพุทธานุชา พุทธศาสนิกชนบางกลุ่มจะนำเครื่องประดับและของมีค่ามาถวายเป็นพุทธานุชา บางกลุ่มนำต้นไม้เงิน-ทองมาถวายเป็นพุทธานุชา การบวชสามเณรภาคฤดูร้อน การจัดกิจกรรมงานเดือนสิบ การเทศน์มหาชาติ และการปฏิบัติธรรม

7. วัดท่าโพธิ์

สถานที่ตั้ง ถนนท่าโพธิ์ ตำบลท่าวัง อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช

ประวัติ วัดท่าโพธิ์ เป็นพระอารามหลวงชั้นตรี ชนิดวรวิหาร วัดท่าโพธิ์เป็นวัดโบราณสร้างขึ้นใน 2 ยุคสมัยเดิมสร้างขึ้นในสมัยอยุธยาแต่หลักฐานการสร้างไม่ชัดเจนสันนิษฐานว่าสร้างในสมัยพระบรมไตรโลกนาถ ต่อมาในปี พ.ศ. 2181 พระรามราชาทำนํ้าดำรงตำแหน่งเจ้าเมืองนครศรีธรรมราช ได้มีใจสลดจากเกาะสิงคโปร์ ยกพวกเข้าปล้นเมืองนคร พระรามราชาทำนํ้าได้ทำการต่อสู้จนเสียชีวิต ใจสลดบุกถึงวัดท่าโพธิ์เผาทำลายบ้านเรือนราษฎรและวัดเสียหายหมด ปัจจุบันบริเวณวัดท่าโพธิ์เก่าเป็นที่ตั้งของโรงเรียนเทศบาลวัดท่าโพธิ์ ยังปรากฏมีซากปรักหักพังของพระอุโบสถให้เห็น ภายในพระอุโบสถมีพระพุทธรูปปูนปั้นปางมารวิชัย 1 องค์ และเศียรพระพุทธรูปศิลาทรายขาวสมัยอยุธยา จำนวน 3 เศียร ต่อมาในสมัยสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช รัชกาลที่ 1 เจ้าพระยานครศรีธรรมราช (พัด) ได้อุทิศพื้นที่ของวังเดิมให้สร้างวัดท่าโพธิ์ขึ้นใหม่ สันนิษฐานว่าสร้างในปี พ.ศ. 2357 วัดท่าโพธิ์ที่สร้างขึ้นใหม่อยู่ห่างจากวัดเดิมไปทางเหนือประมาณ 40 เมตร ได้ปลูกต้นไม้บริเวณหน้าวัดเพื่อเป็นสัญลักษณ์ของวัด วัดท่าโพธิ์มีสิ่งปลูกสร้างเพื่อเป็นอนุสรณ์ของเจ้าพระยานครศรีธรรมราช (พัด) คือกำแพงวัดสร้างลักษณะโอบเสมาคล้ายรูปพัด เมื่อท่านถึงแก่อสัญกรรมในปี พ.ศ. 2385 เจ้าพระยานครศรีธรรมราช (น้อย) ผู้เป็นบุตรได้นำอัฐิของท่านบรรจุไว้ในเจดีย์หลังพระประธานเจดีย์ดังกล่าวยังคงอยู่จนปัจจุบันนี้ วัดท่าโพธิ์เจริญรุ่งเรืองสืบมา จนสมัยพระศรีโสมดำรงค์ตำแหน่งเจ้าอาวาสท่านได้มรณภาพลงในปี พ.ศ. 2414 วัดท่าโพธิ์จึงกลายเป็นวัดร้าง สิ่งก่อสร้างต่างๆ เช่นพระอุโบสถ หอไตรและกุฏิสงฆ์ได้ชำรุดและปรักหักพัง สภาพบริเวณวัดมีต้นไม้ขึ้นปกคลุมกรุงรัง ต่อมาในปี พ.ศ. 2417 เจ้าพระยาสุธรรมมนตรี (หนูพร้อม) ได้นิมนต์พระครูการาม (จู) เจ้า

อาวาสวัดมเหยงค์มาปกครองวัดเพื่อบูรณะและฟื้นฟูวัดให้กลับมีสภาพดีดังเดิม พระครูการามได้
 บูรณปฏิสังขรณ์วัดสร้างศาลาการเปรียญ กุฏิสงฆ์และหอฉัน จัดให้มีการสอนพระปริยัติธรรมแก่
 พระภิกษุ ท่านได้ดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสเป็นเวลาถึง 10 ปี ได้มรณภาพลงในปี พ.ศ. 2427
 พระมหาม่วง สิริรัตนได้ดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสสืบต่อมาจนถึง พ.ศ. 2477 ต่อมาท่านได้รับ
 พระราชทานสมณศักดิ์เป็นพระรัตนธัม্মนี ในช่วงที่พระรัตนธัม্মนี (ม่วง) ปกครองวัดท่าโพธิ์
 เจริญรุ่งเรืองมาก ท่านได้บูรณปฏิสังขรณ์และสร้างเสนาสนะ ได้จัดการศึกษาของพระภิกษุ
 สามเณรตามแนวทางวัดมกุฏกษัตริยาราม ก่อตั้งโรงเรียนสามัญสำหรับฆราวาสในปี พ.ศ. 2460
 ในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว วัดท่าโพธิ์ได้รับการยกฐานะเป็นพระอาราม
 หลวงชั้นตรี ชนิดวรวิหาร ในอดีตวัดท่าโพธิ์เป็นวัดที่มีความเจริญมาก พระมหากษัตริย์ไทยหลาย
 รัชกาลได้เสด็จพระราชดำเนินทอดพระเนตรเมื่อเสด็จประพาสภาคใต้ ในปี พ.ศ. 2441
 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จประพาสเมืองนครศรีธรรมราชโดยเรือกลไฟ ได้
 เสด็จจากปากพญามาทางคลองท่าวัง และเสด็จเยี่ยมวัด ทรงมีพระราชปรารภยกย่องความ
 เสียสละของเจ้าพระยานครศรีธรรมราช (พัด) ที่อุทิศวังเพื่อสร้างวัด ต่อมาในปี พ.ศ. 2448
 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จประพาสแหลมมลายู ได้เสด็จเยี่ยมวัดท่าโพธิ์เป็น
 ครั้งที่สอง ทรงฉายพระรูปร่วมกับพระสิริธรรมมุนีเจ้าอาวาส พร้อมด้วยคณะสงฆ์ในวัด ในปี
 พ.ศ. 2452 พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อยังดำรงพระอิสริยยศ สมเด็จพระบรม
 โอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ได้เสด็จประพาสปักชำใต้และเสด็จเยี่ยมวัดท่าโพธิ์ ในปี พ.ศ.
 2458 ได้โปรดเกล้าฯ ให้ถือน้ำพิพัฒน์สัตยา สมโภชพระบรมธาตุ เสด็จประพาสน้ำตกโยง
 ทอดพระเนตรการคล้องช้างที่ทุ่งสงและจัดตั้งกองเสือป่า จากนั้นได้เสด็จทรงเยี่ยมพระรัตนธัม্মนี
 (ม่วง) วัดท่าโพธิ์ พระรัตนธัม্মนี ได้สร้างความเจริญแก่วัดท่าโพธิ์อย่างมาก ในสมัยโบราณเมือง
 นครศรีธรรมราชยังต้องส่งต้นไม้เงิน-ทอง เป็นเครื่องราชบรรณาการ วัดท่าโพธิ์มีที่กัลปนาเรียกว่า
 "นาพระ" มีคนอยู่ประจำทำนาและดูแลพระอารามเรียกว่า "ข้าพระ" ได้ผลประโยชน์ส่วนหนึ่ง
 จากการก่อตั้งมูลนิธิวัดท่าโพธิ์ขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2516 เพื่อนำผลประโยชน์มาบำรุงวัดและใช้จ่ายใน
 การศึกษาของพระภิกษุและสามเณรในวัด ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อ พ.ศ. 2327
 การบริหารและการปกครอง มีเจ้าอาวาสเท่าที่ทราบนามคือ รูปที่ 1 พระครูกาเดิม (ปุ่น) รูปที่ 2
 พระบุญจันทร์ รูปที่ 3 พระศรีปาน รูปที่ 4 พระหนู รูปที่ 5 พระศรีใหม่ รูปที่ 6 พระครูการาม
 รูปที่ 7 พระรัตนธัม্মนีศรีธรรมราช (ม่วง สิริรัตน) รูปที่ 8 พระโพธาภิรามมุนี (จวง อีสอทดุด)
 พ.ศ. 2477-2478 รูปที่ 9 พระอินมคุณมุนี (กิม วิสารโท) พ.ศ. 2479-2492 รูปที่ 10 พระราช
 ไพศาลมุนี (ย้อย มหาสาโล) พ.ศ. 2493-2519 รูปที่ 11 พระเทพปัญญาภาวี่ (บุญสงค์ อุตตคุตุ

โต) พ.ศ. 2520-2538 รูปที่ 12 พระโพธิธรรมธาดา (จรัล อภาโส) พ.ศ. 2539-ปัจจุบัน การศึกษา มีโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกธรรม เปิดสอนเมื่อ พ.ศ. 2453

รายละเอียดของวัด ที่ดินตั้งวัดมีเนื้อที่ 42 ไร่ 1 งาน 91 ตารางวา อาณาเขต ทิศเหนือจดคลองท่าวัง ทิศใต้จดโรงเรียนเทศบาลวัดท่าโพธิ์ ทิศตะวันออกจดถนนด้านภาษี ทิศตะวันตกจดคลองท่าวัง มีอาคารเสนาสนะ ประกอบด้วย อุโบสถ 1 หลัง สร้างด้วยคอนกรีต เสริมเหล็ก กุฏิสงฆ์ จำนวน 14 หลัง วิหาร 1 หลัง สร้างเมื่อ พ.ศ. 2494 นอกจากนี้มี ฌาปนสถาน โรงครัว และเรือนเก็บพัสดุ

ลักษณะเด่น ปูชนียะวัตถุ มีพระประธาน 2 องค์ องค์แรกเป็นพระพุทธรูปปาง มารวิชัย ขนาดหน้าตักกว้าง 42 นิ้ว องค์ที่ 2 เป็นพระพุทธรูปทรงเครื่อง ปางมารวิชัย ขนาด หน้าตักกว้าง 3 ศอก สร้างในสมัยเจ้าพระยานคร (น้อย) เคียงพระพุทธรูปศิลาทรายขาวสมัย อยุธยา จำนวน 3 เคียง และยังมีพระพุทธรูปปางรำพึง 2 องค์ และเจดีย์รูปสี่เหลี่ยมย่อมุมไม้ 12 ทรงมณฑป

กิจกรรม การจัดงานกฐินพระราชทาน

8. วัดศรีทวี

สถานที่ตั้ง เลขที่ 2131/8 ถนนท่าวัง ตำบลท่าวัง อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย

ประวัติ วัดศรีทวี ตั้งเมื่อ พ.ศ. 2398 เดิมชื่อวัดท่ามอญ สันนิษฐานว่าในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้นได้มีชุมชนชาวมอญอพยพมาตั้งถิ่นฐานอยู่ในบริเวณนี้ จึงได้สร้างวัดขึ้นและ ภายหลังได้เปลี่ยนชื่อเป็นวัดศรีทวี ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อวันที่ 10 มกราคม พ.ศ. 2514 เขตวิสุงคามสีมา กว้าง 20 เมตร ยาว 32 เมตร การบริหารและการปกครอง มีเจ้า อาวาส เท่าที่ทราบนาม คือ รูปที่ 1 พระเรือง รูปที่ 2 พระเสื่อ รูปที่ 3 พระนุ้ย รูปที่ 4 พระรอด รูปที่ 5 พระสินวด รูปที่ 6 พระครูเหตุเจตียนุรักษ์ พ.ศ. 2415-2477 รูปที่ 7 พระครูศรีสุธรรมรัต พ.ศ. 2478-2497 รูปที่ 8 พระครูธรรมธรรถาวร วชิราโภ พ.ศ. 2518-2520 รูปที่ 9 พระครูปลัด ณรงค์ กตปุญโญ พ.ศ. 2520-2524 รูปที่ 10 พระครูสิริธรรมประสาธน์ พ.ศ. 2525-2539 รูปที่ 11 พระครูสิริธรรมานุศาสน์ พ.ศ. 2540-ปัจจุบัน การศึกษา มีโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกธรรม เปิดสอนเมื่อ พ.ศ. 2540 โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกบาลี เปิดสอนเมื่อ พ.ศ. 2540

รายละเอียดของวัด ที่ดินตั้งวัดมีเนื้อที่ 15 ไร่ 73 ตารางวา โฉนดที่ดินเลขที่ 71372 อาณาเขต ทิศเหนือจดคลองสาธารณะ ทิศใต้จดทางสาธารณประโยชน์ ทิศตะวันออกจด

ถนนสาธารณะ ทิศตะวันตกจดคลองสาธารณะ มีที่ธรณีสงฆ์ จำนวน 2 แปลง เนื้อที่ 1 ไร่ 2 งาน 56 ตารางวา อาคารเสนาสนะ ประกอบด้วย อุโบสถ กว้าง 8 เมตร ยาว 24 เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ. 2502 ศาลาการเปรียญ กว้าง 14 เมตร ยาว 23 เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ. 2415 เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็กทรงไทยชั้นเดียว กุฏิสงฆ์ จำนวน 6 หลัง เป็นอาคารไม้ 1 หลัง ครึ่งตึกครึ่งไม้ 2 หลัง และตึก 3 หลัง ศาลาบำเพ็ญกุศล จำนวน 1 หลัง สร้างด้วยคอนกรีตเสริมเหล็ก นอกจากนี้มี หอระฆัง หอกลอง โรงครัว และกุฏิเจ้าอาวาส

ลักษณะเด่น ปูชนียะวัตถุ มีพระประธานประจำอุโบสถ ปางมารวิชัย ขนาดหน้าตักกว้าง 75 นิ้ว สูง 108 นิ้ว พระประธานประจำศาลาการเปรียญ ปางสมาธิ ขนาดหน้าตักกว้าง 30 นิ้ว สูง 53 นิ้ว พระพุทธรูปปูนปั้นปางเสด็จจากดาวดึงส์ สูงประมาณ 180 เซนติเมตร

กิจกรรม การทอดกฐิน การทอดผ้าป่า การทำบุญให้ทานไฟ วันธรรมสวนะ 8 ค่ำ 15 ค่ำ เดือนละ 4 ครั้ง การเข้าค่ายจริยธรรม คุณธรรม และการปฏิบัติธรรม สำหรับบุคคลทั่วไป

9. วัดมเหยงคณ์

สถานที่ตั้ง เลขที่ 1145 ถนนราชดำเนิน ตำบลคลัง อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช สังกัดคณะสงฆ์ธรรมยุต

ประวัติ วัดมเหยงคณ์ ตั้งเมื่อ พ.ศ. 2440 เป็นวัดเก่าแก่ที่มีประวัติความเป็นมายาวนาน ตามหลักฐานทางประวัติศาสตร์ คือ พบหลักศิลาจารึกหลักที่ 27 สลักด้วยหินปูนสีดำด้วยอักษรปัลลวะ ภาษาสันสกฤตมีความสวยงามมากหลักศิลาจารึกนี้มีอายุในราวพุทธศตวรรษที่ 12 และก็อาจสร้างขึ้นก่อนหน้านั้นแต่ไม่มีหลักฐานว่าใครเป็นผู้สร้าง เนื่องจากชำรุดซึ่งสันนิษฐานว่าศิลาจารึกนี้น่าจะประดับด้วยทอง วัดนี้จึงได้ชื่อว่า “วัดเสมาทอง” ต่อมาในสมัยของพระเจ้าศรีธรรมโศกราชได้รับพระพุทธศาสนาแบบเถรวาท แบบลังกาวงศ์มาจากประเทศศรีลังกา ตามตำนานเมืองนครศรีธรรมราช พระเจ้าศรีธรรมโศกราชได้บวชโพธิ์ธัมมมา ผู้เป็นหลานแล้วได้บูรณะวัดท่าช้าง แล้วรวมกับวัดเสมาทอง ต่อมาพระสงฆ์จากลังกาเข้ามาจึงได้รับช่วงต่อเป็นเจ้าอาวาสวัดเสมาทอง ในเวลาต่อมาวัดเสมาทองจึงได้เปลี่ยนชื่อเป็น “วัดมเหยงคณ์” ตามชื่อพระผู้ใหญ่ในคณะ วัดนี้อยู่ในความอุปถัมภ์ของเจ้าเมืองนครศรีธรรมราชมาจนกระทั่งตระกูล ณ นคร ตามลำดับมาเป็นเวลานานตามหลักฐานจนถึงสมัยเจ้าพระยาสุธรรมมนตรี ในสมัยรัชกาลที่ 5 การบริหารการปกครอง มีเจ้าอาวาสเท่าที่ทราบนาม คือ รูปที่ 1 พระครูเหมเจตยานุรักษ์ พ.ศ. 2463-2470 รูปที่ 2 พระครูไพศาลศีลวาท พ.ศ. 2471-2499 รูปที่ 3 พระธรรมจักรเจตยาภิบาล

พ.ศ. 2500-2527 รูปที่ 4 พระพิศิษฏ์วินัยการ พ.ศ. 2529-ปัจจุบัน การศึกษา มีโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกธรรม เปิดสอนเมื่อ พ.ศ. 2463 โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกบาลี เปิดสอนเมื่อ พ.ศ. 2463

รายละเอียดของวัด ที่ดินตั้งวัดมีเนื้อที่ 8 ไร่ 8 งาน อาณาเขต ทิศเหนือจดถนนเสมาทอง ทิศใต้จดถนนกะโรม ทิศตะวันออกจดถนนราชดำเนิน ทิศตะวันตกจดที่ดินวัด มีที่ธรณีสงฆ์ จำนวน 1 แปลง เนื้อที่ 6 ไร่ อาคารเสนาสนะ ประกอบด้วย อุโบสถ กว้าง 15 เมตร ยาว 30 เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ. 2521 เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก ศาลาการเปรียญ กว้าง 10 เมตร ยาว 24 เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ. 2501 เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็กทรงไทย 2 ชั้น กุฏิสงฆ์ จำนวน 5 หลัง เป็นอาคารไม้ 2 หลัง ครึ่งตึกครึ่งไม้ 3 หลัง นอกจากนี้มี หอระฆัง หอกลอง และกุฏิเจ้าอาวาส

ลักษณะเด่น ปูชนียะวัตถุ มีพระประธานประจำอุโบสถ ปางมารวิชัย ขนาดหน้าตักกว้าง 76 นิ้ว สูง 97 นิ้ว สร้างเมื่อ พ.ศ. 2526 พระประธานประจำศาลาการเปรียญ ปางมารวิชัย ขนาดหน้าตักกว้าง 30 นิ้ว สูง 41 นิ้ว สร้างเมื่อ พ.ศ. 2521 และพระอุโบสถประดับด้วยลายปูนปั้นงาม ฝีมือช่างเพชรบุรี

กิจกรรม การทอดกฐิน การทอดผ้าป่า การทำบุญให้ทานไฟ วันธรรมสวนะ 8 ค่ำ 15 ค่ำ เดือนละ 4 ครั้ง นอกจากนั้นยังเป็นสถานที่ศึกษาพุทธศาสนาในวันอาทิตย์

10. วัดชายนา

สถานที่ตั้ง เลขที่ 193 บ้านปากกล้วย ถนนพัฒนาการทุ่งปรัง ตำบลในเมือง อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย

ประวัติ วัดชายนา ตั้งเมื่อวันที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2539 เป็นวัดโบราณตรวจจากสภาพถาวรวัตถุ เช่น โบสถ์ มีลักษณะเป็นโบสถ์ยุคแรก หลังจากพระสมุห์ศรีใหม่ได้ถึงแก่มรณภาพ วัดชายนาได้กลายเป็นวัดร้างจากคำบอกเล่าของนาย โมพี บุญมี ซึ่งเคยเป็นมหาดเล็กในเจ้าฟ้ากรมหลวงลพบุรีราเมศวร ต่อมาวัดชายนาได้เป็นสถานที่วิหัสสนาธุระตั้งชื่อว่า สวนพุทธธรรมบันตาราม โดยมีพระมหาจุนท์ ปกครองสวนพุทธธรรมบันตาราม ราษฎรได้ร่วมมือสร้างกุฏิสงฆ์เพื่อใช้เป็นที่พำนักสงฆ์ ต่อมาเกิดสงครามโลกครั้งที่ 2 ญี่ปุ่นยึดเมืองนครศรีธรรมราชได้ในปี พ.ศ. 2485 สวนพุทธธรรมบันตารามได้เปลี่ยนเป็นสำนักชีนารีสวรรค์แห่งวัดชายนา ต่อมาในปี พ.ศ. 2505 พระแป้น ธมฺมธโร ได้เข้ามาบุกเบิกเผยแผ่การปฏิบัติธรรม ณ สำนักแห่งนี้ ได้เปลี่ยนชื่อเป็น “สำนักวิปัสสนากัมมัฏฐาน สวนพุทธธรรม ชายนา” ต่อมาในปี พ.ศ. 2539

กรมการศาสนาได้ประกาศยกวัดชายนา (วัดร้าง) ขึ้นเป็นวัดที่มีพระภิกษุอยู่จำพรรษา ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม พ.ศ. 2545 เขตวิสุงคามสีมา กว้าง 16 เมตร ยาว 22.30 เมตร การบริหารและการปกครอง มีเจ้าอาวาส เท่าที่ทราบนาม คือ รูปที่ 1 พระมหาจุนท์ รูปที่ 2 พระศรีนวล รูปที่ 3 พระนุ้ม รูปที่ 4 พระเลื่อน รูปที่ 5 พระแป้น ธมฺมธโร รูปที่ 6 พระครูภาวนาจันทคุณ (แจ้ง จันทวณฺโณ) พ.ศ. 2539-ปัจจุบัน

รายละเอียดของวัด ที่ดินตั้งวัดมีเนื้อที่ 12 ไร่ 55 ตารางวา โฉนดที่ดินเลขที่ 9234 อาณาเขต ทิศเหนือจดวัดโคกธาตุ ทิศใต้จดถนนบ้านปากกล้วย ทิศตะวันออกจดถนนพัฒนาการทุ่งปรัง ทิศตะวันตกจดคลองสวนหลวง อาคารเสนาสนะ ประกอบด้วย อุโบสถ กว้าง 6 เมตร ยาว 12 เมตร เป็นอาคารครึ่งตึกครึ่งไม้ กุฏิสงฆ์ จำนวน 31 หลัง เป็นอาคารครึ่งตึกครึ่งไม้ 2 หลัง และตึก 29 หลัง ศาลาอเนกประสงค์ กว้าง 22 เมตร ยาว 32 เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ. 2530 ศาลาบำเพ็ญกุศล จำนวน 1 หลัง สร้างด้วยคอนกรีตเสริมเหล็ก นอกจากนี้มี กุฏิอุบาสิกา 58 หลัง ฌาปนสถาน หอระฆัง หอกลอง โรงครัว กุฏิเจ้าอาวาส และศาลาปฏิบัติธรรม

ลักษณะเด่น ปุชณียะวัตถุ มีพระประธานประจำอุโบสถ ปางมารวิชัย ขนาดหน้าตักกว้าง 39 นิ้ว สูง 59 นิ้ว พระพุทธรูปปางปฐมเทศนา ขนาดหน้าตักกว้าง 49 นิ้ว สูง 69 นิ้ว สร้างเมื่อ พ.ศ. 2533 พระพุทธรูปปางสดุ้งมาร ขนาดหน้าตักกว้าง 29 นิ้ว สูง 37 นิ้ว สร้างด้วยศิลาแลง

กิจกรรม จัดกิจกรรมนั่งวิปัสสนากัมมัฏฐาน โดยสำนักวิปัสสนากัมมัฏฐาน สวนพุทธธรรมชายนา และการบวชชีพราหมณ์ ซึ่งผู้คนจะนิยมมาบวชชีพราหมณ์ที่วัดแห่งนี้มากที่สุดในจังหวัดนครศรีธรรมราช นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมอื่นๆ เช่น การทอดกฐิน การทอดผ้าป่า การทำบุญให้ทานไฟ และวันธรรมสวนะ 8 ค่ำ 15 ค่ำ เดือนละ 4 ครั้ง เป็นต้น

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์

แนวคิดด้านปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมผู้บริโภคของ พิมพ์ชนก เครือสุคนธ์ (2545) อธิบายว่า “ลักษณะด้านประชากรศาสตร์ (Demographic) หรือปัจจัยส่วนบุคคลในที่นี้ประกอบด้วยเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ มีความเกี่ยวพันอย่างใกล้ชิดกับความต้องการ และการตัดสินใจซื้อสินค้าของผู้บริโภค” อาจสรุปได้ดังนี้

1. อายุ เนื่องจากกลุ่มผู้บริโภคแต่ละกลุ่มมีอายุที่แตกต่างกัน จะมีความต้องการในการเลือกซื้อสินค้าและบริการที่แตกต่างกันออกไป รวมทั้งมีทัศนคติที่แตกต่างกันออกไปตามระดับของอายุด้วย

2. เพศ ชายและหญิงมีความต้องการในเรื่องของรสนิยมในการเลือกซื้อสินค้าและบริการที่แตกต่างกัน

3. ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ เป็นตัวแปรที่มีความเกี่ยวข้องและมีความสัมพันธ์กันอย่างมาก กล่าวคือ ระดับรายได้ขึ้นอยู่กับการประกอบอาชีพ ซึ่งอาชีพแต่ละอาชีพก็ขึ้นอยู่กับสาขาและระดับการศึกษาของแต่ละบุคคล กลุ่มผู้บริโภคที่มีระดับการศึกษา อาชีพ และ รายได้ที่แตกต่างกันก็จะมี การตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าและบริการที่แตกต่างกันด้วย

แนวคิดด้านปัจจัยทางประชากรศาสตร์ของ ฉลองศรี พิมลสมพงศ์ (2550, หน้า 22) กล่าวว่า ลักษณะของประชากร ได้แก่ ขนาดและองค์ประกอบของครอบครัว อายุ เพศ การศึกษา ประสบการณ์ ระดับรายได้ อาชีพ เชื้อชาติ สัญชาติ ซึ่งโดยรวมแล้วจะมีผลต่อรูปแบบของอุปสงค์และปริมาณการซื้อผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยว

ประเทศที่พัฒนาแล้วครอบครัวมีขนาดเล็ก มีบุตรน้อย ต้องทำงานทั้งสามี ภรรยา มีปัญหาการหย่าร้าง มีรายได้พอจะเดินทางท่องเที่ยว และมีพันธะน้อยลง ประเทศที่กำลังพัฒนาเริ่มมีลักษณะครอบครัวแบบนี้ ผู้ประกอบการธุรกิจควรปรับปรุงรูปแบบของผลิตภัณฑ์ให้เหมาะสมกับลักษณะต่างๆของประชากร เช่น กลุ่มที่มีอายุเกิน 55 ปี หรือเกษียณอายุแล้ว กลุ่มนี้มีความพร้อมทั้งทางการเงิน เวลา และสุขภาพที่แข็งแรง แต่ไม่ต้องเดินทางแบบสมบุกสมบัน การนำเที่ยวแบบพักผ่อนและรักษาสุขภาพ จึงเป็นรูปแบบผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมกับลักษณะผู้ซื้อในวัยนี้มาก นอกจากนี้ในส่วนของประเทศไทยทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวสูงอายุ ได้แก่ ความสวยงามตามธรรมชาติ ความเป็นมิตรของประชาชน ความปลอดภัย วัฒนธรรมและประเพณี คุณภาพของที่พักและสิ่งอำนวยความสะดวก และการบริการที่เอาใจใส่

แนวคิดด้านปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของ ศุภลักษณ์ อัครางกูร (2551, หน้า 62) กล่าวถึงปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ว่า รายได้มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวรายได้เป็นปัจจัยที่สำคัญ เริ่มตั้งแต่เป็นตัวกำหนดว่าการท่องเที่ยวจะเป็นจริงได้หรือไม่จนกระทั่งถึงเป็นปัจจัยหนึ่งในการกำหนดรูปแบบการท่องเที่ยว ในการศึกษการใช้จ่ายในการท่องเที่ยว มักใช้รายได้เป็นตัวแปรที่สำคัญในการคาดเดาพฤติกรรมและการจ่ายของนักท่องเที่ยว พิสูจน์จากการใช้ข้อมูลรายจ่ายของครอบครัวในสหราชอาณาจักรว่าค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเกี่ยวข้องกับรายได้ในทุกกลุ่มรายได้ของประชากร โดยความยืดหยุ่นในการใช้จ่าย

แตกต่างกันไปในแต่ละกลุ่ม รายได้ประจำเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญในการคาดการณ์การท่องเที่ยวและการใช้จ่ายในการท่องเที่ยว

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภคของนักท่องเที่ยว

ความหมายของพฤติกรรมผู้บริโภค

อลองศรี พิมลสมพงษ์ (2550, หน้า 33) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง “การศึกษาเพื่อทราบถึงความต้องการความจำเป็นของผู้บริโภคที่เป็นตลาดเป้าหมาย เพื่อวางแผนกลยุทธ์ทางการตลาดให้ตอบสนองของความต้องการบริโภคนั้นๆ และเพื่อให้ผู้บริโภคได้รับความพอใจสูงสุด”

ดารา ทีปะปาล (2542, หน้า 4) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง “การกระทำใดๆ ของผู้บริโภคที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการเลือกสรร การซื้อ การใช้สินค้าและบริการ รวมทั้งกระบวนการตัดสินใจ ซึ่งเป็นตัวนำหรือตัวกระทำดังกล่าว เพื่อตอบสนองของความจำเป็นและความต้องการของผู้บริโภคให้ได้รับความพอใจ”

ธงชัย สันติวงษ์ (2543, หน้า 30) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง “การกระทำของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดหาให้ได้มาซึ่งสินค้าและบริการ ทั้งนี้หมายถึง กระบวนการตัดสินใจซึ่งมีมาก่อนแล้ว และซึ่งมีส่วนร่วมในการกำหนดให้มีการกระทำดังกล่าว”

ปณิศา ลัญชันนที (2548, หน้า 83) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง “พฤติกรรม การตัดสินใจและการกระทำของผู้บริโภคที่เกี่ยวข้องกับการซื้อและการใช้บริการ เพื่อตอบสนองความต้องการและความพึงพอใจของเขา”

วีระรัตน์ กิจเลิศไพโรจน์ (2549, หน้า 61) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง “พฤติกรรมหรือกระบวนการใช้สิ่งหนึ่งสิ่งใดจนหมด ซึ่งนิยามนี้เข้าใจง่ายมากถ้านำมาใช้กับการบริโภคสินค้า ตัวอย่างเช่น ดื่มน้ำ รับประทานอาหารนมปัง ใช้ผงซักฟอก ฯลฯ แต่ผลิตภัณฑ์บางอย่างเป็นสินค้าคงทน เช่น อุปกรณ์สำนักงาน เฟอร์นิเจอร์ รถยนต์ หรือแม้กระทั่งคอมพิวเตอร์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ถูกออกแบบให้สามารถใช้งานได้เป็นเวลานาน” ดังนั้น ระยะเวลาการบริโภคสินค้าคงทนเหล่านี้จึงกินเวลายาวนาน

ดังนั้นความหมายของพฤติกรรมผู้บริโภคในความหมายของผู้วิจัย คือ พฤติกรรม การตัดสินใจที่จะเลือกซื้อสินค้าและบริการ ที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคได้ โดย

พฤติกรรมกรรมการบริโภคของแต่ละบุคคลอาจมีปัจจัยทางประชากรศาสตร์เข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น เพศ อายุ อาชีพ การศึกษา และรายได้ เป็นต้น

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องได้แก่ ทฤษฎีพฤติกรรมกรรมการบริโภค ซึ่งกล่าวถึง คำถาม 7 คำถามที่ นิยมใช้ค้นหาพฤติกรรมกรรมการบริโภค ประกอบด้วย 6 Ws คือ Who, Who, What, Why, When, Where และ 1 H คือ How

1. 6 Ws คือ Who, Who, What, Why, When, Where
2. ใครอยู่ในตลาดเป้าหมาย เช่น นักท่องเที่ยวชาวไทยที่ชื่นชอบการท่องเที่ยวเชิงศาสนา
3. ผู้บริโภคซื้ออะไร เช่น ซื้อผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวเชิงศาสนาของจังหวัด นครศรีธรรมราช
4. ทำไมผู้บริโภคจึงซื้อ เช่น ปัจจัยภายนอก ประกอบด้วย ความจำเป็น ความต้องการ การจูงใจ การรับรู้ การเรียนรู้ บุคลิกภาพ รูปแบบการดำรงชีวิต แนวคิดเกี่ยวกับตนเอง ทักษะคติ เป็นต้น ปัจจัยภายนอก ประกอบด้วย วัฒนธรรมและวัฒนธรรมย่อย ชั้นของสังคม กลุ่มอ้างอิง ผู้นำความคิดเห็น ครอบครัว เป็นต้น
5. ใครมีส่วนร่วมในการตัดสินใจซื้อ เช่น ผู้ริเริ่ม เป็นผู้เสนอหรือแนะนำความคิดในการซื้อผลิตภัณฑ์เป็นคนแรก ผู้มีอิทธิพลเป็นผู้กระตุ้นหรือชักจูงว่าควรซื้อหรือไม่ควรซื้อสินค้าและบริการ ผู้ตัดสินใจซื้อ เป็นผู้ตัดสินใจขั้นสุดท้ายว่าจะซื้อหรือไม่ซื้อสินค้าและบริการ ผู้ซื้อ เป็นผู้ไปทำการซื้อหรือลงมือซื้อโดยนำเงินไปแลกเปลี่ยนกรรมสิทธิ์ในสินค้าและบริการ สุดท้ายคือผู้ใช้เป็นผู้บริโภคที่ใช้สินค้าและบริการนั้นๆ
6. ผู้บริโภคซื้อเมื่อใด เช่น ซื้อเมื่อถึงช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว โอกาสพิเศษ วันหยุด เวลาว่าง และช่วงเทศกาลของปี
7. ผู้บริโภคซื้อที่ไหน เช่น สำนักงานตัวแทนจำหน่าย เว็บไซต์บริษัทจัดนำเที่ยวต่างๆ เป็นต้น
8. 1 H คือ How
9. ผู้บริโภคซื้ออย่างไร หมายถึง กระบวนการซื้อของผู้บริโภค เช่น การรับรู้ความต้องการ การค้นหาข้อมูลเพื่อตอบสนองความต้องการ การประเมินผลทางเลือก การตัดสินใจซื้อ และพฤติกรรมภายหลังการซื้อ เป็นต้น

คำตอบ 7 คำตอบที่ต้องการทราบเพื่อรู้จักพฤติกรรมกรรมการบริโภค ประกอบด้วย 7 Os

1. Occupants คือ ลักษณะกลุ่มเป้าหมายทางประชากรศาสตร์ ภูมิศาสตร์ จิตวิทยา พฤติกรรมการบริโภค

2. Objects คือ สิ่งที่ผู้บริโภคต้องการซื้อ ได้แก่สินค้าและบริการ คุณสมบัติและองค์ประกอบของผลิตภัณฑ์ (Product Components)

3. Objectives คือ วัตถุประสงค์ในการซื้อ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อได้แก่ ปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก และปัจจัยเฉพาะบุคคล

4. Organizations คือ บทบาทของกลุ่มต่างๆที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ ประกอบด้วยผู้ริเริ่ม ผู้มีอิทธิพล ผู้ตัดสินใจซื้อ ผู้ซื้อ และผู้ใช้

5. Occasions คือ โอกาสในการซื้อ ช่วงฤดูกาลของปี ฤดูกาลท่องเที่ยว เทศกาล โอกาสพิเศษ วันหยุด วันว่าง

6. Outlets คือ แหล่งหรือสถานที่จำหน่าย เช่น สำนักงานตัวแทนจำหน่าย ฯลฯ

7. Operations คือ ขั้นตอนในการตัดสินใจซื้อ เช่น การรับรู้ปัญหาหรือความต้องการ การค้นหาข้อมูล การประเมินผลพฤติกรรม การตัดสินใจซื้อ ความรู้สึกหลังการซื้อ (ฉลองศรี พิมพ์สมพงษ์, 2550, หน้า 33-47)

ความแตกต่างทางพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวกลุ่มธุรกิจและกลุ่มพักผ่อน สามารถอธิบายได้ตามตาราง ดังนี้

ตาราง 1 แสดงความแตกต่างทางพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวกลุ่มธุรกิจและกลุ่มพักผ่อน

กลุ่มธุรกิจ	กลุ่มพักผ่อน
<ul style="list-style-type: none"> - เป็นผู้ใช้บริการแต่อาจไม่ใช่ลูกค้าหรือผู้ตัดสินใจ (นายจ้างหรือองค์กรเป็นผู้ตัดสินใจ) - ไม่ได้เลือกจุดหมายปลายทางเอง - เดินทางบ่อย - ระยะเวลาเดินทางในแต่ละครั้งไม่นาน - วางแผนล่วงหน้าสั้นหรือยาวมาก (เช่น วางแผนล่วงหน้าเป็นชั่วโมงหรือเป็นปี ในกรณีที่มีแผนงาน) - มักไม่ได้จ่ายเอง (องค์กรเป็นผู้สนับสนุนค่าใช้จ่าย) - โดยทั่วไปไม่มีประสบการณ์ในการเดินทางสูงมีข้อเรียกร้องมาก (Demanding customer) 	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นลูกค้าและผู้ใช้บริการ - เป็นผู้เลือกจุดหมายปลายทางเอง - เดินทางไม่บ่อยนัก - ระยะเวลาเดินทางนานกว่านักธุรกิจ - ใช้เวลาวางแผนล่วงหน้าปานกลาง (2-3 อาทิตย์ล่วงหน้า หรืออาจถึงปี) - ระมัดระวังเรื่องค่าใช้จ่าย เพราะมักเป็นเจ้าของเงิน - ประสบการณ์เดินทางในแต่ละที่ไม่มากนักไม่ค่อยเรียกร้องเท่าใดนัก

ที่มา: ศุภลักษณ์ อัครางกูร, 2551

Cohen (1972) กล่าวถึงนักท่องเที่ยว 4 ประเภท แนวคิดของ Cohen คือนักท่องเที่ยวมีความต้องการ 2 อย่าง อยู่ในตัวเองอย่างแรกคือ ต้องการประสบการณ์แปลกใหม่ แต่ในขณะเดียวกันก็มีอีกความต้องการหนึ่งคือ ความรู้สึกปลอดภัยกับสิ่งที่คุ้นเคยเหมือนอยู่บ้าน และในนักท่องเที่ยว 4 ประเภทนี้มีส่วนผสมของความต้องการทั้งสองในสัดส่วนที่แตกต่างกัน

นักท่องเที่ยวแบบ Drifter และ Explorer เป็นประเภทที่จัดว่าเป็น Non-institutionalised tourism ที่มักจะไม่ใช่บริการที่จัดไว้ให้สำหรับนักท่องเที่ยว ส่วน 2 ประเภทหลังนั้นถือว่าเป็น Institutionalised tourism กล่าวคือ นักท่องเที่ยว 2 ประเภทนี้ใช้บริการจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เช่น ตัวแทนจำหน่าย ธุรกิจจัดนำเที่ยว ที่พักแรม และร้านอาหารที่ให้บริการนักท่องเที่ยว ความจริงแล้วประเภทของนักท่องเที่ยวในแบบของ Cohen มีความหมายชัดเจนในตัวของมันเองกล่าวคือ

The drifter

ประเภทนี้ชอบเดินทางไปในที่ที่แตกต่างจากบ้านของตนมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ การท่องเที่ยวต่างจากนักท่องเที่ยวส่วนมาก นั่นคือคล้ายกับการใช้ชีวิตในแหล่งท่องเที่ยวมากกว่าการเป็นคนต่างถิ่นในพื้นที่ที่มักจะทำตัวกลมกลืนกับสังคมของคนในแหล่งท่องเที่ยว และซึมซับวัฒนธรรมของคนต่างถิ่นได้เป็นอย่างดี

The explorer

นักท่องเที่ยวประเภทนี้มักจัดการการเดินทางด้วยตนเอง และค้นหาประสบการณ์ที่แท้จริงที่มีได้จัดไว้ให้แต่นักท่องเที่ยวเท่านั้น อย่างไรก็ตามนักท่องเที่ยวประเภทนี้ยังต้องการบริการที่เหมาะสมไว้ใจได้ และสิ่งแวดล้อมที่คุ้นเคยเป็นครั้งคราว

The individual mass tourist

ความต้องการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวประเภทนี้ คือ การขจัดความยุ่งยากในการจัดการเดินทาง โดยการใช้บริการที่จัดเตรียมไว้สำหรับนักท่องเที่ยว แต่อาจมีการปรับเปลี่ยนให้ตรงกับความต้องการของตนบ้าง สิ่งแวดล้อมส่วนมากจะอยู่กับการบริการที่คุ้นเคยหรือบริการที่จัดไว้โดยเฉพาะ ดังนั้นการสัมผัสเนื้อแท้และประสบการณ์ของแหล่งท่องเที่ยวจึงน้อย

The organized mass tourist

โดยมากนักท่องเที่ยวประเภทนี้ใช้บริการรายการการท่องเที่ยวสำเร็จรูปที่มีบริการครบ เดินทางไปกับคณะทัวร์ มีผู้นำทัวร์ บริการทุกอย่างถูกจัดเตรียมไว้เพื่อให้นักท่องเที่ยวโดยเฉพาะ ปฏิสัมพันธ์กับคนในพื้นที่มีน้อยมาก

ที่กล่าวมานั้นอาจสรุปได้ว่า พฤติกรรมนักท่องเที่ยวเกิดจากสาเหตุที่แตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประเภท เช่น ปัจจัยส่วนบุคคล จึงทำให้นักท่องเที่ยวแต่ละประเภทมีพฤติกรรมที่แตกต่างกัน เพราะแต่ละคนมีความต้องการในการท่องเที่ยวและจุดประสงค์ของการท่องเที่ยวที่ไม่เหมือนกัน แต่ความสุขและความพึงพอใจจากการท่องเที่ยวคือสิ่งที่ทุกคนคาดหวังว่าจะได้รับ

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548, หน้า 138) กล่าวว่า “นักท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศหรือนักท่องเที่ยวภายในประเทศก็ตาม สามารถแบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ได้ 3 ประเภท” ดังนี้

นักท่องเที่ยวประเภทหรูหรา เป็นนักท่องเที่ยวประเภทที่มีรายได้สูง มักเรียกรับบริการทางการท่องเที่ยวชนิดหรูหรา และพร้อมที่จะจ่ายค่าบริการในอัตราสูง ทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวมีกำไรต่อหน่วยสูงจากการขายบริการให้นักท่องเที่ยวประเภทนี้ โดยปกตินักท่องเที่ยวประเภทนี้จะมีจำนวนไม่มากนัก มักจู้จี้และเอาใจยากแต่จ่ายดี

นักท่องเที่ยวประเภทระดับกลาง เป็นนักท่องเที่ยวประเภทที่มีรายได้ปานกลางไม่จู้จี้หรือเรียกรับบริการทางการท่องเที่ยวมากเหมือนนักท่องเที่ยวประเภทหรูหรา นักท่องเที่ยวระดับกลางนี้มักเป็นนักท่องเที่ยวที่อารมณ์ดี มุ่งความสนุกสนานเป็นสำคัญ โดยมีบริการทางการท่องเที่ยวที่ไม่ต้องหรูหรามากนัก แต่ก็ไม่แยจจนเกินไป โดยปกตินักท่องเที่ยวประเภทนี้จะมีจำนวนมากกว่านักท่องเที่ยวประเภทหรูหรา จึงทำให้ผู้ประกอบการมีรายได้มากตามจำนวนนักท่องเที่ยว แต่สามารถทำกำไรต่อหน่วยไม่สูงนัก

นักท่องเที่ยวประเภทระดับมวลชน เป็นนักท่องเที่ยวประเภทที่มีจำนวนมากที่สุด ส่วนมากมีรายได้น้อยหรือไม่มีรายได้ประจำ ต้องการบริการทางการท่องเที่ยวแบบพื้นฐานในราคาถูกเอาใจง่าย นักท่องเที่ยวประเภทนี้เพียงจะเกิดขึ้นเมื่อไม่นานมานี้เอง โดยได้รับการจูงใจจากการโฆษณา

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับแรงจูงใจ

แนวคิดเรื่อง แรงจูงใจที่ทำให้คนต้องการท่องเที่ยว (Motivators) เป็นปัจจัยที่มีมากมาย และไม่มีการสรุปออกมาอย่างชัดเจนว่ามีอะไรบ้าง ปัจจัยแต่ละปัจจัยเป็นตัวขับให้เกิดความต้องการ แต่ปัจจัยหลายๆปัจจัยมารวมกันก็ทำให้เกิดความต้องการขึ้นมาได้เช่นกัน มากไปกว่านั้นคือการรวมตัวกันของปัจจัยดังกล่าวสามารถเป็นได้ในหลายๆรูปแบบ อย่างไรก็ตาม มีนักคิดนักวิจัยหลายคน พยายามสรุปประเภทของแรงจูงใจ ตัวอย่างของ Swarbrooke และ Horner (1999) ได้เสนอประเภทของแรงจูงใจนี้เป็น 6 ประเภท ดังนี้

ภาพ 2 แสดงประเภทของแรงจูงใจ 6 ประเภท

ที่มา: (ศุภลักษณ์ อัครางกูร, 2551)

ศุภลักษณ์ อัครางกูร ให้ความเห็นว่า การศึกษาแรงจูงใจของนักท่องเที่ยว เป็น การศึกษาที่ประยุกต์ทางจิตวิทยาในการอธิบายพฤติกรรมของมนุษย์ ซึ่งในที่นี้คือ การท่องเที่ยว อย่างไรก็ตามพฤติกรรมนักท่องเที่ยวมีความแตกต่างจากพฤติกรรมผู้บริโภคทั่วไป กล่าวคือ การเดินทางท่องเที่ยวโดยมากแล้วนักท่องเที่ยวมักตั้งตารอและนับวันถอยหลังถึงการเดินทางท่องเที่ยว การเข้าใจแรงจูงใจของนักท่องเที่ยว ทำให้การวางแผนส่งเสริมการท่องเที่ยวหรือ การกลับมาเที่ยวทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทฤษฎีด้านแรงจูงใจและการศึกษาด้านแรงจูงใจ จึงนับว่าเป็นสิ่งสำคัญที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการศึกษาค้นคว้า การตัดสินใจ และการตลาด (2551, หน้า 47)

ทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์ ซึ่งสามารถนำมาเชื่อมโยงกับแรงจูงใจในการท่องเที่ยวที่สำคัญๆ และกระตุ้นให้คนเดินทางท่องเที่ยวมากขึ้น ได้แก่

แรงจูงใจทางด้านกายภาพและจิตวิทยา (Physical and psychological motives) ได้แก่ ความต้องการพักผ่อนทั้งร่างกายและจิตใจ เพื่อหลีกเลี่ยงจากความยุ่งยากต่างๆ ไปหาภูมิสงบเพื่อรักษาสุขภาพ อาบน้ำแร่ รักษาโรคตามคำแนะนำของแพทย์ เล่นกีฬา วายน้ำ เล่นสกี เล่นเรือใบ ตกปลา การเที่ยวชมธรรมชาติ การซื้อของ การท่องเที่ยวเพื่อแสวงหาความเพลิดเพลิน และได้พักผ่อนจิตใจของตนเองด้วย เช่น การไปทัวร์สมาธิ (Meditation tour) ซึ่งเรียกว่าการท่องเที่ยวเชิงศาสนา

แรงจูงใจทางด้านวัฒนธรรมและการศึกษา (Cultural/Personal education motives) เป็นแรงจูงใจในความอยากรู้อยากเห็น อยากรู้จักผู้คน สถานที่ และประเทศที่ไม่เคยรู้จักมาก่อน สนใจอยากรู้เกี่ยวกับศิลปะ วัฒนธรรม ดนตรี สถาปัตยกรรม นาฏศิลป์ ศิลปะพื้นบ้าน เทศกาล สถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ ธรรมชาติ และเพื่อศึกษาให้มีความรู้ความเข้าใจว่าเชื้อชาติอื่นๆ มีความเป็นอยู่อย่างไร ทำให้เกิดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (Eco-tourism) อย่างแพร่หลายในปัจจุบัน

แรงจูงใจทางสังคม และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Social/Interpersonal / ethnic motives) ได้แก่ การไปพบปะ เยี่ยมญาติหรือเพื่อน เยี่ยมสถานที่เกิด ไปเป็นเพื่อนผู้อื่น การได้พบหรือรู้จักกับมิตรใหม่ ซึ่งอาจจะต่างเชื้อชาติ ศาสนากับตน เป็นการแสวงหามิตรภาพ ประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมใหม่ๆ โดยหลีกเลี่ยงจากสิ่งแวดล้อมที่คุ้นเคยเป็นการชั่วคราว

แรงจูงใจทางการงานและธุรกิจ (Business/Work related motives) ได้แก่ การไปเจรจาติดต่อธุรกิจทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนการติดตามผล การเข้าร่วมประชุม

สัมมนา การเดินทางไปโดยมีภาระงานเกี่ยวข้องบางส่วนด้วย หรือกึ่งทำงานกึ่งเที่ยว เช่น กิจกรรมการท่องเที่ยวก่อนและหลังการประชุม (Pre and Post Tour)

แรงจูงใจด้านการบันเทิงและสิ่งเพลิดเพลิน (Entertainment/Amusement/ pleasure /pastime motives) ได้แก่ การไปเที่ยวชมสวนสนุก (Theme parks) สถานที่บันเทิงต่างๆ การได้ดูกีฬาและกิจกรรมบันเทิง เป็นต้น ซึ่งการแสวงหาสิ่งเพลิดเพลินของแต่ละบุคคลจะมีลักษณะหลากหลาย

แรงจูงใจทางด้านศาสนา (Religious motives) ได้แก่ การมีโอกาสไปร่วมแสวงบุญ ศึกษาธรรมะ ฟังสมาธิ เข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนาที่ตนนับถือ การไปสักการะสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ การทำบุญทำทาน บริจาค ช่วยให้เกิดความสุขทางใจแก่นักท่องเที่ยว และถือว่าได้พักผ่อนทางจิตด้วย

แรงจูงใจทางด้านสถานภาพและเกียรติภูมิ (Prestige and status motives) การเดินทางในบางครั้งอาจสร้างชื่อเสียง ยกฐานะ และเกียรติภูมิของตนให้สูงขึ้น เช่น การเดินทางไปศึกษาต่อต่างประเทศ การได้มีโอกาสเดินทางไปทำกิจกรรมต่างๆ เหล่านี้ จะทำให้เป็นคนมีเกียรติ และมีสังคมดีขึ้น (ฉลองศรี พิมลสมพงศ์, 2550, หน้า 36-39)

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนา

1. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องได้แก่ ทฤษฎีอุปสงค์ ซึ่งสามารถอธิบายได้ ดังนี้

อุปสงค์ หมายถึงปริมาณสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่งที่มีผู้ต้องการซื้อ ณ ระดับราคาต่างๆ กันของสินค้าชนิดนั้น ภายในระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง ซึ่งความต้องการในที่นี้จะต้องมีอำนาจซื้อ (Purchasing power หรือ ability to pay)หนุนหลังอยู่ด้วย ถ้าบุคคลใดบุคคลหนึ่งมีแต่ความต้องการในสินค้าโดยไม่มีเงินที่จะจ่ายซื้อ เราเรียกความต้องการลักษณะนั้นว่า ความต้องการ (Want) ไม่ใช่ อุปสงค์ (Demand) ปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ (Determinants of demand) มีดังต่อไปนี้

รายได้ของผู้บริโภค เมื่อรายได้ของผู้บริโภคเปลี่ยนแปลงไปมักทำให้ผู้บริโภคจ่ายซื้อสินค้าเปลี่ยนแปลงไปด้วย โดยทั่วไปเมื่อรายได้ของผู้บริโภคเพิ่มขึ้น ผู้บริโภคจะซื้อสินค้าเพิ่มขึ้น และเมื่อรายได้ลดลงก็จะซื้อสินค้าน้อยลง ซึ่งการเปลี่ยนแปลงของรายได้จะมีผลกระทบต่อปริมาณการซื้ออย่างน้อยเพียงใดย่อมแล้วแต่ชนิดของสินค้า โดยปกติการเปลี่ยนแปลงในรายได้ของผู้บริโภคจะมีผลกระทบต่อปริมาณการซื้อสินค้าที่จำเป็นในการดำรงชีพน้อย แต่จะกระทบต่อ

ปริมาณการซื้อสินค้าฟุ่มเฟือยมาก ทั้งนี้เพราะไม่รู้ว่าผู้บริโภคจะมีรายได้มากหรือน้อยเพียงใดก็ มักจะต้องขวนขวายหาซื้อสินค้าที่จำเป็นต่อการดำรงชีพให้เพียงพอกับความต้องการก่อน ซึ่งเมื่อมี สินค้าดังกล่าวเพียงพอแล้ว แม้จะมีรายได้เพิ่มขึ้นก็จะไม่ซื้อสินค้านั้นเพิ่มขึ้นอีก

ระดับราคาสินค้าชนิดอื่น คือ ปริมาณสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่งที่ผู้บริโภคจะซื้อเพิ่มขึ้น หรือลดลงนอกจากจะถูกกำหนดโดยราคาสินค้าชนิดนั้น ระดับรายได้ของผู้บริโภคแล้ว ยังถูก กำหนดโดยราคาสินค้าชนิดอื่นๆด้วย ทั้งนี้เพราะสินค้าชนิดต่างๆที่ซื้อขายในตลาดมักมีความสัมพันธ์กัน

รสนิยมของผู้บริโภค คือ รสนิยมเป็นปัจจัยที่สำคัญมากอย่างหนึ่งต่อการตัดสินใจซื้อสินค้า สินค้าบางอย่างแม้จะมีราคาถูกมาก แต่ถ้าไม่เป็นที่พอใจของผู้บริโภค เขาก็จะไม่ซื้อ สินค้าชนิดนั้น รสนิยมของบุคคลโดยทั่วไปจะแตกต่างกันไปตาม อายุ อาชีพ ขนบธรรมเนียม ประเพณี ระดับการศึกษา และบุคลิกส่วนตัว โดยปกติรสนิยมในสินค้าชนิดต่างๆ จะเปลี่ยนไปตามกาลเวลา ตามยุค ตามสมัย รสนิยมในสินค้าบางประเภทจะเปลี่ยนแปลงได้เร็ว เช่น เครื่องตกแต่งในบ้าน รถยนต์และอาคารบ้านเรือน เป็นต้น ถ้าสินค้าชนิดใดกำลังอยู่ในสมัยนิยม อุปสงค์ของสินค้าชนิดนั้นจะเพิ่มขึ้น แต่ถ้าสินค้าชนิดใดล้าสมัย อุปสงค์ของสินค้าชนิดนั้นจะลดลง ดังนั้น ในทางปฏิบัติจะพบว่านักธุรกิจมักต้องปรับปรุงสินค้าของตนให้อยู่ในสมัยนิยม ตลอดเวลาเพื่อไม่ให้อุปสงค์ลดลง

การคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคต คือ การคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคตเป็นปัจจัยอย่างหนึ่งที่ทำให้อุปสงค์ของสินค้าเปลี่ยนแปลงไป เช่น ถ้าผู้บริโภคคาดคะเนว่าราคาน้ำมันพืชจะสูงขึ้นในสัปดาห์หน้า เขาก็จะรีบซื้อน้ำมันพืชเพิ่มขึ้นตั้งแต่เดี๋ยวนี้ อุปสงค์ของน้ำมันพืชในสัปดาห์นี้จึงเพิ่มขึ้น ในทางตรงกันข้าม ถ้าผู้บริโภคคาดคะเนว่าราคาน้ำมันพืชจะลดลงในอนาคต เขาก็จะชะลอการซื้อน้ำมันพืชไว้ก่อน อุปสงค์ของน้ำมันพืชในสัปดาห์นี้จึงลดลง

ขนาดและโครงสร้างของประชากร คือ การเปลี่ยนแปลงในขนาดและโครงสร้างของประชากรจะมีผลทำให้อุปสงค์ของสินค้าเปลี่ยนแปลงไป โดยปกติถ้าจำนวนประชากรเพิ่มขึ้น อุปสงค์ของสินค้าแทบทุกชนิดย่อมเพิ่มขึ้น แต่ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับลักษณะโครงสร้างของประชากรด้วย ถ้าการเปลี่ยนแปลงในจำนวนประชากร ทำให้โครงสร้างของประชากรเปลี่ยนไป ก็อาจมีผลทำให้อุปสงค์ของสินค้าบางชนิดเพิ่มขึ้นบางชนิดลดลงได้ เช่น ถ้าประชากรส่วนที่เป็นเด็กเพิ่มขึ้น แต่ส่วนที่เป็นคนชราลดลง ก็จะทำให้อุปสงค์ของสินค้าของเด็กเพิ่มขึ้น และอุปสงค์ของสินค้าของคนชราลดลง เป็นต้น

ปัจจัยอื่นๆ นอกจากปัจจัยต่างๆข้างต้นแล้ว การที่ผู้บริโภคจะมีอุปสงค์ของสินค้า มากน้อยเพียงใดยังขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่นๆ อีกมากมาย เช่น อุปสงค์ในการใช้จ่าย และการออม ทรัพย์สินของผู้บริโภค ลักษณะการจัดเก็บภาษีของรัฐ และอัตราดอกเบี้ยในท้องตลาด ฯลฯ เป็นต้น (รองศาสตราจารย์วัฒนา สายคณิต และรองศาสตราจารย์ชลลดา จามรกุล, 2545, หน้า 33-41)

2. อุปสงค์การท่องเที่ยวสามารถอธิบายได้ ดังนี้

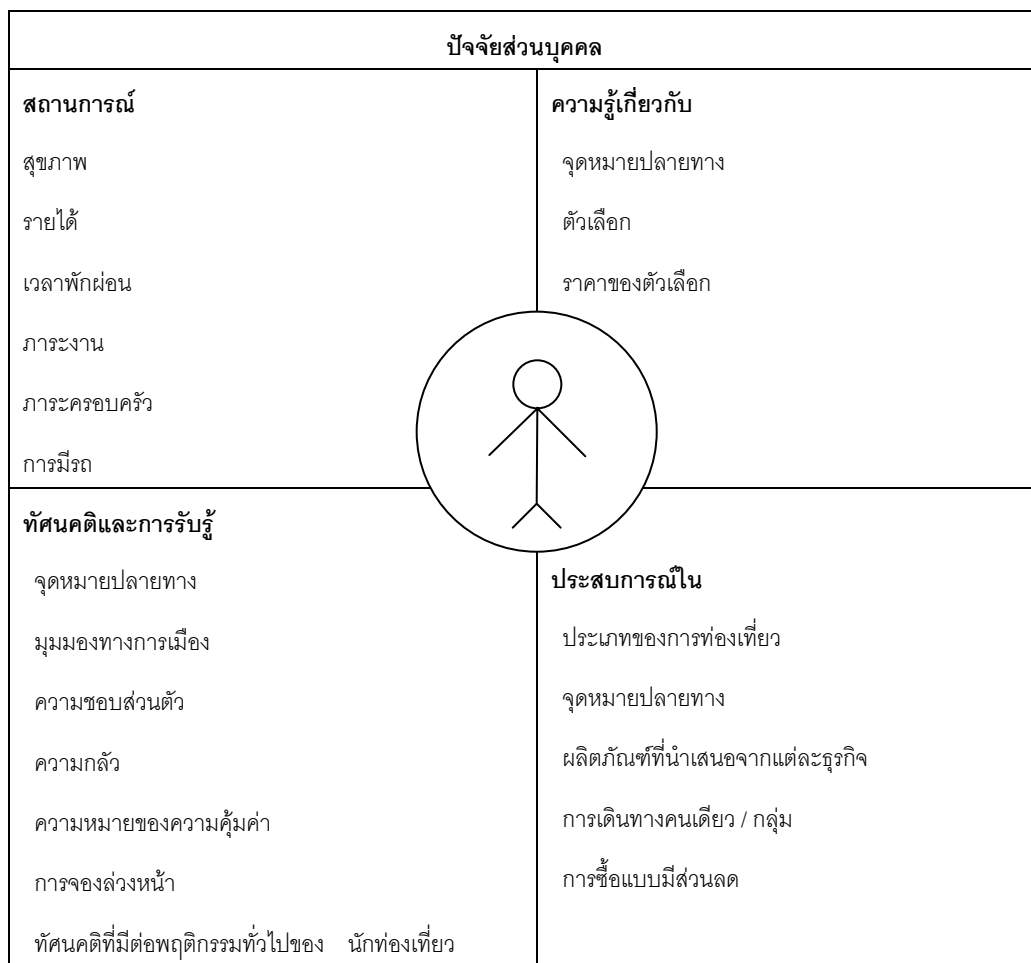
อุปสงค์การท่องเที่ยว (Tourism demand) หมายถึง ความต้องการของ นักท่องเที่ยวที่จะเดินทางไปซื้อสินค้าและบริการ หรือบริโภคผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวในสถานที่ ท่องเที่ยว หรือจุดหมายปลายทางในการท่องเที่ยวของตนเอง โดยนักท่องเที่ยวจะต้องมีความ ต้องการ มีอำนาจซื้อ รวมถึงมีความเต็มใจที่จะจ่ายค่าสินค้าและบริการที่กำหนดในเวลานั้นๆ ปริมาณสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นหรือลดลงหมายถึงการเพิ่มหรือลดลงของ อุปสงค์ทางการท่องเที่ยวด้วย

3. ปัจจัยที่ทำให้เกิดอุปสงค์การท่องเที่ยวสามารถอธิบายได้ ดังนี้

การเดินทางท่องเที่ยวเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตสังคมในปัจจุบัน ปัจจัยที่ทำให้เกิด อุปสงค์การท่องเที่ยว ได้แก่

3.1 ปัจจัยผลักดัน ได้แก่ ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี การสร้างบ้าน แปรลงเมือง การมีรายได้และระดับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น อาชีพและการมีเวลาว่างเพิ่มมากขึ้น การพัฒนาการทางด้านการคมนาคมขนส่ง การสื่อสาร ตลอดจนการแลกเปลี่ยนด้านต่างๆในยุค โลกาภิวัตน์

3.2 ปัจจัยดึงดูด ได้แก่ ความพร้อมของอุปทานการท่องเที่ยว ทรัพยากร การท่องเที่ยว ราคาการท่องเที่ยว กฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ความ ปลอดภัย เป็นต้น (ฉลองศรี พิมลสมพงษ์, 2550, หน้า 19-21)

ภาพ 3 แสดงปัจจัยส่วนบุคคลประเภทต่างๆ

ที่มา: (Swarbrooke,J.,Horner,S, 1999)

กรอบแนวคิดปัจจัยส่วนบุคคลสามารถอธิบายได้ ดังนี้

ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสุขภาพถือว่าสุขภาพเป็นสิ่งแรกที่จะบอกได้ว่าความต้องการท่องเที่ยวจะเป็นจริงได้หรือไม่ สุขภาพที่กล่าวถึงนี้หมายถึงทั้งสุขภาพกายและสุขภาพจิต มนุษย์มีการดูแลตนเองที่ดีขึ้น มีอาหารดี การแพทย์ก้าวหน้าทำให้เราสามารถต่อสู้กับโรคได้มากกว่าอดีต แต่ในขณะเดียวกันการทำงานที่เคร่งเครียดก็เป็นสิ่งบั่นทอนสุขภาพ รวมถึงสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปมลพิษที่เพิ่มสูงขึ้น อย่างไรก็ตามปัจจัยด้านสุขภาพเป็นปัจจัยสนับสนุนให้เกิดการเดินทาง ทั้งที่เกิดจากสุขภาพดีและสุขภาพไม่ดี เป็นต้น

ความรู้เกี่ยวกับจุดหมายปลายทาง ตัวเลือกอื่นๆ และราคาของตัวเลือก ในสังคมที่ข้อมูลหามาได้ง่ายแหล่งท่องเที่ยวต้องแข่งขันกันสูงขึ้น เพราะความได้เปรียบทางข้อมูลเมื่อนักท่องเที่ยวมีความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวเพียงพอ สิ่งที่มีอิทธิพลคือการเลือกแหล่งท่องเที่ยว อาจจะเป็นอัตราแลกเปลี่ยนหรือราคาของสินค้าและบริการที่เกี่ยวข้อง

ทัศนคติและการรับรู้เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลไม่แพ้กัน และมีความแตกต่างกันอย่างมากในแต่ละบุคคล ความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยว ความชอบ และความกลัว เป็นสิ่งที่อุตสาหกรรมท่องเที่ยวพยายามปรับเปลี่ยนให้เป็นไปในแนวทางที่ต้องการ เช่น สายการบินใช้ความเข้าใจในเรื่องการกลัวการขึ้นเครื่อง จึงจัดอบรมการเอาชนะความกลัวขึ้น

ประสบการณ์สามารถปรับเปลี่ยนทั้งสถานการณ์ ความรู้ ทัศนคติ และการรับรู้ได้ ประสบการณ์ซื้อแบบมีส่วนลดอาจทำให้เกิดพฤติกรรมกรรมการพยายามหาส่วนลดในการซื้อครั้งต่อไป ซึ่งแต่ละบุคคลจะให้ความสำคัญกับปัจจัยแต่ละตัวไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับความต้องการส่วนบุคคล

ปัจจัยภายนอก

ปัจจัยภายนอกบางตัวมีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวถึงขนาดเป็นตัวกำหนดให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวได้หรือไม่ แม้ว่าปัจจัยส่วนตัวพร้อมที่จะท่องเที่ยวก็ตาม เช่น การเมือง กฎหมาย การท่องเที่ยวระหว่างประเทศได้รับผลกระทบโดยตรงจากกฎระเบียบการเดินทางออกนอกประเทศ และการอนุญาตเข้าประเทศ

ปัจจัยทางการเมือง เกี่ยวข้องกับกฎหมายและกฎระเบียบต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นระเบียบเกี่ยวกับคนเข้าเมือง การขออนุญาตเข้าประเทศ การก่อการร้าย นโยบายภาษี โดยเฉพาะภาษีสนามบิน ภาษีนักท่องเที่ยว ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่อิทธิพลกำหนดการท่องเที่ยว

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ เป็นอีกปัจจัยภายนอกที่สำคัญ จะเห็นว่าการเดินทางท่องเที่ยวมากในยุคเศรษฐกิจเฟื่องฟู

ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม เป็นปัจจัยที่กำหนดการท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นชนชั้นหรือแบบแผนชีวิต ในสังคมเมืองการท่องเที่ยวเป็นเสมือนสิ่งจำเป็นในชีวิต เปลี่ยนจากทัศนคติเดิมที่เห็นว่าการท่องเที่ยวเป็นสิ่งฟุ่มเฟือย

ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลอีกด้านหนึ่งคือ ข้อมูลที่มาจากแหล่งเชิงพาณิชย์ สื่อสาธารณะ หรือจากเพื่อน ครอบครัว คนรู้จัก โดยน้ำหนักที่ให้จากแหล่งข้อมูลจะแตกต่างกันออกไปในแต่ละบุคคล อีกทั้งสัมพันธ์กับบุคลิกภาพและรูปแบบการใช้ชีวิตของบุคคลนั้น

สิ่งที่ควรตระหนักเกี่ยวกับปัจจัยกำหนดการท่องเที่ยว คือ ปัจจัยตัวเดียวกัน อาจเป็นตัวส่งเสริมให้เกิดหรือขัดขวางไม่ให้เกิดการท่องเที่ยว เช่น รายได้เหลือจ่ายที่สูงเป็นตัวส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยว แต่รายได้ที่ไม่พอจ่ายเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การท่องเที่ยวกลายเป็นสิ่งที่ไม่จำเป็นหรือสิ่งจำเป็นลำดับท้ายๆของรายจ่าย

4. ปัจจัยในการท่องเที่ยวของกลุ่มนักท่องเที่ยว

ปัจจัยในการท่องเที่ยวของกลุ่มนักท่องเที่ยวค่อนข้างจะซับซ้อน ไม่ว่าจะเป็นนักท่องเที่ยวกลุ่มครอบครัวหรือกลุ่มเพื่อน เนื่องจากนักท่องเที่ยวแต่ละคนย่อมมีความต้องการของตนเอง แต่ละคนมีปัจจัยเฉพาะของตน ดังนั้นการเที่ยวเป็นกลุ่มจะต้องมีปัจจัยที่ตรงกันในส่วนบางส่วน แต่ในบางส่วนนักท่องเที่ยวทุกคนต้องยอมลดความต้องการของตนเองลงเพื่อที่จะให้เกิดความสะดวกในการเดินทางเป็นกลุ่ม อย่างไรก็ตามการเที่ยวเป็นกลุ่มย่อมจะต้องมีปัจจัยที่สอดคล้องกับนักท่องเที่ยวแต่ละคนด้วยเช่นกัน

5. มวลเหตุจูงใจให้คนอยากเดินทางท่องเที่ยว

บังอร ฉัตรรุ่งเรือง (2550, หน้า 8-9) กล่าวว่า “มนุษย์มีความต้องการเดินทางท่องเที่ยวโดยสัญชาตญาณอยู่แล้ว แต่ความต้องการเดินทางของมนุษย์แตกต่างกันไปตามสภาพเศรษฐกิจ สังคม และช่วงเวลา ถ้ายังมีมวลเหตุจูงใจที่สำคัญช่วยกระตุ้น ก็ยิ่งทำให้มนุษย์อยากเดินทางท่องเที่ยวมากขึ้น มวลเหตุจูงใจให้คนอยากเดินทางท่องเที่ยว” มีดังต่อไปนี้

ความต้องการผจญภัย เมื่อมีแหล่งท่องเที่ยวใหม่หรือสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวใหม่ๆเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการขนส่ง ที่พักแรมหรืออื่นๆ ย่อมมีการประชาสัมพันธ์ทำให้คนอยากลองผจญภัยกับแหล่งท่องเที่ยวหรือสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวใหม่ๆ

เหล่านั้น เช่น อากาศยานเครื่องบินความเร็วเหนือเสียง(Supersonic Transport) อากาศเที่ยวอวกาศ อากาศพักรักที่พักรูปแบบอวกาศ(IGLOO) กระทั่งอมน้ำแข็งของชาวเอสกิโม เป็นต้น

ความต้องการค้นพบสิ่งใหม่ๆ ถ้ามองให้ลึกจะมองเห็นว่า การเดินทางเป็นการทำลายความจำในชีวิตประจำวัน โดยออกเดินทางไปค้นหาสิ่งแปลกใหม่ในชีวิต โดยเฉพาะหนุ่มสาวสมัยใหม่มีความอยากรู้อยากเห็นที่จะได้พบสิ่งใหม่ๆ เช่น การเดินทางไปท่องเที่ยวในที่ต่างๆ จะได้พบเห็นสิ่งที่ตนไม่เคยพบเห็นมาก่อน เป็นต้น

ความต้องการคุณค่าในการเดินทางท่องเที่ยว เป็นผลที่เกิดขึ้นหลังจากการเดินทางท่องเที่ยว ผู้เดินทางท่องเที่ยวจะรู้สึกถึงความสนุกสนานหรือความประทับใจในขณะที่ท่องเที่ยวแต่ละครั้ง ทำให้ได้รับคุณค่าในการเดินทางท่องเที่ยวหรือมีคุณค่าเป็นกำไรชีวิตในการท่องเที่ยว

ความต้องการค้นคว้าทางวัฒนธรรม เนื่องจากการท่องเที่ยวเป็นการเรียนรู้วัฒนธรรมของประเทศที่ตนไปเที่ยว เช่น ประเพณี เทศกาล พิธีกรรมต่างๆที่แตกต่างกันทำให้มีความรู้ ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งกับวัฒนธรรมของท้องถิ่นนั้น นอกจากนี้ยังได้ศึกษาภาษาท้องถิ่นที่ใช้ในประเทศที่เดินทางไปท่องเที่ยวอีกด้วย

ความต้องการเห็นความเป็นอยู่ของเพื่อนร่วมโลก คนทั่วไปมีความต้องการเห็นความเป็นอยู่ของเพื่อนร่วมโลก ผู้ที่อยู่ในประเทศที่ร่ำรวยกับผู้ที่อยู่ในประเทศยากจนมีความเป็นอยู่แตกต่างกันอย่างไร และยังต้องการเที่ยวชมสิ่งก่อสร้าง สถาปัตยกรรมและพฤติกรรมของคนในถิ่นด้วย

ความต้องการการยอมรับของสังคม ผู้เดินทางท่องเที่ยวจะเกิดความพอใจมากถ้าคนที่เขากำลังติดต่อหรือคนที่เขาทำความรู้จักยอมรับนิสัยบางอย่างของเขา บ่อยครั้งที่นักท่องเที่ยวมีความรู้สึกเหมือนคนแปลกหน้า ทำให้เขาต้องเลือกประเทศที่จะเดินทางไปท่องเที่ยวที่ทำให้เขารู้สึกว่าเป็นที่ชื่นชอบและมีการยอมรับตัวเขา ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีการจูงใจของ Abraham H. Maslow ที่ว่ามนุษย์มีความต้องการที่จะได้รับการยกย่องและยอมรับในสังคม

ความต้องการความภาคภูมิใจ การที่คนต้องการเดินทางไปท่องเที่ยวยังประเทศต่างๆ เนื่องจากต้องการให้ผู้อื่นเห็นว่า ตนได้ไปท่องเที่ยวสถานที่แปลกๆ แตกต่างจากผู้อื่นยังเป็นข้อพิสูจน์ว่า เขาเป็นหนึ่งที่ไม่เหมือนใครเหมือน ถือเป็นความภาคภูมิใจในเชิงการท่องเที่ยวญาติมิตรอาจจะมาขอคำแนะนำเกี่ยวกับการท่องเที่ยวจากตนได้อีก

ความต้องการยกฐานะและเกียรติภูมิ การที่ได้มีโอกาสเดินทางไปท่องเที่ยว ไม่ว่าจะไปเพื่อวัตถุประสงค์ใด เช่น เพื่อธุรกิจ เข้าร่วมประชุม แข่งกีฬา ประกอบศาสนกิจ เยี่ยมญาติ การศึกษา เป็นต้น ล้วนแต่ทำให้ผู้เดินทางไปท่องเที่ยวเป็นคนมีเกียรติในสังคม อันเป็นการยกฐานะและเกียรติภูมิของตนให้สูงขึ้นด้วย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยของ กมลทิพย์ ชูประทีป (2547) เรื่องปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวเชิงเกษตร อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า

- 1) นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุต่ำกว่า 21 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี เป็นนักเรียน/นักศึกษา มีรายได้ไม่เกิน 5,000 บาท
- 2) นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร อำเภอวังน้ำเขียว พบว่ามีพฤติกรรมในการเดินทางท่องเที่ยว คือ ได้รับข้อมูลในการประกอบการตัดสินใจเลือกสถานที่จากสื่อประเภทโทรทัศน์/วิทยุ/หนังสือพิมพ์ ส่วนใหญ่มาเที่ยวอำเภอวังน้ำเขียวครั้งแรก พาหนะที่ใช้ในการเดินทางเป็นรถยนต์ส่วนตัวโดยส่วนใหญ่เป็นการเดินทางมากับครอบครัว และไม่พักค้างคืน ระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยวระหว่าง 1-3 ชั่วโมง วัตถุประสงค์ในการเดินทางมาอำเภอวังน้ำเขียวเพื่อการพักผ่อน สถานที่ที่นักท่องเที่ยวแวะมากที่สุด คือ ฟาร์มผลิตเห็ด ส่วนกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวแวะชมมากที่สุด คือ การชมสวนเกษตร
- 3) นักท่องเที่ยวเห็นว่าปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวเชิงเกษตร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายได้อยู่ในระดับมากจำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ด้านสภาพภูมิศาสตร์ ด้านวัฒนธรรมและสังคม ด้านนโยบายของรัฐและกฎระเบียบต่างๆ ด้านราคา และด้านความสะดวกในการเดินทาง และอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 2 ข้อ ได้แก่ ด้านสภาพเศรษฐกิจ และด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์
- 4) นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่างกัน เห็นว่า ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยรวมและรายด้านทั้ง 6 ด้านแตกต่างกัน ได้แก่ ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจ ด้านสภาพภูมิศาสตร์ ด้านวัฒนธรรมและสังคม ด้านนโยบายของรัฐและกฎระเบียบต่างๆ ด้านราคา ด้านความสะดวกในการเดินทาง

กรณีย์ ถนอมกุล (2547) เรื่องพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเชิงพุทธของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในจังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 51-60 ปี สมรส รายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 5,000-10,000 บาท และมีจุดประสงค์การเดินทางคือการท่องเที่ยว มีรูปแบบการดำรงชีวิตส่วนใหญ่นอกคือการท่องเที่ยว กิจกรรมทำบุญตามวัด ใช้บ้านเป็นสถานที่พักผ่อน ชอบอาหารไทย ศึกษารวมๆ ด้วยการอ่านหนังสือธรรมะ คิดว่า

ตนเองเป็นคนรักสงบ เข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนาเพื่อให้จิตใจสงบ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำบุญบริจาคทานเพื่อช่วยเหลือสังคม ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมโดยทั่วไปของจังหวัดสกลนคร 1-2 วัน พักแรมที่บ้านญาติ เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดสกลนคร 1 ครั้ง เดินทางมาจังหวัดสกลนคร นครพนม หนองคาย มุกดาหาร เลือกวัดพระธาตุเชิงชุมวรวิหารเป็นแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด และกราบสักการะพระพุทธรูปเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงพุทธที่มากที่สุด

เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา จุดประสงค์การเดินทางมาท่องเที่ยวที่แตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวในจังหวัดสกลนครที่แตกต่างกัน การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร กิจกรรม ความสนใจ และความคิดของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในจังหวัดสกลนครมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงพุทธในจังหวัดสกลนคร ได้แก่ รูปแบบการเดินทาง สถานที่พักแรม จังหวัดที่เดินทาง การเลือกแหล่งท่องเที่ยวเชิงพุทธ และรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงพุทธในจังหวัดสกลนคร

จารุณี พลนามอินทร์ (2546) เรื่องพฤติกรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อสินค้าที่ระลึกของนักท่องเที่ยวชาวไทยในร้านค้า เขตอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า

- 1) นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความแตกต่างกันในเรื่องรายได้ ช่วงฤดูกาล และลักษณะการเดินทางท่องเที่ยวให้ความสำคัญต่อยุทธปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อสินค้าที่ระลึกไม่แตกต่างกัน
- 2) นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีกลุ่มอายุต่างกันให้ความสำคัญต่อยุทธปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อสินค้าที่ระลึกเฉพาะด้านการส่งเสริมการตลาดแตกต่างกัน นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพต่างกันให้ความสำคัญต่อยุทธปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อสินค้าที่ระลึกเฉพาะด้านผลิตภัณฑ์และด้านราคาแตกต่างกัน

จารุวรรณ แสงจันทร์ (2545) เรื่องพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในชุมชนเกาะเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในระดับสูง และปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในชุมชนเกาะเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี คือ การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 วัตถุประสงค์หลักการเดินทาง ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ยังพบว่า อายุ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในชุมชน คือ นักท่องเที่ยวมีโอกาสเลือกใช้บริการธุรกิจท่องเที่ยว และมีส่วนร่วมใน

กิจกรรมหรือโครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมน้อย นักท่องเที่ยวบางคนขาดจิตสำนึกในการร่วมรักษาสิ่งแวดล้อม ชุมชน ขาดงบประมาณและบุคลากรในการดูแลสภาพแวดล้อมบริเวณแหล่งท่องเที่ยว นอกจากนี้เจ้าหน้าที่และประชาชนในชุมชนยังขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จึงทำให้ขาดข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับนักท่องเที่ยว

จิราพร กองทอง (2540) เรื่องปัจจัยที่ส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปท่องเที่ยวบริเวณด้านช่องจอม อำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์ ผลการวิจัยพบว่า สถานภาพของนักท่องเที่ยวมีอายุระหว่าง 36-45 ปี ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย การศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และประกอบอาชีพค้าขาย มีรายได้ต่อเดือนประมาณ 4,000-6,000 บาทต่อเดือน มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางประมาณ 1,000-2,000 บาทต่อคนต่อครั้ง

บรรยากาศด้านกายภาพพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มาจากจังหวัดในเขตภาคอีสานตอนใต้ เนื่องจากใช้ระยะเวลาในการเดินทางทั้งไปและกลับภายใน 1 วัน และไปเป็นหมู่คณะไม่เกิน 6 คน โดยรถยนต์ส่วนตัว สิ่งดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปมากที่สุดคือ สินค้าราคาถูก ส่วนใหญ่เป็นเฟอร์นิเจอร์ไม้ เครื่องหยาชนิดต่างๆ ปลากรอบ กุ้งแห้ง และสินค้าเบ็ดเตล็ดอื่นๆที่ใช้ในครัวเรือน กลุ่มนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ไปเที่ยวบริเวณด้านช่องจอมเป็นครั้งแรก นอกจากนี้ยังพบว่า นักท่องเที่ยวพึงพอใจในความมีมิตรไมตรีของบุคคลในท้องถิ่น ที่จอดรถเพียงพอ ห้องน้ำสะอาดพอใช้ ความซื่อสัตย์ในการคิดราคาอาหารและเครื่องดื่ม นักท่องเที่ยวส่วนมากเห็นว่ามีความปลอดภัย เมื่อไปท่องเที่ยวบริเวณด้านช่องจอมแต่ไม่มีความประสงค์ที่จะเดินทางต่อไปยังประเทศกัมพูชา การเดินทางไปยังบริเวณด้านช่องจอมสะดวกมาก เพราะมีถนนลาดยางเข้าถึง และมีป้ายบอกทางชัดเจน นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางไปด้วยรถยนต์ส่วนตัว ข้อมูลที่นักท่องเที่ยวรู้จักบริเวณด้านช่องจอมได้จากคำบอกเล่าของผู้ที่เคยไปเที่ยวมาก่อน

ฉัตรสุดา อู่เชื้อง (2546) เรื่องการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการท่องเที่ยวโบราณสถานเวียงกุมกาม ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวในโบราณสถานเวียงกุมกามจำนวน 300 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงและมีอายุระหว่าง 21-30 ปี ระดับการศึกษาจะอยู่ในระดับปริญญาตรี มีอาชีพเป็นพนักงานของเอกชน และระดับรายได้ส่วนใหญ่จะอยู่ที่ 10,001-30,000 บาทต่อเดือน ส่วนพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่ส่วนใหญ่นั้น ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวกับครอบครัวโดยเดินทางมาเป็นครั้งแรกมากที่สุด แหล่งข้อมูลข่าวสารที่ได้รับเกี่ยวกับโบราณสถานเวียงกุมกามนั้นจะได้จากคำบอกเล่าของเพื่อนหรือญาติ สาเหตุที่มาเที่ยวเนื่องจากต้องการทราบถึงประวัติของท้องถิ่น และกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าฤดูกาลมีผลกระทบต่อ

การท่องเที่ยว เช่น ในฤดูฝนจะทำให้การเดินทางท่องเที่ยวไม่สะดวก ในส่วนของค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาเที่ยวชมโบราณสถานเวียงกุมกามแต่ละครั้งจะน้อยกว่า 500 บาท

ปัจจัยที่มีผลต่อการท่องเที่ยวสามารถสรุปได้ดังนี้ คือ ปัจจัยด้านราคา กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักท่องเที่ยวชาวไทยจำนวน 300 คน เห็นว่า ราคาค่าใช้จ่ายบริการรถราง 5 บาทต่อคนต่อเที่ยว และราคาค่าเช่าจักรยาน 20 บาทต่อคันต่อเที่ยวนั้นไม่มีผลต่อการท่องเที่ยวโบราณสถานแต่อย่างใด ปัจจัยด้านสถานที่พักผ่อน กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักท่องเที่ยวชาวไทยจำนวน 300 คน เห็นว่าความเพียงพอของสถานที่พักผ่อน ความใกล้ของสถานที่พักผ่อนกับโบราณสถาน การมีบริการน้ำดื่มฟรีในสถานที่พักผ่อน ความสะอาดของห้องน้ำในสถานที่พักผ่อน บรรยากาศของสถานที่พักผ่อน การออกแบบของสถานที่พักผ่อนและการเก็บค่าบริการห้องน้ำสาธารณะในสถานที่พักผ่อนมีผลมากต่อการท่องเที่ยวโบราณสถานเวียงกุมกาม ปัจจัยด้านร้านอาหาร กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักท่องเที่ยวชาวไทยจำนวน 300 คน เห็นว่า ความสะอาดของร้านอาหาร รสชาติของอาหารที่มีจำหน่ายในโบราณสถานเวียงกุมกามนั้นมีผลมากต่อการท่องเที่ยวโบราณสถานเวียงกุมกาม ส่วนความหลากหลายของอาหาร การให้บริการของพนักงานขาย การใช้บรรจุภัณฑ์ที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม และอาหารเพื่อสุขภาพนั้นมีผลน้อยต่อการท่องเที่ยวโบราณสถานเวียงกุมกาม ส่วนปัจจัยด้านบริการธุรกิจท่องเที่ยว กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักท่องเที่ยวชาวไทยจำนวน 300 คน เห็นว่า ความเพียงพอของบริการธุรกิจท่องเที่ยว เช่น ร้านถ่ายอัด และล้างรูปไม่มีผลต่อการท่องเที่ยวโบราณสถานแต่อย่างใด ปัจจัยด้านสิ่งดึงดูดใจ กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักท่องเที่ยวชาวไทยจำนวน 300 คน เห็นว่าสถานที่ท่องเที่ยวหรือตัวโบราณสถานเวียงกุมกาม สภาพแวดล้อมหรือชุมชนรอบข้าง การโฆษณาประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับโบราณสถาน มัคคุเทศก์ท้องถิ่นที่นำชมโบราณ และความสะดวกสบายของสิ่งอำนวยความสะดวกในโบราณสถานเวียงกุมกามนั้นมีผลมากต่อการท่องเที่ยวโบราณสถานแห่งนี้

ฉันทิช วรรณถนอม (2544) เรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจให้นักท่องเที่ยวชาวไทยเลือกเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางท่องเที่ยวเพื่อต้องการพักผ่อน เป็นเหตุผลสำคัญที่สุด และเห็นว่าประเทศไทยมีจุดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย โดยมีโทรทัศน์เป็นสื่อที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ นอกจากนี้ยังมีปัจจัยสำคัญที่สุดที่มีอิทธิพลต่อนักท่องเที่ยวชาวไทยในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศในลำดับมาก คือ งบประมาณ ค่าครองชีพ ระยะเวลา การเตรียมความพร้อม ระยะเวลา สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ความปลอดภัยในชีวิต

และทรัพย์สิน และความพร้อมในการรองรับด้านโครงสร้างพื้นฐานต่างๆของแหล่งท่องเที่ยวภายในประเทศ

ชวัลนุช วรชชิน (2545) เรื่องพฤติกรรมการใช้บริการสถานีขนส่งของนักท่องเที่ยวท้องถิ่น กรณีศึกษาสถานีขนส่งจังหวัดเชียงราย ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะการมาเยือนจังหวัดเชียงรายของนักท่องเที่ยวท้องถิ่นมาเยือนจังหวัดเชียงรายมากกว่า 24 ชั่วโมง โดยการรับรู้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสถานีขนส่งมาจากเพื่อน จากนั้นหาข้อมูลด้วยตนเองจากสื่อต่างๆ นักท่องเที่ยวท้องถิ่นส่วนใหญ่เลือกใช้บริการสถานีขนส่งเพราะความจำเป็น เนื่องจากการเดินทางโดยรถโดยสารประจำทางเป็นเพียงทางเลือกเดียวในการขนส่งทางบกเพื่อเข้าสู่จังหวัดเชียงราย โดยใช้เวลาโดยเฉลี่ยในการใช้บริการสถานีขนส่งแต่ละครั้งนาน 1-2 ชั่วโมง ส่วนวิธีการดำเนินการใช้บริการของนักท่องเที่ยวท้องถิ่นแตกต่างกันตามความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการใช้เวลาในสถานีขนส่ง บริการส่วนใหญ่ที่นักท่องเที่ยวท้องถิ่นเลือกใช้คือการใช้พื้นที่สถานีขนส่งเพื่อรอคอยรถโดยสาร

ชินวัฒน์ อรรถเวทิน (2545) เรื่องการวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภคการท่องเที่ยวภายในประเทศของประชากรอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามใช้ระยะเวลาในการท่องเที่ยวครั้งละ 3 วันมากที่สุด วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวคือ พักผ่อนและท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยวในประเทศไทยที่ชอบไปมากที่สุดคือ เกาะ ทะเล ข้อมูลการท่องเที่ยวครั้งหลังสุดพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเดินทางไปท่องเที่ยวในเดือนมกราคมมากที่สุด ส่วนใหญ่ท่องเที่ยวช่วงวันหยุดนักขัตฤกษ์และเทศกาลต่างๆ โดยส่วนใหญ่ท่องเที่ยวภาคเหนือ กิจกรรมที่ทำระหว่างการท่องเที่ยวคือ เที่ยวชมธรรมชาติ ส่วนใหญ่ท่องเที่ยวกับครอบครัว โดยเดินทางร่วมกันทั้งสิ้น 2-4 คน ใช้ระยะเวลาในการท่องเที่ยว 3 วัน ส่วนใหญ่เสียค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวคนละ 2,000-2,999 บาท การวางแผนการท่องเที่ยวส่วนใหญ่จัดรายการทั้งหมดด้วยตัวเอง

ชุย กำลังงาม, สุทธิศักดิ์ แก้วแกมจันทร์, และนันทน์ภัส อยู่ประยงค์ (2550) เรื่องพฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของนักท่องเที่ยวในกลุ่มอีสานใต้ มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของนักท่องเที่ยวในกลุ่มอีสานใต้ 2) เพื่อเสนอแนะแนวทางการจัดการการตลาดการท่องเที่ยวที่วางอยู่บนพื้นฐานพฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของนักท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ และ 3) เพื่อเสนอแนะแนวทางการยุทธศาสตร์พึ่งพาเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งการพัฒนาและการจัด

การท่องเที่ยวเชิงพื้นที่ในกลุ่มอีสานใต้ได้รับความยั่งยืนโดยเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน โดยการเก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศที่มาเที่ยวด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ที่มีชื่อเสียง ผลของการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติส่วนใหญ่อยู่ในวัยหนุ่มสาว โดยนักท่องเที่ยวชาวต่างชาตินั้นส่วนใหญ่มาจากทวีปยุโรปและอเมริกา ส่วนนักท่องเที่ยวชาวไทยนั้นเป็นประชาชนในท้องถิ่นและอยู่ในพื้นที่จังหวัดใกล้เคียงกันเป็นส่วนมาก เหตุผลของการมาเที่ยวของนักท่องเที่ยวทั้งสองกลุ่มนั้น เพราะมีความสนใจแหล่งท่องเที่ยวด้านโบราณสถานอันเก่าแก่มากกว่างานวัฒนธรรมประเพณี โดยมีวัตถุประสงค์ในการมาเที่ยวเพื่อต้องการมาศึกษาหาประสบการณ์และอนุรักษ์สืบสานคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมและประเพณีไทย การเดินทางมาเที่ยวของนักท่องเที่ยวทั้งสองกลุ่มส่วนใหญ่มาเที่ยวด้วยตนเอง โดยไม่ผ่านบริการนำเที่ยวของบริษัทนำเที่ยว เนื่องมาจากนักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่เป็นคนในท้องถิ่น ส่วนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติส่วนใหญ่เดินทางท่องเที่ยวด้วยตนเองถึงร้อยละ 68.9 มีเพียงจำนวนน้อยที่ใช้บริการจากบริษัทนำเที่ยวคือร้อยละ 1.6 ด้านการพักผ่อนนักท่องเที่ยวชาวไทยนั้นส่วนใหญ่พักกับครอบครัวหรือญาติพี่น้องมากกว่าพักโรงแรม ส่วนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติพักที่โรงแรมมากที่สุด นักท่องเที่ยวชาวไทยทราบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวจากสื่อทุกรูปแบบ อย่างไรก็ตามสำหรับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติได้รับข้อมูลจากสื่ออินเทอร์เน็ตมากที่สุด นอกจากนี้ยังพบว่านักท่องเที่ยวทั้งสองกลุ่มมีความสนใจจะเดินทางไปยังประเทศเพื่อนบ้าน โดยนักท่องเที่ยวมีความต้องการท่องเที่ยวที่ประเทศลาวมากที่สุด ในขณะที่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมีความต้องการไปเที่ยวประเทศกัมพูชามากที่สุด

ดวงนภา วินิจวรวิจกุล (2544) เรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนักท่องเที่ยวชาวไทยในการเลือกใช้บริการร้านอาหารพื้นเมือง ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดของธุรกิจบริการที่มีอิทธิพลต่อนักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่ในการเลือกใช้บริการร้านอาหารพื้นเมือง เรียงตามลำดับความสำคัญดังนี้ ปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านเครื่องมือ ปัจจัยด้านสัญลักษณ์ ปัจจัยด้านสถานที่ และปัจจัยด้านวัสดุสื่อสาร

เนาวรัตน์ พลายน้อย (2538) เรื่องพฤติกรรมการท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยวชาวไทย ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีภูมิลำเนาทางเศรษฐกิจ สังคม และประชากร ที่แตกต่างกันจะมีวัตถุประสงค์ พฤติกรรม ความต้องการ และรสนิยมในการท่องเที่ยวแตกต่างกัน กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยในปัจจุบันจึงมีความหลากหลาย จำแนกตามลักษณะและแบบแผนการท่องเที่ยวได้มาก มีทั้งนักท่องเที่ยวที่มีรสนิยมในการท่องเที่ยวในลักษณะที่เรียกว่า สมัยใหม่ ที่จะท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนและท่องเที่ยวอย่างแท้จริง ซึ่งมักใช้บริการ

ตามโรงแรมและภัตตาคารที่ค่อนข้างมีมาตรฐาน ขณะเดียวกันก็มีนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมากที่ไปเที่ยวโดยมีวัตถุประสงค์แบบเดิมคือ เพื่อเยี่ยมญาติ เพื่อปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนา ที่ยังคงเน้นการพักผ่อน และรับประทานอาหารตามบ้านญาติและเพื่อนหรือวัดเป็นหลัก บางครั้งกลุ่มท่องเที่ยวประเภทหลังนี้ไปท่องเที่ยวกันเป็นกลุ่มใหญ่ที่เรียกว่า ฉิ่งฉับทัวร์ ที่มีการพักค้างคืนและรับประทานอาหารในรถโดยสารที่ใช้เดินทางไปท่องเที่ยว

นัฐพงศ์ คุณา (2549) เรื่องพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยว อำเภอป่าาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางมาเที่ยวป่าายเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ โดยส่วนใหญ่เดินทางมาเป็นครั้งแรกและมากับเพื่อน ยานพาหนะที่นักท่องเที่ยวชาวไทยใช้เดินทางมาเที่ยวคือรถยนต์ส่วนตัว และยานพาหนะที่นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศใช้เดินทางมาเที่ยวคือ รถโดยสารประจำทาง นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เข้าพักที่เกสต์เฮาส์ โดยนักท่องเที่ยวชาวไทยมีระยะเวลาพำนักเฉลี่ยประมาณ 2-3 วัน และนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีระยะเวลาพำนักเฉลี่ยมากกว่า 7 วัน แหล่งท่องเที่ยวที่เดินทางไปมากที่สุดคือ น้ำตกหมอกแปงและกองแลน (ป่าายแคนยอน)

ปิยะวดี หิริกมล (2545) เรื่องพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดสุโขทัย ผลการวิจัยพบว่า 1) กลุ่มตัวอย่างเพศหญิง และเพศชายมีสัดส่วนใกล้เคียงกัน มีอายุระหว่าง 23-30 ปี ส่วนใหญ่เป็นคนโสด การศึกษาระดับมัธยม และอาชีวศึกษา มีรายได้ระหว่าง 5,000-10,000 บาท ทำงานในบริษัทเอกชน 2) เดินทางไปจังหวัดสุโขทัยเพื่อศึกษาหาความรู้ทางประวัติศาสตร์ ส่วนใหญ่ไม่พักค้างคืน ประทับใจในความสวยงาม แต่ต้องการให้ปรับปรุงเรื่องความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยว และจะกลับไปเที่ยวอีกแน่นอน 3) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลพื้นฐานของประชากรกับพฤติกรรมการท่องเที่ยว พบว่า อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลพื้นฐานของประชากรกับมูลเหตุจูงใจในการตัดสินใจไปท่องเที่ยวที่จังหวัดสุโขทัยพบว่า อายุ และสถานภาพสมรส มีความสัมพันธ์กับมูลเหตุจูงใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างมูลเหตุจูงใจในการตัดสินใจไปท่องเที่ยวจังหวัดสุโขทัยกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวนั้นพบว่า มูลเหตุจูงใจด้านผลิตภัณฑ์ที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พิเชษฐ คุณหญิงแสง (2546) เรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดจังหวัดระยอง ผลการวิจัยพบว่า 1) เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยว

บริเวณชายหาดจังหวัดระยอง ในส่วนที่เกี่ยวกับเหตุผลที่มาท่องเที่ยวและสถานที่ท่องเที่ยวที่ต้องการเที่ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) อายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดจังหวัดระยอง ในส่วนที่เกี่ยวกับเหตุผลที่มาท่องเที่ยว และสถานที่พัก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสัมพันธ์กับสถานที่ท่องเที่ยวที่ต้องการเที่ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดจังหวัดระยอง ในส่วนที่เกี่ยวกับสถานที่ที่ใช้บริการพักผ่อน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) อาชีพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดจังหวัดระยอง ในส่วนที่เกี่ยวกับเหตุผลที่มาท่องเที่ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสัมพันธ์กับสถานที่ที่ใช้บริการพักผ่อน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 5) รายได้ต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดจังหวัดระยอง ในส่วนที่เกี่ยวกับเหตุผลที่มาท่องเที่ยว สถานที่ที่ใช้บริการพักผ่อนและสถานที่ท่องเที่ยวที่ต้องการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 6) ภูมิลำเนา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดจังหวัดระยอง ในส่วนที่เกี่ยวกับเหตุผลที่มาท่องเที่ยว สถานที่ที่ใช้บริการพักผ่อนและสถานที่ท่องเที่ยวที่ต้องการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พิมพันธ์ บุญเรือง (2546) เรื่องพฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยในเขตเมืองพัทยา ผลการวิจัยพบว่า ผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยที่มีเพศ อาชีพ และอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านส่วนประสมทางการตลาดและปัจจัยแวดล้อมอื่น ๆ ที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจมาเยือนเมืองพัทยาแตกต่างกัน

พิสมัย ประชานันท์ และคณะ (2550) เรื่องพฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ ผลการวิจัยพบว่า ด้านพฤติกรรมหลังการเดินทางท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวชาวไทยและนักท่องเที่ยวต่างชาติมีความพึงพอใจภายหลังจากการบริโภคผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวด้านแหล่งท่องเที่ยว ด้านที่พัก และด้านร้านอาหาร และภัตตาคารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนความพึงพอใจด้านผลิตภัณฑ์ของฝากของที่ระลึก ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านบริษัทท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน

นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอายุต่างกันมีความพึงพอใจภายหลังจากการบริโภคผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวในด้านแหล่งท่องเที่ยว ด้านร้านอาหารและภัตตาคารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับด้านสถานที่พัก ด้านผลิตภัณฑ์ของฝากของที่ระลึก ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านบริษัทท่องเที่ยวนักท่องเที่ยวมีความพอใจไม่แตกต่างกัน

นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจภายหลังจากการบริโภคผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวทุกๆด้านไม่แตกต่างกัน

นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอาชีพต่างกัน มีความพึงพอใจภายหลังจากการบริโภคผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวในด้านร้านอาหารและภัตตาคาร ด้านผลิตภัณฑ์ของฝากของที่ระลึก ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนความพึงพอใจด้านแหล่งท่องเที่ยว ด้านสถานที่ และด้านบริษัทท่องเที่ยว พบว่านักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน

นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีรายได้ต่างกัน มีความพึงพอใจภายหลังจากการบริโภคผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวในด้านร้านอาหารและภัตตาคารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านแหล่งท่องเที่ยว ด้านสถานที่พัก ด้านผลิตภัณฑ์ของฝากของที่ระลึก ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านบริษัทท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน

เพ็ญลักษณ์ เกตุทัต (2546) เรื่องทัศนคติและพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวในเกาะเสม็ด ผลการวิจัยพบว่า 1) นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวในเกาะเสม็ดทุกด้านโดยรวมไม่แตกต่างกัน อาชีพของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวในเกาะเสม็ดทุกด้านแตกต่างกัน ส่วนอายุ ระดับการศึกษา รายได้ และสถานภาพสมรสของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวในเกาะเสม็ดด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวและด้านความปลอดภัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านโฆษณาประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการขาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีเพศ อายุ อาชีพ รายได้ และสถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวในเกาะเสม็ด ในข้อจํานวนผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายรวมในการเดินทางมาท่องเที่ยว และจํานวนครั้งในการเดินทางมาท่องเที่ยวแตกต่างกัน ส่วนระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวในเกาะเสม็ดไม่แตกต่างกัน 3) ทัศนคติด้านความปลอดภัย และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของนักท่องเที่ยวชาวไทยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวใน

เกาะเสม็ด ที่ระดับนัยสำคัญทาง สถิติที่ .05 และ .01 ตามลำดับ ส่วนทัศนคติด้านทรัพยากร การท่องเที่ยว ด้านโฆษณาประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการขายของนักท่องเที่ยวชาวไทย ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวในเกาะเสม็ด

รักธิดา ศิริ (2545) เรื่องรูปแบบการท่องเที่ยวของนักศึกษา ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์กับรูปแบบ การท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มตัวอย่างเพศชายเดินทางท่องเที่ยวร่วมกับกลุ่ม เพื่อนและครอบครัว/ญาติ ในสัดส่วนที่เท่ากัน ส่วนกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงเดินทางท่องเที่ยวร่วมกับ ครอบครัว/ญาติ มากกว่าเดินทางท่องเที่ยวร่วมกับกลุ่มเพื่อนถึงสามเท่า

รัชดาพรรณ สุวรรณมาใจ (2548) เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ชาวไทยในการท่องเที่ยวโบราณสถานเวียงกุมกาม อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวโบราณสถานเวียงกุมกาม จำนวน 300 ราย ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง 158 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.7 เป็นผู้ที่มียุ่ระหว่าง 21-30 ปี 89 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.7 ผู้มีสถานภาพโสด 158 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.7 ระดับการศึกษา ส่วนใหญ่มีระดับปริญญาตรี 112 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.3 การประกอบอาชีพส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว 85 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.3 ระดับรายได้เป็นผู้ที่มีช่วงรายได้ ระหว่าง 5,001-10,000 บาท/เดือน 119 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.7

รุจยา คำพรรณ (2546) เรื่องพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มี ต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า 1) นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราช ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 21-30 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรี ประกอบอาชีพลูกจ้างหรือพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้ต่อเดือน ระหว่าง 5,001-10,000 บาท สถานภาพโสด ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในภาคใต้ และมีจำนวนสมาชิก ในครอบครัวระหว่าง 3-4 คน 2) มุ่ลเหตุจูงใจในการท่องเที่ยวด้านกายภาพและจิตวิทยา ด้าน วัฒนธรรมและการศึกษา ด้านเศรษฐกิจและสังคม และด้านปัจจัยผลักดันอื่นๆ มีความสำคัญ มากต่อการตัดสินใจเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยเฉพาะความต้องการ การสักการะพระบรมสารีริกธาตุ ณ วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร มีความสำคัญมากที่สุดต่อ การตัดสินใจ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน สถานภาพการสมรส และภูมิภาคที่อาศัยแตกต่างกัน มีความประทับใจต่อประเภทของสถานที่ ท่องเที่ยวแตกต่างกัน มุ่ลเหตุจูงใจในการท่องเที่ยวด้านเศรษฐกิจและสังคม มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในจังหวัดนครศรีธรรมราช และส่วนประทา

การตลาดด้านราคา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในจังหวัด นครศรีธรรมราช

สุชาติ นิมหิรัญวงษ์ (2544) เรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการท่องเที่ยว ภายในประเทศของผู้สูงอายุ ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้สูงอายุมีความต้องการท่องเที่ยว ภายในประเทศในระดับปานกลางโดยมีความต้องการท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ มากที่สุด มีความต้องการท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ โบราณสถาน โบราณวัตถุ ศาสนสถานในระดับปานกลาง และมีความต้องการท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวทาง ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและกิจกรรมในระดับน้อย 2) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการ ท่องเที่ยวภายในประเทศของผู้สูงอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ เพศ สถานภาพสมรส ลักษณะครอบครัว ระดับการศึกษา ภาวะสุขภาพ รายได้ การประกอบอาชีพ หลังเกษียณอายุ ตำแหน่งครั้งสุดท้ายก่อนเกษียณอายุ การให้คุณค่าต่อการท่องเที่ยว การสนับสนุนของครอบครัว การรับรู้ข่าวสารการท่องเที่ยว และประสบการณ์การท่องเที่ยว

เสาวลักษณ์ เครืออารีย์ (2549) เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการโรงแรม ของนักท่องเที่ยวชาวไทย บริเวณชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผล อยู่มาก คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยราคา ปัจจัยลักษณะทางกายภาพ ปัจจัยกระบวนการ และ ปัจจัยช่องทางการจัดจำหน่าย ส่วนปัจจัยผลิตภัณฑ์และปัจจัยการส่งเสริมการตลาด มีผลต่อการ เลือกใช้บริการโรงแรมอยู่ในระดับปานกลาง

ปัจจัยผลิตภัณฑ์ มีผลต่อการตัดสินใจโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยการออกแบบ ตกแต่ง โรงแรมมีชื่อเสียง มีสระว่ายน้ำ มีห้องออกกำลังกาย มีบริการสปา และมีบริการ อินเทอร์เน็ต มีผลต่อการตัดสินใจอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนความสะอาดของห้องพัก และ อุปกรณ์เครื่องใช้ในห้องพัก มีผลต่อการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก

ปัจจัยราคา มีผลต่อการตัดสินใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ราคาคุ้มค่าเมื่อเทียบกับ บริการที่ได้รับ อัตราค่าห้องพักต่ำกว่าโรงแรมอื่นในระดับเดียวกัน การให้ส่วนลดเมื่อพัก หลายคืน การให้ส่วนลดเมื่อพักในวันราชการปกติ และราคาอาหารของโรงแรม

ปัจจัยช่องทางการจำหน่าย มีผลต่อการตัดสินใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยความ สะดวกในการเดินทาง สามารถมองเห็นวิวชายทะเล สถานที่ตั้ง และสถานที่จอดรถ มีผลต่อ การตัดสินใจอยู่ในระดับมาก ส่วนความรวดเร็วในการติดต่อทางโทรศัพท์ และความรวดเร็วใน การติดต่อทางอินเทอร์เน็ต มีผลต่อการตัดสินใจอยู่ในระดับปานกลาง

ปัจจัยการส่งเสริมการตลาด มีผลต่อการตัดสินใจโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีการออกบุชตามงานที่ ททท.จัดขึ้น การประชาสัมพันธ์ข้อมูลของโรงแรมอย่างต่อเนื่อง การโฆษณาผ่านทางสื่อสิ่งพิมพ์ การโฆษณาลงป้ายคัทเอาร์ทกลางแจ้ง การโฆษณาผ่านทางอินเทอร์เน็ต มีพนักงานเสนอขายห้องพักทางโทรศัพท์ และการมีพนักงานเสนอขายห้องพักกับนักท่องเที่ยวโดยตรง มีผลต่อการตัดสินใจอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนการมีส่วนลดสำหรับการพักครั้งต่อไป มีผลต่อการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก

ปัจจัยบุคคล มีผลต่อการตัดสินใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ มีพนักงานรักษาความปลอดภัยตลอด 24 ชั่วโมง ความเอาใจใส่ของพนักงาน ความรวดเร็วของพนักงาน มนุษย์สัมพันธ์ของพนักงาน บุคลิกภาพของพนักงาน การแต่งกายของพนักงาน และมีพนักงานมากพอในการให้บริการ

ปัจจัยลักษณะทางกายภาพ มีผลต่อการตัดสินใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีระบบถ่ายเทอากาศ บรรยากาศของโรงแรม และการจัดวางภูมิทัศน์ มีผลต่อการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก ส่วนความโดดเด่นของป้ายชื่อโรงแรม มีผลต่อการตัดสินใจอยู่ในระดับปานกลาง

ปัจจัยกระบวนการ มีผลต่อการตัดสินใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ความรวดเร็วในการให้บริการ การสำรองห้องพัก บริการเช็คอิน และบริการเช็คเอาท์

สมใจ วงศ์เทียนชัย (2547) เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวในจุดผ่านแดนไทย-พม่า อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ผลการวิจัยพบว่า 1) ลักษณะประชากรศาสตร์ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพการสมรส และภูมิลำเนาที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยวชาวไทยมีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวในจุดผ่านแดนอำเภอแม่สอดที่แตกต่างกัน 2) ลักษณะประชากรศาสตร์ได้แก่ อายุ และรายได้ต่อเดือนของนักท่องเที่ยวชาวไทยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวในจุดผ่านแดนอำเภอแม่สอด

อัญชลี อัสวะวิสิทธิ์ชัย (2546) เรื่องทัศนคติและพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทย ผลการวิจัยพบว่า 1) นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) นักท่องเที่ยวที่มีอายุที่ต่างกัน มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่างๆ และด้านความปลอดภัยแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 3) นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพที่ต่างกัน มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่างๆ และด้านความปลอดภัย แตกต่างกันในที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 4) นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน

ด้านกิจกรรมต่างๆ และด้านความปลอดภัย แตกต่างกันว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01
 5) นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว และด้านกิจกรรมต่างๆ แตกต่างกันว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 และด้านความปลอดภัย แตกต่างกันว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 6) นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่างๆ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านความปลอดภัย แตกต่างกันว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

อุบลทิพย์ ตั้งมั่นภูวดล (2546) เรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายทะเลจังหวัดระยองของนักท่องเที่ยวชาวไทย ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อาชีพ รายได้ต่อเดือนส่วนบุคคล และสถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายทะเลแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยแยกผลการวิจัยดังนี้ 1) นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายทะเลโดยมีจำนวนคนที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายทะเลจังหวัดระยองในช่วง 2 ปีที่ผ่านมา และค่าใช้จ่ายในเรื่องค่าที่พักแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 2) นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายทะเลโดยมีจำนวนคนที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายในเรื่องค่าที่พัก และค่าใช้จ่ายในเรื่องค่าใช้จ่ายบันเทิงแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 3) นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีรายได้ต่อเดือนส่วนบุคคลแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายทะเลโดยมีจำนวนคนที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายในเรื่องค่าที่พัก และความรู้สึกในการมาท่องเที่ยวชายทะเลจังหวัดระยองแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 4) นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีสถานภาพการสมรสแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายทะเลโดยมีค่าใช้จ่ายในเรื่องค่าซื้อสินค้าและของที่ระลึก และค่าใช้จ่ายในเรื่องค่าใช้จ่ายบันเทิงแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

อุมา ทับเที่ยง (2543) เรื่องการใช้ปัจจัยความหลากหลายทางธรรมชาติและปัจจัยอำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยว เพื่อชี้วัดความประทับใจของนักท่องเที่ยว กรณีศึกษา: อุทยานแห่งชาติเขาหลวง จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า ระดับความประทับใจของนักท่องเที่ยวแปรผันตามระดับความหลากหลาย ของปัจจัยทางธรรมชาติและปัจจัยอำนวยความสะดวก โดยสามารถจัดกลุ่มของแหล่งท่องเที่ยวได้ 3 กลุ่ม ตามระดับความประทับใจ คือแหล่งท่องเที่ยวที่มีระดับความประทับใจสูง ได้แก่ น้ำตกกรุงชิง และน้ำตกกระโรม แหล่งท่องเที่ยวที่มีระดับความประทับใจปานกลาง คือ น้ำตกอ้ายเขียว น้ำตกพรหมโลก และยอดเขาหลวง และแหล่งท่องเที่ยวที่มีระดับความประทับใจต่ำ คือ ถ้ำแก้วสุรगานต์ ความประทับใจต่อแหล่งท่องเที่ยว

ระหว่างนักท่องเที่ยวและผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยว ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในทุกแหล่งท่องเที่ยว โดยศึกษาปัจจัยความหลากหลายทางธรรมชาติ ได้แก่ ระยะทาง ความลาดชัน ภูมิทัศน์ เรือนยอดต้นไม้ โขดหิน สายน้ำ ชนิดของพืช จำนวนของพืช ชนิดของสัตว์ จำนวนของสัตว์ และปัจจัยอำนวยความสะดวก ได้แก่ เส้นทางเดินเท้า เส้นทางเดินรถ ข้อมูลสถานที่ ลานกางเต็นท์ ห้องน้ำ บ้านพัก ลานจอดรถ โทรศัพท์ และความปลอดภัย และพบว่าปัจจัยความหลากหลายทางธรรมชาติและปัจจัยอำนวยความสะดวกทุกปัจจัยมีอิทธิพลต่อความประทับใจของนักท่องเที่ยว และมีอิทธิพลระหว่างปัจจัยความหลากหลายทางธรรมชาติและปัจจัยอำนวยความสะดวกด้วยกันในระดับต่างๆ โดยปัจจัยความปลอดภัยมีอิทธิพลต่อความประทับใจของนักท่องเที่ยวมากที่สุด และปัจจัยโทรศัพท์มีอิทธิพลต่อความประทับใจของนักท่องเที่ยวน้อยที่สุด

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยเรื่องปัจจัยและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา กรณีศึกษา เขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช มีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้จะเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาเที่ยววัดในเขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยจะทำการสุ่มตัวอย่างจากวัดทั้งหมด 10 วัด ซึ่งจะเป็นการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental sampling) วัดดังกล่าวได้แก่ วัดหน้าพระบรมธาตุ วัดประดู่พัฒนาราม วัดแจ้ง วัดสระเรียง วัดบูรณาราม วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร วัดท่าโพธิ์ วัดศรีทิว วัดมเหยงคณ์ และวัดชಾಯนา

กลุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากประชากรมีจำนวน 1,133,103 คน (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2550) ผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2550, หน้า 49) ซึ่งมีระดับความเชื่อมั่น 95% ระดับความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ ซึ่งได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน และผู้วิจัยจะทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยววัดในเขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช ในเดือนพฤศจิกายน ถึง เดือนธันวาคม พ.ศ. 2551 ผู้วิจัยได้เลือกการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยไม่ใช้หลักความน่าจะเป็นในการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง (Nonprobability sampling) แบบการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) ที่ใช้แบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open-ended questionnaire) และแบบสอบถามปลายปิด (Close-ended questionnaire) ที่ประกอบด้วยข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ ข้อมูลพฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทย และข้อมูลปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนา เขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามรายละเอียดดังนี้

แบบสอบถาม (Questionnaire) มีทั้งหมด 4 ส่วนดังนี้

1. ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย

ข้อมูลคุณสมบัติส่วนบุคคลประกอบด้วยเพศ อายุ อาชีพ ถิ่นที่อยู่อาศัย และรายได้ โดยมีระดับการวัดตัวแปรดังนี้

1.1 เพศ ระดับการวัดตัวแปรแบบมาตรานามบัญญัติ (Nominal scale)

1.2 อายุ ระดับการวัดตัวแปรแบบมาตราเรียงลำดับ (Ordinal scale)

1.3 อาชีพ ระดับการวัดตัวแปรแบบมาตรานามบัญญัติ (Nominal scale)

1.4 ถิ่นที่อยู่อาศัย ระดับการวัดตัวแปรแบบมาตรานามบัญญัติ (Nominal scale)

1.5 รายได้ ระดับการวัดตัวแปรแบบมาตราเรียงลำดับ (Ordinal scale)

2. ข้อมูลพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาของนักท่องเที่ยวชาวไทย

2.1 พาหนะที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว ระดับการวัดตัวแปรแบบมาตรานามบัญญัติ (Nominal scale)

2.2 รูปแบบการเดินทางของนักท่องเที่ยว ระดับการวัดตัวแปรแบบมาตรานามบัญญัติ (Nominal scale)

2.3 ลักษณะของกลุ่มนักท่องเที่ยว ระดับการวัดตัวแปรแบบมาตรานามบัญญัติ (Nominal scale)

2.4 จุดมุ่งหมายของการมาเยือน ระดับการวัดตัวแปรแบบมาตรานามบัญญัติ (Nominal scale)

2.5 ความสนใจในแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ นอกจากวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร ระดับการวัดตัวแปรแบบมาตรานามบัญญัติ (Nominal scale)

2.6 ช่วงเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ระดับการวัดตัวแปรแบบมาตรานามบัญญัติ (Nominal scale)

2.7 จำนวนวันที่เข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ระดับการวัดตัวแปรแบบ
มาตรานามบัญญัติ (Nominal scale)

2.8 ระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหารไปยังแหล่งท่องเที่ยว
เชิงศาสนาอื่น ๆ ระดับการวัดตัวแปรแบบมาตรานามบัญญัติ (Nominal scale)

3. ข้อมูลปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนา

ข้อมูลปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนาประกอบด้วยปัจจัย 4 ด้าน คือ ปัจจัยด้าน
การคมนาคม ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนา ปัจจัยด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา
และปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก โดยมีระดับวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating
scale) ซึ่งจะกำหนดค่าคะแนนโดยใช้วิธีของลิเคิร์ต (Likert) (ถาสิโนทร์ ศิลป์จารุ, 2550, หน้า 77)

สำหรับการวัดระดับความสำคัญจะมีระดับการวัดดังนี้

1. ระดับความสำคัญมากที่สุด	มีค่าคะแนนเป็น 5
2. ระดับความสำคัญมาก	มีค่าคะแนนเป็น 4
3. ระดับความสำคัญปานกลาง	มีค่าคะแนนเป็น 3
4. ระดับความสำคัญน้อย	มีค่าคะแนนเป็น 2
5. ระดับความสำคัญน้อยที่สุด	มีค่าคะแนนเป็น 1

4. ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติในกรณีที่ใช้แบบสอบถามมีระดับการวัดแบบมาตราส่วน
ประมาณค่า (Rating scale) มักจะใช้ค่าเฉลี่ยเป็นตัวสถิติเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บมาได้
จากจำนวนตัวอย่างทั้งหมด ค่าเฉลี่ยที่คำนวณได้ส่วนใหญ่จะมีทศนิยม 2 ตำแหน่ง ดังนั้นผู้วิจัย
จึงกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายเพื่อจัดระดับค่าเฉลี่ยออกเป็นช่วงดังต่อไปนี้ (สุทธิศา
เพียรเจริญทรัพย์, 2546, หน้า 9-12)

1. ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ มากที่สุด
2. ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ มาก
3. ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40 กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ ปานกลาง
4. ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60 กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ น้อย
5. ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ น้อยที่สุด

การทดสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity test) และการทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability test) ของแบบสอบถาม (Questionnaire)

การทดสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity test)

งานวิจัยนี้จะนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วมอบให้กับผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 4 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและทำการแก้ไขตามข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัย

การทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability test)

เมื่อผู้วิจัยได้แก้ไขแบบสอบถามตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิระบุเรียบร้อยแล้วจะต้องนำแบบสอบถามมาทำการทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability test) โดยทำการแจกจ่ายกลุ่มตัวอย่างที่มีสภาพความเป็นกลุ่มตัวอย่างซึ่งได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยววัดในเขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบความน่าเชื่อถือโดยการวิเคราะห์ประมวลหาค่า ครอนบาร์ค แอลฟา (Cronbach's Alpha analysis test) ซึ่งได้ค่าเท่ากับ 0.907 หลังจากนั้นแบบสอบถามจะนำไปให้กลุ่มตัวอย่างได้ตอบตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในการศึกษา โดยจะทำการแจกในเดือนพฤศจิกายน ถึง เดือนธันวาคม พ.ศ. 2551

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับงานวิจัยนี้จะใช้แบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open-ended questionnaire) และแบบสอบถามปลายปิด (Close-ended questionnaire) ที่ประกอบด้วยข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ ข้อมูลพฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทย และข้อมูลปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนา เขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งผู้วิจัยจะเลือกเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยจะแจกแบบสอบถามให้กับนักท่องเที่ยวชาวไทยในลักษณะการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental sampling) สถานที่เก็บรวบรวมข้อมูลคือ วัดในเขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราชจำนวน 10 วัด ได้แก่ วัดหน้าพระบรมธาตุ วัดประดู่พัฒนาราม วัดแจ้ง วัดสระเรียง วัดบูรณาราม วัดพระมหาธาตุมหารวิหาร วัดท่าโพธิ์ วัดศรีทวี วัดมเหยงคณ์ และวัดชายนา สำหรับข้อมูลที่ได้จากงานวิจัยนี้จะแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) ซึ่งจะเป็นข้อมูลที่ใช้ในการนำเสนอในรายงานการวิจัย และข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้จากการค้นคว้าจากเอกสารและวารสารอื่นๆ ตลอดจนแนวคิดและทฤษฎีที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการนำมาอธิบายผลการวิจัยเพื่อให้งานวิจัยนี้มีความถูกต้องและน่าเชื่อถือ

สำหรับขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยมีดังนี้

1. ค้นหาหาข้อมูล รวบรวมเอกสาร และวางแผนการศึกษา
2. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. เก็บรวบรวมข้อมูล
4. วิเคราะห์และแปรผลข้อมูล
5. สรุปผลและเขียนรายงานการวิจัย

งานวิจัยนี้ใช้เวลาในการศึกษาประมาณ 7 เดือน ตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2551 ถึงเดือนธันวาคม 2551

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับงานวิจัยนี้จะนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาประมวลผลโดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป วิธีการทางสถิติที่ใช้สำหรับงานวิจัยนี้แบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ซึ่งได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics) ซึ่งได้แก่ การทดสอบสมมติฐานทั้งสามข้อ โดยมีการใช้สถิติการวิจัยดังนี้

- 2.1 สมมติฐานข้อที่ 1 ใช้สถิติทดสอบหาความแตกต่างค่าที (t-test) ในกรณีการเปรียบเทียบของกลุ่ม 2 กลุ่ม และจะใช้สถิติทดสอบหาความแตกต่างค่าเอฟ (F-test) หรือการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance: One-way ANOVA) ในกรณีการเปรียบเทียบมากกว่า 2 กลุ่ม เมื่อพบความแตกต่างจะทำการทดสอบด้วยการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ (Multiple comparisons) ด้วยวิธีของ เชฟเฟ (Scheffe)

- 2.2 สมมติฐานข้อที่ 2 ใช้สถิติทดสอบหาความสัมพันธ์แบบไคร์สแควร์ (Chi-Square)

- 2.3 สมมติฐานข้อที่ 3 ใช้สถิติทดสอบหาความสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson correlation)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา กรณีศึกษาเขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช สำหรับรายละเอียดในการนำเสนอผลการวิจัยนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาของนักท่องเที่ยวชาวไทย

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนา

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน แบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ความแตกต่างค่าที (t-test)

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) และการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ (Multiple comparisons) ด้วยวิธีเชฟเฟ้ (Scheffe)

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบไคส์แควร์ (Chi-Square)

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแบบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson correlation)

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา

การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนาเป็นการวิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาเที่ยววัดในเขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จำนวน 10 วัด จากนักท่องเที่ยวชาวไทยจำนวน 400 คน โดยสามารถแบ่งผลการวิจัยออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาของนักท่องเที่ยวชาวไทย และ ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนา

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์

ตาราง 2 แสดงค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	179	44.80
หญิง	221	55.30
รวม	400	100.00

จากตาราง 2 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 55.30 เพศชายคิดเป็นร้อยละ 44.80

ตาราง 3 แสดงค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามช่วงอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 25 ปี	124	31.00
25-34 ปี	123	30.80
35-44 ปี	55	13.80
45-54 ปี	63	15.80
55 ปีและสูงกว่า	35	8.80
รวม	400	100.00

จากตาราง 3 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.00 รองลงมาคือ ช่วงอายุ 25-34 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.80 ช่วงอายุ 44-54 ปี คิดเป็นร้อยละ 15.80 ช่วงอายุ 35-44 ปี คิดเป็นร้อยละ 13.80 ช่วงอายุ 55 ปีและสูงกว่า คิดเป็นร้อยละ 8.80 ตามลำดับ

ตาราง 4 แสดงค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
นักเรียน/นักศึกษา	115	28.80
รับราชการ/พนักงานองค์กรของรัฐ	76	19.00
ข้าราชการบำนาญ	23	5.80
พนักงานบริษัท	67	16.80
ธุรกิจส่วนตัว	64	16.00
เกษตรกร	15	3.80
รับจ้างทั่วไป	10	2.50
แม่บ้าน	14	3.50
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	6	1.50
อื่นๆ	10	2.50
รวม	400	100.00

จากตาราง 4 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักเรียน/นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 28.80 รองลงมาคือ รับราชการ/พนักงานองค์กรของรัฐ คิดเป็นร้อยละ 19.00 พนักงานบริษัท คิดเป็นร้อยละ 16.80 ธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 16.00 ข้าราชการบำนาญ คิดเป็นร้อยละ 5.80 เกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 3.80 แม่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 3.50 รับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 2.50 อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 2.50 และไม่ได้ประกอบอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 1.50 ตามลำดับ

ตาราง 5 แสดงค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามถิ่นที่อยู่อาศัยปัจจุบัน

ถิ่นที่อยู่อาศัยปัจจุบัน	จำนวน	ร้อยละ
ภาคเหนือ	28	7.00
ภาคกลาง	84	21.00
ภาคตะวันออก	18	4.50
ภาคตะวันตก	19	4.80
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	14	3.50
ภาคใต้	237	59.30
รวม	400	100.00

จากตาราง 5 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีถิ่นที่อยู่อาศัยในภาคใต้ คิดเป็นร้อยละ 59.30 รองลงมาคือ ภาคกลาง คิดเป็นร้อยละ 21.00 ภาคเหนือ คิดเป็นร้อยละ 7.00 ภาคตะวันตก คิดเป็นร้อยละ 4.80 ภาคตะวันออก คิดเป็นร้อยละ 4.50 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คิดเป็นร้อยละ 3.50 ตามลำดับ

ตาราง 6 แสดงค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายได้

รายได้	จำนวน	ร้อยละ
5,000 บาท หรือต่ำกว่า	33	8.30
5,001-10,000 บาท	61	15.30
10,001-15,000 บาท	62	15.50
15,001-20,000 บาท	67	16.80
20,001 บาทขึ้นไป	76	19.00
ไม่มีรายได้	101	25.30
รวม	400	100.00

จากตาราง 6 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่มีรายได้ คิดเป็นร้อยละ 25.30 รองลงมาคือ รายได้ 20,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 19.00 รายได้ 15,001-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 16.80 รายได้ 10,001-15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 15.50 รายได้ 5,001-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 15.30 รายได้ 5,000 บาท หรือต่ำกว่า คิดเป็นร้อยละ 8.30 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเชิงศาสนาของนักท่องเที่ยวชาวไทย

ตาราง 7 แสดงค่าร้อยละของพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดนครศรีธรรมราช

พาหนะที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
รถบัสทัศนาวจร	103	25.80
รถประจำทางท้องถิ่น	55	13.80
รถรับจ้าง	23	5.80
รถส่วนตัว	199	49.80
อื่นๆ	20	5.00
รวม	400	100.00

จากตาราง 7 พบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่เดินทางมาจังหวัดนครศรีธรรมราชด้วยรถส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 49.80 รองลงมาคือ รถบัสทัศนาวจร คิดเป็นร้อยละ 25.80 รถประจำทางท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 13.80 รถรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 5.80 และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 5.00 ตามลำดับ

ตาราง 8 แสดงค่าร้อยละของรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวจังหวัดนครศรีธรรมราช

รูปแบบการเดินทางท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
เดินทางมากับบริษัทจัดนำเที่ยว	100	25.00
เดินทางมาด้วยตนเอง	300	75.00
รวม	400	100.00

จากตาราง 8 พบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดนครศรีธรรมราชด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 75.00 ที่เหลือเดินทางมากับบริษัทจัดนำเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 25.00

ตาราง 9 แสดงค่าร้อยละของลักษณะกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยว

ลักษณะกลุ่มนักท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
คนเดียว	51	12.80
กลุ่มเพื่อน	199	49.80
ครอบครัว	135	33.80
อื่นๆ	15	3.80
รวม	400	100.00

จากตาราง 9 พบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดนครศรีธรรมราช ส่วนใหญ่จะเดินทางมากับกลุ่มเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 49.80 รองลงมาคือ เดินทางมากับครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 33.80 เดินทางมาคนเดียว คิดเป็นร้อยละ 12.80 และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 3.80 ตามลำดับ

ตาราง 10 แสดงค่าร้อยละของจุดมุ่งหมายการมาเยือนจังหวัดนครศรีธรรมราช

จุดมุ่งหมายการมาเยือน	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อการพักผ่อน	110	27.50
เพื่อนเยี่ยมญาติ/เพื่อน	62	15.50
เพื่อจับจ่ายซื้อของ	11	2.80
เพื่อชมสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนา	157	39.30
เพื่อแสวงบุญ	22	5.50
ประชุม สัมมนา	24	6.00
อื่นๆ	14	3.50
รวม	400	100.00

จากตาราง 10 พบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่มาจังหวัดนครศรีธรรมราชเพื่อชมสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนา คิดเป็นร้อยละ 39.30 รองลงมาคือ เพื่อการพักผ่อน คิดเป็นร้อยละ 27.50 เพื่อเยี่ยมญาติ/เพื่อน คิดเป็นร้อยละ 15.50 ประชุม สัมมนา คิดเป็นร้อยละ 6.00 เพื่อแสวงบุญ คิดเป็นร้อยละ 5.50 อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 3.50 และเพื่อจับจ่ายซื้อของ คิดเป็นร้อยละ 2.80 ตามลำดับ

ตาราง 11 แสดงค่าร้อยละของความสนใจแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่น ๆ นอกจากวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร

ความสนใจแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่น ๆ	จำนวน	ร้อยละ
สนใจ	374	93.50
ไม่สนใจ	26	6.50
รวม	400	100.00

จากตาราง 11 พบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่สนใจแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่น ๆ นอกจากวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร คิดเป็นร้อยละ 93.50 ที่เหลือไม่สนใจแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 6.50

ตาราง 12 แสดงค่าร้อยละของช่วงเวลาที่นักท่องเที่ยวชาวไทยต้องการเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา

ช่วงเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรม	จำนวน	ร้อยละ
ช่วงเช้า	180	45.00
ช่วงกลางวัน	111	27.80
ช่วงเย็น	65	16.30
ช่วงกลางคืน	44	11.00
รวม	400	100.00

จากตาราง 12 พบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาในช่วงเช้า คิดเป็นร้อยละ 45.00 รองลงมาคือ ช่วงกลางวัน คิดเป็นร้อยละ 27.80 ช่วงเย็น คิดเป็นร้อยละ 16.30 และช่วงกลางคืน คิดเป็นร้อยละ 11.00 ตามลำดับ

ตาราง 13 แสดงค่าร้อยละของจำนวนวันที่นักท่องเที่ยวชาวไทยต้องการเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา

จำนวนวันที่เข้าร่วมกิจกรรม	จำนวน	ร้อยละ
1 วัน	92	23.00
2 วัน	105	26.30
3 วัน	131	32.80
4 วัน	42	10.50
5 วัน	27	6.80
อื่นๆ	3	0.80
รวม	400	100.00

จากตาราง 13 พบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาเป็นระยะเวลา 3 วัน คิดเป็นร้อยละ 32.80 รองลงมาคือ 2 วัน คิดเป็นร้อยละ 26.30 1 วัน คิดเป็นร้อยละ 23.00 4 วัน คิดเป็นร้อยละ 10.50 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 6.80 และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 0.80 ตามลำดับ

ตาราง 14 แสดงค่าร้อยละของระยะทางที่นักท่องเที่ยวชาวไทยต้องการจากวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร เพื่อไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ

ระยะทาง	จำนวน	ร้อยละ
1-20 กิโลเมตร	128	32.00
1-30 กิโลเมตร	91	22.80
1-40 กิโลเมตร	58	14.50
1-50 กิโลเมตร	75	18.80
1-100 กิโลเมตร	45	11.30
อื่นๆ	3	0.80
รวม	400	100.00

จากตาราง 14 พบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่ต้องการเดินทางจากวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหารไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆในระยะทาง 1-20 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 32.00 รองลงมาคือ 1-30 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 22.80 1-50 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 18.80 1-40 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 14.50 1-100 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 11.30 และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 0.80 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนามีเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล ดังนี้

- ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ มากที่สุด
 ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ มาก
 ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40 กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ ปานกลาง
 ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60 กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ น้อย
 ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ น้อยที่สุด

ตาราง 15 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญของปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนาด้านการคมนาคม

ด้านการคมนาคม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความสำคัญ
ถนนสายรองที่เข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยว			
เชิงศาสนาเป็นถนนลาดยางมาตรฐาน	4.19	0.753	มาก
สถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนา			
ตั้งอยู่ในย่านชุมชน	4.09	0.840	มาก
สถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนา			
ต้องมีรถประจำทางท้องถิ่นผ่าน	4.17	0.830	มาก
รวม	4.15	0.649	มาก

จากตาราง 15 พบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่ให้ความสำคัญด้านการคมนาคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ประกอบด้วย ถนนสายรองที่เข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาเป็นถนนลาดยางมาตรฐานมีระดับความสำคัญมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 สถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาตั้งอยู่ในย่านชุมชนมีระดับความสำคัญมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 และสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาต้องมีรถประจำทางท้องถิ่นผ่านมีระดับความสำคัญมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17

ตาราง 16 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญของปัจจัย
ในการท่องเที่ยวเชิงศาสนาตามสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนา

ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนา	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความสำคัญ
ภายในวัดจะต้องมีเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียง	3.74	1.006	มาก
ลักษณะของวัดจะต้องเป็นวัดที่มีประวัติศาสตร์ และมีชื่อเสียงมานาน	4.26	0.846	มากที่สุด
สภาพของโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้องไม่มีการ บูรณะขึ้นมาใหม่	3.83	0.958	มาก
สภาพของโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้องมีการ บูรณะขึ้นมาใหม่ให้มีความงดงาม	4.02	0.934	มาก
บรรยากาศภายในวัดจะต้องมีความร่มรื่น	4.45	0.699	มากที่สุด
ภายในวัดจะต้องมีศิลปวัฒนธรรมที่มีความ เป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่	4.36	0.683	มากที่สุด
ภายในวัดจะต้องมีพระพุทธรูปที่มีอายุมากกว่า 100 ปี	3.97	0.882	มาก
วัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณวัตถุที่นักท่องเที่ยว สามารถเข้าชมได้	4.22	0.743	มากที่สุด
วัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณสถานที่อายุ มากกว่า 100 ปี	4.04	0.834	มาก
วัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่นๆ ที่เป็นจุดเด่นของวัดนอกจากกิจกรรมในวันสำคัญ ทางพุทธศาสนา	4.04	0.885	มาก
รวม	4.09	0.533	มาก

จากตาราง 16 พบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่ให้ความสำคัญด้านสถานที่
ท่องเที่ยวเชิงศาสนาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 สำหรับผลการพิจารณา
เป็นรายข้อประกอบด้วย ภายในวัดจะต้องมีเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียงมีระดับความสำคัญมาก
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 ลักษณะของวัดจะต้องเป็นวัดที่มีประวัติศาสตร์ และมีชื่อเสียงมานานมี
ระดับความสำคัญมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 สภาพของโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้องไม่ม
ีการบูรณะขึ้นมาใหม่มีระดับความสำคัญมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 สภาพของโบสถ์วิหาร
ภายในวัดจะต้องมีการบูรณะขึ้นมาใหม่ให้มีความงดงามมีระดับความสำคัญมาก มีค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 4.02 บรรยากาศภายในวัดจะต้องมีความร่มรื่นมีระดับความสำคัญมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 4.45 ภายในวัดจะต้องมีศิลปวัฒนธรรมที่มีความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่มีระดับ
ความสำคัญมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 ภายในวัดจะต้องมีพระพุทธรูปที่มีอายุมากกว่า

100 ปีมีระดับความสำคัญมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 วัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณวัตถุที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมได้มีระดับความสำคัญมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 วัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณสถานที่มีอายุมากกว่า 100 ปีมีระดับความสำคัญมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 วัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่น ๆ ที่เป็นจุดเด่นของวัด นอกจากกิจกรรมในวันสำคัญทางพุทธศาสนามีระดับความสำคัญมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04

ตาราง 17 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญของปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา

ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความสำคัญ
กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิด			
ความสุขทางใจ	4.38	0.885	มากที่สุด
กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริม			
ความเป็นสิริมงคลให้กับชีวิต	4.37	0.706	มากที่สุด
กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริม			
ให้การทำงาน และการค้าขายเจริญรุ่งเรือง	4.16	0.853	มาก
กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลให้ชีวิต			
คู่ราบรื่น	4.05	0.926	มาก
กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลดีต่อ			
สุขภาพร่างกาย	4.13	0.882	มาก
กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิด			
แนวคิดและคติสอนใจ	4.35	0.771	มากที่สุด
รวม	4.23	0.588	มากที่สุด

จากตาราง 17 พบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่ให้ความสำคัญด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อประกอบด้วย กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดความสุขทางใจมีระดับความสำคัญมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมความเป็นสิริมงคลให้กับชีวิตมีระดับความสำคัญมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมให้การทำงาน และการค้าขายเจริญรุ่งเรืองมีระดับความสำคัญมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลให้ชีวิตคู่ราบรื่นมีระดับความสำคัญมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลดีต่อสุขภาพ

ร่างกายมีระดับความสำคัญมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจมีระดับความสำคัญมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35

ตาราง 18 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญของปัจจัย ในการท่องเที่ยวเชิงศาสนาตามสิ่งอำนวยความสะดวก

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความสำคัญ
ภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและ เครื่องดื่มให้บริการนักท่องเที่ยว	3.91	0.897	มาก
ภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าของ ที่ระลึกให้บริการแก่นักท่องเที่ยว	4.00	0.866	มาก
ภายในวัดมีการจัดที่นั่งพักให้บริการแก่นัก ท่องเที่ยวตามจุดต่างๆ	4.09	0.794	มาก
ภายในวัดมีการติดตั้งหลอดไฟเพื่อให้ แสงสว่างตลอดเส้นทางท่องเที่ยว	4.14	0.798	มาก
ภายในวัดมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	4.13	0.823	มาก
ภายในวัดมีวิทยากรบรรยายข้อมูลและ ดำเนินกิจกรรมร่วมกับนักท่องเที่ยว	4.10	0.854	มาก
ภายในวัดมีแผนที่และป้ายแสดงข้อมูล ให้บริการนักท่องเที่ยว	4.23	0.798	มากที่สุด
ภายในวัดมีศูนย์รักษาความปลอดภัย ให้บริการนักท่องเที่ยว	4.22	0.839	มากที่สุด
ภายในวัดมีลานจอดรถที่ปลอดภัยให้บริการ แก่นักท่องเที่ยว	4.24	0.816	มากที่สุด
บริเวณหน้าวัดมีรถโดยสารประจำทาง ท่องเที่ยวให้บริการนักท่องเที่ยว	4.26	0.850	มากที่สุด
รวม	4.13	0.599	มาก

จากตาราง 18 พบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่ให้ความสำคัญด้านสิ่งอำนวยความสะดวกโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อประกอบด้วย ภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวมีระดับความสำคัญมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 ภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวมีระดับความสำคัญมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 ภายในวัดมีการจัดที่นั่งพัก ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวตามจุดต่างๆมีระดับความสำคัญมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 ภายในวัดมีการติดตั้งหลอดไฟ เพื่อให้แสงสว่างตลอดเส้นทางท่องเที่ยวมีระดับความสำคัญมาก

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 ภายในวัดมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยวมีระดับความสำคัญมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 ภายในวัดมีวิทยากรบรรยายข้อมูล และดำเนินกิจกรรมร่วมกับนักท่องเที่ยวมีระดับความสำคัญมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 ภายในวัดมีแผนที่และป้ายแสดงข้อมูล ใ้บริการนักท่องเที่ยวมีระดับความสำคัญมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.23 ภายในวัดมีศูนย์รักษาความปลอดภัย ใ้บริการนักท่องเที่ยวมีระดับความสำคัญมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 ภายในวัดมีลานจอดรถที่ปลอดภัย ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยวมีระดับความสำคัญมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 บริเวณหน้าวัดมีรถโดยสารประจำทางท้องถิ่น ใ้บริการนักท่องเที่ยวมีระดับความสำคัญมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน

การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน สามารถแบ่งผลการวิจัยออกเป็น 4 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ความแตกต่างค่าที (t-test) ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) และการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ (Multiple comparisons) ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบไควสแควร์ (Chi-square) และส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแบบสัมพันธ์สหสัมพันธ์ (Pearson correlation)

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ความแตกต่างค่าที (t-test)

ตาราง 19 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนา จำแนกตามสถานภาพด้านเพศ

ปัจจัยในการท่องเที่ยว เชิงศาสนา	เพศชาย		เพศหญิง		t	P
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
ความสำคัญของปัจจัยโดยภาพรวม	4.146	.450	4.139	.488	0.156	0.876
1. ด้านการคมนาคม						
- ถนนสายรองที่เข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยว เชิงศาสนาเป็นถนนลาดยางมาตรฐาน	4.28	.727	4.12	.768	2.085	0.038*
- สถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยว เชิงศาสนาตั้งอยู่ในย่านชุมชน	4.09	.889	4.10	.801	-.067	0.947
- สถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิง ศาสนาต้องมียุทธศาสตร์ทางท้องถิ่นผ่าน	4.17	.813	4.17	.846	.015	0.988
2. ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนา						
- ภายในวัดจะต้องมีเกจิอาจารย์ที่มี ชื่อเสียง	3.78	1.063	3.71	.958	.698	0.485
- ลักษณะของวัดจะต้องเป็นวัดที่มี ประวัติศาสตร์และมีชื่อเสียงมานาน	4.27	.838	4.26	.854	.120	0.904
- สภาพของโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้อง ไม่มีการบูรณะขึ้นมาใหม่	3.92	.965	3.76	.949	1.622	0.106
- สภาพของโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้อง มีการบูรณะขึ้นมาใหม่ให้มีความงดงาม	4.12	.882	3.93	.968	1.979	0.048*
- บรรยากาศภายในวัดจะต้องมีความร่ม รื่น	4.46	.664	4.45	.728	.144	0.886
- ภายในวัดจะต้องมีศิลปวัฒนธรรมที่มี ความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่	4.32	.648	4.39	.710	-1.096	0.274
- ภายในวัดจะต้องมีพระพุทธรูปที่มีอายุ มากกว่า 100 ปี	3.95	.876	3.98	.889	-.362	0.717
- วัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณวัตถุที่ นักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมได้	4.20	.720	4.24	.762	-.532	0.595
- วัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณสถานที่ มีอายุมากกว่า 100 ปี	4.04	.796	4.03	.865	.089	0.930
- วัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีการจัด กิจกรรมอื่นๆ ที่เป็นจุดเด่นของวัด นอกจากกิจกรรมในวันสำคัญทาง พุทธศาสนา	4.16	.801	3.95	.937	2.447	0.015*

ตาราง 19 (ต่อ)

ปัจจัยในการท่องเที่ยว เชิงศาสนา	เพศชาย		เพศหญิง		t	P
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
3. ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา						
- กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ก่อให้เกิดความสุขทางใจ	4.37	.618	4.38	.661	-.090	0.929
- กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วย เสริมความเป็นสิริมงคลให้กับชีวิต	4.34	.671	4.38	.733	-.617	0.537
- กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วย เสริมให้การทำงาน และการค้าขาย เจริญรุ่งเรือง	4.16	.873	4.15	.839	.030	0.976
- กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วย เสริมให้การทำงาน และการค้าขาย เจริญรุ่งเรือง	4.16	.873	4.15	.839	.030	0.976
- กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผล ให้ชีวิตคู่ราบรื่น	4.07	.934	4.04	.921	.282	0.778
- กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผล ดีต่อสุขภาพร่างกาย	4.12	.869	4.14	.894	-.207	0.836
- กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจ	4.31	.836	4.38	.714	-.925	0.355
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก						
- ภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและ เครื่องดื่ม ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว	3.92	.892	3.90	.902	.124	0.901
- ภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าของที่ ระลึก ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว	4.01	.855	4.00	.876	.180	0.857
- ภายในวัดมีการจัดที่นั่งพัก ไว้บริการ แก่นักท่องเที่ยวตามจุดต่างๆ	4.05	.759	4.13	.821	-.965	0.335
- ภายในวัดมีการติดตั้งหลอดไฟเพื่อให้ แสงสว่างตลอดเส้นทางท่องเที่ยว	4.15	.815	4.14	.786	.118	0.906
- ภายในวัดมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	4.15	.808	4.12	.836	.279	0.781
- ภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและ เครื่องดื่ม ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว	3.92	.892	3.90	.902	.124	0.901
- ภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าของที่ ระลึก ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว	4.01	.855	4.00	.876	.180	0.857
- ภายในวัดมีการจัดที่นั่งพัก ไว้บริการ แก่นักท่องเที่ยวตามจุดต่างๆ	4.05	.759	4.13	.821	-.965	0.335

ตาราง 19 (ต่อ)

ปัจจัยในการท่องเที่ยว เชิงศาสนา	เพศชาย		เพศหญิง		t	P
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก						
- ภายในวัดมีการติดตั้งหลอดไฟเพื่อให้แสงสว่างตลอดเส้นทางท่องเที่ยว	4.15	.815	4.14	.786	.118	0.906
- ภายในวัดมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	4.15	.808	4.12	.836	.279	0.781
- ภายในวัดมีวิทยากรบรรยายข้อมูลและดำเนินกิจกรรมร่วมกับนักท่องเที่ยว	4.04	.873	4.15	.837	-1.220	0.223
- ภายในวัดมีแผนที่และป้ายแสดงข้อมูลให้บริการนักท่องเที่ยว	4.20	.842	4.25	.762	-.720	0.472
- ภายในวัดมีศูนย์รักษาความปลอดภัยให้บริการนักท่องเที่ยว	4.22	.831	4.22	.846	.074	0.941
- ภายในวัดมีลานจอดรถที่ปลอดภัยไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว	4.21	.872	4.26	.770	-.623	0.533
- บริเวณหน้าวัดมีรถโดยสารประจำทางท้องถิ่นให้บริการนักท่องเที่ยว	4.20	.943	4.31	.766	-1.285	0.200

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 19 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญที่มีต่อปัจจัยการท่องเที่ยวเชิงศาสนา จำแนกตามสถานภาพด้านเพศ พบว่า ความสำคัญของปัจจัยโดยภาพรวม ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับรายข้อพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ ความสำคัญของถนนสายรองที่เข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาเป็นถนนลาดยางมาตรฐาน โดยเพศชายให้ความสำคัญกับถนนสายรองที่เข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาเป็นถนนลาดยางมาตรฐานมากกว่าเพศหญิง ความสำคัญของสภาพโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้องมีการบูรณะขึ้นมาใหม่ให้มีความงดงาม โดยเพศชายให้ความสำคัญกับสภาพโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้องมีการบูรณะขึ้นมาใหม่ให้มีความงดงามมากกว่าเพศหญิง และความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่นๆที่เป็นจุดเด่นของวัดนอกเหนือจากกิจกรรมในวันสำคัญทางพุทธศาสนา โดยเพศชายให้ความสำคัญกับวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่นๆที่เป็นจุดเด่นของวัดนอกเหนือจากกิจกรรมในวันสำคัญทางพุทธศาสนามากกว่าเพศหญิง

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) และการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ (Multiple comparisons) ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe)

ตาราง 20 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของถนนสายรองที่เข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาเป็นถนนลาดยางมาตรฐาน จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

ปัจจัยด้านการคมนาคม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ถนนสายรองที่เข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาเป็นถนนลาดยางมาตรฐาน	ระหว่างกลุ่ม	4	2.715	0.679	1.200	0.310
	ภายในกลุ่ม	395	223.463	0.566		
	รวม	399	226.178			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของถนนสายรองที่เข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาเป็นถนนลาดยางมาตรฐาน จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ จากตาราง 20 พบว่า กลุ่มอายุต่างๆให้ความสำคัญกับถนนสายรองที่เข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาเป็นถนนลาดยางมาตรฐาน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 21 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาตั้งอยู่ในย่านชุมชน จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

ปัจจัยด้านการคมนาคม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
สถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาตั้งอยู่ในย่านชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	4	9.370	2.342	3.399	0.009*
	ภายในกลุ่ม	395	272.208	0.689		
	รวม	399	281.578			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาตั้งอยู่ในย่านชุมชน จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ จากตาราง 21 พบว่า กลุ่มอายุต่างๆให้ความสำคัญกับสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาตั้งอยู่ในย่านชุมชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตาราง 22

ตาราง 22 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาตั้งอยู่ในย่านชุมชน จำแนกตามสถานภาพด้านอายุเป็นรายคู่

อายุ	\bar{x}	ต่ำกว่า 25 ปี	25-34 ปี	35-44 ปี	45-54 ปี	55 ปีและสูงกว่า
		4.27	4.07	4.00	3.83	4.17
ต่ำกว่า 25 ปี	4.27	-	.209	.274	.449*	.103
25-34 ปี	4.07		-	.065	.240	-.106
35-44 ปี	4.00			-	.175	-.171
45-54 ปี	3.83				-	-.346
55 ปีและสูงกว่า	4.17					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 22 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความสำคัญของสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาตั้งอยู่ในย่านชุมชน จำแนกตามสถานภาพด้านอายุเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆที่ให้ความสำคัญกับสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาตั้งอยู่ในย่านชุมชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุต่ำกว่า 25 ปี ให้ความสำคัญกับสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาตั้งอยู่ในย่านชุมชนมากกว่ากลุ่มที่มีอายุ 45-54 ปี

ตาราง 23 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาต้องมีรถประจำทางท้องถิ่นผ่าน จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

ปัจจัยด้านการคมนาคม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
สถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาต้องมีรถประจำทางท้องถิ่นผ่าน	ระหว่างกลุ่ม	4	5.894	1.473	2.162	0.073
	ภายในกลุ่ม	395	269.204	0.682		
	รวม	399	275.098			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาต้องมีรถประจำทางท้องถิ่นผ่าน จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ จากตาราง 23 พบว่ากลุ่มอายุต่างๆให้ความสำคัญกับสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาต้องมีรถประจำทางท้องถิ่นผ่าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 24 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดจะต้องมีเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียง จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ภายในวัดจะต้องมีเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียง	ระหว่างกลุ่ม	4	33.166	8.292	8.845	0.000*
	ภายในกลุ่ม	395	370.271	0.937		
	รวม	399	403.438			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญภายในวัดจะต้องมีเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียง จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ จากตาราง 24 พบว่า กลุ่มอายุต่างๆให้ความสำคัญภายในวัดจะต้องมีเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตาราง 25

ตาราง 25 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดจะต้องมีเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียง จำแนกตามสถานภาพด้านอายุเป็นรายคู่

อายุ	\bar{x}	ต่ำกว่า 25 ปี	25-34 ปี	35-44 ปี	45-54 ปี	55 ปีและสูงกว่า
		4.02	3.71	3.27	3.43	4.11
ต่ำกว่า 25 ปี	4.02	-	.317	.751*	.596*	-.090
25-34 ปี	3.71		-	.435	.279	-.407
35-44 ปี	3.27			-	-.156	-.842*
45-54 ปี	3.43				-	-.686*
55 ปีและสูงกว่า	4.11					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 25 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความสำคัญภายในวัดจะต้องมีเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียง จำแนกตามสถานภาพด้านอายุเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆให้ความสำคัญภายในวัดจะต้องมีเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 4 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุ 55 ปีและสูงกว่าให้ความสำคัญภายในวัดจะต้องมีเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียงมากกว่ากลุ่มอายุ 35-44 ปี และกลุ่มอายุ 45-54 ปี กลุ่มอายุต่ำกว่า 25 ปีให้ความสำคัญภายในวัดจะต้องมีเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียงมากกว่ากลุ่มอายุ 35-44 ปี และกลุ่มอายุ 45-54 ปี

ตาราง 26 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของลักษณะของวัด จะต้องเป็นวัดที่มีประวัติศาสตร์และมีชื่อเสียงมานาน จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยว เชิงศาสนา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ลักษณะของวัดจะต้องเป็นวัดที่มี ประวัติศาสตร์และมีชื่อเสียงมานาน	ระหว่างกลุ่ม	4	5.207	1.302	1.835	0.121
	ภายในกลุ่ม	395	280.231	0.709		
	รวม	399	285.438			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของลักษณะของวัดจะต้องเป็นวัดที่มีประวัติศาสตร์และมีชื่อเสียงมานาน จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ จากตาราง 26 พบว่า กลุ่มอายุต่างๆให้ความสำคัญกับลักษณะของวัดจะต้องเป็นวัดที่มีประวัติศาสตร์และมีชื่อเสียงมานาน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 27 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของสภาพของโบสถ์วิหาร ภายในวัดจะต้องไม่มีการบูรณะขึ้นมาใหม่ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยว เชิงศาสนา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
สภาพของโบสถ์วิหารภายในวัด จะต้องไม่มีการบูรณะขึ้นมาใหม่	ระหว่างกลุ่ม	4	2.951	0.738	0.802	0.525
	ภายในกลุ่ม	395	363.489	0.920		
	รวม	399	366.440			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของสภาพของโบสถ์วิหารภายในวัด จะต้องไม่มีการบูรณะขึ้นมาใหม่ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ จากตาราง 27 พบว่า กลุ่มอายุต่างๆให้ความสำคัญกับสภาพของโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้องไม่มีการบูรณะขึ้นมาใหม่ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 28 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของสภาพของโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้องมีการบูรณะขึ้นมาใหม่ให้มีความงดงาม จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยว เชิงศาสนา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
สภาพของโบสถ์วิหารภายในวัด จะต้องมีการบูรณะขึ้นมาใหม่ให้มี ความงดงาม	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	4 395	6.048 341.862	1.512 0.865	 1.747	 0.139
	รวม	399	347.910			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของสภาพของโบสถ์วิหารภายในวัด จะต้องมีการบูรณะขึ้นมาใหม่ให้มีความงดงาม จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ จากตาราง 28 พบว่า กลุ่มอายุต่างๆให้ความสำคัญกับสภาพของโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้องมีการบูรณะขึ้นมาใหม่ให้มีความงดงาม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 29 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของบรรยากาศภายในวัด
จะต้องมีความร่มรื่น จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยว เชิงศาสนา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
บรรยากาศภายในวัดจะต้องมี ความร่มรื่น	ระหว่างกลุ่ม	4	2.505	0.626	1.285	0.275
	ภายในกลุ่ม	395	192.592	0.488		
	รวม	399	195.098			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของบรรยากาศภายในวัดจะต้องมีความ
ร่มรื่น จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ จากตาราง 29 พบว่า กลุ่มอายุต่างๆให้ความสำคัญกับ
บรรยากาศภายในวัดจะต้องมีความร่มรื่น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 30 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดจะต้องมี
ศิลปวัฒนธรรมที่มีความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่ จำแนกตามสถานภาพ
ด้านอายุ

ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยว เชิงศาสนา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ภายในวัดจะต้องมีศิลปวัฒนธรรม ที่มีความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่	ระหว่างกลุ่ม	4	2.874	0.718	1.548	0.187
	ภายในกลุ่ม	395	183.286	0.464		
	รวม	399	186.160			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญภายในวัดจะต้องมีศิลปวัฒนธรรมที่มี
ความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ จากตาราง 30 พบว่า กลุ่มอายุ
ต่างๆให้ความสำคัญภายในวัดจะต้องมีศิลปวัฒนธรรมที่มีความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่
ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 31 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดจะต้องมีพระพุทธรูปที่มีอายุมากกว่า 100 ปี จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยว เชิงศาสนา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ภายในวัดจะต้องมีพระพุทธรูปที่มี อายุมากกว่า 100 ปี	ระหว่างกลุ่ม	4	13.164	3.291	4.371	0.002*
	ภายในกลุ่ม	395	297.414	0.753		
	รวม	399	310.578			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญภายในวัดจะต้องมีพระพุทธรูปที่มีอายุมากกว่า 100 ปี จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ จากตาราง 31 พบว่า กลุ่มอายุต่างๆให้ความสำคัญภายในวัดจะต้องมีพระพุทธรูปที่มีอายุมากกว่า 100 ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตาราง 32

ตาราง 32 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดจะต้องมีพระพุทธรูปที่มีอายุมากกว่า 100 ปี จำแนกตามสถานภาพด้านอายุเป็นรายคู่

อายุ	\bar{x}	ต่ำกว่า 25 ปี	25-34 ปี	35-44 ปี	45-54 ปี	55 ปีและสูง กว่า
		4.11	3.98	3.78	3.67	4.26
ต่ำกว่า 25 ปี	4.11	-	.137	.331	.446*	-.144
25-34 ปี	3.98		-	.194	.309	-.282
35-44 ปี	3.78			-	.115	-.475
45-54 ปี	3.67				-	-.590*
55 ปีและสูง กว่า	4.26					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 32 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความสำคัญภายในวัดจะต้องมีพระพุทธรูปที่มีอายุมากกว่า 100 ปี จำแนกตามสถานภาพด้านอายุเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆที่ให้ความสำคัญภายในวัดจะต้องมีพระพุทธรูปที่มีอายุมากกว่า 100 ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุ 55 ปีและสูงกว่าให้ความสำคัญภายในวัดจะต้องมีพระพุทธรูปที่มีอายุมากกว่า 100 ปีมากกว่ากลุ่มอายุ 45-54 ปี และกลุ่มอายุต่ำกว่า 25 ปีให้ความสำคัญภายในวัดจะต้องมีพระพุทธรูปที่มีอายุมากกว่า 100 ปีมากกว่ากลุ่มอายุ 45-54 ปี

ตาราง 33 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณวัตถุที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมได้ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยว เชิงศาสนา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
วัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมี โบราณวัตถุที่นักท่องเที่ยวสามารถ เข้าชมได้	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	4 395	2.625 217.452	.656 .551	1.192	0.314
	รวม	399	220.078			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณวัตถุที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมได้ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ จากตาราง 33 พบว่า กลุ่มอายุต่างๆที่ให้ความสำคัญกับวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณวัตถุที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมได้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 34 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชม จะต้องมียุโรปสถานที่มีอายุมากกว่า 100 ปี จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยว เชิงศาสนา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
วัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมียุโรป สถานที่มีอายุมากกว่า 100 ปี	ระหว่างกลุ่ม	4	9.198	2.300	3.385	0.010*
	ภายในกลุ่ม	395	268.312	.679		
รวม		399	277.510			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมียุโรปสถานที่มีอายุมากกว่า 100 ปี จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ จากตาราง 34 พบว่า กลุ่มอายุต่างๆให้ความสำคัญกับวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมียุโรปสถานที่มีอายุมากกว่า 100 ปีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตาราง 35

ตาราง 35 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชม จะต้องมียุโรปสถานที่มีอายุมากกว่า 100 ปี จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ เป็นรายคู่

อายุ	\bar{x}	ต่ำกว่า 25 ปี	25-34 ปี	35-44 ปี	45-54 ปี	55 ปีและสูง กว่า
		4.17	4.00	3.95	3.78	4.29
ต่ำกว่า 25 ปี	4.17	-	.169	.224	.392	-.116
25-34 ปี	4.00		-	.055	.222	-.286
35-44 ปี	3.95			-	.168	-.340
45-54 ปี	3.78				-	-.508*
55 ปีและสูง กว่า	4.29					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 35 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณสถานที่มีอายุมากกว่า 100 ปี จำแนกตามสถานภาพด้านอายุเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆที่ให้ความสำคัญกับวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณสถานที่มีอายุมากกว่า 100 ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุ 55 ปีและสูงกว่าให้ความสำคัญกับวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณสถานที่มีอายุมากกว่า 100 ปี มากกว่ากลุ่มอายุ 45-54 ปี

ตาราง 36 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชม จะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่นๆที่เป็นจุดเด่นของวัด นอกจากกิจกรรมในวันสำคัญทางพุทธศาสนา จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยว เชิงศาสนา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
วัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีการจัด กิจกรรมอื่นๆที่เป็นจุดเด่นของวัด นอกจากกิจกรรมในวันสำคัญทาง พุทธศาสนา	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	4 395	9.744 302.534	2.436 .766	 3.180	 0.014*
	รวม	399	312.278			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่นๆที่เป็นจุดเด่นของวัด นอกจากกิจกรรมในวันสำคัญทางพุทธศาสนา จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ จากตาราง 36 พบว่า กลุ่มอายุต่างๆให้ความสำคัญกับวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่นๆที่เป็นจุดเด่นของวัด นอกจากกิจกรรมในวันสำคัญทางพุทธศาสนา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตาราง 37

ตาราง 37 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชม จะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่นๆที่เป็นจุดเด่นของวัด นอกจากกิจกรรมในวันสำคัญทางพุทธศาสนา จำแนกตามสถานภาพด้านอายุเป็นรายคู่

อายุ	\bar{x}	ต่ำกว่า 25 ปี	25-34 ปี	35-44 ปี	45-54 ปี	55 ปีและสูงกว่า
		4.24	3.93	3.87	3.92	4.20
ต่ำกว่า 25 ปี	4.24	-	.307	.369*	.321	.042
25-34 ปี	3.93		-	.062	.014	-.265
35-44 ปี	3.87			-	-.048	-.327
45-54 ปี	3.92				-	-.279
55 ปีและสูงกว่า	4.20					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 37 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่นๆที่เป็นจุดเด่นของวัด นอกจากกิจกรรมในวันสำคัญทางพุทธศาสนา จำแนกตามสถานภาพด้านอายุเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆที่ให้ความสำคัญกับวัดที่ไปเที่ยวชม จะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่นๆที่เป็นจุดเด่นของวัด นอกจากกิจกรรมในวันสำคัญทางพุทธศาสนา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุต่ำกว่า 25 ปี ให้ความสำคัญกับวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่นๆที่เป็นจุดเด่นของวัด นอกจากกิจกรรมในวันสำคัญทางพุทธศาสนา มากกว่ากลุ่มอายุ 35-44 ปี

ตาราง 38 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดความสุขทางใจ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

ปัจจัยด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ก่อให้เกิดความสุขทางใจ	ระหว่างกลุ่ม	4	2.166	.542	1.322	0.261
	ภายในกลุ่ม	395	161.831	.410		
รวม		399	163.998			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดความสุขทางใจ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ จากตาราง 38 พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ ให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดความสุขทางใจ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 39 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมความเป็นสิริมงคลให้กับชีวิต จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

ปัจจัยด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ช่วยเสริมความเป็นสิริมงคลให้กับ ชีวิต	ระหว่างกลุ่ม	4	3.909	.977	1.981	0.097
	ภายในกลุ่ม	395	194.801	.493		
รวม		399	198.710			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมความเป็นสิริมงคลให้กับชีวิต จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ จากตาราง 39 พบว่า กลุ่มอายุต่างๆให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมความเป็นสิริมงคลให้กับชีวิต ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 40 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมให้การทำงานและการค้าขายเจริญรุ่งเรือง จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

ปัจจัยด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมให้การทำงานและการค้าขายเจริญรุ่งเรือง	ระหว่างกลุ่ม	4	6.328	1.582	2.200	0.068
	ภายในกลุ่ม	395	284.062	.719		
	รวม	399	290.390			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมให้การทำงานและการค้าขายเจริญรุ่งเรือง จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ จากตาราง 40 พบว่า กลุ่มอายุต่างๆให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมให้การทำงานและการค้าขายเจริญรุ่งเรือง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 41 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลให้ชีวิตคู่ราบรื่น จำแนกตามสถานภาพ ด้านอายุ

ปัจจัยด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ส่งผลให้ชีวิตคู่ราบรื่น	ระหว่างกลุ่ม	4	6.694	1.674	1.972	0.098
	ภายในกลุ่ม	395	335.203	.849		
รวม		399	341.898			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลให้ชีวิตคู่ราบรื่น จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ จากตาราง 41 พบว่า กลุ่มอายุต่างๆให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลให้ชีวิตคู่ราบรื่น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 42 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลดีต่อสุขภาพร่างกาย จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

ปัจจัยด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ส่งผลดีต่อสุขภาพร่างกาย	ระหว่างกลุ่ม	4	3.676	.919	1.183	0.318
	ภายในกลุ่ม	395	306.821	.777		
รวม		399	310.498			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลดีต่อสุขภาพร่างกาย จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ จากตาราง 42 พบว่า กลุ่มอายุต่างๆให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลดีต่อสุขภาพร่างกาย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 43 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

ปัจจัยด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจ	ระหว่างกลุ่ม	4	7.267	1.817	3.120	0.015*
	ภายในกลุ่ม	395	230.030	.582		
รวม		399	237.298			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ จากตาราง 43 พบว่า กลุ่มอายุต่างๆให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตาราง 44

ตาราง 44 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุเป็นรายคู่

อายุ	\bar{x}	ต่ำกว่า 25 ปี	25-34 ปี	35-44 ปี	45-54 ปี	55 ปีและสูงกว่า
		4.53	4.31	4.18	4.21	4.40
ต่ำกว่า 25 ปี	4.53	-	.223	.350*	.326	.132
25-34 ปี	4.31		-	.127	.103	-.091
35-44 ปี	4.18			-	-.025	-.218
45-54 ปี	4.21				-	-.194
55 ปีและสูงกว่า	4.40					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 44 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุเป็นรายคู่ พบว่ากลุ่มอายุต่างๆที่ให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุต่ำกว่า 25 ปีให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจมากกว่ากลุ่มอายุ 35-44 ปี

ตาราง 45 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	4	19.708	4.927	6.465	0.000*
	ภายในกลุ่ม	395	301.052	.762		
	รวม	399	320.760			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ จากตาราง 45 พบว่า กลุ่มอายุต่างๆให้ความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตาราง 46

ตาราง 46 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอายุเป็นรายคู่

อายุ	\bar{x}	ต่ำกว่า 25 ปี	25-34 ปี	35-44 ปี	45-54 ปี	55 ปีและสูงกว่า
		4.03	3.82	3.65	3.75	4.49
ต่ำกว่า 25 ปี	4.03	-	.211	.378	.286	-.453
25-34 ปี	3.82		-	.167	.075	-.665*
35-44 ปี	3.65			-	-.091	-.831*
45-54 ปี	3.75				-	-.740*
55 ปีและสูงกว่า	4.49					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 46 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอายุเป็นรายคู่ พบว่ากลุ่มอายุต่างๆที่ให้ความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุ 55 ปีและสูงกว่าให้ความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มอายุ 25-34 ปี กลุ่มอายุ 35-44 ปี และกลุ่มอายุ 45-54 ปี

ตาราง 47 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าที่ระลึก ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	4	23.892	5.973		
	ภายในกลุ่ม	395	275.105	.696	8.576	0.000*
	รวม	399	298.998			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าที่ระลึก ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ จากตาราง 47 พบว่า กลุ่มอายุต่างๆให้ความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าที่ระลึก ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตาราง 48

ตาราง 48 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีร้านสินค้าที่ระลึก ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอายุเป็นรายคู่

อายุ	\bar{x}	ต่ำกว่า 25 ปี	25-34 ปี	35-44 ปี	45-54 ปี	55 ปีและสูงกว่า
		4.27	3.87	3.73	3.76	4.37
ต่ำกว่า 25 ปี	4.27	-	.404*	.547*	.512*	-.097
25-34 ปี	3.87		-	.143	.108	-.502*
35-44 ปี	3.73			-	-.035	-.644*
45-54 ปี	3.76				-	-.610*
55 ปีและสูงกว่า	4.37					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 48 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอายุเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆที่ให้ความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 6 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุ 55 ปีและสูงกว่าให้ความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มอายุ 25-34 ปี กลุ่มอายุ 35-44 ปี และกลุ่มอายุ 45-54 ปี กลุ่มอายุต่ำกว่า 25 ปีให้ความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มอายุ 25-34 ปี กลุ่มอายุ 35-44 ปี และกลุ่มอายุ 45-54 ปี

ตาราง 49 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีการจัดที่นั่งพัก
ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยวตามจุดต่างๆ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ภายในวัดมีการจัดที่นั่งพักไว้บริการแก่นักท่องเที่ยวตามจุดต่างๆ	ระหว่างกลุ่ม	4	2.729	.682	1.083	0.364
	ภายในกลุ่ม	395	248.848	.630		
	รวม	399	251.578			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญภายในวัดมีการจัดที่นั่งพักไว้บริการแก่นักท่องเที่ยวตามจุดต่างๆ จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ จากตาราง 49 พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ ให้ความสำคัญภายในวัดมีการจัดที่นั่งพักไว้บริการแก่นักท่องเที่ยวตามจุดต่างๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

ตาราง 50 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีการติดตั้งหลอดไฟ เพื่อให้แสงสว่างตลอดเส้นทางท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ภายในวัดมีการติดตั้งหลอดไฟเพื่อให้แสงสว่างตลอดเส้นทางท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	4	8.887	2.222	3.578	0.007*
	ภายในกลุ่ม	395	245.273	.621		
	รวม	399	254.160			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญภายในวัดมีการติดตั้งหลอดไฟ เพื่อให้แสงสว่างตลอดเส้นทางท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ จากตาราง 50 พบว่า กลุ่มอายุต่างๆให้ความสำคัญภายในวัดมีการติดตั้งหลอดไฟ เพื่อให้แสงสว่างตลอดเส้นทางท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตาราง 51

ตาราง 51 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีการติดตั้งหลอดไฟ เพื่อให้แสงสว่างตลอดเส้นทางท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอายุเป็นรายคู่

อายุ	\bar{x}	ต่ำกว่า 25 ปี	25-34 ปี	35-44 ปี	45-54 ปี	55 ปีและสูงกว่า
		4.17	4.12	3.85	4.17	4.49
ต่ำกว่า 25 ปี	4.17	-	.047	.315	-0.005	-0.316
25-34 ปี	4.12		-	.267	-0.053	-0.364
35-44 ปี	3.85			-	-0.320	-0.631*
45-54 ปี	4.17				-	-0.311
55 ปีและสูงกว่า	4.49					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 51 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความสำคัญภายในวัดมีการติดตั้งหลอดไฟ เพื่อให้แสงสว่างตลอดเส้นทางท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอายุเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆให้ความสำคัญภายในวัดมีการติดตั้งหลอดไฟ เพื่อให้แสงสว่างตลอดเส้นทางท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุ 55 ปีและสูงกว่าให้ความสำคัญภายในวัดมีการติดตั้งหลอดไฟ เพื่อให้แสงสว่างตลอดเส้นทางท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มอายุ 35-44 ปี

ตาราง 52 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีศูนย์บริการ
นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ภายในวัดมีศูนย์บริการ นักท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	4	9.312	2.328	3.528	0.008*
	ภายในกลุ่ม	395	260.665	.660		
	รวม	399	269.978			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญภายในวัดมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว
จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ จากตาราง 52 พบว่า กลุ่มอายุต่างๆให้ความสำคัญภายในวัดมี
ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความ
แตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตาราง 53

ตาราง 53 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีศูนย์บริการ
นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอายุเป็นรายคู่

อายุ	\bar{x}	ต่ำกว่า 25 ปี	25-34 ปี	35-44 ปี	45-54 ปี	55 ปีและสูง กว่า
		4.17	4.21	3.80	4.06	4.37
ต่ำกว่า 25 ปี	4.17	-	-.042*	.369	.106	-.202
25-34 ปี	4.21		-	.411*	.148	-.160
35-44 ปี	3.80			-	-.263	-.571*
45-54 ปี	4.06				-	-.308
55 ปีและสูง กว่า	4.37					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 53 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความสำคัญภายในวัดมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอายุเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆที่ให้ความสำคัญภายในวัดมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุ 55 ปีและสูงกว่าให้ความสำคัญภายในวัดมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มอายุ 35-44 ปี กลุ่มอายุ 25-34 ปีให้ความสำคัญภายในวัดมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มอายุต่ำกว่า 25 ปี กลุ่มอายุ 25-34 ปีให้ความสำคัญภายในวัดมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มอายุ 35-44 ปี

ตาราง 54 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีวิทยากรบรรยายข้อมูลและดำเนินกิจกรรมร่วมกับนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ภายในวัดมีวิทยากรบรรยายข้อมูลและดำเนินกิจกรรมร่วมกับนักท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	4	4.943	1.236	1.708	0.147
	ภายในกลุ่ม	395	285.854	.724		
	รวม	399	290.798			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญภายในวัดมีวิทยากรบรรยายข้อมูลและดำเนินกิจกรรมร่วมกับนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ จากตาราง 54 พบว่า กลุ่มอายุต่างๆให้ความสำคัญภายในวัดมีวิทยากรบรรยายข้อมูลและดำเนินกิจกรรมร่วมกับนักท่องเที่ยว ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 55 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีแผนที่และป้ายแสดงข้อมูล ใ้บริการนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ภายในวัดมีแผนที่และป้ายแสดงข้อมูล ใ้บริการนักท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	4	3.641	.910	1.434	0.222
	ภายในกลุ่ม	395	250.656	.635		
รวม		399	254.298			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญภายในวัดมีแผนที่และป้ายแสดงข้อมูล ใ้บริการนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ จากตาราง 55 พบว่า กลุ่มอายุต่างๆให้ความสำคัญภายในวัดมีแผนที่และป้ายแสดงข้อมูล ใ้บริการนักท่องเที่ยว ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 56 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีศูนย์รักษาความปลอดภัย ใ้บริการนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ภายในวัดมีศูนย์รักษาความปลอดภัย ใ้บริการนักท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	4	4.028	1.007	1.438	0.221
	ภายในกลุ่ม	395	276.612	.700		
รวม		399	280.640			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญภายในวัดมีศูนย์รักษาความปลอดภัย ใ้บริการนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ จากตาราง 56 พบว่า กลุ่มอายุต่างๆให้ความสำคัญภายในวัดมีศูนย์รักษาความปลอดภัย ใ้บริการนักท่องเที่ยว ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 57 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีลานจอตรกที่ปลอดภัย ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ภายในวัดมีลานจอตรกที่ปลอดภัย ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	4	3.519	.880	1.324	0.260
	ภายในกลุ่ม	395	262.391	.664		
	รวม	399	265.391			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญภายในวัดมีลานจอตรกที่ปลอดภัย ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ จากตาราง 57 พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ ให้ความสำคัญภายในวัดมีลานจอตรกที่ปลอดภัย ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยว ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 58 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของบริการหน้าวัดมีรถโดยสารประจำทางท้องถิ่น ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
บริการหน้าวัดมีรถโดยสารประจำทางท้องถิ่น ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	4	5.911	1.478	2.066	0.085
	ภายในกลุ่ม	395	282.566	.715		
	รวม	399	288.478			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของบริการหน้าวัดมีรถโดยสารประจำทางท้องถิ่น ใ้บริการนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ จากตาราง 58 พบว่า กลุ่มอายุต่างๆให้ความสำคัญกับบริการหน้าวัดมีรถโดยสารประจำทางท้องถิ่น ใ้บริการนักท่องเที่ยว ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 59 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของถนนสายรองที่เข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาเป็นถนนลาดยางมาตรฐาน จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ

ปัจจัยด้านการคมนาคม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ถนนสายรองที่เข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาเป็นถนนลาดยางมาตรฐาน	ระหว่างกลุ่ม	9	12.436	1.382	2.521	0.008*
	ภายในกลุ่ม	390	213.742	.548		
	รวม	399	226.178			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของถนนสายรองที่เข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาเป็นถนนลาดยางมาตรฐาน จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ จากตาราง 59 พบว่า กลุ่มอาชีพต่างๆให้ความสำคัญกับถนนสายรองที่เข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาเป็นถนนลาดยางมาตรฐาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตาราง 60

ตาราง 60 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของถนนสายรองที่เข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาเป็นถนนลาดยางมาตรฐาน จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพเป็นรายคู่

อาชีพ	\bar{x}	นักเรียน/นักศึกษา	รับราชการ/พนักงานองค์กรของรัฐ	ข้าราชการบำนาญ	พนักงานบริษัท	ธุรกิจส่วนตัว	เกษตรกร	รับจ้างทั่วไป	แม่บ้าน	ไม่ได้ประกอบอาชีพ	อื่นๆ
		4.20	3.97	4.43	4.21	4.36	4.60	4.10	4.00	4.33	3.70
นักเรียน/นักศึกษา	4.20	-	.226	-.235	-.009	-.159	-.400	.100	.200	-.133	.500
รับราชการ/พนักงานองค์กรของรัฐ	3.97		-	-.461	-.235	-.386	-.626	-.126	-.026	-.360	.274
ข้าราชการบำนาญ	4.43			-	.226	.075	-.165	.335	.435	.101	.735
พนักงานบริษัท	4.21				-	-.150	-.391	.109	.209	-.124	.509
ธุรกิจส่วนตัว	4.36					-	-.241	.259	.359	.026	.659
เกษตรกร	4.60						-	.500	.600	.267	.900*
รับจ้างทั่วไป	4.10							-	.100	-.233	.400
แม่บ้าน	4.00								-	-.333	.300
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	4.33									-	.633
อาชีพอื่นๆ	3.70										-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 60 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความสำคัญของถนนสายรองที่เข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาเป็นถนนลาดยางมาตรฐาน จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพเป็นรายคู่พบว่า กลุ่มอาชีพต่างๆให้ความสำคัญกับถนนสายรองที่เข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาเป็นถนนลาดยางมาตรฐาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มอาชีพเกษตรกรให้ความสำคัญกับถนนสายรองที่เข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาเป็นถนนลาดยางมาตรฐานมากกว่ากลุ่มอาชีพอื่นๆ

ตาราง 61 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาตั้งอยู่ในย่านชุมชน จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ

ปัจจัยด้านการคมนาคม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
สถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาตั้งอยู่ในย่านชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	9	20.045	2.227	3.321	0.001*
	ภายในกลุ่ม	390	261.533	.671		
	รวม	399	281.578			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาตั้งอยู่ในย่านชุมชน จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ จากตาราง 61 พบว่า กลุ่มอาชีพต่างๆให้ความสำคัญกับสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาตั้งอยู่ในย่านชุมชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตาราง 62

ตาราง 62 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาตั้งอยู่ในย่านชุมชน จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพเป็นรายคู่

อาชีพ	\bar{x}	นักเรียน/นักศึกษา	รับราชการ/พนักงานองค์กรของรัฐ	ข้าราชการบำนาญ	พนักงานบริษัท	ธุรกิจส่วนตัว	เกษตรกร	รับจ้างทั่วไป	แม่บ้าน	ไม่ได้ประกอบอาชีพ	อื่นๆ
		4.31	3.71	4.13	4.13	4.22	4.00	3.90	4.00	4.17	3.70
นักเรียน/นักศึกษา	4.31	-	.603*	.183	.179	.094	.313	.413	.313	.146	.613
รับราชการ/พนักงานองค์กรของรัฐ	3.71		-	-.420	-.424	-.508	-.289	-.189	-.289	-.456	.001
ข้าราชการบำนาญ	4.13			-	-.004	-.088	.130	.230	.130	-.036	.430
พนักงานบริษัท	4.13				-	-.084	.134	.234	.134	-.032	.434
ธุรกิจส่วนตัว	4.22					-	.219	.319	.219	.052	.519
เกษตรกร	4.00						-	.100	.000	-.167	.300
รับจ้างทั่วไป	3.90							-	-.100	-.267	.200
แม่บ้าน	4.00								-	-.167	.300
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	4.17									-	.467
อาชีพอื่นๆ	3.70										-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 62 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าสำคัญของสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาตั้งอยู่ในย่านชุมชน จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มอาชีพต่างๆให้ความสำคัญกับสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาตั้งอยู่ในย่านชุมชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มอาชีพนักเรียน/นักศึกษาให้ความสำคัญกับสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาตั้งอยู่ในย่านชุมชนมากกว่ากลุ่มอาชีพรับราชการ/พนักงานองค์กรของรัฐ

ตาราง 63 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างค่าสำคัญของสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาต้องมียรถประจำทางท้องถิ่นผ่าน จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ

ปัจจัยด้านการคมนาคม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
สถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาต้องมียรถประจำทางท้องถิ่นผ่าน	ระหว่างกลุ่ม	9	11.671	1.297		
	ภายในกลุ่ม	390	263.426	.675	1.920	0.048*
	รวม	399	275.098			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบค่าสำคัญของสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาต้องมียรถประจำทางท้องถิ่นผ่าน จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ จากตาราง 63 พบว่า กลุ่มอาชีพต่างๆให้ความสำคัญกับสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาต้องมียรถประจำทางท้องถิ่นผ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตาราง 64

ตาราง 64 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาต้องมีรถประจำทางท้องถิ่นผ่าน จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพเป็นรายคู่

อาชีพ	\bar{x}	นักเรียน/นักศึกษา	รับราชการ/พนักงานองค์กรของรัฐ	ข้าราชการบำนาญ	พนักงานบริษัท	ธุรกิจส่วนตัว	เกษตรกร	รับจ้างทั่วไป	แม่บ้าน	ไม่ได้ประกอบอาชีพ	อื่นๆ
		4.26	3.92	4.04	4.31	4.28	4.40	3.70	4.14	4.00	4.00
นักเรียน/นักศึกษา	4.26	-	.340	.217	-.053	-.020	-.139	.561	.118	.261	.261
รับราชการ/พนักงานองค์กรของรัฐ	3.92		-	-.122	-.392	-.360	-.479	.221	-.222	-.079	-.079
ข้าราชการบำนาญ	4.04			-	-.270	-.238	-.357	.343	-.099	.043	.043
พนักงานบริษัท	4.31				-	.032	-.087	.613	.171	.313	.313
ธุรกิจส่วนตัว	4.28					-	-.119	.581	.138	.281	.281
เกษตรกร	4.40						-	.700*	.257	.400	.400
รับจ้างทั่วไป	3.70							-	-.443	-.300	-.300
แม่บ้าน	4.14								-	.143	.143
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	4.00									-	.000
อาชีพอื่นๆ	4.00										-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 64 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความสำคัญของสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาต้องมีรถประจำทางท้องถิ่นผ่าน จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพเป็นรายคู่พบว่า กลุ่มอาชีพต่างๆที่ให้ความสำคัญกับสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาต้องมีรถประจำทางท้องถิ่นผ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ได้แก่ กลุ่มอาชีพเกษตรกรให้ความสำคัญกับสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาต้องมีรถประจำทางท้องถิ่นผ่านมากกว่ากลุ่มอาชีพรับจ้างทั่วไป

**ตาราง 65 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดจะต้องมี
เกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียง จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ**

ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยว เชิงศาสนา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ภายในวัดจะต้องมีเกจิอาจารย์ที่มี ชื่อเสียง	ระหว่างกลุ่ม	9	31.958	3.551	3.728	0.000*
	ภายในกลุ่ม	390	371.479	.953		
	รวม	399	403.438			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญภายในวัดจะต้องมีเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียง จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ จากตาราง 65 พบว่า กลุ่มอาชีพต่างๆให้ความสำคัญภายในวัดจะต้องมีเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตาราง 66

ตาราง 66 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดจะต้องมี
เกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียง จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพเป็นรายคู่

อาชีพ	\bar{x}	นักเรียนนักศึกษา	ข้าราชการ/พนักงานองค์กร ของรัฐ	ข้าราชการบำนาญ	พนักงานบริษัท	ธุรกิจส่วนตัว	เกษตรกร	รับจ้างทั่วไป	แม่บ้าน	ไม่ได้ประกอบอาชีพ	อื่นๆ
		4.00	3.33	3.91	3.82	3.70	3.53	4.20	3.50	4.17	3.00
นักเรียน/ นักศึกษา	4.00	-	.671*	.087	.179	.297	.467	-.200	.500	-.167	1.000
รับ ราชการ/ พนักงาน องค์กร ของรัฐ	3.33		-	-.584	-.492	-.374	-.204	-.871	-.171	-.838	.913
ข้าราชการ บำนาญ	3.91			-	.092	.210	.380	-.287	.413	-.254	.913
พนักงาน บริษัท	3.82				-	.118	.288	-.379	.321	-.346	.821
ธุรกิจ ส่วนตัว	3.70					-	.170	-.497	.203	-.464	.703
เกษตรกร	3.53						-	-.667	.033	-.633	.533
รับจ้าง ทั่วไป	4.20							-	.700	.033	1.200
แม่บ้าน	3.50								-	-.667	.500
ไม่ได้ ประกอบ	4.17									-	1.167
อาชีพ อื่นๆ	3.00										-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 66 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความสำคัญภายในวัดจะต้องมี เกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียง จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มอาชีพต่างๆที่ให้ความสำคัญกับภายในวัดจะต้องมีเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มอาชีพนักเรียน/นักศึกษาให้ความสำคัญภายในวัดจะต้องมีเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียงมากกว่ากลุ่มอาชีพรับราชการ/พนักงานองค์กรของรัฐ

ตาราง 67 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของลักษณะของวัดจะต้องเป็นวัดที่มีประวัติศาสตร์และมีชื่อเสียงมานาน จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ

ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยว เชิงศาสนา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ลักษณะของวัดจะต้องเป็นวัดที่มี ประวัติศาสตร์และมีชื่อเสียงมานาน	ระหว่างกลุ่ม	9	15.682	1.742	2.519	0.008*
	ภายในกลุ่ม	390	269.755	.692		
	รวม	399	285.438			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของลักษณะของวัดจะต้องเป็นวัดที่มีประวัติศาสตร์และมีชื่อเสียงมานาน จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ จากตาราง 67 พบว่า กลุ่มอาชีพต่างๆให้ความสำคัญกับลักษณะของวัดจะต้องเป็นวัดที่มีประวัติศาสตร์และมีชื่อเสียงมานาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตาราง 68

ตาราง 68 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของลักษณะของวัด จะต้องเป็นวัดที่มีประวัติศาสตร์และมีชื่อเสียงมานาน จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพเป็นรายคู่

อาชีพ	\bar{x}	นักเรียน/นักศึกษา	ข้าราชการ/พนักงานองค์กร ของรัฐ	ข้าราชการบำนาญ	พนักงานบริษัท	ธุรกิจส่วนตัว	เกษตรกร	รับจ้างทั่วไป	แม่บ้าน	ไม่ได้ประกอบอาชีพ	อื่นๆ
		4.43	4.03	4.39	4.22	4.22	4.80	3.90	4.43	4.00	3.90
นักเรียน/ นักศึกษา	4.43	-	.400	.035	.202	.207	-.374	.526	-.002	.426	.526
รับ ราชการ/ พนักงาน องค์กร ของรัฐ	4.03		-	-.365	-.198	-.192	-.774	.126	-.402	.026	.126
ข้าราชการ บำนาญ	4.39			-	.167	.173	-.409	.491	-.037	.391	.491
พนักงาน บริษัท	4.22				-	.005	-.576	.324	-.205	.224	.324
ธุรกิจ ส่วนตัว	4.22					-	-.581	.319	-.210	.219	.319
เกษตรกร	4.80						-	.900	.371	.800	.900*
รับจ้าง ทั่วไป	3.90							-	-.529	-.100	.000
แม่บ้าน	4.43								-	.429	.529
ไม่ได้ ประกอบ อาชีพ	4.00									-	.100
อื่นๆ	3.90										-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 68 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความสำคัญของลักษณะของวัดจะต้องเป็นวัดที่มีประวัติศาสตร์และมีชื่อเสียงมานาน จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มอาชีพต่างๆ ที่ให้ความสำคัญกับลักษณะของวัดจะต้องเป็นวัดที่มีประวัติศาสตร์และมีชื่อเสียงมานาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มอาชีพเกษตรกรให้ความสำคัญกับลักษณะของวัดจะต้องเป็นวัดที่มีประวัติศาสตร์และมีชื่อเสียงมานาน มากกว่ากลุ่มอาชีพอื่นๆ

ตาราง 69 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของสภาพของโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้องไม่มีการบูรณะขึ้นมาใหม่ จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ

ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยว เชิงศาสนา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
สภาพของโบสถ์วิหารภายในวัด จะต้องไม่มีการบูรณะขึ้นมาใหม่	ระหว่างกลุ่ม	9	9.718	1.080	1.181	0.306
	ภายในกลุ่ม	390	356.722	.915		
	รวม	399	366.440			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของสภาพของโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้องไม่มีการบูรณะขึ้นมาใหม่ จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ จากตาราง 69 พบว่า กลุ่มอาชีพต่างๆ ให้ความสำคัญกับสภาพของโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้องไม่มีการบูรณะขึ้นมาใหม่ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 70 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของสภาพของโบสถ์วิหาร
ภายในวัดจะต้องมีการบูรณะขึ้นมาใหม่ให้มีความงดงาม จำแนกตาม
สถานภาพด้านอาชีพ

ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยว เชิงศาสนา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
สภาพของโบสถ์วิหารภายในวัด จะต้องมีการบูรณะขึ้นมาใหม่ให้มี ความงดงาม	ระหว่างกลุ่ม	9	23.560	2.618		
	ภายในกลุ่ม	390	324.350	.832	3.148	0.001*
	รวม	399	347.910			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของสภาพของโบสถ์วิหารภายในวัด
จะต้องมีการบูรณะขึ้นมาใหม่ให้มีความงดงาม จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ จากตาราง 70
พบว่า กลุ่มอาชีพต่างๆให้ความสำคัญกับสภาพของโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้องมีการบูรณะขึ้นมา
ใหม่ให้มีความงดงาม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความ
แตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตาราง 71

ตาราง 71 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของสภาพของโบสถ์วิหาร
ภายในวัดจะต้องมีการบูรณะขึ้นมาใหม่ให้มีความงดงาม จำแนกตาม
สถานภาพด้านอาชีพเป็นรายคู่

อาชีพ	\bar{x}	นักเรียน/นักศึกษา	ข้าราชการ/พนักงานองค์กร ของรัฐ	ข้าราชการบำนาญ	พนักงานบริษัท	ธุรกิจส่วนตัว	เกษตรกร	รับจ้างทั่วไป	แม่บ้าน	ไม่ได้ประกอบอาชีพ	อื่นๆ
		4.14	3.63	4.09	4.21	4.11	4.40	3.90	3.71	4.00	3.40
นักเรียน/ นักศึกษา	4.14	-	.508	.052	-.070	.030	-.261	.239	.425	.139	.739
รับ ราชการ/ พนักงาน องค์กร ของรัฐ	3.63		-	-.455	-.577	-.478	-.768	-.268	-.083	-.368	.232
ข้าราชการ บำนาญ	4.09			-	-.122	-.022	-.313	.187	.373	.087	.687
พนักงาน บริษัท	4.21				-	.100	-.191	.309	.495	.209	.809
ธุรกิจ ส่วนตัว	4.11					-	-.291	.209	.395	.109	.709
เกษตรกร	4.40						-	.500	.686	.400	1.000*
รับจ้าง ทั่วไป	3.90							-	.186	-.100	.500
แม่บ้าน	3.71								-	-.286	.314
ไม่ได้ ประกอบ อาชีพ	4.00									-	.600
อื่นๆ	3.40										-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 71 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความสำคัญของสภาพของโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้องมีการบูรณะขึ้นมาใหม่ให้มีความงดงาม จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มอาชีพต่างๆ ที่ให้ความสำคัญกับสภาพของโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้องมีการบูรณะขึ้นมาใหม่ให้มีความงดงาม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มอาชีพเกษตรกรให้ความสำคัญกับสภาพของโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้องมีการบูรณะขึ้นมาใหม่ให้มีความงดงามมากกว่ากลุ่มอาชีพอื่นๆ

ตาราง 72 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของบรรยากาศภายในวัด จะต้องมีความร่มรื่น จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ

ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยว เชิงศาสนา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
บรรยากาศภายในวัดจะต้องมี ความร่มรื่น	ระหว่างกลุ่ม	9	7.202	.800	1.661	0.097
	ภายในกลุ่ม	390	187.895	.482		
	รวม	399	195.098			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของบรรยากาศภายในวัดจะต้องมีความร่มรื่น จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ จากตาราง 72 พบว่า กลุ่มอาชีพต่างๆ ให้ความสำคัญกับบรรยากาศภายในวัดจะต้องมีความร่มรื่น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 73 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดจะต้องมีศิลปวัฒนธรรมที่มีความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่ จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ

ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยว เชิงศาสนา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ภายในวัดจะต้องมีศิลปวัฒนธรรม ที่มีความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่	ระหว่างกลุ่ม	9	7.278	.809	1.763	0.074
	ภายในกลุ่ม	390	178.882	.459		
	รวม	399	186.160			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญภายในวัดจะต้องมีศิลปวัฒนธรรมที่มีความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่ จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ จากตาราง 73 พบว่า กลุ่มอาชีพต่างๆให้ความสำคัญภายในวัดจะต้องมีศิลปวัฒนธรรมที่มีความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 74 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดจะต้องมีพระพุทธรูปที่มีอายุมากกว่า 100 ปี จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ

ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยว เชิงศาสนา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ภายในวัดจะต้องมีพระพุทธรูปที่มี อายุมากกว่า 100 ปี	ระหว่างกลุ่ม	9	9.755	1.084	1.405	0.184
	ภายในกลุ่ม	390	300.823	.771		
	รวม	399	310.578			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญภายในวัดจะต้องมีพระพุทธรูปที่มีอายุมากกว่า 100 ปี จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ จากตาราง 74 พบว่า กลุ่มอาชีพต่างๆให้ความสำคัญภายในวัดจะต้องมีพระพุทธรูปที่มีอายุมากกว่า 100 ปี ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 75 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณวัตถุที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมได้ จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ

ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยว เชิงศาสนา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
วัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมี โบราณวัตถุที่นักท่องเที่ยวสามารถ เข้าชมได้	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	9 390	15.685 204.392	1.743 .524	 3.325	 0.001*
	รวม	399	220.078			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณวัตถุที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมได้ จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ จากตาราง 75 พบว่า กลุ่มอาชีพต่างๆให้ความสำคัญกับวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณวัตถุที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมได้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตาราง 76

ตาราง 76 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชม
จะต้องมีโบราณวัตถุที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมได้ จำแนกตามสถานภาพ
ด้านอาชีพเป็นรายคู่

อาชีพ	\bar{x}	นักเรียน/นักศึกษา	ข้าราชการ/พนักงานองค์กร ของรัฐ	ข้าราชการบำนาญ	พนักงานบริษัท	ธุรกิจส่วนตัว	เกษตรกร	รับจ้างทั่วไป	แม่บ้าน	ไม่ได้ประกอบอาชีพ	อื่นๆ
		4.31	3.97	4.13	4.42	4.30	4.47	3.60	3.86	4.00	4.22
นักเรียน/ นักศึกษา	4.31	-	.339	.183	-.105	.016	-.154	.713	.456	.313	.113
รับ ราชการ/ พนักงาน องค์กร ของรัฐ	3.97		-	-.157	-.444	-.323	-.493	.374	.117	-.026	-.226
ข้าราชการ บำนาญ	4.13			-	-.287	-.166	-.336	.530	.273	.130	-.070
พนักงาน บริษัท	4.42				-	.121	-.049	.818	.561	.418	.218
ธุรกิจ ส่วนตัว	4.30					-	-.170	.697	.440	.297	.097
เกษตรกร	4.47						-	.867*	.610	.467	.267
รับจ้าง ทั่วไป	3.60							-	-.257	-.400	-.600
แม่บ้าน	3.86								-	-.143	-.343
ไม่ได้ ประกอบ อาชีพ	4.00									-	-.200
อื่นๆ	4.22										-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 76 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณวัตถุที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมได้ จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มอาชีพต่างๆ ที่ให้ความสำคัญกับวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณวัตถุที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมได้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มอาชีพเกษตรกรให้ความสำคัญกับวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณวัตถุที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมได้ มากกว่ากลุ่มอาชีพรับจ้างทั่วไป

ตาราง 77 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชม จะต้องมีโบราณสถานที่มีอายุมากกว่า 100 ปี จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ

ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยว เชิงศาสนา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
วัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณ สถานที่มีอายุมากกว่า 100 ปี	ระหว่างกลุ่ม	9	10.356	1.151	1.680	0.092
	ภายในกลุ่ม	390	267.154	.685		
	รวม	399	277.510			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณสถานที่มีอายุมากกว่า 100 ปี จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ จากตาราง 77 พบว่า กลุ่มอาชีพต่างๆ ให้ความสำคัญกับวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณสถานที่มีอายุมากกว่า 100 ปี ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 78 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชม จะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่นๆที่เป็นจุดเด่นของวัด นอกจากกิจกรรมในวันสำคัญทางพุทธศาสนา จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ

ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยว เชิงศาสนา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
วัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีการจัด กิจกรรมอื่นๆที่เป็นจุดเด่นของวัด	ระหว่างกลุ่ม	9	20.497	2.277		
นอกจากกิจกรรมในวันสำคัญทาง พุทธศาสนา	ภายในกลุ่ม	390	291.781	.748	3.044	0.002*
	รวม	399	312.278			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่นๆที่เป็นจุดเด่นของวัด นอกจากกิจกรรมในวันสำคัญทางพุทธศาสนา จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ จากตาราง 78 พบว่า กลุ่มอาชีพต่างๆให้ความสำคัญกับวัดที่ไปเที่ยวชม จะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่นๆที่เป็นจุดเด่นของวัด นอกจากกิจกรรมในวันสำคัญทางพุทธศาสนา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตาราง 79

ตาราง 79 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชม จะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่นๆที่เป็นจุดเด่นของวัด นอกจากกิจกรรมในวันสำคัญทางพุทธศาสนา จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพเป็นรายคู่

อาชีพ	\bar{x}	นักเรียน/นักศึกษา	ข้าราชการ/พนักงานองค์กร ของรัฐ	ข้าราชการบำนาญ	พนักงานบริษัท	ธุรกิจส่วนตัว	เกษตรกร	รับจ้างทั่วไป	แม่บ้าน	ไม่ได้ประกอบอาชีพ	อื่นๆ
		4.23	3.76	4.17	4.18	4.03	4.20	3.70	3.71	4.17	3.30
นักเรียน/ นักศึกษา	4.23	-	.472	.061	.056	.204	.035	.535	.520	.068	.935*
รับ ราชการ/ พนักงาน องค์กร ของรัฐ	3.76		-	-.411	-.416	-.268	-.437	.063	.049	-.404	.463
ข้าราชการ บำนาญ	4.17			-	-.005	.143	-.026	.474	.460	.007	.874
พนักงาน บริษัท	4.18				-	.148	-.021	.479	.465	.012	.879
ธุรกิจ ส่วนตัว	4.03					-	-.169	.331	.317	-.135	.731
เกษตรกร	4.20						-	.500	.486	.033	.900
รับจ้าง ทั่วไป	3.70							-	-.014	-.467	.400
แม่บ้าน	3.71								-	-.452	.414
ไม่ได้ ประกอบ อาชีพ	4.17									-	.867
อื่นๆ	3.30										-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 79 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่นๆที่เป็นจุดเด่นของวัด นอกจากกิจกรรมในวันสำคัญทางพุทธศาสนา จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มอาชีพต่างๆที่ให้ความสำคัญกับวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่นๆที่เป็นจุดเด่นของวัด นอกจากกิจกรรมในวันสำคัญทางพุทธศาสนา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มอาชีพนักเรียน/นักศึกษาให้ความสำคัญกับวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่นๆที่เป็นจุดเด่นของวัด นอกจากกิจกรรมในวันสำคัญทางพุทธศาสนามากกว่ากลุ่มอาชีพอื่นๆ

ตาราง 80 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดความสุขทางใจ จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ

ปัจจัยด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ก่อให้เกิดความสุขทางใจ	ระหว่างกลุ่ม	9	13.734	1.526	3.961	0.000*
	ภายในกลุ่ม	390	150.263	.385		
	รวม	399	163.998			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดความสุขทางใจ จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ จากตาราง 80 พบว่า กลุ่มอาชีพต่างๆให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดความสุขทางใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตาราง 81

ตาราง 81 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดความสุขทางใจ จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพเป็นรายคู่

อาชีพ	\bar{x}	นักเรียน/นักศึกษา	ข้าราชการ/พนักงานองค์กรของรัฐ	ข้าราชการบำนาญ	พนักงานบริษัท	ธุรกิจส่วนตัว	เกษตรกร	รับจ้างทั่วไป	แม่บ้าน	ไม่ได้ประกอบอาชีพ	อื่นๆ
		4.50	4.26	4.26	4.49	4.44	4.60	3.70	3.86	4.17	4.20
นักเรียน/นักศึกษา	4.50	-	.232	.235	.003	.058	-.104	.796	.639	.329	.296
รับราชการ/พนักงานองค์กรของรัฐ	4.26		-	.002	-.229	-.174	-.337	.563	.406	.096	.063
ข้าราชการบำนาญ	4.26			-	-.232	-.177	-.339	.561	.404	.094	.061
พนักงานบริษัท	4.49				-	.055	-.107	.793	.635	.326	.293
ธุรกิจส่วนตัว	4.44					-	-.163	.738	.580	.271	.238
เกษตรกร	4.60						-	.900*	.743	.433	.400
รับจ้างทั่วไป	3.70							-	-.157	-.467	-.500
แม่บ้าน	3.86								-	-.310	-.343
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	4.17									-	-.033
อาชีพอื่นๆ	4.20										-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 81 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดความสุขทางใจ จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มอาชีพต่างๆให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดความสุขทางใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มอาชีพเกษตรกรให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดความสุขทางใจมากกว่ากลุ่มอาชีพรับจ้างทั่วไป

ตาราง 82 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมความเป็นสิริมงคลให้กับชีวิต จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ

ปัจจัยด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมความเป็นสิริมงคลให้กับชีวิต	ระหว่างกลุ่ม	9	13.790	1.532		
	ภายในกลุ่ม	390	184.920	.474	3.232	0.001*
	รวม	399	198.710			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมความเป็นสิริมงคลให้กับชีวิต จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ จากตาราง 82 พบว่า กลุ่มอาชีพต่างๆให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมความเป็นสิริมงคลให้กับชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตาราง 83

ตาราง 83 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมความเป็นสิริมงคลให้กับชีวิต จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพเป็นรายคู่

อาชีพ	\bar{x}	นักเรียน/นักศึกษา	ข้าราชการ/พนักงานองค์กรของรัฐ	ข้าราชการบำนาญ	พนักงานบริษัท	ธุรกิจส่วนตัว	เกษตรกร	รับจ้างทั่วไป	แม่บ้าน	ไม่ได้ประกอบอาชีพ	อื่นๆ
		4.51	4.24	4.35	4.45	4.39	4.60	3.70	4.00	3.83	4.10
นักเรียน/นักศึกษา	4.51	-	.276	.165	.065	.122	-.087	.813	.513	.680	.413
รับราชการ/พนักงานองค์กรของรัฐ	4.24		-	-.111	-.211	-.154	-.363	.537	.237	.404	.137
ข้าราชการบำนาญ	4.35			-	-.100	-.043	-.252	.648	.348	.514	.248
พนักงานบริษัท	4.45				-	.057	-.152	.748	.448	.614	.348
ธุรกิจส่วนตัว	4.39					-	-.209	.691	.391	.557	.291
เกษตรกร	4.60						-	.900*	.600	.767	.500
รับจ้างทั่วไป	3.70							-	-.300	-.133	-.400
แม่บ้าน	4.00								-	.167	-.100
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	3.83									-	-.267
อาชีพอื่นๆ	4.10										-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 83 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมความเป็นสิริมงคลให้กับชีวิต จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มอาชีพต่างๆให้ความสำคัญกับความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมความเป็นสิริมงคลให้กับชีวิต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มอาชีพเกษตรกรให้ความสำคัญกับความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมความเป็นสิริมงคลให้กับชีวิตมากกว่ากลุ่มอาชีพรับจ้างทั่วไป

ตาราง 84 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมให้การทำงานและการค้าขายเจริญรุ่งเรือง จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ

ปัจจัยด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมให้การทำงานและการค้าขายเจริญรุ่งเรือง	ระหว่างกลุ่ม	9	12.674	1.408		
	ภายในกลุ่ม	390	277.716	.712	1.978	0.041*
	รวม	399	290.390			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมให้การทำงานและการค้าขายเจริญรุ่งเรือง จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ จากตาราง 84 พบว่า กลุ่มอาชีพต่างๆให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมให้การทำงานและการค้าขายเจริญรุ่งเรือง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตาราง 85

ตาราง 85 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมให้การทำงานและการค้าขายเจริญรุ่งเรืองจำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพเป็นรายคู่

อาชีพ	\bar{x}	นักเรียน/นักศึกษา	ข้าราชการ/พนักงานองค์กรของรัฐ	ข้าราชการบำนาญ	พนักงานบริษัท	ธุรกิจส่วนตัว	เกษตรกร	รับจ้างทั่วไป	แม่บ้าน	ไม่ได้ประกอบอาชีพ	อื่นๆ
		4.28	3.86	4.17	4.31	4.17	4.33	3.90	4.14	4.17	3.80
นักเรียน/นักศึกษา	4.28	-	.423	.104	-.035	.106	-.055	.378	.135	.112	.478
รับราชการ/พนักงานองค์กรของรัฐ	3.86		-	-.319	-.458	-.317	-.478*	-.045	-.288	-.311	.055
ข้าราชการบำนาญ	4.17			-	-.140	.002	-.159	.274	.031	.007	.374
พนักงานบริษัท	4.31				-	.142	-.020	.413	.171	.147	.513
ธุรกิจส่วนตัว	4.17					-	-.161	.272	.029	.005	.372
เกษตรกร	4.33						-	.433	.190	.167	.533
รับจ้างทั่วไป	3.90							-	-.243	-.267	.100
แม่บ้าน	4.14								-	-.024	.343
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	4.17									-	.367
อาชีพอื่นๆ	3.80										-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 85 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมให้การทำงานและการค้าขายเจริญรุ่งเรือง จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ เป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มอาชีพต่างๆ ที่ให้ความสำคัญกับความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมให้การทำงานและการค้าขายเจริญรุ่งเรือง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มอาชีพเกษตรกรให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมให้การทำงานและการค้าขายเจริญรุ่งเรืองมากกว่ากลุ่มอาชีพรับราชการ/พนักงานองค์กรของรัฐ

ตาราง 86 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลให้ชีวิตคู่ราบรื่น จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ

ปัจจัยด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ส่งผลให้ชีวิตคู่ราบรื่น	ระหว่างกลุ่ม	9	22.424	2.492	3.042	0.002*
	ภายในกลุ่ม	390	319.474	.819		
	รวม	399	341.898			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลให้ชีวิตคู่ราบรื่น จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ จากตาราง 86 พบว่า กลุ่มอาชีพต่างๆ ให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลให้ชีวิตคู่ราบรื่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตาราง 87

ตาราง 87 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรม
การท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลให้ชีวิตคู่ราบรื่น จำแนกตามสถานภาพด้าน
อาชีพเป็นรายคู่

อาชีพ	\bar{x}	นักเรียน/นักศึกษา	ข้าราชการ/พนักงานองค์กร ของรัฐ	ข้าราชการบำนาญ	พนักงานบริษัท	ธุรกิจส่วนตัว	เกษตรกร	รับจ้างทั่วไป	แม่บ้าน	ไม่ได้ประกอบอาชีพ	อื่นๆ
		4.13	3.67	4.30	4.16	4.17	4.33	4.00	4.14	4.33	3.30
นักเรียน/ นักศึกษา	4.13	-	.459	-.174	-.034	-.041	-.203	.130	-.012	-.203	.830
รับ ราชการ/ พนักงาน องค์กร ของรัฐ	3.67		-	-.633	-.493	-.501	-.662	-.329	-.472	-.662	.371
ข้าราชการ บำนาญ	4.30			-	.140	.132	-.029	.304	.161	-.029	1.004
พนักงาน บริษัท	4.16				-	-.008	-.169	.164	.021	-.169	.864
ธุรกิจ ส่วนตัว	4.17					-	-.161	.172	.029	-.161	.872
เกษตรกร	4.33						-	.333	.190	.000	1.033*
รับจ้าง ทั่วไป	4.00							-	-.143	-.333	.700
แม่บ้าน	4.14								-	-.190	.843
ไม่ได้ ประกอบ อาชีพ	4.33									-	1.033*
อื่นๆ	3.30										-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 87 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลให้ชีวิตคู่ราบรื่น จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มอาชีพต่างๆ ที่ให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลให้ชีวิตคู่ราบรื่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มอาชีพเกษตรกร และกลุ่มไม่ได้ประกอบอาชีพให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลให้ชีวิตคู่ราบรื่นมากกว่ากลุ่มอาชีพอื่นๆ

ตาราง 88 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลดีต่อสุขภาพร่างกาย จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ

ปัจจัยด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ส่งผลดีต่อสุขภาพร่างกาย	ระหว่างกลุ่ม	9	13.723	1.525	2.004	0.038*
	ภายในกลุ่ม	390	296.775	.761		
	รวม	399	310.498			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลดีต่อสุขภาพร่างกาย จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ จากตาราง 88 พบว่า กลุ่มอาชีพต่างๆ ที่ให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลดีต่อสุขภาพร่างกาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตาราง 89

ตาราง 89 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลต่อสุขภาพร่างกาย จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพเป็นรายคู่

อาชีพ	\bar{x}	นักเรียน/นักศึกษา	ข้าราชการ/พนักงานองค์กรของรัฐ	ข้าราชการบำนาญ	พนักงานบริษัท	ธุรกิจส่วนตัว	เกษตรกร	รับจ้างทั่วไป	แม่บ้าน	ไม่ได้ประกอบอาชีพ	อื่นๆ
		4.24	3.88	4.13	4.21	4.23	4.33	3.60	4.21	4.00	3.60
นักเรียน/นักศึกษา	4.24	-	.362	.113	.035	.009	-.090	.643	.029	.243	.643
รับราชการ/พนักงานองค์กรของรัฐ	3.88		-	-.249	-.327	-.353	-.452	.282	-.333	-.118	.282
ข้าราชการบำนาญ	4.13			-	-.079	-.104	-.203	.530	-.084	.130	.530
พนักงานบริษัท	4.21				-	-.025	-.124	.609	-.005	.209	.609
ธุรกิจส่วนตัว	4.23					-	-.099	.634	.020	.234	.634
เกษตรกร	4.33						-	.733*	.119	.333	.733*
รับจ้างทั่วไป	3.60							-	-.614	-.400	.000
แม่บ้าน	4.21								-	.214	.614
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	4.00									-	.400
อาชีพอื่นๆ	3.60										-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 89 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลต่อสุขภาพร่างกาย จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพเป็นรายคู่ พบว่ากลุ่มอาชีพต่างๆ ที่ให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลต่อสุขภาพร่างกายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มอาชีพเกษตรกรให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลต่อสุขภาพร่างกาย มากกว่ากลุ่มอาชีพอื่นๆ

ตาราง 90 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจ จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ

ปัจจัยด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจ	ระหว่างกลุ่ม	9	19.737	2.193	3.931	0.000*
	ภายในกลุ่ม	390	217.560	.558		
	รวม	399	237.298			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจ จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ จากตาราง 90 พบว่า กลุ่มอาชีพต่างๆ ให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตาราง 91

ตาราง 91 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจ จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพเป็นรายคู่

อาชีพ	\bar{x}	นักเรียน/นักศึกษา	ข้าราชการ/พนักงานองค์กรของรัฐ	ข้าราชการบำนาญ	พนักงานบริษัท	ธุรกิจส่วนตัว	เกษตรกร	รับจ้างทั่วไป	แม่บ้าน	ไม่ได้ประกอบอาชีพ	อื่นๆ
		4.48	4.12	4.26	4.57	4.38	4.60	3.50	4.36	3.83	4.10
นักเรียน/นักศึกษา	4.48	-	.360	.217	-.089	.103	-.122	.978	.121	.645	.378
รับราชการ/พนักงานองค์กรของรัฐ	4.12		-	-.142	-.449	-.257	-.482	.618	-.239	.285	.018
ข้าราชการบำนาญ	4.26			-	-.306	-.114	-.339	.761	-.096	.428	.161
พนักงานบริษัท	4.57				-	.192	-.033	1.067*	.210	.734	.467
ธุรกิจส่วนตัว	4.38					-	-.225	.875	.018	.542	.275
เกษตรกร	4.60						-	1.100	.243	.767	.500
รับจ้างทั่วไป	3.50							-	-.857	-.333	-.600
แม่บ้าน	4.36								-	.524	.257
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	3.83									-	-.267
อาชีพอื่นๆ	4.10										-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 91 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจ จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพเป็นรายคู่ พบว่ากลุ่มอาชีพต่างๆ ที่ให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มอาชีพพนักงานบริษัทให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจมากกว่ากลุ่มอาชีพรับจ้างทั่วไป

ตาราง 92 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ไร่บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ

ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ไร่บริการแก่นักท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	9	15.767	1.752		
	ภายในกลุ่ม	390	304.993	.782	2.240	0.019*
	รวม	399	320.760			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ไร่บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ จากตาราง 92 พบว่ากลุ่มอาชีพต่างๆ ให้ความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ไร่บริการแก่นักท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตาราง 93

ตาราง 93 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ไร่บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพเป็นรายคู่

อาชีพ	\bar{x}	นักเรียน/นักศึกษา	ข้าราชการ/พนักงานองค์กรของรัฐ	ข้าราชการบำนาญ	พนักงานบริษัท	ธุรกิจส่วนตัว	เกษตรกร	รับจ้างทั่วไป	แม่บ้าน	ไม่ได้ประกอบอาชีพ	อื่นๆ
		4.03	3.78	4.35	4.00	3.67	3.60	3.90	4.14	4.17	3.50
นักเรียน/นักศึกษา	4.03	-	.250	-.322	.026	.354	.426	.126	-.117	-.141	.526
รับราชการ/พนักงานองค์กรของรัฐ	3.78		-	-.572	-.224	.104	.176	-.124	-.367	-.390	.276
ข้าราชการบำนาญ	4.35			-	.348	.676	.748	.448	.205	.181	.848*
พนักงานบริษัท	4.00				-	.328	.400	.100	-.143	-.167	.500
ธุรกิจส่วนตัว	3.67					-	.072	-.228	-.471	-.495	.172
เกษตรกร	3.60						-	-.300	-.543	-.567	.100
รับจ้างทั่วไป	3.90							-	-.243	-.267	.400
แม่บ้าน	4.14								-	-.024	-.643
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	4.17									-	.667
อาชีพอื่นๆ	3.50										-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 93 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ไร่บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มอาชีพต่างๆ ที่ให้ความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ไร่บริการแก่นักท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มอาชีพข้าราชการบำนาญให้ความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ไร่บริการแก่นักท่องเที่ยว มากกว่ากลุ่มอาชีพอื่นๆ

ตาราง 94 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก ไร่บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ

ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าที่ระลึก ไร่บริการแก่นักท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	9	16.490	1.832	2.529	0.008*
	ภายในกลุ่ม	390	282.508	.724		
	รวม	399	298.998			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าที่ระลึก ไร่บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ จากตาราง 94 พบว่า กลุ่มอาชีพต่างๆ ที่ให้ความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าที่ระลึก ไร่บริการแก่นักท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตาราง 95

ตาราง 95 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ เป็นรายคู่

อาชีพ	\bar{x}	นักเรียน/นักศึกษา	ข้าราชการ/พนักงานองค์กรของรัฐ	ข้าราชการบำนาญ	พนักงานบริษัท	ธุรกิจส่วนตัว	เกษตรกร	รับจ้างทั่วไป	แม่บ้าน	ไม่ได้ประกอบอาชีพ	อื่นๆ
		4.22	3.79	4.22	3.93	3.92	3.67	4.00	4.43	4.00	3.60
นักเรียน/นักศึกษา	4.22	-	.428	.000	.292	.296	.551	.217	-.211	.217	.617
รับราชการ/พนักงานองค์กรของรัฐ	3.79		-	-.428	-.136	-.132	.123	-.211	-.639	-.211	.189
ข้าราชการบำนาญ	4.22			-	.292	.296	.551	.217	-.211	.217	.617
พนักงานบริษัท	3.93				-	.003	.259	-.075	-.503	-.075	.325
ธุรกิจส่วนตัว	3.92					-	.255	-.078	-.507	-.078	.322
เกษตรกร	3.67						-	-.333	-.762	-.333	.067
รับจ้างทั่วไป	4.00							-	-.429	.000	.400
แม่บ้าน	4.43								-	.429	.829*
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	4.00									-	.400
อาชีพอื่นๆ	3.60										-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 95 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าที่ระลึก ไร่บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มอาชีพต่างๆ ที่ให้ความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าที่ระลึก ไร่บริการแก่นักท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มอาชีพแม่บ้านให้ความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าที่ระลึก ไร่บริการแก่นักท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มอาชีพอื่นๆ

ตาราง 96 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีการจัดที่นั่งพัก ไร่บริการแก่นักท่องเที่ยวตามจุดต่างๆ จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ

ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ภายในวัดมีการจัดที่นั่งพัก ไร่บริการแก่นักท่องเที่ยวตามจุดต่างๆ	ระหว่างกลุ่ม	9	3.803	.423	.665	0.741
	ภายในกลุ่ม	390	247.775	.635		
	รวม	399	251.578			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญภายในวัดมีการจัดที่นั่งพัก ไร่บริการแก่นักท่องเที่ยวตามจุดต่างๆ จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ จากตาราง 96 พบว่า กลุ่มอาชีพต่างๆ ให้ความสำคัญภายในวัดมีการจัดที่นั่งพัก ไร่บริการแก่นักท่องเที่ยวตามจุดต่างๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

ตาราง 97 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีการติดตั้งหลอดไฟ เพื่อให้แสงสว่างตลอดเส้นทางท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ

ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ภายในวัดมีการติดตั้งหลอดไฟเพื่อให้แสงสว่างตลอดเส้นทางท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	9	2.695	.299	.464	0.898
	ภายในกลุ่ม	390	251.465	.645		
	รวม	399	254.160			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญภายในวัดมีการติดตั้งหลอดไฟ เพื่อให้แสงสว่างตลอดเส้นทางท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ จากตาราง 97 พบว่า กลุ่มอาชีพต่างๆให้ความสำคัญภายในวัดมีการติดตั้งหลอดไฟ เพื่อให้แสงสว่างตลอดเส้นทางท่องเที่ยวไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 98 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ

ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ภายในวัดมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	9	11.556	1.284	1.938	0.045*
	ภายในกลุ่ม	390	258.421	.663		
	รวม	399	269.978			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญภายในวัดมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว
จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ จากตาราง 98 พบว่า กลุ่มอาชีพต่างๆให้ความสำคัญภายใน
วัดมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบ
ความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตาราง 99

ตาราง 99 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีศูนย์บริการ
นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพเป็นรายคู่

อาชีพ	\bar{x}	นักเรียน/นักศึกษา	ข้าราชการ/พนักงานองค์กร ของรัฐ	ข้าราชการบำนาญ	พนักงานบริษัท	ธุรกิจส่วนตัว	เกษตรกร	รับจ้างทั่วไป	แม่บ้าน	ไม่ได้ประกอบอาชีพ	อื่นๆ
		4.19	3.84	4.22	4.28	4.17	4.33	4.20	4.29	4.00	3.70
นักเรียน/ นักศึกษา	4.19	-	.349	-.026	-.092	.019	-.142	-.009	-.094	.191	.491
รับ ราชการ/ พนักงาน องค์กร ของรัฐ	3.84		-	-.375	-.441	-.330	-.491	-.358	-.444	-.158	.142
ข้าราชการ บำนาญ	4.22			-	-.066	.046	-.116	.017	-.068	.217	.517
พนักงาน บริษัท	4.28				-	.112	-.050	.084	-.002	.284	.584*
ธุรกิจ ส่วนตัว	4.17					-	-.161	-.028	-.114	.172	.472
เกษตรกร	4.33						-	.133	.048	.333	.633
รับจ้าง ทั่วไป	4.20							-	-.086	.200	.500
แม่บ้าน	4.29								-	.286	.586
ไม่ได้ ประกอบ อาชีพ	4.00									-	.300
อื่นๆ	3.70										-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 99 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความสำคัญภายในวัดมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มอาชีพต่างๆที่ให้ความสำคัญภายในวัดมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มอาชีพพนักงานบริษัทให้ความสำคัญภายในวัดมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มอาชีพอื่นๆ

ตาราง 100 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีวิทยากรบรรยายข้อมูลและดำเนินกิจกรรมร่วมกับนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ

ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ภายในวัดมีวิทยากรบรรยายข้อมูลและดำเนินกิจกรรมร่วมกับนักท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	9	14.940	1.660	2.347	0.014*
	ภายในกลุ่ม	390	275.857	.707		
	รวม	399	290.798			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญภายในวัดมีวิทยากรบรรยายข้อมูลและดำเนินกิจกรรมร่วมกับนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ จากตาราง 100 พบว่า กลุ่มอาชีพต่างๆให้ความสำคัญภายในวัดมีวิทยากรบรรยายข้อมูลและดำเนินกิจกรรมร่วมกับนักท่องเที่ยว ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตาราง 101

ตาราง 101 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมิววิทยากร
บรรยายข้อมูลและดำเนินกิจกรรมร่วมกับนักท่องเที่ยว จำแนกตาม
สถานภาพด้านอาชีพเป็นรายคู่

อาชีพ	\bar{x}	นักเรียน/นักศึกษา	ข้าราชการ/พนักงานองค์กร ของรัฐ	ข้าราชการบำนาญ	พนักงานบริษัท	ธุรกิจส่วนตัว	เกษตรกร	รับจ้างทั่วไป	แม่บ้าน	ไม่ได้ประกอบอาชีพ	อื่นๆ
		4.10	3.87	4.13	4.33	4.31	3.80	3.80	4.21	3.67	3.80
นักเรียน/ นักศึกษา	4.10	-	.236	-.026	-.224	-.208	.304	.304	-.110	.438	.304
รับ ราชการ/ พนักงาน องค์กร ของรัฐ	3.87		-	-.262	-.460	-.444	.068	.068	-.346	.202	.068
ข้าราชการ บำนาญ	4.13			-	-.198	-.182	.330	.330	-.084	.464	.330
พนักงาน บริษัท	4.33				-	.016	.528*	.528	.114	.662	.528
ธุรกิจ ส่วนตัว	4.31					-	.513	.513	.098	.646	.513
เกษตรกร	3.80						-	.000	-.414	.133	.000
รับจ้าง ทั่วไป	3.80							-	-.414	.133	.000
แม่บ้าน	4.21								-	.548	.414
ไม่ได้ ประกอบ อาชีพ	3.67									-	-.133
อื่นๆ	3.80										-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 101 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความสำคัญภายในวัดมีวิทยาการบรรยาย ข้อมูลและดำเนินกิจกรรมร่วมกับนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มอาชีพต่างๆ ที่ให้ความสำคัญภายในวัดมีวิทยาการบรรยาย ข้อมูลและดำเนินกิจกรรมร่วมกับ นักท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มอาชีพพนักงานบริษัทให้ความสำคัญภายในวัดมีวิทยาการบรรยาย ข้อมูลและดำเนินกิจกรรม ร่วมกับนักท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มอาชีพเกษตรกร

ตาราง 102 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีแผนที่และป้ายแสดงข้อมูล ใ้บริการนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ

ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ภายในวัดมีแผนที่และป้ายแสดงข้อมูล ใ้บริการนักท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	9	8.408	.934	1.482	0.152
	ภายในกลุ่ม	390	245.889	.630		
	รวม	399	254.298			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญภายในวัดมีแผนที่และป้ายแสดงข้อมูล ใ้บริการนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ จากตาราง 102 พบว่า กลุ่มอาชีพต่างๆ ที่ให้ความสำคัญภายในวัดมีแผนที่และป้ายแสดงข้อมูล ใ้บริการนักท่องเที่ยว ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 103 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีศูนย์รักษา
ความปลอดภัย ไร่บริการนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ

ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ภายในวัดมีศูนย์รักษาความปลอดภัย ไร่บริการนักท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	9	14.583	1.620	2.375	0.013*
	ภายในกลุ่ม	390	266.057	.682		
	รวม	399	280.640			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญภายในวัดมีศูนย์รักษาความปลอดภัย ไร่บริการนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ จากตาราง 103 พบว่า กลุ่มอาชีพต่างๆ ให้ความสำคัญภายในวัดมีศูนย์รักษาความปลอดภัย ไร่บริการนักท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตาราง 104

ตาราง 104 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีศูนย์รักษา
ความปลอดภัย ไว้บริการนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ
เป็นรายคู่

อาชีพ	\bar{x}	นักเรียน/นักศึกษา	ข้าราชการ/พนักงานองค์กร ของรัฐ	ข้าราชการบำนาญ	พนักงานบริษัท	ธุรกิจส่วนตัว	เกษตรกร	รับจ้างทั่วไป	แม่บ้าน	ไม่ได้ประกอบอาชีพ	อื่นๆ
		4.22	3.97	3.96	4.43	4.45	4.07	3.90	4.36	4.33	4.10
นักเรียน/ นักศึกษา	4.22	-	.244	.261	-.215	-.236	.151	.317	-.140	-.116	.117
รับ ราชการ/ พนักงาน องค์กร ของรัฐ	3.97		-	.017	-.459	-.479	-.093	.074	-.383	-.360	-.126
ข้าราชการ บำนาญ	3.96			-	-.476	-.497	-.110	.057	-.401	-.377	-.143
พนักงาน บริษัท	4.43				-	-.020	.366	.533*	.076	.100	.333
ธุรกิจ ส่วนตัว	4.45					-	.386	.553	.096	.120	.353
เกษตรกร	4.07						-	.167	-.290	-.267	-.033
รับจ้าง ทั่วไป	3.90							-	-.457	-.433	-.200
แม่บ้าน	4.36								-	.024	.257
ไม่ได้ ประกอบ อาชีพ	4.33									-	.233
อื่นๆ	4.10										-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 104 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความสำคัญภายในวัดมีศูนย์รักษาความปลอดภัย ไร่บริการนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มอาชีพต่างๆที่ให้ความสำคัญภายในวัดมีศูนย์รักษาความปลอดภัย ไร่บริการนักท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มอาชีพพนักงานบริษัทให้ความสำคัญภายในวัดมีศูนย์รักษาความปลอดภัย ไร่บริการนักท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มอาชีพรับจ้างทั่วไป

ตาราง 105 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีลานจอดรถที่ปลอดภัย ไร่บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ

ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ภายในวัดมีลานจอดรถที่ปลอดภัย ไร่บริการแก่นักท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	9	13.103	1.456	2.246	0.019*
	ภายในกลุ่ม	390	252.807	.648		
	รวม	399	265.910			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญภายในวัดมีลานจอดรถที่ปลอดภัย ไร่บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ จากตาราง 105 พบว่า กลุ่มอาชีพต่างๆที่ให้ความสำคัญภายในวัดมีลานจอดรถที่ปลอดภัย ไร่บริการแก่นักท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตาราง 106

ตาราง 106 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีลานจอตรด
ที่ปลอดภัย ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ เป็น
รายคู่

อาชีพ	\bar{x}	นักเรียน/นักศึกษา	ข้าราชการ/พนักงานองค์กร ของรัฐ	ข้าราชการบำนาญ	พนักงานบริษัท	ธุรกิจส่วนตัว	เกษตรกร	รับจ้างทั่วไป	แม่บ้าน	ไม่ได้ประกอบอาชีพ	อื่นๆ
		4.12	4.17	4.22	4.42	4.50	3.87	4.00	4.29	3.67	4.20
นักเรียน/ นักศึกษา	4.12	-	-0.049	-0.096	-0.296	-0.378	.255	.122	-0.164	.455	-0.078
รับ ราชการ/ พนักงาน องค์กร ของรัฐ	4.17		-	-0.046	-0.247	-0.329	.304	.171	-0.115	.504	-0.029
ข้าราชการ บำนาญ	4.22			-	-0.201	-0.283	.351	.217	-0.068	.551	.017
พนักงาน บริษัท	4.42				-	-0.082	.551	.418	.132	.751	.218
ธุรกิจ ส่วนตัว	4.50					-	.633	.500	.214	.833*	.300
เกษตรกร	3.87						-	-0.133	-0.419	.200	-0.333
รับจ้าง ทั่วไป	4.00							-	-0.286	.333	-0.200
แม่บ้าน	4.29								-	-0.619	.086
ไม่ได้ ประกอบ อาชีพ	3.67									-	-0.533
อื่นๆ	4.20										-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 106 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความสำคัญภายในวัดมีลานจอดรถที่ปลอดภัย ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มอาชีพต่างๆที่ให้ความสำคัญภายในวัดมีลานจอดรถที่ปลอดภัย ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มอาชีพธุรกิจส่วนตัวให้ความสำคัญภายในวัดมีลานจอดรถที่ปลอดภัย ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มไม่ได้ประกอบอาชีพ

ตาราง 107 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของการบริการหน้าวัดมีรถโดยสารประจำทางท้องถิ่น ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ

ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
บริการหน้าวัดมีรถโดยสารประจำทางท้องถิ่น ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	9	7.627	.847	1.177	0.308
	ภายในกลุ่ม	390	280.851	.720		
	รวม	399	288.478			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของการบริการหน้าวัดมีรถโดยสารประจำทางท้องถิ่น ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านอาชีพ จากตาราง 107 พบว่า กลุ่มอาชีพต่างๆให้ความสำคัญกับบริการหน้าวัดมีรถโดยสารประจำทางท้องถิ่น ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยว ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 108 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของถนนสายรองที่เข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาเป็นถนนลาดยางมาตรฐาน จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย

ปัจจัยด้านการคมนาคม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ถนนสายรองที่เข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาเป็นถนนลาดยางมาตรฐาน	ระหว่างกลุ่ม	5	12.048	2.410	4.434	0.001*
	ภายในกลุ่ม	394	214.129	.543		
	รวม	399	226.178			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของถนนสายรองที่เข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาเป็นถนนลาดยางมาตรฐาน จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย จากตาราง 108 พบว่า กลุ่มถิ่นที่อยู่อาศัยต่างๆให้ความสำคัญกับถนนสายรองที่เข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาเป็นถนนลาดยางมาตรฐาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตาราง 109

ตาราง 109 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของถนนสายรองที่เข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาเป็นถนนลาดยางมาตรฐาน จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัยเป็นรายคู่

ถิ่นที่อยู่อาศัย	\bar{x}	ภาคเหนือ	ภาคกลาง	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก	ภาคใต้	ภาคใต้
		4.04	4.38	4.33	4.42	3.50	4.16
ภาคเหนือ	4.04	-	-.345	-.298	-.385	.536	-.120
ภาคกลาง	4.38		-	.048	-.040	.881*	.225
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	4.33			-	-.088	.833	.177
ภาคตะวันออก	4.42				-	.921*	.265
ภาคใต้	3.50					-	-.656
ภาคใต้	4.16						-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 109 เมื่อทดสอบความแตกต่างความสำคัญของถนนสายรองที่เข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาเป็นถนนลาดยางมาตรฐาน จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัยเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มถิ่นที่อยู่อาศัยต่างๆที่ให้มีความสำคัญกับถนนสายรองที่เข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาเป็นถนนลาดยางมาตรฐาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มภาคกลาง และกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้มีความสำคัญกับถนนสายรองที่เข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาเป็นถนนลาดยางมาตรฐานมากกว่ากลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตาราง 110 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาตั้งอยู่ในย่านชุมชน จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย

ปัจจัยด้านการคมนาคม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
สถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาตั้งอยู่ในย่านชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	5	7.486	1.497	2.152	0.059
	ภายในกลุ่ม	394	274.092	.696		
	รวม	399	281.578			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาตั้งอยู่ในย่านชุมชน จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย จากตาราง 110 พบว่ากลุ่มถิ่นที่อยู่อาศัยต่างๆให้ความสำคัญกับสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาตั้งอยู่ในย่านชุมชน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 111 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาต้องมีรถประจำทางท้องถิ่นผ่าน จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย

ปัจจัยด้านการคมนาคม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
สถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาต้องมีรถประจำทางท้องถิ่นผ่าน	ระหว่างกลุ่ม	5	11.382	2.276	3.401	0.005*
	ภายในกลุ่ม	394	263.715	.669		
	รวม	399	275.098			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาต้องมีรถประจำทางท้องถิ่นผ่าน จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย จากตาราง 111 พบว่า กลุ่มถิ่นที่อยู่อาศัยต่างๆให้ความสำคัญกับสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาต้องมีรถประจำทางท้องถิ่นผ่าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตาราง 112

ตาราง 112 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาต้องมีรถประจำทางท้องถิ่นผ่าน จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัยเป็นรายคู่

ถิ่นที่อยู่อาศัย	\bar{x}	ภาคเหนือ	ภาคกลาง	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก	ภาคใต้
		4.29	4.15	3.94	4.21	4.23
ภาคเหนือ	4.29	-	.131	.341	.075	.058
ภาคกลาง	4.15		-	.210	-.056	-.073
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	3.94			-	-.266	-.283
ภาคตะวันออก	4.21				-	-.017
ภาคใต้	3.36					-.871*
	4.23					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 112 เมื่อทดสอบความแตกต่างความสำคัญของสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาต้องมีรถประจำทางท้องถิ่นผ่าน จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัยเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มถิ่นที่อยู่อาศัยต่างๆให้ความสำคัญกับสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาต้องมีรถประจำทางท้องถิ่นผ่าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มภาคใต้ให้ความสำคัญกับสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาต้องมีรถ

ประจำทางท้องถิ่นผ่านมากกว่ากลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่มภาคเหนือและกลุ่มภาคกลาง ให้ความสำคัญกับสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาต้องมีรถประจำทางท้องถิ่นผ่าน มากกว่ากลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

**ตาราง 113 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดจะต้องมี
เกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียง จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย**

ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยว เชิงศาสนา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ภายในวัดจะต้องมีเกจิอาจารย์ที่มี ชื่อเสียง	ระหว่างกลุ่ม	5	17.469	3.494	3.567	0.004*
	ภายในกลุ่ม	394	385.968	.980		
	รวม	399	403.438			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญภายในวัดจะต้องมีเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียง จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย จากตาราง 113 พบว่า กลุ่มถิ่นที่อยู่อาศัยต่างๆ ให้ความสำคัญภายในวัดจะต้องมีเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตาราง 114

ตาราง 114 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดจะต้องมี
 เกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียง จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัยเป็นรายคู่

ถิ่นที่อยู่ อาศัย	\bar{x}	ภาคเหนือ	ภาคกลาง	ภาค ตะวันออก	ภาค ตะวันตก	ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคใต้
		4.14	3.43	4.06	4.11	3.57	3.76
ภาคเหนือ	4.14	-	.714*	.087	.038	.571	.388
ภาคกลาง	3.43		-	-.627	-.677	-.143	-.327
ภาค ตะวันออก	4.06			-	-.050	.484	.300
ภาค ตะวันตก	4.11				-	.534	.350
ภาค ตะวันออก เฉียง เหนือ	3.57					-	-.184
ภาคใต้	3.76						-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 114 เมื่อทดสอบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดจะต้องมีเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียง จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัยเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มถิ่นที่อยู่อาศัยต่างๆที่ให้
 ความสำคัญภายในวัดจะต้องมีเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
 ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มภาคเหนือให้ความสำคัญภายในวัดจะต้องมีเกจิอาจารย์ที่
 มีชื่อเสียงมากกว่ากลุ่มภาคกลาง

ตาราง 115 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของลักษณะของวัด จะต้องเป็นวัดที่มีประวัติศาสตร์และมีชื่อเสียงมานาน จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย

ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยว เชิงศาสนา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ลักษณะของวัดจะต้องเป็นวัดที่มี ประวัติศาสตร์และมีชื่อเสียงมานาน	ระหว่างกลุ่ม	5	3.129	.626	.873	.499
	ภายในกลุ่ม	394	282.308	.717		
	รวม	399	285.438			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของลักษณะของวัดจะต้องเป็นวัดที่มีประวัติศาสตร์และมีชื่อเสียงมานาน จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย จากตาราง 115 พบว่า กลุ่มถิ่นที่อยู่อาศัยต่างๆ ให้ความสำคัญกับลักษณะของวัดจะต้องเป็นวัดที่มีประวัติศาสตร์และมีชื่อเสียงมานาน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 116 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของสภาพของโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้องไม่มีการบูรณะขึ้นมาใหม่ จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย

ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยว เชิงศาสนา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
สภาพของโบสถ์วิหารภายในวัด จะต้องไม่มีการบูรณะขึ้นมาใหม่	ระหว่างกลุ่ม	5	4.980	.996	1.086	0.368
	ภายในกลุ่ม	394	361.460	.917		
	รวม	399	366.440			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของสภาพของโบสถ์วิหารภายในวัด จะต้องไม่มีการบูรณะขึ้นมาใหม่ จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย จากตาราง 116 พบว่า กลุ่มถิ่นที่อยู่อาศัยต่างๆให้ความสำคัญกับสภาพของโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้องไม่มีการบูรณะขึ้นมาใหม่ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 117 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของสภาพของโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้องมีการบูรณะขึ้นมาใหม่ให้มีความงดงาม จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย

ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยว เชิงศาสนา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
สภาพของโบสถ์วิหารภายในวัด จะต้องมีการบูรณะขึ้นมาใหม่ให้มี ความงดงาม	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	5 394	2.738 345.172	.548 .876	.625	0.681
	รวม	399	347.910			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของสภาพของโบสถ์วิหารภายในวัด จะต้องมีการบูรณะขึ้นมาใหม่ให้มีความงดงาม จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย จากตาราง 117 พบว่า กลุ่มถิ่นที่อยู่อาศัยต่างๆให้ความสำคัญกับสภาพของโบสถ์วิหารภายในวัด จะต้องมีการบูรณะขึ้นมาใหม่ให้มีความงดงาม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 118 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของบรรยากาศภายในวัด
จะต้องมีความร่มรื่น จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย

ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยว เชิงศาสนา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
บรรยากาศภายในวัดจะต้องมี ความร่มรื่น	ระหว่างกลุ่ม	5	2.237	.447	.914	0.472
	ภายในกลุ่ม	394	192.860	.489		
	รวม	399	195.098			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของบรรยากาศภายในวัดจะต้องมีความ
ร่มรื่น จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย จากตาราง 118 พบว่า กลุ่มถิ่นที่อยู่อาศัยต่างๆ
ให้ความสำคัญกับบรรยากาศภายในวัดจะต้องมีความร่มรื่น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 119 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดจะต้องมี
ศิลปวัฒนธรรมที่มีความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่ จำแนกตามสถานภาพ
ด้านถิ่นที่อยู่อาศัย

ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยว เชิงศาสนา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ภายในวัดจะต้องมีศิลปวัฒนธรรม ที่มีความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่	ระหว่างกลุ่ม	5	6.950	1.390	3.056	0.010*
	ภายในกลุ่ม	394	179.210	.455		
	รวม	399	186.160			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญภายในวัดจะต้องมีศิลปวัฒนธรรมที่มีความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่ จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย จากตาราง 119 พบว่า กลุ่มถิ่นที่อยู่อาศัยต่างๆให้ความสำคัญภายในวัดจะต้องมีศิลปวัฒนธรรมที่มีความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตาราง 120

ตาราง 120 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดจะต้องมีศิลปวัฒนธรรมที่มีความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่ จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัยเป็นรายคู่

ถิ่นที่อยู่อาศัย	\bar{x}	ภาคเหนือ	ภาคกลาง	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก	ภาคใต้
		4.18	4.43	4.11	4.05	4.42
ภาคเหนือ	4.18	-	-0.250	.067	.126	-.243
ภาคกลาง	4.43		-	.317	.376	.007
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	4.11			-	.058	-.311
ภาคตะวันออก	4.05				-	-.369
ภาคใต้	4.42					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 120 เมื่อทดสอบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดจะต้องมีศิลปวัฒนธรรมที่มีความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่ จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัยเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มถิ่นที่อยู่อาศัยต่างๆให้ความสำคัญภายในวัดจะต้องมีศิลปวัฒนธรรมที่มีความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่

ได้แก่ กลุ่มภาคกลางให้ความสำคัญภายในวัดจะต้องมีศิลปวัฒนธรรมที่มีความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่มากกว่ากลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตาราง 121 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดจะต้องมีพระพุทธรูปที่มีอายุมากกว่า 100 ปี จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย

ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยว เชิงศาสนา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ภายในวัดจะต้องมีพระพุทธรูปที่มี อายุมากกว่า 100 ปี	ระหว่างกลุ่ม	5	8.302	1.660	2.164	0.057
	ภายในกลุ่ม	394	302.275	.767		
	รวม	399	310.578			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญภายในวัดจะต้องมีพระพุทธรูปที่มีอายุมากกว่า 100 ปี จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย จากตาราง 121 พบว่า กลุ่มถิ่นที่อยู่อาศัยต่างๆ ให้ความสำคัญภายในวัดจะต้องมีพระพุทธรูปที่มีอายุมากกว่า 100 ปี ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 122 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณวัตถุที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมได้ จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย

ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยว เชิงศาสนา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
วัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมี โบราณวัตถุที่นักท่องเที่ยวสามารถ เข้าชมได้	ระหว่างกลุ่ม	5	2.898	.580	1.051	0.387
	ภายในกลุ่ม	394	217.180	.551		
รวม		399	220.078			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณวัตถุที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมได้ จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย จากตาราง 122 พบว่า กลุ่มถิ่นที่อยู่อาศัยต่างๆให้ความสำคัญกับวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณวัตถุที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมได้ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 123 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณสถานที่มีอายุมากกว่า 100 ปี จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย

ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยว เชิงศาสนา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
วัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณ สถานที่มีอายุมากกว่า 100 ปี	ระหว่างกลุ่ม	5	11.471	2.294	3.398	0.005*
	ภายในกลุ่ม	394	266.039	.675		
	รวม	399	277.510			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณสถานที่มีอายุมากกว่า 100 ปี จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย จากตาราง 123 พบว่า กลุ่มถิ่นที่อยู่อาศัยต่างๆให้ความสำคัญกับวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณสถานที่มีอายุมากกว่า 100 ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตาราง 124

ตาราง 124 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณสถานที่มีอายุมากกว่า 100 ปี จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัยเป็นรายคู่

ถิ่นที่อยู่อาศัย	\bar{x}	ภาคเหนือ	ภาคกลาง	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก	ภาคตะวันตก	ภาคใต้
ภาคเหนือ	4.18	-	.393	.536	.210	.032	.090
ภาคกลาง	3.79		-	.143	.603	.425	-.303
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	3.64			-	.746*		
ภาคตะวันออก	4.39				-	.178	.300
ภาคตะวันตก	4.21					-	.122
ภาคใต้	4.09						-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 124 เมื่อทดสอบความแตกต่างความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณสถานที่มีอายุมากกว่า 100 ปี จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัยเป็นรายคู่ พบว่ากลุ่มถิ่นที่อยู่อาศัยต่างๆที่ให้ความสำคัญกับวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณสถานที่มีอายุมากกว่า 100 ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้ความสำคัญกับวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณสถานที่มีอายุมากกว่า 100 ปีมากกว่ากลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตาราง 125 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชม จะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่นๆที่เป็นจุดเด่นของวัด นอกจากกิจกรรมในวันสำคัญทางพุทธศาสนา จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย

ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยว เชิงศาสนา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
วัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีการจัด กิจกรรมอื่นๆที่เป็นจุดเด่นของวัด	ระหว่างกลุ่ม	5	7.124	1.425		
นอกจากกิจกรรมในวันสำคัญทาง พุทธศาสนา	ภายในกลุ่ม	394	305.154	.775	1.840	0.104
	รวม	399	312.278			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่นๆที่เป็นจุดเด่นของวัด นอกจากกิจกรรมในวันสำคัญทางพุทธศาสนา จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย จากตาราง 125 พบว่า กลุ่มถิ่นที่อยู่อาศัยต่างๆให้ความสำคัญกับวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่นๆที่เป็นจุดเด่นของวัด นอกจากกิจกรรมในวันสำคัญทางพุทธศาสนา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 126 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดความสุขทางใจ จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย

ปัจจัยด้านกิจกรรม การท่องเที่ยวเชิงศาสนา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ก่อให้เกิดความสุขทางใจ	ระหว่างกลุ่ม	5	12.692	2.538		
	ภายในกลุ่ม	394	151.306	.384	6.610	0.000*
	รวม	399	163.998			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ก่อให้เกิดความสุขทางใจ จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย จากตาราง 126 พบว่า กลุ่มถิ่นที่อยู่อาศัยต่างๆให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ก่อให้เกิดความสุขทางใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตาราง 127

ตาราง 127 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ก่อให้เกิดความสุขทางใจ จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัยเป็นรายคู่

ถิ่นที่อยู่อาศัย	\bar{x}	ภาคเหนือ	ภาคกลาง	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก	ภาคใต้	
		4.25	4.49	4.17	3.79	3.93	4.44
ภาคเหนือ	4.25	-	-.238	.083	.461	.321	-.193
ภาคกลาง	4.49		-	.321	.699*	.560	.045
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	4.17			-	.377	.238	-.276
ภาคตะวันออก	3.79				-	-.139	-.654*
ภาคใต้	3.93					-	-.514
ภาคใต้	4.44						-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 127 เมื่อทดสอบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ก่อให้เกิดความสุขทางใจ จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัยเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มถิ่นที่อยู่อาศัยต่างๆให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ก่อให้เกิดความสุขทางใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มภาคใต้ให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ก่อให้เกิดความสุขทางใจมากกว่ากลุ่มภาค

ตะวันตก กลุ่มภาคกลางให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดความสุขทางใจมากกว่ากลุ่มภาคตะวันตก

ตาราง 128 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมความเป็นสิริมงคลให้กับชีวิต จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย

ปัจจัยด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมความเป็นสิริมงคลให้กับชีวิต	ระหว่างกลุ่ม	5	4.530	.906	1.838	0.104
	ภายในกลุ่ม	394	194.180	.493		
	รวม	399	198.710			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมความเป็นสิริมงคลให้กับชีวิต จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย จากตาราง 128 พบว่า กลุ่มถิ่นที่อยู่อาศัยต่างๆให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมความเป็นสิริมงคลให้กับชีวิต ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 129 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมให้การทำงานและการค้าขายเจริญรุ่งเรือง จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย

ปัจจัยด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมให้การทำงานและการค้าขายเจริญรุ่งเรือง	ระหว่างกลุ่ม	5	3.290	.658	.903	0.479
	ภายในกลุ่ม	394	287.100	.729		
	รวม	399	290.390			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมให้การทำงานและการค้าขายเจริญรุ่งเรือง จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย จากตาราง 129 พบว่า กลุ่มถิ่นที่อยู่อาศัยต่างๆ ให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมให้การทำงานและการค้าขายเจริญรุ่งเรือง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 130 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลให้ชีวิตคู่ราบรื่น จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย

ปัจจัยด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ส่งผลให้ชีวิตคู่ราบรื่น	ระหว่างกลุ่ม	5	1.220	.244	.282	0.923
	ภายในกลุ่ม	394	340.677	.865		
	รวม	399	341.898			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลให้ชีวิตคู่ราบรื่น จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย จากตาราง 130 พบว่า กลุ่มถิ่นที่อยู่อาศัยต่างๆ ให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลให้ชีวิตคู่ราบรื่น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 131 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลดีต่อสุขภาพร่างกาย จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย

ปัจจัยด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลดีต่อสุขภาพร่างกาย	ระหว่างกลุ่ม	5	2.610	.522	.668	0.648
	ภายในกลุ่ม	394	307.888	.781		
รวม		399	310.498			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลดีต่อสุขภาพร่างกาย จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย จากตาราง 131 พบว่ากลุ่มถิ่นที่อยู่อาศัยต่างๆให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลดีต่อสุขภาพร่างกายไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 132 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจ จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย

ปัจจัยด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจ	ระหว่างกลุ่ม	5	11.579	2.316	4.042	0.001*
	ภายในกลุ่ม	394	225.719	.573		
รวม		399	237.298			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจ จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย จากตาราง 132 พบว่า กลุ่มถิ่นที่อยู่อาศัยต่างๆให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตาราง 133

ตาราง 133 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจ จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัยเป็นรายคู่

ถิ่นที่อยู่อาศัย	\bar{x}	ภาคเหนือ	ภาคกลาง	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก	ภาคใต้	
		4.00	4.42	4.28	3.84	4.07	4.43
ภาคเหนือ	4.00	-	-.417	-.278	.158	-.071	-.435
ภาคกลาง	4.42		-	.139	.575*	.345	-.018
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	4.28			-	.436	.206	-.157
ภาคตะวันออก	3.84				-	-.229	-.592
ภาคใต้	4.07					-	-.363
ภาคใต้	4.43						-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 133 เมื่อทดสอบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจ จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัยเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มถิ่นที่อยู่อาศัยต่างๆที่ให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่

กลุ่มภาคกลางให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจมากกว่ากลุ่มภาคตะวันตก

ตาราง 134 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องต้ม ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย

ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องต้ม ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	5	8.969	1.794		
	ภายในกลุ่ม	394	311.791	.791	2.267	0.047*
	รวม	399	320.760			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องต้ม ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย จากตาราง 134 พบว่า กลุ่มถิ่นที่อยู่อาศัยต่างๆให้ความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องต้ม ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตาราง 135

ตาราง 135 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ไร่บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัยเป็นรายคู่

ถิ่นที่อยู่อาศัย	\bar{x}	ภาคเหนือ	ภาคกลาง	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก	ภาคใต้
		4.25	3.68	4.11	4.05	3.93
ภาคเหนือ	4.25	-	.571*	.139	.197	.322
ภาคกลาง	3.68		-	-.433	-.374	-.250
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	4.11			-	.058	.254
ภาคตะวันออก	4.05				-	.195
ภาคใต้	3.86					-
ภาคใต้	3.93					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 135 เมื่อทดสอบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ไร่บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัยเป็นรายคู่พบว่า กลุ่มถิ่นที่อยู่อาศัยต่างๆ ที่ให้ความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ไร่บริการแก่นักท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มภาคเหนือให้ความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ไร่บริการแก่นักท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มภาคกลาง

ตาราง 136 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก ไร่บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย

ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าที่ระลึก ไร่บริการแก่นักท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	5	7.587	1.517	2.052	0.071
	ภายในกลุ่ม	394	291.410	.740		
	รวม	399	298.998			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก ไร่บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย จากตาราง 136 พบว่ากลุ่มถิ่นที่อยู่อาศัยต่างๆ ให้ความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก ไร่บริการแก่นักท่องเที่ยว ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 137 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีการจัดที่นั่งพัก ไร่บริการแก่นักท่องเที่ยวตามจุดต่างๆ จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย

ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ภายในวัดมีการจัดที่นั่งพัก ไร่บริการแก่นักท่องเที่ยวตามจุดต่างๆ	ระหว่างกลุ่ม	5	1.080	.216	.340	0.889
	ภายในกลุ่ม	394	250.497	.636		
	รวม	399	251.578			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญภายในวัดมีการจัดที่นั่งพัก ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยวตามจุดต่างๆ จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย จากตาราง 137 พบว่า กลุ่มถิ่นที่อยู่อาศัยต่างๆ ให้ความสำคัญภายในวัดมีการจัดที่นั่งพัก ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยวตามจุดต่างๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 138 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีการติดตั้งหลอดไฟ เพื่อให้แสงสว่างตลอดเส้นทางท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย

ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ภายในวัดมีการติดตั้งหลอดไฟ เพื่อให้แสงสว่างตลอดเส้นทางท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	5	1.546	.309	.482	0.790
	ภายในกลุ่ม	394	252.614	.641		
	รวม	399	254.160			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญภายในวัดมีการติดตั้งหลอดไฟ เพื่อให้แสงสว่างตลอดเส้นทางท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย จากตาราง 138 พบว่า กลุ่มถิ่นที่อยู่อาศัยต่างๆ ให้ความสำคัญภายในวัดมีการติดตั้งหลอดไฟ เพื่อให้แสงสว่างตลอดเส้นทางท่องเที่ยว ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 139 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีศุภย์บริการ
นักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย

ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ภายในวัดมีศุภย์บริการ นักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	5	.697	.139	.204	0.961
	ภายในกลุ่ม	394	269.281	.683		
	รวม	399	269.978			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญภายในวัดมีศุภย์บริการนักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย จากตาราง 139 พบว่า กลุ่มถิ่นที่อยู่อาศัยต่างๆ ให้ความสำคัญภายในวัดมีศุภย์บริการนักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 140 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีวิทยากร
บรรยายข้อมูลและดำเนินกิจกรรมร่วมกับนักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว จำแนกตาม
สถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย

ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ภายในวัดมีวิทยากรบรรยายข้อมูล และดำเนินกิจกรรมร่วมกับ นักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	5	.690	.138	.187	0.967
	ภายในกลุ่ม	394	290.108	.736		
	รวม	399	290.798			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญภายในวัดมีวิทยากรบรรยายข้อมูลและดำเนินกิจกรรมร่วมกับนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย จากตาราง 140 พบว่า กลุ่มถิ่นที่อยู่อาศัยต่างๆ ให้ความสำคัญภายในวัดมีวิทยากรบรรยายข้อมูลและดำเนินกิจกรรมร่วมกับนักท่องเที่ยว ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 141 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีแผนที่และป้ายแสดงข้อมูล ใ้บริการนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย

ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ภายในวัดมีแผนที่และป้ายแสดงข้อมูล ใ้บริการนักท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	5	1.024	.205	.319	0.902
	ภายในกลุ่ม	394	253.273	.643		
	รวม	399	254.298			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญภายในวัดมีแผนที่และป้ายแสดงข้อมูล ใ้บริการนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย จากตาราง 141 พบว่า กลุ่มถิ่นที่อยู่อาศัยต่างๆ ให้ความสำคัญภายในวัดมีแผนที่และป้ายแสดงข้อมูล ใ้บริการนักท่องเที่ยว ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 142 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีศูนย์รักษา
ความปลอดภัย ไว้บริการนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่
อาศัย

ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ภายในวัดมีศูนย์รักษาความปลอดภัย ไว้บริการนักท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	5	1.247	.249	.352	0.881
	ภายในกลุ่ม	394	279.393	.709		
	รวม	399	280.640			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญภายในวัดมีศูนย์รักษาความปลอดภัย ไว้บริการนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย จากตาราง 142 พบว่า กลุ่มถิ่นที่อยู่อาศัยต่างๆ ให้ความสำคัญภายในวัดมีศูนย์รักษาความปลอดภัย ไว้บริการนักท่องเที่ยว ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 143 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีลานจอดรถที่
ปลอดภัย ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่
อาศัย

ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ภายในวัดมีลานจอดรถที่ปลอดภัย ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	5	3.323	.665	.997	0.419
	ภายในกลุ่ม	394	262.587	.666		
	รวม	399	265.910			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญภายในวัดมีลานจอดรถที่ปลอดภัย ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย จากตาราง 143 พบว่า กลุ่มถิ่นที่อยู่อาศัยต่างๆให้ความสำคัญภายในวัดมีลานจอดรถที่ปลอดภัย ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยว ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 144 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญขอบริการหน้าวัดมีรถโดยสารประจำทางท้องถิ่น ใ้บริการนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย

ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
บริการหน้าวัดมีรถโดยสารประจำทางท้องถิ่น ใ้บริการนักท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	5	2.350	.470	.647	0.664
	ภายในกลุ่ม	394	286.127	.726		
	รวม	399	288.478			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของบริการหน้าวัดมีรถโดยสารประจำทางท้องถิ่น ใ้บริการนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย จากตาราง 144 พบว่า กลุ่มถิ่นที่อยู่อาศัยต่างๆให้ความสำคัญกับบริการหน้าวัดมีรถโดยสารประจำทางท้องถิ่น ใ้บริการนักท่องเที่ยว ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 145 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของถนนสายรองที่เข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาเป็นถนนลาดยางมาตรฐาน จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้

ปัจจัยด้านการคมนาคม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ถนนสายรองที่เข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาเป็นถนนลาดยางมาตรฐาน	ระหว่างกลุ่ม	5	1.043	.209	.365	0.872
	ภายในกลุ่ม	394	225.135	.571		
	รวม	399	226.178			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของถนนสายรองที่เข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาเป็นถนนลาดยางมาตรฐาน จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้ จากตาราง 145 พบว่า กลุ่มรายได้ต่างๆให้ความสำคัญกับถนนสายรองที่เข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาเป็นถนนลาดยางมาตรฐาน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 146 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาตั้งอยู่ในย่านชุมชน จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้

ปัจจัยด้านการคมนาคม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
สถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาตั้งอยู่ในย่านชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	5	12.132	2.426	3.548	0.004*
	ภายในกลุ่ม	394	269.445	.684		
	รวม	399	281.578			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาตั้งอยู่ในย่านชุมชน จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้ จากตาราง 146 พบว่า กลุ่มรายได้ต่างๆให้ความสำคัญกับสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาตั้งอยู่ในย่านชุมชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตาราง 147

ตาราง 147 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาตั้งอยู่ในย่านชุมชน จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้ เป็นรายคู่

รายได้	\bar{x}	5,000 บาท หรือต่ำกว่า	5,001- 10,000 บาท	10,001- 15,000 บาท	15,001- 20,000 บาท	20,001 บาท ขึ้นไป	ไม่มี รายได้
		4.15	4.07	4.19	4.10	3.76	4.27
5,000 บาท หรือต่ำกว่า	4.15	-	.086	-.042	.047	.388	-.116
5,001- 10,000 บาท	4.07		-	-.128	-.039	.302	-.202
10,001- 15,000 บาท	4.19			-	.089	.430	-.074
15,001- 20,000 บาท	4.10				-	.341	-.163
20,001 บาทขึ้นไป	3.76					-	-.504*
ไม่มีรายได้	4.27						-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 147 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความสำคัญกับสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาตั้งอยู่ในย่านชุมชน จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้เป็นรายคู่ พบว่ากลุ่มรายได้ต่างๆที่ให้ความสำคัญกับสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาตั้งอยู่ในย่านชุมชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มไม่มีรายได้ให้ความสำคัญกับสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาตั้งอยู่ในย่านชุมชนมากกว่ากลุ่มรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป

ตาราง 148 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาต้องมีรถประจำทางท้องถิ่นผ่าน จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้

ปัจจัยด้านการคมนาคม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
สถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาต้องมีรถประจำทางท้องถิ่นผ่าน	ระหว่างกลุ่ม	5	11.751	2.350		
	ภายในกลุ่ม	394	263.347	.668	3.516	0.004*
	รวม	399	275.098			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาต้องมีรถประจำทางท้องถิ่นผ่าน จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้ จากตาราง 148 พบว่า กลุ่มรายได้ต่างๆให้ความสำคัญกับสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาต้องมีรถประจำทางท้องถิ่นผ่าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตาราง 149

ตาราง 149 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาต้องมีรถประจำทางท้องถิ่นผ่าน จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้เป็นรายคู่

รายได้	\bar{x}	5,000 บาท หรือต่ำกว่า	5,001- 10,000 บาท	10,001- 15,000 บาท	15,001- 20,000 บาท	20,001 บาท ขึ้นไป	ไม่มี รายได้
		4.03	4.28	4.34	4.28	3.86	4.22
5,000 บาท หรือต่ำกว่า	4.03	-	-.248	-.308	-.253	.175	-.188
5,001- 10,000 บาท	4.28		-	-.060	-.005	.423	.061
10,001- 15,000 บาท	4.34			-	.055	.483*	.121
15,001- 20,000 บาท	4.28				-	.428	.066
20,001 บาทขึ้นไป	3.86					-	-.363
ไม่มีรายได้	4.22						-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 149 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความสำคัญกับสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาต้องมีรถประจำทางท้องถิ่นผ่าน จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้เป็นรายคู่พบว่า กลุ่มรายได้ต่างๆที่ให้มีความสำคัญกับสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาต้องมีรถประจำทางท้องถิ่นผ่าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มรายได้ 10,001-15,000 บาทให้มีความสำคัญกับสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาต้องมีรถประจำทางท้องถิ่นผ่านมากกว่ากลุ่มรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป

ตาราง 150 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดจะต้องมี
เกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียง จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้

ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยว เชิงศาสนา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ภายในวัดจะต้องมีเกจิอาจารย์ที่มี ชื่อเสียง	ระหว่างกลุ่ม	5	37.376	7.475	8.046	0.000*
	ภายในกลุ่ม	394	366.061	.929		
	รวม	399	403.438			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญภายในวัดจะต้องมีเกจิอาจารย์ที่มี
ชื่อเสียง จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้ จากตาราง 150 พบว่า กลุ่มรายได้ต่างๆให้
ความสำคัญภายในวัดจะต้องมีเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตาราง

ตาราง 151 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดจะต้องมี
 เกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียง จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้เป็นรายคู่

รายได้	\bar{x}	5,000 บาท หรือต่ำกว่า	5,001- 10,000 บาท	10,001- 15,000 บาท	15,001- 20,000 บาท	20,001 บาท ขึ้นไป	ไม่มี รายได้
		4.06	3.92	3.58	3.79	3.18	4.00
5,000 บาท หรือต่ำกว่า	4.06	-	.143	.480	.270	.876*	.061
5,001- 10,000 บาท	3.92		-	.337	.127	.734*	-.082
10,001- 15,000 บาท	3.58			-	-.210	.396	-.419
15,001- 20,000 บาท	3.79				-	.607*	-.209
20,001 บาทขึ้นไป	3.18					-	-.816*
ไม่มีรายได้	4.00						-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 151 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความสำคัญภายในวัดจะต้องมี
 เกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียง จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้เป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มรายได้ต่างๆที่ให้
 ความสำคัญภายในวัดจะต้องมีเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
 ระดับ 0.05 มีจำนวน 4 คู่ ได้แก่ กลุ่มไม่มีรายได้ให้ความสำคัญภายในวัดจะต้องมีเกจิอาจารย์
 ที่มีชื่อเสียงมากกว่ากลุ่มรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป กลุ่มรายได้ 5,000 บาทหรือต่ำกว่า
 กลุ่มรายได้ 5,001-10,000 บาท และกลุ่มรายได้ 15,001-20,000 บาท ให้ความสำคัญภายใน
 วัดจะต้องมีเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียงมากกว่ากลุ่มรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป

ตาราง 152 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของลักษณะของวัด จะต้องเป็นวัดที่มีประวัติศาสตร์และมีชื่อเสียงมานาน จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้

ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยว เชิงศาสนา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ลักษณะของวัดจะต้องเป็นวัดที่มี ประวัติศาสตร์และมีชื่อเสียงมานาน	ระหว่างกลุ่ม	5	3.572	.714	.999	0.418
	ภายในกลุ่ม	394	281.866	.715		
	รวม	399	285.438			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของลักษณะของวัดจะต้องเป็นวัดที่มีประวัติศาสตร์และมีชื่อเสียงมานาน จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้ จากตาราง 152 พบว่ากลุ่มรายได้ต่างๆให้ความสำคัญกับลักษณะของวัดจะต้องเป็นวัดที่มีประวัติศาสตร์และมีชื่อเสียงมานาน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 153 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของสภาพของโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้องไม่มีการบูรณะขึ้นมาใหม่ จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้

ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยว เชิงศาสนา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
สภาพของโบสถ์วิหารภายในวัด จะต้องไม่มีการบูรณะขึ้นมาใหม่	ระหว่างกลุ่ม	5	9.196	1.839	2.029	0.074
	ภายในกลุ่ม	394	357.244	.907		
	รวม	399	366.440			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของสภาพของโบสถ์วิหารภายในวัด จะต้องไม่มีการบูรณะขึ้นมาใหม่ จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้ จากตาราง 153 พบว่า กลุ่มรายได้ต่างๆให้ความสำคัญกับสภาพของโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้องไม่มีการบูรณะขึ้นมาใหม่ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 154 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของสภาพของโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้องมีการบูรณะขึ้นมาใหม่ให้มีความงดงาม จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้

ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยว เชิงศาสนา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
สภาพของโบสถ์วิหารภายในวัด จะต้องมีการบูรณะขึ้นมาใหม่ให้มี ความงดงาม	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	5 394	5.791 342.119	1.158 .868	 1.334	 0.249
	รวม	399	347.910			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของสภาพของโบสถ์วิหารภายในวัด จะต้องมีการบูรณะขึ้นมาใหม่ให้มีความงดงาม จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้ จากตาราง 154 พบว่า กลุ่มรายได้ต่างๆให้ความสำคัญกับสภาพของสภาพของโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้องมีการบูรณะขึ้นมาใหม่ให้มีความงดงาม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 155 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของบรรยากาศภายในวัด
จะต้องมีความร่มรื่น จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้

ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยว เชิงศาสนา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
บรรยากาศภายในวัดจะต้องมี ความร่มรื่น	ระหว่างกลุ่ม	5	1.026	.205	.417	0.837
	ภายในกลุ่ม	394	194.071	.493		
รวม		399	195.098			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของบรรยากาศภายในวัดจะต้องมีความ
ร่มรื่น จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้ จากตาราง 155 พบว่า กลุ่มรายได้ต่างๆให้
ความสำคัญกับบรรยากาศภายในวัดจะต้องมีความร่มรื่น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ 0.05

ตาราง 156 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดจะต้องมี
ศิลปวัฒนธรรมที่มีความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่ จำแนกตามสถานภาพ
ด้านรายได้

ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยว เชิงศาสนา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ภายในวัดจะต้องมีศิลปวัฒนธรรม ที่มีความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่	ระหว่างกลุ่ม	5	2.830	.566	1.216	0.301
	ภายในกลุ่ม	394	183.330	.465		
รวม		399	186.160			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญภายในวัดจะต้องมีศิลปวัฒนธรรมที่มีความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่ จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้ จากตาราง 156 พบว่า กลุ่มรายได้ต่างๆให้ความสำคัญภายในวัดจะต้องมีศิลปวัฒนธรรมที่มีความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 157 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดจะต้องมีพระพุทธรูปที่มีอายุมากกว่า 100 ปี จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้

ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยว เชิงศาสนา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ภายในวัดจะต้องมีพระพุทธรูปที่มี อายุมากกว่า 100 ปี	ระหว่างกลุ่ม	5	10.937	2.187	2.876	0.015*
	ภายในกลุ่ม	394	299.640	.761		
	รวม	399	310.578			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญภายในวัดจะต้องมีพระพุทธรูปที่มีอายุมากกว่า 100 ปี จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้ จากตาราง 157 พบว่า กลุ่มรายได้ต่างๆให้ความสำคัญภายในวัดจะต้องมีพระพุทธรูปที่มีอายุมากกว่า 100 ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปราบกฎผลดังตาราง 158

ตาราง 158 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดจะต้องมีพระพุทธรูปที่มีอายุมากกว่า 100 ปี จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้ เป็นรายคู่

รายได้	\bar{x}	5,000 บาท หรือต่ำกว่า	5,001- 10,000 บาท	10,001- 15,000 บาท	15,001- 20,000 บาท	20,001 บาท ขึ้นไป	ไม่มี รายได้
		4.30	4.07	3.77	3.88	3.80	4.10
5,000 บาท หรือต่ำกว่า	4.30	-	.237	.529*	.422	.500	.204
5,001- 10,000 บาท	4.07		-	.291	.185	.263	-.033
10,001- 15,000 บาท	3.77			-	-.106	-.028	-.325
15,001- 20,000 บาท	3.88				-	.078	-.218
20,001 บาทขึ้นไป	3.80					-	-.296
ไม่มีรายได้	4.10						-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 158 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความสำคัญภายในวัดจะต้องมีพระพุทธรูปที่มีอายุมากกว่า 100 ปี จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้เป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มรายได้ต่างๆ ที่ให้ความสำคัญภายในวัดจะต้องมีพระพุทธรูปที่มีอายุมากกว่า 100 ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มรายได้ 5,000 บาทหรือต่ำกว่าให้ความสำคัญภายในวัดจะต้องมีพระพุทธรูปที่มีอายุมากกว่า 100 ปีมากกว่ากลุ่มรายได้ 10,001-15,000 บาท

ตาราง 159 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชม
จะต้องมีโบราณวัตถุที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมได้ จำแนกตามสถานภาพ
ด้านรายได้

ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยว เชิงศาสนา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
วัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมี โบราณวัตถุที่นักท่องเที่ยวสามารถ เข้าชมได้	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	5 394	7.344 212.734	1.469 .540		
	รวม	399	220.078		2.720	0.020*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณวัตถุ
ที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมได้ จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้ จากตาราง 159 พบว่า กลุ่ม
รายได้ต่างๆให้ความสำคัญกับวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณวัตถุที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมได้
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธี
ของ Scheffe ปรากฏผลดังตาราง 160

ตาราง 160 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณวัตถุที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมได้ จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้ เป็นรายคู่

รายได้	\bar{x}	5,000 บาท หรือต่ำกว่า	5,001- 10,000 บาท	10,001- 15,000 บาท	15,001- 20,000 บาท	20,001 บาท ขึ้นไป	ไม่มี รายได้
		4.33	4.25	4.39	4.16	3.97	4.28
5,000 บาท หรือต่ำกว่า	4.33	-	.087	-.054	.169	.360	.056
5,001- 10,000 บาท	4.25		-	-.141	.082	.272	-.031
10,001- 15,000 บาท	4.39			-	.223	.413*	.110
15,001- 20,000 บาท	4.16				-	.190	-.113
20,001 บาทขึ้นไป	3.97					-	-.304
ไม่มีรายได้	4.28						-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 160 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณวัตถุที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมได้ จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้เป็นรายคู่ พบว่ากลุ่มรายได้ต่างๆที่ให้ความสำคัญกับวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณวัตถุที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมได้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มรายได้ 10,001-15,000 บาท ให้ความสำคัญกับวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณวัตถุที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมได้มากกว่ากลุ่มรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป

ตาราง 161 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชม
จะต้องมีโบราณสถานที่มีอายุมากกว่า 100 ปี จำแนกตามสถานภาพด้าน
รายได้

ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยว เชิงศาสนา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
วัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณ สถานที่มีอายุมากกว่า 100 ปี	ระหว่างกลุ่ม	5	11.017	2.203	3.258	0.007*
	ภายในกลุ่ม	394	266.493	.676		
	รวม	399	277.510			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณ
สถานที่มีอายุมากกว่า 100 ปี จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้ จากตาราง 161 พบว่า กลุ่ม
รายได้ต่างๆให้ความสำคัญกับวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณสถานที่มีอายุมากกว่า 100 ปี
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธี
ของ Scheffe ปรากฏผลดังตาราง 162

ตาราง 162 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณสถานที่มีอายุมากกว่า 100 ปี จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้เป็นรายคู่

รายได้	\bar{x}	5,000 บาท หรือต่ำกว่า	5,001- 10,000 บาท	10,001- 15,000 บาท	15,001- 20,000 บาท	20,001 บาท ขึ้นไป	ไม่มี รายได้
		4.18	4.08	3.90	3.81	3.95	4.26
5,000 บาท หรือต่ำกว่า	4.18	-	.100	.279	.376	.234	-.076
5,001- 10,000 บาท	4.08		-	.179	.276	.135	-.175
10,001- 15,000 บาท	3.90			-	.097	-.044	-.354
15,001- 20,000 บาท	3.81				-	-.141	-.451*
20,001 บาทขึ้นไป	3.95					-	-.310
ไม่มีรายได้	4.26						-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 162 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณสถานที่มีอายุมากกว่า 100 ปี จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้เป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มรายได้ต่างๆที่ให้ความสำคัญกับวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณสถานที่มีอายุมากกว่า 100 ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มไม่มีรายได้ให้ความสำคัญกับวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณสถานที่มีอายุมากกว่า 100 ปีมากกว่ากลุ่มรายได้ 15,001-20,000 บาท

ตาราง 163 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชม จะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่นๆที่เป็นจุดเด่นของวัด นอกจากกิจกรรมในวันสำคัญทางพุทธศาสนา จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้

ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยว เชิงศาสนา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
วัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีการจัด กิจกรรมอื่นๆที่เป็นจุดเด่นของวัด	ระหว่างกลุ่ม	5	11.691	2.338		
นอกจากกิจกรรมในวันสำคัญทาง พุทธศาสนา	ภายในกลุ่ม	394	300.587	.763	3.065	0.010*
	รวม	399	312.278			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่นๆที่เป็นจุดเด่นของวัด นอกจากกิจกรรมในวันสำคัญทางพุทธศาสนา จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้ จากตาราง 163 พบว่า กลุ่มรายได้ต่างๆให้ความสำคัญกับวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่นๆที่เป็นจุดเด่นของวัด นอกจากกิจกรรมในวันสำคัญทางพุทธศาสนา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตาราง 164

ตาราง 164 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชม จะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่นๆที่เป็นจุดเด่นของวัด นอกจากกิจกรรมในวันสำคัญทางพุทธศาสนา จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้เป็นรายคู่

รายได้	\bar{x}	5,000 บาท หรือต่ำกว่า	5,001- 10,000 บาท	10,001- 15,000 บาท	15,001- 20,000 บาท	20,001 บาท ขึ้นไป	ไม่มี รายได้
		4.12	4.07	3.94	4.12	3.75	4.24
5,000 บาท หรือต่ำกว่า	4.12	-	.056	.186	.002	.371	-.116
5,001- 10,000 บาท	4.07		-	.130	-.054	.316	-.172
10,001- 15,000 บาท	3.94			-	-.184	.185	-.302
15,001- 20,000 บาท	4.12				-	.369	-.118
20,001 บาทขึ้นไป	3.75					-	-.488*
ไม่มีรายได้	4.24						-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 164 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่นๆที่เป็นจุดเด่นของวัด นอกจากกิจกรรมในวันสำคัญทางพุทธศาสนา จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้เป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มรายได้ต่างๆที่ให้ความสำคัญกับวัดที่ไปเที่ยวชม จะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่นๆที่เป็นจุดเด่นของวัด นอกจากกิจกรรมในวันสำคัญทางพุทธศาสนา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มไม่มีรายได้ให้ความสำคัญกับวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่นๆที่เป็นจุดเด่นของวัด นอกจากกิจกรรมในวันสำคัญทางพุทธศาสนามากกว่ากลุ่มรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป

ตาราง 165 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวยังศาสนาก่อให้เกิดความสุขทางใจ จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้

ปัจจัยด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวยังศาสนา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
กิจกรรมการท่องเที่ยวยังศาสนาก่อให้เกิดความสุขทางใจ	ระหว่างกลุ่ม	5	2.157	.431	1.050	0.388
	ภายในกลุ่ม	394	161.840	.411		
รวม		399	163.998			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวยังศาสนาก่อให้เกิดความสุขทางใจ จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้ จากตาราง 165 พบว่า กลุ่มรายได้ต่างๆให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวยังศาสนาก่อให้เกิดความสุขทางใจ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 166 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวยังศาสนาช่วยเสริมความเป็นสิริมงคลให้กับชีวิต จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้

ปัจจัยด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวยังศาสนา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
กิจกรรมการท่องเที่ยวยังศาสนาช่วยเสริมความเป็นสิริมงคลให้กับชีวิต	ระหว่างกลุ่ม	5	5.012	1.002	2.039	0.072
	ภายในกลุ่ม	394	193.698	.492		
รวม		399	198.710			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมความเป็นสิริมงคลให้กับชีวิต จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้ จากตาราง 166 พบว่า กลุ่มรายได้ต่างๆให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมความเป็นสิริมงคลให้กับชีวิต ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 167 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมให้การทำงานและการค้าขายเจริญรุ่งเรือง จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้

ปัจจัยด้านกิจกรรม การท่องเที่ยวเชิงศาสนา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ช่วยเสริมให้การทำงานและการ ค้าขายเจริญรุ่งเรือง	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	5 394	9.545 280.845	1.909 .713	 2.678	 0.021*
	รวม	399	290.390			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมให้การทำงานและการค้าขายเจริญรุ่งเรือง จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้ จากตาราง 167 พบว่า กลุ่มรายได้ต่างๆให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมให้การทำงานและการค้าขายเจริญรุ่งเรือง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตาราง 168

ตาราง 168 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมให้การทำงานและการค้าขายเจริญรุ่งเรือง จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้เป็นรายคู่

รายได้	\bar{x}	5,000 บาท หรือต่ำกว่า	5,001- 10,000 บาท	10,001- 15,000 บาท	15,001- 20,000 บาท	20,001 บาท ขึ้นไป	ไม่มี รายได้
		4.42	4.30	4.19	4.07	3.89	4.21
5,000 บาท หรือต่ำกว่า	4.42	-	.129	.231	.350	.530*	.216
5,001- 10,000 บาท	4.30		-	.102	.220	.400	.087
10,001- 15,000 บาท	4.19			-	.119	.299	-.014
15,001- 20,000 บาท	4.07				-	.180	-.313
20,001 บาทขึ้นไป	3.89					-	-.313
ไม่มีรายได้	4.21						-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 168 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมให้การทำงานและการค้าขายเจริญรุ่งเรือง จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้เป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มรายได้ต่างๆ ที่ให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมให้การทำงานและการค้าขายเจริญรุ่งเรือง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มรายได้ 5,000 บาทหรือต่ำกว่าขึ้นไปให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมให้การทำงานและการค้าขายเจริญรุ่งเรืองมากกว่ากลุ่มรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป

ตาราง 169 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลให้ชีวิตคู่ราบรื่น จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้

ปัจจัยด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลให้ชีวิตคู่ราบรื่น	ระหว่างกลุ่ม	5	12.336	2.467	2.950	0.013*
	ภายในกลุ่ม	394	329.562	.836		
	รวม	399	341.898			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลให้ชีวิตคู่ราบรื่น จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้ จากตาราง 169 พบว่า กลุ่มรายได้ต่างๆให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลให้ชีวิตคู่ราบรื่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตาราง 170

ตาราง 170 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลให้ชีวิตคู่ราบรื่น จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้เป็นรายคู่

รายได้	\bar{x}	5,000 บาท หรือต่ำกว่า	5,001- 10,000 บาท	10,001- 15,000 บาท	15,001- 20,000 บาท	20,001 บาท ขึ้นไป	ไม่มี รายได้
		4.15	4.16	4.32	3.87	3.82	4.09
5,000 บาท หรือต่ำกว่า	4.15	-	-.012	-.171	.286	.336	.062
5,001- 10,000 บาท	4.16		-	-.159	.298	.348	.075
10,001- 15,000 บาท	4.32			-	.457	.507*	.233
15,001- 20,000 บาท	3.87				-	.050	-.223
20,001 บาทขึ้นไป	3.82					-	-.273
ไม่มีรายได้	4.09						-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 170 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลให้ชีวิตคู่ราบรื่น จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้เป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มรายได้ต่างๆที่ให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลให้ชีวิตคู่ราบรื่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มรายได้ 10,001-15,000 บาทให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลให้ชีวิตคู่ราบรื่นมากกว่ากลุ่มรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป

ตาราง 171 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลต่อสุขภาพร่างกาย จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้

ปัจจัยด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ส่งผลต่อสุขภาพร่างกาย	ระหว่างกลุ่ม	5	4.653	.931	1.199	0.309
	ภายในกลุ่ม	394	305.844	.776		
รวม		399	310.498			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ส่งผลต่อสุขภาพร่างกาย จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้ จากตาราง 171 พบว่า กลุ่มรายได้ต่างๆให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลต่อสุขภาพร่างกาย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 172 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจ จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้

ปัจจัยด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจ	ระหว่างกลุ่ม	5	9.164	1.833	3.165	0.008*
	ภายในกลุ่ม	394	228.133	.579		
รวม		399	237.298			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจ จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้ จากตาราง 172 พบว่า กลุ่มรายได้ต่างๆให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตาราง 173

ตาราง 173 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจ จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้เป็นรายคู่

รายได้	\bar{x}	5,000 บาท หรือต่ำกว่า	5,001- 10,000 บาท	10,001- 15,000 บาท	15,001- 20,000 บาท	20,001 บาท ขึ้นไป	ไม่มี รายได้
		4.33	4.38	4.58	4.22	4.13	4.46
5,000 บาท หรือต่ำกว่า	4.33	-	-.044	-.247	.109	.202	-.122
5,001- 10,000 บาท	4.38		-	-.204	.153	.245	-.078
10,001- 15,000 บาท	4.58			-	.357	.449*	.125
15,001- 20,000 บาท	4.22				-	.092	-.232
20,001 บาทขึ้นไป	4.13					-	-.324
ไม่มีรายได้	4.46						-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 173 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจจำแนกตามสถานภาพด้านรายได้เป็นรายคู่ พบว่ากลุ่มรายได้ต่างๆที่ให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มรายได้ 10,001-15,000 บาทให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจมากกว่ากลุ่มรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป

ตาราง 174 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ไร่บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้

ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ไร่บริการแก่นักท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	5	10.611	2.122		
	ภายในกลุ่ม	394	310.149	.787	2.696	0.021*
	รวม	399	320.760			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ไร่บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้ จากตาราง 174 พบว่ากลุ่มรายได้ต่างๆให้ความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ไร่บริการแก่นักท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตาราง 175

ตาราง 175 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ไร่บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้เป็นรายคู่

รายได้	\bar{x}	5,000 บาท หรือต่ำกว่า	5,001- 10,000 บาท	10,001- 15,000 บาท	15,001- 20,000 บาท	20,001 บาท ขึ้นไป	ไม่มี รายได้
		4.36	3.90	3.74	3.88	3.78	3.99
5,000 บาท หรือต่ำกว่า	4.36	-	.462	.622*	.483	.587	.374
5,001- 10,000 บาท	3.90		-	.160	.021	.125	-.088
10,001- 15,000 บาท	3.74			-	-.139	-.034	-.248
15,001- 20,000 บาท	3.88				-	.104	-.110
20,001 บาทขึ้นไป	3.78					-	-.214
ไม่มีรายได้	3.99						-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 175 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ไร่บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้เป็นรายคู่ พบว่ากลุ่มรายได้ต่างๆที่ให้ความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ไร่บริการแก่นักท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มรายได้ 5,000 บาทหรือต่ำกว่าให้ความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ไร่บริการแก่นักท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มรายได้ 10,001-15,000 บาท

ตาราง 176 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก ไร่บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้

ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าที่ระลึก ไร่บริการแก่นักท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	5	13.835	2.767	3.823	0.002*
	ภายในกลุ่ม	394	285.162	.724		
	รวม	399	298.998			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก ไร่บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้ จากตาราง 176 พบว่ากลุ่มรายได้ต่างๆให้ความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก ไร่บริการแก่นักท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตาราง 177

ตาราง 177 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก ไร่บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้เป็นรายคู่

รายได้	\bar{x}	5,000 บาท หรือต่ำกว่า	5,001- 10,000 บาท	10,001- 15,000 บาท	15,001- 20,000 บาท	20,001 บาท ขึ้นไป	ไม่มี รายได้
		4.27	4.10	3.87	3.91	3.74	4.20
5,000 บาท หรือต่ำกว่า	4.27	-	.174	.402	.362	.536	.075
5,001- 10,000 บาท	4.10		-	.227	.188	.362	-.100
10,001- 15,000 บาท	3.87			-	-.039	.134	-.327
15,001- 20,000 บาท	3.91				-	.174	-.288
20,001 บาทขึ้นไป	3.74					-	-.461*
ไม่มีรายได้	4.20						-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 177 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก ไร่บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้เป็นรายคู่ พบว่ากลุ่มรายได้ต่างๆที่ให้มีความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก ไร่บริการแก่นักท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มไม่มีรายได้ให้มีความสำคัญกับภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก ไร่บริการแก่นักท่องเที่ยว มากกว่ากลุ่มรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป

ตาราง 178 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีการจัดที่นั่งพัก ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยวตามจุดต่างๆ จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้

ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ภายในวัดมีการจัดที่นั่งพัก ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยวตามจุดต่างๆ	ระหว่างกลุ่ม	5	1.220	.244	.384	0.860
	ภายในกลุ่ม	394	250.358	.635		
	รวม	399	251.578			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญภายในวัดมีการจัดที่นั่งพัก ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยวตามจุดต่างๆ จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้ จากตาราง 178 พบว่า กลุ่มรายได้ต่างๆ ให้ความสำคัญภายในวัดมีการจัดที่นั่งพัก ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยวตามจุดต่างๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 179 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีการติดตั้งหลอดไฟ เพื่อให้แสงสว่างตลอดเส้นทางท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้

ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ภายในวัดมีการติดตั้งหลอดไฟ เพื่อให้แสงสว่างตลอดเส้นทางท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	5	3.450	.690	1.084	0.368
	ภายในกลุ่ม	394	250.710	.636		
	รวม	399	254.160			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญภายในวัดมีการติดตั้งหลอดไฟ เพื่อให้แสงสว่างตลอดเส้นทางท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้ จากตาราง 179 พบว่า กลุ่มรายได้ต่างๆให้ความสำคัญภายในวัดมีการติดตั้งหลอดไฟ เพื่อให้แสงสว่างตลอดเส้นทางท่องเที่ยว ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 180 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้

ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ภายในวัดมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	5	5.678	1.136	1.693	0.135
	ภายในกลุ่ม	394	264.300	.671		
	รวม	399	269.978			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญภายในวัดมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้ จากตาราง 180 พบว่า กลุ่มรายได้ต่างๆให้ความสำคัญภายในวัดมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 181 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีวิทยากรบรรยายข้อมูลและดำเนินกิจกรรมร่วมกับนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้

ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ภายในวัดมีวิทยากรบรรยายข้อมูลและดำเนินกิจกรรมร่วมกับนักท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	5	4.334	.867	1.192	0.312
	ภายในกลุ่ม	394	286.464	.727		
	รวม	399	290.798			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญภายในวัดมีวิทยากรบรรยายข้อมูลและดำเนินกิจกรรมร่วมกับนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้ จากตาราง 181 พบว่า กลุ่มรายได้ต่างๆให้ความสำคัญภายในวัดมีวิทยากรบรรยายข้อมูลและดำเนินกิจกรรมร่วมกับนักท่องเที่ยว ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 182 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีแผนที่และป้ายแสดงข้อมูล ใ้บริการนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้

ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ภายในวัดมีแผนที่และป้ายแสดงข้อมูล ใ้บริการนักท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	5	3.606	.721	1.134	0.342
	ภายในกลุ่ม	394	250.691	.636		
	รวม	399	254.298			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญภายในวัดมีแผนที่และป้ายแสดงข้อมูล ใ้บริการนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้ จากตาราง 182 พบว่า กลุ่มรายได้ต่างๆให้ความสำคัญภายในวัดมีแผนที่และป้ายแสดงข้อมูล ใ้บริการนักท่องเที่ยว ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 183 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีศูนย์รักษาความปลอดภัย ใ้บริการนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้

ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ภายในวัดมีศูนย์รักษาความปลอดภัย ใ้บริการนักท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	5	1.755	.351	.496	0.779
	ภายในกลุ่ม	394	278.885	.708		
	รวม	399	280.640			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญภายในวัดมีศูนย์รักษาความปลอดภัย ใ้บริการนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้ จากตาราง 183 พบว่า กลุ่มรายได้ ต่างๆให้ความสำคัญภายในวัดมีศูนย์รักษาความปลอดภัย ใ้บริการนักท่องเที่ยว ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 184 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีลานจอดรถที่ปลอดภัย ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้

ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ภายในวัดมีลานจอดรถที่ปลอดภัย ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	5	8.714	1.743	2.670	0.022*
	ภายในกลุ่ม	394	257.916	.653		
	รวม	399	265.910			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญภายในวัดมีลานจอดรถที่ปลอดภัย ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้ จากตาราง 184 พบว่า กลุ่มรายได้ ต่างๆให้ความสำคัญภายในวัดมีลานจอดรถที่ปลอดภัย ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยว แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตาราง 185

ตาราง 185 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญภายในวัดมีลานจอตรกที่ปลอดภัย ไร่บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้เป็นรายคู่

รายได้	\bar{x}	5,000 บาท หรือต่ำกว่า	5,001- 10,000 บาท	10,001- 15,000 บาท	15,001- 20,000 บาท	20,001 บาท ขึ้นไป	ไม่มี รายได้
		4.33	4.26	4.40	4.36	4.24	4.00
5,000 บาท หรือต่ำกว่า	4.33	-	.071	-.070	-.025	.096	.333
5,001- 10,000 บาท	4.26		-	-.141	-.096	.025	.262
10,001- 15,000 บาท	4.40			-	.045	.166	.403*
15,001- 20,000 บาท	4.36				-	.121	.358
20,001 บาทขึ้นไป	4.24					-	.237
ไม่มีรายได้	4.00						-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 185 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความสำคัญภายในวัดมีลานจอตรกที่ปลอดภัย ไร่บริการแก่นักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้เป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มรายได้ต่างๆที่ให้มีความสำคัญภายในวัดมีลานจอตรกที่ปลอดภัย ไร่บริการแก่นักท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มรายได้ 10,001-15,000 บาทให้มีความสำคัญภายในวัดมีลานจอตรกที่ปลอดภัย ไร่บริการแก่นักท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มไม่มีรายได้

ตาราง 186 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของบริการหน้าวัดมีรถ โดยสารประจำทางท้องถิ่น ใ้บริการนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้

ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
บริการหน้าวัดมีรถโดยสารประจำทางท้องถิ่น ใ้บริการนักท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	5	5.968	1.194	1.665	0.142
	ภายในกลุ่ม	394	282.509	.717		
	รวม	399	288.478			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสำคัญของบริการหน้าวัดมีรถโดยสารประจำทางท้องถิ่น ใ้บริการนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้านรายได้ จากตาราง 186 พบว่ากลุ่มรายได้ต่างๆให้ความสำคัญกับบริการหน้าวัดมีรถโดยสารประจำทางท้องถิ่น ใ้บริการนักท่องเที่ยว ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบไคส์แควร์ (Chi-Square)

ตาราง 187 แสดงค่าร้อยละและค่าไคส์แควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างพาหนะที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับสถานภาพด้านเพศ

พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง ท่องเที่ยว	เพศชาย		เพศหญิง		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
รถบัสทัศนจร	41	22.90	62	28.10	Pearson
รถโดยสารประจำทาง	17	9.50	38	17.20	Chi-square
รถรับจ้าง	8	4.50	15	6.80	P = .001*
รถส่วนตัว อื่นๆ	109 4	60.90 2.20	90 16	40.70 7.20	
รวม	179	100.00	221	100.00	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 187 พบว่า พาหนะที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยวขึ้นอยู่กับสถานภาพด้านเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเพศชายจะเดินทางมาด้วยรถส่วนตัวมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 60.90 ส่วนเพศหญิงจะเดินทางมาด้วยรถส่วนตัวมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 40.70

ตาราง 188 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างพาหนะที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับสถานภาพด้านอายุ

พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง ท่องเที่ยว	ต่ำกว่า 25 ปี		25-34 ปี		35-44 ปี		45-54 ปี		55 ปีและสูงกว่า		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
รถบัสทัศนอาจร	39	31.50	33	26.80	10	18.20	12	19.00	9	25.70	Pearson
รถโดยสารประจำทาง	27	21.80	13	10.60	7	12.70	4	6.30	4	11.40	Chi-square
รถรับจ้าง	12	9.70	5	4.10	3	5.50	3	4.80	0	00.00	P = .003*
รถส่วนตัว	40	32.30	63	51.20	33	60.00	41	65.10	22	62.90	
อื่นๆ	6	4.80	9	7.30	2	3.60	3	4.80	0	00.00	
รวม	124	100.00	123	100.00	55	100.00	63	100.00	35	100.00	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 188 พบว่า พาหนะที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยวขึ้นอยู่กับสถานภาพด้านอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยอายุต่ำกว่า 25 ปี เดินทางมาด้วยรถส่วนตัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65.10 อายุ 25-34 ปี เดินทางมาด้วยรถส่วนตัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.20 อายุ 35-44 ปี เดินทางมาด้วยรถส่วนตัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.00 อายุ 45-54 ปี เดินทางมาด้วยรถส่วนตัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65.10 และอายุ 55 ปีและสูงกว่าเดินทางมาด้วยรถส่วนตัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.90

ตาราง 189 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างพาหนะที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยวกับสถานภาพด้านอาชีพ

พาหนะที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว	นักเรียน/นักศึกษา		รับราชการ/พนักงานองค์กรของรัฐ		ข้าราชการบำนาญ		พนักงานบริษัท		ธุรกิจส่วนตัว		เกษตรกร		รับจ้างทั่วไป		แม่บ้าน		ไม่ได้ประกอบอาชีพ		อื่นๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รถบัสทัศนาวจร	37	32.20	19	25.00	7	30.40	19	28.40	9	14.10	2	13.30	1	10.00	2	14.30	5	83.30	2	20.00
รถโดยสารประจำทาง	28	24.30	3	3.90	4	17.40	1	1.50	7	10.90	4	26.70	5	50.00	1	7.10	0	00.00	2	20.00
รถรับจ้าง	13	11.30	3	3.90	1	4.30	1	1.50	2	3.10	1	6.70	0	00.00	1	7.10	0	00.00	1	10.00
รถส่วนตัว	31	27.00	47	61.80	11	47.80	42	62.70	40	62.50	8	53.30	4	40.00	10	71.40	1	16.70	5	50.00
อื่นๆ	6	5.20	4	5.30	0	00.00	4	6.00	6	9.40	0	00.00	0	00.00	0	00.00	0	00.00	0	00.00
รวม	115	100.00	76	100.00	23	100.00	67	100.00	64	100.00	15	100.00	15	100.00	14	100.00	6	100.00	10	100.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 189 พบว่า พาหนะที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยวขึ้นอยู่กับสถานภาพด้านอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักเรียน/นักศึกษา เดินทางมาด้วยรถบัสทัศนาวจรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.20 รับราชการ/พนักงานองค์กรของรัฐ เดินทางมาด้วยรถส่วนตัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 61.80 ข้าราชการบำนาญ เดินทางมาด้วยรถส่วนตัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.80 พนักงานบริษัท เดินทางมาด้วยรถส่วนตัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.70 ธุรกิจส่วนตัว เดินทางมาด้วยรถส่วนตัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.50 เกษตรกร เดินทางมาด้วยรถส่วนตัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.30 รับจ้างทั่วไป เดินทางมาด้วยรถโดยสารประจำทางท้องถิ่นมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00 แม่บ้าน เดินทางมาด้วยรถส่วนตัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 71.40 ไม่ได้ประกอบอาชีพ เดินทางมาด้วยรถบัสทัศนาวจรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 83.30 และอื่นๆ เดินทางมาด้วยรถส่วนตัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00

ตาราง 190 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างพาหนะที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยวกับสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย

พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง ท่องเที่ยว	ภาคเหนือ		ภาคกลาง		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		ภาคตะวันออก		ภาคใต้				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
รถบัสทัศนอาจร	16	57.10	22	26.20	7	38.90	8	42.10	7	50.00	43	18.10	Pearson Chi-square P = .000*
รถโดยสารประจำทาง	0	00.00	5	6.00	2	11.10	1	5.30	0	00.00	47	19.80	
รถรับจ้าง	3	10.70	2	2.40	0	00.00	0	00.00	0	00.00	18	7.60	
รถส่วนตัว	7	25.00	47	56.00	9	50.00	10	52.60	3	21.40	123	51.90	
อื่นๆ	2	7.10	8	9.50	0	00.00	0	00.00	4	28.60	6	2.50	
รวม	28	100.00	84	100.00	18	100.00	19	100.00	14	100.00	237	100.00	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 190 พบว่า พาหนะที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยวขึ้นอยู่กับสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยภาคเหนือ เดินทางมาด้วยรถบัสทัศนาวจรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.10 ภาคกลาง เดินทางมาด้วยรถส่วนตัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.00 ภาคตะวันออก เดินทางมาด้วยรถส่วนตัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00 ภาคตะวันตก เดินทางมาด้วยรถส่วนตัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.60 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เดินทางมาด้วยรถบัสทัศนาวจรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00 และภาคใต้ เดินทางมาด้วยรถส่วนตัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.90

ตาราง 191 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างพาหนะที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยวกับสถานภาพด้านรายได้

พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง ท่องเที่ยว	5,000 บาท หรือ ต่ำกว่า		5,001-10,000 บาท		10,001-15,000 บาท		15,001-20,000 บาท		20,001 บาทขึ้นไป		ไม่มีรายได้		Pearson Chi-square P = .000*
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
รถบัสทัศนจร	9	27.30	15	24.60	15	24.20	22	32.80	12	15.80	30	29.70	
รถโดยสารประจำทาง	10	30.30	8	13.10	8	12.90	5	7.50	1	1.30	23	22.80	
รถรับจ้าง	2	6.10	4	6.60	0	00.00	2	3.00	1	1.30	14	13.90	
รถส่วนตัว	12	36.40	34	55.70	35	56.50	34	50.70	56	73.70	28	27.70	
อื่นๆ	0	00.00	0	00.00	4	6.50	4	6.00	6	7.90	6	5.90	
รวม	33	100.00	61	100.00	62	100.00	67	100.00	76	100.00	101	100.00	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 191 พบว่า พาหนะที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยวขึ้นอยู่กับสถานภาพด้านรายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยรายได้ 5,000 บาท หรือต่ำกว่า เดินทางมาด้วยรถส่วนตัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.40 รายได้ 5,001-10,000 บาท เดินทางมาด้วยรถส่วนตัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.70 รายได้ 10,001-15,000 บาท เดินทางมาด้วยรถส่วนตัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.50 รายได้ 15,001-20,000 บาท เดินทางมาด้วยรถส่วนตัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.70 รายได้ 20,001 บาทขึ้นไป เดินทางมาด้วยรถส่วนตัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.70 และไม่มีรายได้ เดินทางมาด้วยรถโดยสารสาธารณะมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.70

ตาราง 192 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวกับสถานภาพด้านเพศ

รูปแบบการเดินทางท่องเที่ยว	เพศชาย		เพศหญิง		Pearson Chi-square P = .954
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เดินทางมากับบริษัทเจ้านาย	45	25.10	55	24.90	
เดินทางมาด้วยตนเอง	134	74.20	166	75.10	
รวม	179	100.00	221	100.00	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 192 พบว่า รูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวไม่ขึ้นอยู่กับสถานภาพด้านเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 193 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวกับสถานภาพด้านอายุ

รูปแบบการเดินทางท่องเที่ยว	ต่ำกว่า 25 ปี		25-34 ปี		35-44 ปี		45-54 ปี		55 ปีและสูงกว่า		Pearson Chi-square P = .744
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เดินทางมากับบริษัทเจ็ดนำเที่ยว	32	25.80	34	27.60	10	18.20	16	25.40	8	22.90	
เดินทางมาด้วยตนเอง	92	74.20	89	72.40	45	81.80	47	74.60	27	77.10	
รวม	124	100.00	123	100.00	55	100.00	63	100.00	35	100.00	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 193 พบว่า รูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวไม่ขึ้นอยู่กับสถานภาพด้านอายุ
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 194 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับสถานภาพด้านอาชีพ

รูปแบบการเดินทางท่องเที่ยว	นักเรียน/นักศึกษา		รับราชการ/พนักงานองค์กรของรัฐ		ข้าราชการบำนาญ		พนักงานบริษัท		ธุรกิจส่วนตัว		เกษตรกร		รับจ้างทั่วไป		แม่บ้าน		ไม่ได้ประกอบอาชีพ		อื่นๆ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เดินทางมากับบริษัทเจ็ดนำเที่ยว	30	26.10	14	18.40	9	39.10	19	28.40	15	23.40	1	6.70	3	30.00	1	7.10	5	83.30	3	30.00	
เดินทางมาด้วยตนเอง	85	73.90	62	81.60	14	60.90	48	71.60	49	76.60	14	93.30	7	71.60	13	92.90	1	16.70	7	70.00	Pearson chi-square P = .013*
รวม	115	100.00	76	100.00	23	100.00	67	100.00	64	100.00	15	100.00	10	100.00	14	100.00	6	100.00	10	100.00	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 194 พบว่า รูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวขึ้นอยู่กับสถานภาพด้านอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักเรียน/นักศึกษา เดินทางมาด้วยตนเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.90 รับราชการ/พนักงานองค์กรของรัฐ เดินทางมาด้วยตนเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 81.60 ข้าราชการบำนาญ เดินทางมาด้วยตนเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.90 พนักงานบริษัท เดินทางมาด้วยตนเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 71.60 ธุรกิจส่วนตัว เดินทางมาด้วยตนเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.60 เกษตรกร เดินทางมาด้วยตนเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.30 รับจ้างทั่วไป เดินทางมาด้วยตนเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.00 แม่บ้าน เดินทางมาด้วยตนเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 92.90 ไม่ได้ประกอบอาชีพ เดินทางมากับบริษัท จัดนำเที่ยวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 83.30 และอื่นๆ เดินทางมาด้วยตนเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.00

ตาราง 195 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย

รูปแบบการเดินทาง ท่องเที่ยว	ภาคเหนือ		ภาคกลาง		ภาคตะวันออก		ภาคตะวันตก		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		ภาคใต้		Pearson Chi-square P = .000*
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เดินทางมาบริษัทจัดนำ เที่ยว	16	57.10	21	25.00	11	61.10	9	47.40	5	35.70	38	16.00	
เดินทางมาด้วยตนเอง	12	42.90	63	75.00	7	38.90	10	52.60	9	64.30	199	84.00	
รวม	28	100.00	84	100.00	18	100.00	19	100.00	14	100.00	237	100.00	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 195 พบว่า รูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวขึ้นอยู่กับสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยภาคเหนือ เดินทางมากับบริษัทจัดนำเที่ยวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.10 ภาคกลาง เดินทางมาด้วยตนเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75.00 ภาคตะวันออก เดินทางมากับบริษัทจัดนำเที่ยวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 61.10 ภาคตะวันตก เดินทางมาด้วยตนเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.60 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เดินทางมาด้วยตนเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 64.30 และภาคใต้เดินทางมาด้วยตนเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 84.00

ตาราง 196 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับสถานภาพด้านรายได้

รูปแบบการเดินทาง ท่องเที่ยว	5,000 บาท หรือ ต่ำกว่า		5,001-10,000 บาท		10,001-15,000 บาท		15,001-20,000 บาท		20,001 บาทขึ้นไป		ไม่มีรายได้		Pearson Chi-square P = .005*
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เดินทางมาที่บริษัทจัดนำ เที่ยว	12	36.40	14	23.00	17	27.40	25	37.30	8	10.50	24	23.80	
เดินทางมาด้วยตนเอง	21	63.60	47	77.00	45	72.60	42	62.70	68	89.50	77	76.20	
รวม	33	100.00	61	100.00	62	100.00	67	100.00	76	100.00	101	100.00	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 196 พบว่า รูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวขึ้นอยู่กับสถานภาพด้านรายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยรายได้ 5,000 บาท หรือต่ำกว่า เดินทางมาด้วยตนเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 63.60 รายได้ 5,001-10,000 บาท เดินทางมาด้วยตนเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 77.00 รายได้ 10,001-15,000 บาท เดินทางมาด้วยตนเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 72.60 รายได้ 15,001-20,000 บาท เดินทางมาด้วยตนเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.70 รายได้ 20,001 บาทขึ้นไป เดินทางมาด้วยตนเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 89.50 และไม่มีรายได้ เดินทางมาด้วยตนเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.20

ตาราง 197 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะกลุ่มนักท่องเที่ยวกับสถานภาพด้านเพศ

ลักษณะกลุ่มนักท่องเที่ยว	เพศชาย		เพศหญิง		Pearson Chi-square P = .102
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
คนเดียว	31	17.30	20	9.00	
กลุ่มเพื่อน	86	48.00	113	51.10	
ครอบครัว	56	31.30	79	35.70	
อื่นๆ	6	3.40	9	4.10	
รวม	179	100.00	221	100.00	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 197 พบว่า ลักษณะกลุ่มนักท่องเที่ยวไม่ได้ขึ้นอยู่กับสถานภาพด้านเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 198 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะกลุ่มนักท่องเที่ยวกับสถานภาพด้านอายุ

ลักษณะกลุ่มนักท่องเที่ยว	ต่ำกว่า 25 ปี		25-34 ปี		35-44 ปี		45-54 ปี		55 ปีและสูงกว่า		Pearson Chi-square P = .000*
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
คนเดียว	11	8.90	18	14.60	6	10.90	10	15.90	6	17.10	
กลุ่มเพื่อน	91	73.40	60	48.80	17	30.90	26	41.30	5	14.30	
ครอบครัว	19	15.30	39	31.70	30	54.50	26	41.30	21	60.00	
อื่นๆ	3	2.40	6	4.90	2	3.60	1	1.60	3	8.60	
รวม	124	100.00	123	100.00	55	100.00	63	100.00	35	100.00	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 198 พบว่า ลักษณะกลุ่มนักท่องเที่ยวขึ้นอยู่กับสถานภาพด้านอายุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยอายุต่ำกว่า 25 ปี เดินทางมาท่องเที่ยวกับกลุ่มเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.40 อายุ 25-34 ปี เดินทางมาท่องเที่ยวกับกลุ่มเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.80 อายุ 35-44 ปี เดินทางมาท่องเที่ยวกับครอบครัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.50 อายุ 45-54 ปี เดินทางมาท่องเที่ยวกับกลุ่มเพื่อนและครอบครัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.30 และอายุ 55 ปีและสูงกว่า เดินทางมาท่องเที่ยวกับครอบครัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.00

ตาราง 199 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะกลุ่มนักท่องเที่ยวกับสถานภาพด้านอาชีพ

ลักษณะกลุ่ม นักท่องเที่ยว	นักเรียน/ นักศึกษา		รับราชการ/ พนักงานองค์กร ของรัฐ		ข้าราชการ บำนาญ		พนักงาน บริษัท		ธุรกิจส่วนตัว		เกษตรกร		รับจ้าง ทั่วไป		แม่บ้าน		ไม่ได้ประกอบ อาชีพ		อื่นๆ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
คนเดียว	14	12.20	10	13.20	0	00.00	9	13.40	9	14.10	3	20.00	2	20.00	1	7.10	2	33.30	1	10.00	
กลุ่มเพื่อน	84	73.00	36	47.40	6	26.10	37	55.20	19	29.70	2	13.30	5	50.00	1	7.10	3	50.00	6	60.00	Pearson
ครอบครัว	14	12.20	25	32.90	17	73.90	17	25.40	35	54.70	10	66.70	3	30.00	11	78.60	1	16.70	2	20.00	chi-square
อื่นๆ	3	2.60	5	6.60	0	00.00	4	6.00	1	1.60	0	00.00	0	00.00	1	7.10	0	00.00	1	10.00	P = .000*
รวม	115	100.00	76	100.00	23	100.00	67	100.00	64	100.00	15	100.00	10	100.00	14	100.00	6	100.00	10	100.00	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 199 พบว่า ลักษณะกลุ่มนักท่องเที่ยวขึ้นอยู่กับสถานภาพด้านอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักเรียน/นักศึกษา เดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.00 รัฐบาล/พนักงานองค์กรของรัฐ เดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.40 ข้าราชการบำนาญ เดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับครอบครัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.90 พนักงานบริษัท เดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.20 ธุรกิจส่วนตัว เดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับครอบครัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.70 เกษตรกร เดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับครอบครัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.70 รับจ้างทั่วไป เดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00 แม่บ้าน เดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับครอบครัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 78.60 ไม่ได้ประกอบอาชีพ เดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00 และอื่นๆ เดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.00

ตาราง 200 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะกลุ่มนักท่องเที่ยวกับสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย

ลักษณะกลุ่มนักท่องเที่ยว	ภาคเหนือ		ภาคกลาง		ภาคตะวันออก		ภาคตะวันตก		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		ภาคใต้		Pearson Chi-square P = .017*
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
คนเดียว	9	32.10	14	16.70	1	5.60	4	21.10	1	7.10	22	9.30	
กลุ่มเพื่อน	9	32.10	35	41.70	9	50.00	9	47.40	8	57.10	129	54.40	
ครอบครัว	10	35.70	29	34.50	8	44.40	5	26.30	3	21.40	80	33.80	
อื่นๆ	0	00.00	6	7.10	0	00.00	1	5.30	2	14.30	6	2.50	
รวม	28	100.00	84	100.00	18	100.00	19	100.00	14	100.00	237	100.00	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 200 พบว่า ลักษณะกลุ่มนักท่องเที่ยวขึ้นอยู่กับสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยภาคเหนือ เดินทางมาท่องเที่ยวกับครอบครัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.70 ภาคกลาง เดินทางมาท่องเที่ยวกับกลุ่มเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.70 ภาคตะวันออก เดินทางมาท่องเที่ยวกับกลุ่มเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00 ภาคตะวันตก เดินทางมาท่องเที่ยวกับกับกลุ่มเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.40 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เดินทางมาท่องเที่ยวกับกลุ่มเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.10 และภาคใต้ เดินทางมาท่องเที่ยวกับกลุ่มเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.40

ตาราง 201 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะกลุ่มนักท่องเที่ยวกับสถานภาพด้านรายได้

ลักษณะกลุ่มนักท่องเที่ยว	5,000 บาท หรือต่ำกว่า		5,001-10,000 บาท		10,001-15,000 บาท		15,001-20,000 บาท		20,001 บาทขึ้นไป		ไม่มีรายได้		Pearson Chi-square P = .000*
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
คนเดียว	6	18.20	8	13.10	8	12.90	10	14.90	6	7.90	13	12.90	
กลุ่มเพื่อน	15	45.50	20	32.80	27	43.50	31	46.30	33	43.40	73	72.30	
ครอบครัว	11	33.30	30	49.20	26	41.90	23	34.30	31	40.80	14	13.90	
อื่นๆ	1	3.00	3	4.90	1	1.60	3	4.50	6	7.90	1	1.00	
รวม	33	100.00	61	100.00	62	100.00	67	100.00	76	100.00	101	100.00	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 201 พบว่า ลักษณะกลุ่มนักท่องเที่ยวขึ้นอยู่กับสถานภาพด้านรายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยรายได้ 5,000 บาท หรือต่ำกว่า เดินทางมาท่องเที่ยวกับกลุ่มเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.50 รายได้ 5,001-10,000 บาท เดินทางมาท่องเที่ยวกับครอบครัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.20 รายได้ 10,001-15,000 บาท เดินทางมาท่องเที่ยวกับกลุ่มเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.50 รายได้ 15,001-20,000 บาท เดินทางมาท่องเที่ยวกับกลุ่มเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.30 รายได้ 20,001 บาทขึ้นไป เดินทางมาท่องเที่ยวกับกลุ่มเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.40 และไม่มีรายได้ เดินทางมาท่องเที่ยวกับกลุ่มเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 72.30

ตาราง 202 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างจุดมุ่งหมายการมาเยือนกับสถานภาพด้านเพศ

จุดมุ่งหมายการมาเยือน	5,000 บาท หรือ ต่ำกว่า		5,001-10,000 บาท		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เพื่อการพักผ่อน	63	30.20	47	21.30	Pearson
เพื่อเยี่ยมญาติ/เพื่อน	30	16.80	32	14.50	
เพื่อจับจ่ายซื้อของ	6	3.40	5	2.30	Chi-square
เพื่อชมสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนา	56	31.30	101	45.70	P = .019*
เพื่อแสวงบุญ	7	3.90	15	6.80	
ประชุม สัมมนา	12	6.70	12	5.40	
อื่นๆ	5	2.80	9	4.10	
รวม	179	100.00	221	100.00	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 202 พบว่า จุดมุ่งหมายการมาเยือนขึ้นอยู่กับสถานภาพด้านเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเพศชายมาเยือนจังหวัดนครศรีธรรมราชเพื่อการพักผ่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.20 ส่วนเพศหญิงมาเยือนจังหวัดนครศรีธรรมราชเพื่อชมสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.70

ตาราง 203 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างจุดมุ่งหมายการมาเยือนกับสถานภาพด้านอายุ

จุดมุ่งหมายการมาเยือน	ต่ำกว่า 25 ปี		25-34 ปี		35-44 ปี		45-54 ปี		55 ปีและสูงกว่า		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เพื่อการพักผ่อน	33	26.60	39	31.70	15	27.30	11	17.50	12	34.30	Pearson Chi-square P = .000*
เพื่อเยี่ยมญาติ/เพื่อน	9	7.30	25	20.30	11	20.00	12	19.00	5	14.30	
เพื่อจับจ่ายซื้อของ	2	1.60	2	1.60	2	3.60	5	7.90	0	00.00	
เพื่อชมสถานที่ท่องเที่ยว	77	62.10	32	26.00	16	29.10	19	30.20	13	37.10	
เชิงศาสนา											
เพื่อแสวงบุญ	1	0.80	10	8.10	2	3.60	5	7.90	4	11.40	
ประชุม สัมมนา	0	00.00	9	7.30	7	12.70	7	11.10	1	2.90	
อื่นๆ	2	1.60	6	4.90	2	3.60	4	6.30	0	00.00	
รวม	124	100.00	123	100.00	55	100.00	63	100.00	35	100.00	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 203 พบว่าจุดมุ่งหมายการมาเยือนขึ้นอยู่กับสถานภาพด้านอายุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยอายุต่ำกว่า 25 ปี มาเยือนจังหวัดนครศรีธรรมราชเพื่อชมสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.10 อายุ 25-34 ปี มาเยือนจังหวัดนครศรีธรรมราชเพื่อการพักผ่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.70 อายุ 35-44 ปี มาเยือนจังหวัดนครศรีธรรมราชเพื่อชมสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.10 อายุ 45-54 ปี มาเยือนจังหวัดนครศรีธรรมราชเพื่อชมสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.20 และอายุ 55 ปีและสูงกว่า มาเยือนจังหวัดนครศรีธรรมราชเพื่อชมสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.10

ตาราง 204 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างจุดมุ่งหมายการมาเยือนกับสถานภาพด้านอาชีพ

จุดมุ่งหมาย การมาเยือน	นักเรียน/ นักศึกษา		รับราชการ/ พนักงานองค์กร ของรัฐ		ข้าราชการ บำนาญ		พนักงาน บริษัท		ธุรกิจส่วนตัว		เกษตรกร		รับจ้าง ทั่วไป		แม่บ้าน		ไม่ได้ประกอบ อาชีพ		อื่นๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อการพักผ่อน	29	25.20	13	25.00	10	43.50	23	34.30	15	23.40	4	26.70	3	30.00	5	14.30	2	33.30	6	60.00
เพื่อเยี่ยมญาติ/ เพื่อน	9	7.80	19	3.90	2	8.70	10	14.90	11	17.20	6	40.00	1	10.00	3	7.10	0	00.00	1	10.00
เพื่อจับจ่ายซื้อของ	4	3.50	0	3.90	1	4.30	0	00.00	2	3.10	1	6.70	1	10.00	2	7.10	0	00.00	0	00.00
เพื่อชมสถานที่ ท่องเที่ยวเชิงศาสนา	72	62.60	25	61.80	7	30.40	15	22.40	23	35.90	3	20.00	5	50.00	4	71.40	1	16.70	2	20.00
เพื่อแสวงบุญ	1	0.90	3	5.30	2	8.70	5	7.50	7	10.90	1	6.70	0	00.00	0	00.00	0	00.00	0	00.00
ประชุม สัมมนา	0	00.00	13	5.30	1	4.30	9	13.40	1	1.60	0	00.00	0	00.00	0	00.00	0	00.00	0	00.00
อื่นๆ	0	00.00	3	5.30	0	00.00	5	7.50	5	7.80	0	00.00	0	00.00	0	00.00	0	00.00	1	10.00
รวม	115	100.00	76	100.00	23	100.00	67	100.00	64	100.00	15	100.00	15	100.00	14	100.00	6	100.00	10	100.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 204 พบว่า จุดมุ่งหมายการมาเยือนขึ้นอยู่กับสถานภาพด้านอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักเรียน/นักศึกษา มาเยือนจังหวัดนครศรีธรรมราชเพื่อชมสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.60 รับราชการ/พนักงานองค์กรของรัฐ มาเยือนจังหวัดนครศรีธรรมราชเพื่อชมสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.90 ข้าราชการบำนาญ มาเยือนจังหวัดนครศรีธรรมราชเพื่อการพักผ่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.50 พนักงานบริษัท มาเยือนจังหวัดนครศรีธรรมราชเพื่อการพักผ่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.30 ธุรกิจส่วนตัว มาเยือนจังหวัดนครศรีธรรมราชเพื่อชมสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.90 เกษตรกร มาเยือนจังหวัดนครศรีธรรมราชเพื่อเยี่ยมญาติ/เพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.00 รับจ้างทั่วไป มาเยือนจังหวัดนครศรีธรรมราชเพื่อชมสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00 แม่บ้าน มาเยือนจังหวัดนครศรีธรรมราชเพื่อการพักผ่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.70 ไม่ได้ประกอบอาชีพ มาเยือนจังหวัดนครศรีธรรมราชเพื่อแสวงบุญมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00 และอื่นๆ มาเยือนจังหวัดนครศรีธรรมราชเพื่อการพักผ่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.00

ตาราง 205 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างจุดมุ่งหมายการมาเยือนกับสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย

จุดมุ่งหมายการมาเยือน	ภาคเหนือ		ภาคกลาง		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		ภาคตะวันออก		ภาคใต้				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
เพื่อการพักผ่อน	8	28.60	17	20.20	10	52.60	10	52.60	4	28.60	69	29.10	Pearson
เพื่อเยี่ยมญาติ/เพื่อน	3	10.70	15	17.90	2	10.50	2	10.50	4	28.60	34	14.30	
เพื่อจับจ่ายซื้อของ	2	7.10	1	1.20	1	5.30	1	5.30	0	00.00	7	3.00	Chi-square
เพื่อชมสถานที่ท่องเที่ยว	7	25.00	32	38.10	4	21.10	4	21.10	4	28.60	102	43.00	
เชิงศาสนา													
เพื่อแสวงบุญ	3	10.70	3	3.60	0	00.00	0	00.00	0	00.00	14	5.90	
ประชุม สัมมนา	1	3.60	12	14.30	2	10.50	2	10.50	2	14.30	6	2.50	
อื่นๆ	4	14.30	4	4.80	0	00.00	0	00.00	0	00.00	5	2.10	
รวม	28	100.00	84	100.00	18	100.00	19	100.00	14	100.00	237	100.00	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 205 พบว่า จุดมุ่งหมายการมาเยือนขึ้นอยู่กับสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยภาคเหนือ มาเยือนจังหวัดนครศรีธรรมราชเพื่อการพักผ่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.60 ภาคกลาง มาเยือนจังหวัดนครศรีธรรมราชเพื่อชมสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.10 ภาคตะวันออก มาเยือนจังหวัดนครศรีธรรมราชเพื่อการพักผ่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.60 ภาคตะวันตก มาเยือนจังหวัดนครศรีธรรมราชเพื่อการพักผ่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.60 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มาเยือนจังหวัดนครศรีธรรมราชเพื่อการพักผ่อน เพื่อเยี่ยมญาติ/เพื่อน และเพื่อชมสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.60 และภาคใต้ มาเยือนจังหวัดนครศรีธรรมราชเพื่อชมสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.00

ตาราง 206 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างจุดมุ่งหมายการมาเยือนกับสถานภาพด้านรายได้

จุดมุ่งหมายการมาเยือน	5,000 บาท หรือต่ำกว่า		5,001-10,000 บาท		10,001-15,000 บาท		15,001-20,000 บาท		20,001 บาทขึ้นไป		ไม่มีรายได้		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เพื่อการพักผ่อน	12	36.40	16	26.20	20	32.30	18	26.90	21	27.60	23	22.80	Pearson
เพื่อเยี่ยมญาติ/เพื่อน	0	00.00	19	31.10	9	14.50	12	17.90	12	15.80	10	9.90	
เพื่อจับจ่ายซื้อของ	1	3.00	4	6.60	1	1.60	1	1.50	2	2.60	2	2.00	Chi-square
เพื่อชมสถานที่ท่องเที่ยว	19	57.60	19	31.30	20	32.30	22	32.80	16	21.10	61	60.40	
เชิงศาสนา													
เพื่อแสวงบุญ	0	00.00	3	4.90	8	12.90	3	4.50	4	5.30	4	4.00	
ประชุม สัมมนา	1	3.00	0	00.00	2	3.20	8	11.90	13	17.10	0	00.00	
อื่นๆ	0	00.00	0	00.00	2	3.20	3	4.50	8	10.50	1	1.00	
รวม	33	100.00	61	100.00	62	100.00	67	100.00	76	100.00	101	100.00	P = .000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 206 พบว่า จุดมุ่งหมายการมาเยือนขึ้นอยู่กับสถานภาพด้านรายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยรายได้ 5,000 บาท หรือต่ำกว่า มาเยือนจังหวัด นครศรีธรรมราชเพื่อชมสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.60 รายได้ 5,001-10,000 บาท มาเยือนจังหวัดนครศรีธรรมราชเพื่อเยี่ยมญาติ/เพื่อนและเพื่อชมสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.10 รายได้ 10,001-15,000 บาท มาเยือนจังหวัดนครศรีธรรมราชเพื่อการพักผ่อนและเพื่อชมสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.30 รายได้ 15,001-20,000 บาท มาเยือนจังหวัดนครศรีธรรมราชเพื่อชมสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.80 รายได้ 20,001 บาทขึ้นไป มาเยือนจังหวัดนครศรีธรรมราชเพื่อการพักผ่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.60 และไม่มีรายได้ มาเยือนจังหวัดนครศรีธรรมราชเพื่อชมสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.40

ตาราง 207 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่น ๆ กับสถานภาพด้านเพศ

ความสนใจแหล่งท่องเที่ยว เชิงศาสนาอื่น ๆ	เพศชาย		เพศหญิง		Pearson Chi-square P = .578
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
สนใจ	166	92.70	208	94.10	
ไม่สนใจ	13	7.30	13	5.90	
รวม	179	100.00	221	100.00	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 207 พบว่า ความสนใจในแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่น ๆ นอกจากวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชไม่ขึ้นอยู่กับสถานภาพด้านเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 208 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจในแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่น ๆ กับสถานภาพด้านอายุ

ความสนใจแหล่งท่องเที่ยว เชิงศาสนาอื่น ๆ	ต่ำกว่า 25 ปี		25-34 ปี		35-44 ปี		45-54 ปี		55 ปีและสูงกว่า		Pearson Chi-square P = .410
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
สนใจ	114	91.90	117	95.10	49	89.10	61	96.80	33	94.30	
ไม่สนใจ	10	8.10	6	4.90	6	10.90	2	3.20	2	5.70	
รวม	124	100.00	123	100.00	55	100.00	63	100.00	35	100.00	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 208 พบว่า ความสนใจในแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆนอกจาก
วัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชไม่ขึ้นอยู่กับสถานภาพด้านอายุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
0.05

ตาราง 209 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจในแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่น ๆ กับสถานภาพด้านอาชีพ

ความสนใจ แหล่งท่องเที่ยว เชิงศาสนาอื่น ๆ	นักเรียน/ นักศึกษา		รับราชการ/ พนักงานองค์กร ของรัฐ		ข้าราชการ บ้านนาญ บริษัท		พนักงาน บริษัท		ธุรกิจส่วนตัว		เกษตรกร		รับจ้าง ทั่วไป		แม่บ้าน		ไม่ได้ประกอบ อาชีพ		อื่นๆ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
สนใจ	106	92.20	72	94.70	21	91.30	63	94.00	57	89.10	15	100.00	10	100.00	14	100.00	6	100.00	10	100.00	Pearson
ไม่สนใจ	9	7.80	4	5.30	2	8.70	4	6.00	7	10.90	0	00.00	0	00.00	0	00.00	0	00.00	0	00.00	chi-square P = .675
รวม	115	100.00	76	100.00	23	100.00	67	100.00	64	100.00	15	100.00	10	100.00	14	100.00	6	100.00	10	100.00	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 209 พบว่า ความสนใจในแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆนอกจาก วัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชไม่ขึ้นอยู่กับสถานภาพด้านอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 210 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจในแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่น ๆ กับสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย

ความสนใจแหล่งท่องเที่ยว เชิงศาสนาอื่นๆ	ภาคเหนือ		ภาคกลาง		ภาคตะวันออก		ภาคตะวันตก		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		ภาคใต้		Pearson Chi-square P = .043*
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
สนใจ	27	96.40	75	89.30	15	83.30	16	84.20	13	92.90	228	96.20	
ไม่สนใจ	1	3.60	9	10.70	3	16.70	3	15.80	1	7.10	9	3.80	
รวม	28	100.00	84	100.00	18	100.00	19	100.00	14	100.00	237	100.00	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 210 พบว่า ความสนใจในแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆนอกจาก วัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชขึ้นอยู่กับสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 โดยภาคเหนือ สนใจในแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆนอกจากวัดพระบรมธาตุ นครศรีธรรมราชมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 96.40 ภาคกลาง สนใจในแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนา อื่นๆนอกจากวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 89.30 ภาคตะวันออก สนใจในแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆนอกจากวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชมากที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 83.30 ภาคตะวันตก สนใจในแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆนอกจากวัดพระบรมธาตุ นครศรีธรรมราชมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 84.20 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สนใจในแหล่ง ท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆนอกจากวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 92.90 และภาคใต้ สนใจในแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆนอกจากวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราช มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 96.20

ตาราง 211 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจในแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่น ๆ กับสถานภาพด้านรายได้

ความสนใจแหล่งท่องเที่ยว เชิงศาสนาอื่น ๆ	5,000 บาท หรือ ต่ำกว่า		5,001-10,000 บาท		10,001-15,000 บาท		15,001-20,000 บาท		20,001 บาทขึ้นไป		ไม่มีรายได้		Pearson Chi-square P = .930
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
สนใจ	32	97.00	58	95.10	58	93.50	62	92.50	71	93.40	93	92.10	
ไม่สนใจ	1	3.00	3	4.90	4	6.50	5	7.50	5	6.60	8	7.90	
รวม	33	100.00	61	100.00	62	100.00	67	100.00	76	100.00	101	100.00	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 211 พบว่า ความสนใจในแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่น ๆ นอกจากวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชขึ้นอยู่กับสถานภาพด้านรายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยรายได้ 5,000 บาท หรือต่ำกว่า สนใจในแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่น ๆ นอกจากวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 97.00 รายได้ 5,001-10,000 บาท สนใจในแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่น ๆ นอกจากวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 95.10 รายได้ 10,001-15,000 บาท สนใจในแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่น ๆ นอกจากวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.50 รายได้ 15,001-20,000 บาท สนใจในแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่น ๆ นอกจากวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 92.50 รายได้ 20,001 บาทขึ้นไป สนใจในแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่น ๆ นอกจากวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.40 และไม่มีรายได้ สนใจในแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่น ๆ นอกจากวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 92.10

ตาราง 212 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างช่วงเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนากับสถานภาพด้านเพศ

ช่วงเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรม	เพศชาย		เพศหญิง		Pearson Chi-square P = .569
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ช่วงเช้า	76	42.50	104	47.10	
ช่วงกลางวัน	50	27.90	61	27.60	
ช่วงเย็น	34	19.00	31	14.00	
ช่วงกลางคืน	19	10.00	25	11.30	
รวม	179	100.00	221	100.00	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 212 พบว่า ช่วงเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาไม่ขึ้นอยู่กับสถานภาพด้านเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

ตาราง 213 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างช่วงเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา กับสถานภาพด้านอายุ

ช่วงเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรม	ต่ำกว่า 25 ปี		25-34 ปี		35-44 ปี		45-54 ปี		55 ปีและสูงกว่า		Pearson Chi-square P = .051
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ช่วงเช้า	61	49.20	55	44.70	20	36.40	25	39.70	19	54.30	
ช่วงกลางวัน	32	25.80	28	22.80	21	38.20	24	38.10	6	17.10	
ช่วงเย็น	12	9.70	28	22.80	8	14.50	11	17.50	6	17.10	
ช่วงกลางคืน	19	15.30	12	9.80	6	10.90	3	4.80	4	11.40	
รวม	124	100.00	123	100.00	55	100.00	63	100.00	35	100.00	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 213 พบว่า ช่วงเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาไม่ขึ้นอยู่กับสถานภาพด้านอายุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 214 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างช่วงเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนากับสถานภาพด้านอาชีพ

ช่วงเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรม	นักเรียน/ นักศึกษา	รับราชการ/ พนักงานองค์การ ของรัฐ	ข้าราชการ บำนาญ	พนักงาน บริษัท	ธุรกิจส่วนตัว	เกษตรกร	รับจ้าง ทั่วไป	แม่บ้าน	ไม่ได้ประกอบ อาชีพ	อื่นๆ											
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ											
ช่วงเช้า	54	47.00	23	30.30	11	47.80	32	47.80	30	46.90	8	53.30	3	30.00	6	42.90	6	100.00	7	70.00	
ช่วงกลางวัน	30	26.10	35	46.10	5	21.70	13	19.40	17	26.60	3	20.00	3	30.00	4	28.60	0	00.00	1	10.00	Pearson
ช่วงเย็น	10	8.70	14	18.40	5	21.70	15	22.40	10	15.60	4	26.70	2	20.00	3	21.40	0	100.00	2	20.00	chi-square
ช่วงกลางคืน	21	18.30	4	5.30	2	8.70	7	10.40	7	10.90	0	00.00	2	20.00	1	7.10	0	00.00	0	00.00	P = .014*
รวม	115	100.00	76	100.00	23	100.00	67	100.00	64	100.00	15	100.00	10	100.00	14	100.00	6	100.00	10	100.00	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 214 พบว่า ช่วงเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวยังเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวร ขึ้นอยู่กับสถานภาพด้านอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักเรียน/นักศึกษา เลือกที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวยังเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวรในช่วงเช้ามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.00 รับราชการ/พนักงานองค์กรของรัฐ เลือกที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวยังเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวรในช่วงกลางวันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.10 ข้าราชการบำนาญ เลือกที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวยังเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวรในช่วงเช้ามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.80 พนักงานบริษัท เลือกที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวยังเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวรในช่วงเช้ามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.80 ธุรกิจส่วนตัว เลือกที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวยังเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวรในช่วงเช้ามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.90 เกษตรกร เลือกที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวยังเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวรในช่วงเช้ามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.30 รับจ้างทั่วไป เลือกที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวยังเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวรในช่วงเช้าและช่วงกลางวันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.00 แม่บ้าน เลือกที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวยังเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวรในช่วงเช้ามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.90 ไม่ได้ประกอบอาชีพ เลือกที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวยังเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวรในช่วงเช้ามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.00 และอื่นๆ เลือกที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวยังเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวรในช่วงเช้ามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.00

ตาราง 215 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างช่วงเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา กับสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย

ช่วงเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรม	ภาคเหนือ		ภาคกลาง		ภาคตะวันออก		ภาคตะวันตก		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		ภาคใต้		Pearson Chi-square P = .073
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ช่วงเช้า	14	50.00	38	45.20	7	38.90	4	21.10	7	50.00	110	46.40	
ช่วงกลางวัน	4	14.30	31	36.90	5	27.80	4	21.10	2	14.30	65	27.40	
ช่วงเย็น	6	21.40	11	13.10	2	11.10	6	31.60	4	28.60	36	15.20	
ช่วงกลางคืน	4	14.30	4	4.80	4	22.20	5	26.30	1	7.10	26	11.00	
รวม	28	100.00	84	100.00	18	100.00	19	100.00	14	100.00	237	100.00	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 215 พบว่า ช่วงเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาไม่ขึ้นอยู่กับสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 216 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างช่วงเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา กับสถานภาพด้านรายได้

ช่วงเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรม	5,000 บาท หรือต่ำกว่า		5,001-10,000 บาท		10,001-15,000 บาท		15,001-20,000 บาท		20,001 บาทขึ้นไป		ไม่มีรายได้		Pearson Chi-square P = .011*
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ช่วงเช้า	16	48.50	35	57.40	28	45.20	28	41.80	25	32.90	48	47.50	
ช่วงกลางวัน	10	30.30	10	16.40	20	32.30	15	22.40	31	40.80	25	24.80	
ช่วงเย็น	5	15.20	13	21.30	10	16.10	16	23.90	12	15.80	9	8.90	
ช่วงกลางคืน	2	6.10	3	4.90	4	6.50	8	11.90	8	10.50	19	18.80	
รวม	33	100.00	61	100.00	62	100.00	67	100.00	76	100.00	101	100.00	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 216 พบว่า ช่วงเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาขึ้นอยู่กับสถานภาพด้านรายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยรายได้ 5,000 บาท หรือต่ำกว่า เลือกที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาในช่วงเช้ามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.50 รายได้ 5,001-10,000 บาท เลือกที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาในช่วงเช้ามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.40 รายได้ 10,001-15,000 บาท เลือกที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาในช่วงเช้ามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.20 รายได้ 15,001-20,000 บาท เลือกที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาในช่วงเช้ามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.80 รายได้ 20,001 บาทขึ้นไป เลือกที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาในช่วงกลางวันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.80 ไม่มีรายได้ เลือกที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาในช่วงเช้ามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.50

ตาราง 217 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนวันที่เข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนากับสถานภาพด้านเพศ

จำนวนวันที่เข้าร่วมกิจกรรม	เพศชาย		เพศหญิง		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1 วัน	42	23.50	50	22.60	Pearson Chi-square P = .951
2 วัน	44	24.60	61	27.60	
3 วัน	58	32.40	73	33.00	
4 วัน	21	11.70	21	9.50	
5 วัน	13	7.30	14	6.30	
อื่นๆ	1	0.60	2	0.90	
รวม	179	100.00	221	100.00	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 217 พบว่า จำนวนวันที่เข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาไม่ขึ้นอยู่กับสถานภาพด้านเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 218 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนวันที่เข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนากับสถานภาพด้านอายุ

จำนวนวันที่เข้าร่วมกิจกรรม	ต่ำกว่า 25 ปี		25-34 ปี		35-44 ปี		45-54 ปี		55 ปีและสูงกว่า		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1 วัน	32	25.80	30	24.40	14	25.50	11	17.50	5	14.30	Pearson Chi-square P = .006*
2 วัน	32	25.80	29	23.60	19	34.50	19	30.20	6	17.10	
3 วัน	42	33.90	43	35.00	13	23.60	24	38.10	9	25.70	
4 วัน	9	7.30	12	9.80	4	7.30	6	9.50	11	31.40	
5 วัน	8	6.50	9	7.30	5	9.10	3	4.80	2	5.70	
อื่นๆ	1	0.80	0	00.00	0	00.00	0	00.00	2	5.70	
รวม	124	100.00	123	100.00	55	100.00	63	100.00	35	100.00	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 218 พบว่า จำนวนวันที่เข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาขึ้นอยู่กับสถานภาพด้านอายุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยอายุต่ำกว่า 25 ปี เลือกที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา 3 วันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.90 อายุ 25-34 ปี เลือกที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา 3 วันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.00 อายุ 35-44 ปี เลือกที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา 2 วันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.50 อายุ 45-54 ปี เลือกที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา 3 วันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.10 และอายุ 55 ปีและสูงกว่า เลือกที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา 4 วัน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.40

ตาราง 219 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนวันที่เข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนากับสถานภาพด้านอาชีพ

จำนวนวันที่เข้าร่วมกิจกรรม	นักเรียน/นักศึกษา		รับราชการ/พนักงานองค์กรของรัฐ		ข้าราชการบำนาญ		พนักงานบริษัท		ธุรกิจส่วนตัว		เกษตรกร		รับจ้างทั่วไป		แม่บ้าน		ไม่ได้ประกอบอาชีพ		อื่นๆ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1 วัน	31	27.00	18	23.70	2	8.70	14	20.90	6	9.40	6	40.00	7	70.00	3	21.40	1	16.70	4	40.00	
2 วัน	25	21.70	25	32.90	4	17.40	18	26.90	22	34.40	2	13.30	1	10.00	3	21.40	2	33.30	3	30.00	Pearson
3 วัน	42	36.50	22	28.90	7	30.40	23	34.30	22	34.40	7	46.70	0	00.00	3	21.40	3	50.00	2	20.00	chi-square
4 วัน	10	8.70	5	6.60	7	30.40	8	11.90	7	10.90	0	00.00	1	10.00	4	28.60	0	00.00	0	00.00	P = .039*
5 วัน	6	5.20	4	5.30	3	13.00	4	6.00	7	10.90	0	00.00	1	10.00	1	7.10	0	00.00	1	10.00	
อื่นๆ	1	0.90	2	2.60	0	00.00	0	00.00	0	00.00	0	00.00	0	20.00	0	00.00	0	00.00	0	00.00	
รวม	115	100.00	76	100.00	23	100.00	67	100.00	64	100.00	15	100.00	10	100.00	14	100.00	6	100.00	10	100.00	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 219 พบว่า จำนวนวันที่เข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาขึ้นอยู่กับสถานภาพด้านอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักเรียน/นักศึกษา เลือกที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา 3 วันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.50 รับราชการ/พนักงานองค์กรของรัฐ เลือกที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา 2 วันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.90 ข้าราชการบำนาญ เลือกที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา 3 วันและ 4 วันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.40 พนักงานบริษัท เลือกที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา 3 วันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.30 ธุรกิจส่วนตัว เลือกที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา 2 วันและ 3 วันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.40 เกษตรกร เลือกที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา 3 วันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.70 รับจ้างทั่วไป เลือกที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา 1 วันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.00 แม่บ้าน เลือกที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา 4 วันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.60 ไม่ได้ประกอบอาชีพ เลือกที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา 3 วันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00 และอื่นๆ เลือกที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา 1 วันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.00

ตาราง 220 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนวันที่เข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา กับสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย

จำนวนวันที่เข้าร่วมกิจกรรม	ภาคเหนือ		ภาคกลาง		ภาคตะวันออก		ภาคตะวันตก		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		ภาคใต้		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1 วัน	5	17.90	14	16.70	1	5.60	1	5.30	2	14.30	69	29.10	Pearson Chi-square P = .000*
2 วัน	3	10.70	29	34.50	1	5.60	6	31.60	1	7.10	65	27.40	
3 วัน	9	32.10	28	33.30	5	27.80	5	26.30	6	42.90	78	32.90	
4 วัน	6	21.40	10	11.90	7	38.90	7	36.80	2	14.30	10	4.20	
5 วัน	5	17.90	3	3.60	3	16.70	0	00.00	3	21.40	13	5.50	
อื่นๆ	0	00.00	0	00.00	1	5.60	0	00.00	0	00.00	2	0.80	
รวม	28	100.00	84	100.00	18	100.00	19	100.00	14	100.00	237	100.00	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 220 พบว่า จำนวนวันที่เข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาขึ้นอยู่กับสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยภาคเหนือ เลือกที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา 3 วันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.10 ภาคกลาง เลือกที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา 2 วันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.50 ภาคตะวันออก เลือกที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา 4 วันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.90 ภาคตะวันตก เลือกที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา 4 วันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.80 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เลือกที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา 3 วันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.90 และภาคใต้ เลือกที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา 3 วันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.90

ตาราง 221 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนวันที่เข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนากับสถานภาพด้านรายได้

จำนวนวันที่เข้าร่วมกิจกรรม	5,000 บาท หรือต่ำกว่า		5,001-10,000 บาท		10,001-15,000 บาท		15,001-20,000 บาท		20,001 บาทขึ้นไป		ไม่มีรายได้		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1 วัน	8	24.20	19	31.10	8	12.90	11	16.40	15	19.70	31	30.70	Pearson Chi-square P = .013*
2 วัน	14	42.40	16	26.20	23	37.10	14	20.90	23	30.30	15	14.90	
3 วัน	7	21.20	16	26.20	22	35.50	27	40.30	20	26.30	39	38.60	
4 วัน	1	3.00	5	8.20	5	8.10	13	19.40	8	10.50	10	9.90	
5 วัน	3	9.10	5	8.20	4	6.50	2	3.00	8	10.50	5	5.00	
อื่นๆ	0	00.00	0	00.00	0	00.00	0	00.00	2	2.60	1	1.00	
รวม	33	100.00	61	100.00	62	100.00	67	100.00	76	100.00	101	100.00	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 221 พบว่า จำนวนวันที่เข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาขึ้นอยู่กับสถานภาพด้านรายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยรายได้ 5,000 บาท หรือต่ำกว่า เลือกที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา 2 วันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.40 รายได้ 5,001-10,000 บาท เลือกที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา 1 วันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.10 รายได้ 10,001-15,000 บาท เลือกที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา 2 วันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.10 รายได้ 15,001-20,000 บาท เลือกที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา 3 วัน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.30 รายได้ 20,001 บาทขึ้นไป เลือกที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา 2 วันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.30 และไม่มีรายได้ เลือกที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา 3 วันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.60

ตาราง 222 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆกับสถานภาพด้านเพศ

ระยะทาง	เพศชาย		เพศหญิง		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1-20 กิโลเมตร	54	30.20	74	33.50	Pearson Chi-square P = .164
1-30 กิโลเมตร	45	25.10	46	20.80	
1-40 กิโลเมตร	33	18.40	25	11.30	
1-50 กิโลเมตร	26	14.50	49	22.20	
1-100 กิโลเมตร	20	11.20	25	11.30	
อื่นๆ	1	0.60	2	0.90	
รวม	179	100.00	221	100.00	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 222 พบว่า ระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆไม่ขึ้นอยู่กับสถานภาพด้านเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 223 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆกับสถานภาพด้านอายุ

ระยะทาง	ต่ำกว่า 25 ปี		25-34 ปี		35-44 ปี		45-54 ปี		55 ปีและสูงกว่า		Pearson Chi-square P = .013*
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1-20 กิโลเมตร	50	40.30	39	31.70	16	29.10	15	23.80	8	22.90	
1-30 กิโลเมตร	30	24.20	32	26.00	12	21.80	12	19.00	5	14.30	
1-40 กิโลเมตร	12	9.70	24	19.50	4	7.30	11	17.50	7	20.00	
1-50 กิโลเมตร	26	21.00	15	12.20	14	25.50	11	17.50	9	25.70	
1-100 กิโลเมตร	6	4.80	12	9.80	8	14.50	14	22.20	5	14.30	
อื่นๆ	0	00.00	1	0.80	1	1.80	0	00.00	1	2.90	
รวม	124	100.00	123	100.00	55	100.00	63	100.00	35	100.00	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 223 พบว่า ระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ ขึ้นอยู่กับสถานภาพด้านอายุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยอายุต่ำกว่า 25 ปี เลือกระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ 1-20 กิโลเมตรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.30 อายุ 25-34 ปี เลือกระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ 1-20 กิโลเมตรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.70 อายุ 35-44 ปี เลือกระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ 1-20 กิโลเมตรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.10 อายุ 45-54 ปี เลือกระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ 1-20 กิโลเมตรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 23.80 และอายุ 55 ปี และสูงกว่า เลือกระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ 1-50 กิโลเมตรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.70

ตาราง 224 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่น ๆ กับสถานภาพด้านอาชีพ

ระยะทาง	นักเรียน/ นักศึกษา		รับราชการ/ พนักงานองค์การ ของรัฐ		ข้าราชการ บำนาญ		พนักงาน บริษัท		ธุรกิจส่วนตัว		เกษตรกร		รับจ้าง ทั่วไป		แม่บ้าน		ไม่ได้ประกอบ อาชีพ		อื่นๆ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1-20 กิโลเมตร	48	41.70	20	26.30	6	26.10	16	23.90	17	26.60	5	33.30	4	40.00	6	42.90	1	16.70	5	50.00	
1-30 กิโลเมตร	24	20.90	16	21.10	5	21.70	17	25.40	19	29.70	2	13.30	2	20.00	3	21.40	1	16.70	2	20.00	Pearson
1-40 กิโลเมตร	12	10.40	12	15.80	6	26.10	16	23.90	4	6.30	4	26.70	2	20.00	0	00.00	0	00.00	2	20.00	chi-square
1-50 กิโลเมตร	24	20.90	19	25.00	2	8.70	11	16.40	13	20.30	0	00.00	1	10.00	3	21.40	1	16.70	1	10.00	P = .002*
1-100 กิโลเมตร	7	6.10	9	11.80	4	17.40	6	9.00	11	17.20	4	26.70	1	10.00	1	7.10	2	33.30	0	00.00	
อื่นๆ	0	00.00	0	00.00	0	00.00	1	1.50	0	00.00	0	00.00	0	00.00	1	7.10	1	16.70	0	00.00	
รวม	115	100.00	76	100.00	23	100.00	67	100.00	64	100.00	15	100.00	10	100.00	14	100.00	6	100.00	10	100.00	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 224 พบว่า ระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ ขึ้นอยู่กับสถานภาพด้านอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักเรียน/นักศึกษา เลือกระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ 1-20 กิโลเมตรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.70 รัฐบาล/พนักงานองค์กรของรัฐ เลือกระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ 1-20 กิโลเมตรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.30 ข้าราชการบำนาญ เลือกระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ 1-20 กิโลเมตรและ 1-40 กิโลเมตรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.10 พนักงานบริษัท เลือกระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ 1-30 กิโลเมตรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.40 ธุรกิจส่วนตัว เลือกระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ 1-30 กิโลเมตรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.70 เกษตรกร เลือกระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ 1-20 กิโลเมตรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.30 รับจ้างทั่วไป เลือกระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ 1-20 กิโลเมตรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.00 แม่บ้าน เลือกระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ 1-20 กิโลเมตรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.90 ไม่ได้ประกอบอาชีพ เลือกระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ 1-100 กิโลเมตร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.30 และอื่นๆ เลือกระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ 1-20 กิโลเมตรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00

ตาราง 225 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆกับสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย

ระยะทาง	ภาคเหนือ		ภาคกลาง		ภาคตะวันออก		ภาคตะวันตก		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		ภาคใต้		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1-20 กิโลเมตร	11	39.30	21	25.00	3	16.70	1	5.30	6	42.90	86	36.30	Pearson
1-30 กิโลเมตร	5	17.90	16	19.00	2	11.10	5	26.30	2	14.30	61	25.70	Chi-square
1-40 กิโลเมตร	6	21.40	16	19.00	2	16.70	2	10.50	1	7.10	30	12.70	P = .004*
1-50 กิโลเมตร	4	14.30	13	15.50	7	38.90	5	26.30	4	28.60	42	17.70	
1-100 กิโลเมตร	2	7.10	15	17.90	3	16.70	6	31.60	1	7.10	18	7.60	
อื่นๆ	0	00.00	3	3.60	0	00.00	0	00.00	0	00.00	0	00.00	
รวม	28	100.00	84	100.00	18	100.00	19	100.00	14	100.00	237	100.00	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 225 พบว่า ระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆขึ้นอยู่กับสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยภาคเหนือ เลือกระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ 1-20 กิโลเมตรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.30 ภาคกลาง เลือกระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ 1-20 กิโลเมตรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.00 ภาคตะวันออก เลือกระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ 1-50 กิโลเมตรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.90 ภาคตะวันตก เลือกระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ 1-100 กิโลเมตรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.60 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เลือกระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ 1-20 กิโลเมตรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.90 และภาคใต้ เลือกระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ 1-20 กิโลเมตรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.30

ตาราง 226 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆกับสถานภาพด้านรายได้

ระยะทาง	5,000 บาท หรือต่ำกว่า		5,001-10,000 บาท		10,001-15,000 บาท		15,001-20,000 บาท		20,001 บาทขึ้นไป		ไม่มีรายได้		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1-20 กิโลเมตร	15	45.50	16	26.20	19	30.60	16	23.90	18	23.70	44	43.60	Pearson Chi-square
1-30 กิโลเมตร	9	27.30	22	36.10	15	24.20	13	19.40	13	17.10	19	18.80	
1-40 กิโลเมตร	1	3.00	11	18.00	10	16.10	11	16.40	11	16.40	10	9.90	P = .001*
1-50 กิโลเมตร	5	15.20	8	13.10	6	9.70	21	31.30	21	31.30	20	19.80	
1-100 กิโลเมตร อื่นๆ	2 1	6.10 3.00	3 1	4.90 1.60	12 0	19.40 00.00	6 0	9.00 00.00	6 0	9.00 00.00	7 1	6.90 1.00	
รวม	33	100.00	61	100.00	62	100.00	67	100.00	76	100.00	101	100.00	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 226 พบว่า ระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ ขึ้นอยู่กับสถานภาพด้านรายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยรายได้ 5,000 บาท หรือต่ำกว่า เลือกระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ 1-20 กิโลเมตรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.50 รายได้ 5,001-10,000 บาท เลือกระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ 1-30 กิโลเมตรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.10 รายได้ 10,001-15,000 บาท เลือกระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ 1-20 กิโลเมตรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.60 รายได้ 15,001-20,000 บาท เลือกระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ 1-50 กิโลเมตรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.30 รายได้ 20,001 บาทขึ้นไป เลือกระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ 1-50 กิโลเมตรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.30 และไม่มีรายได้ เลือกระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ 1-20 กิโลเมตรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.60

ตาราง 227 (ต่อ)

	9	10	11	12	13	14	15	16
1	r= 31.8 sig.= 0.00 N=400	r= 16.4 sig.= 0.01 N=400	r= 24.8 sig.= 0.00 N=400	r= 10.1 sig.= 0.43 N=400	r= 23.6 sig.= 0.00 N=400	r= 29.0 sig.= 0.00 N=400	r= 22.6 sig.= 0.00 N=400	r= 29.3 sig.= 0.00 N=400
2	r= 18.6 sig.= 0.00 N=400	r= 35.2 sig.= 0.00 N=400	r= 34.1 sig.= 0.00 N=400	r= 34.2 sig.= 0.00 N=400	r= 28.5 sig.= 0.00 N=400	r= 14.4 sig.= 0.04 N=400	r= 20.5 sig.= 0.00 N=400	r= 36.5 sig.= 0.00 N=400
3	r= 34.1 sig.= 0.00 N=400	r= 19.9 sig.= 0.00 N=400	r= 38.2 sig.= 0.00 N=400	r= 20.1 sig.= 0.00 N=400	r= 23.2 sig.= 0.00 N=400	r= 34.8 sig.= 0.00 N=400	r= 32.4 sig.= 0.00 N=400	r= 21.7 sig.= 0.00 N=400
4	r= 12.7 sig.= 0.11 N=400	r= 48.2 sig.= 0.00 N=400	r= 34.8 sig.= 0.00 N=400	r= 41.1 sig.= 0.00 N=400	r= 38.4 sig.= 0.00 N=400	r= 17.0 sig.= 0.01 N=400	r= 18.5 sig.= 0.00 N=400	r= 34.8 sig.= 0.00 N=400
5	r= 31.8 sig.= 0.00 N=400	r= 28.0 sig.= 0.00 N=400	r= 25.6 sig.= 0.00 N=400	r= 34.6 sig.= 0.00 N=400	r= 18.3 sig.= 0.00 N=400	r= 18.2 sig.= 0.00 N=400	r= 23.0 sig.= 0.00 N=400	r= 28.7 sig.= 0.00 N=400
6	r= 14.0 sig.= 0.05 N=400	r= 40.3 sig.= 0.00 N=400	r= 40.1 sig.= 0.00 N=400	r= 38.1 sig.= 0.00 N=400	r= 43.7 sig.= 0.00 N=400	r= 13.3 sig.= 0.08 N=400	r= 20.3 sig.= 0.00 N=400	r= 35.4 sig.= 0.00 N=400
7	r= 24.7 sig.= 0.00 N=400	r= 32.6 sig.= 0.00 N=400	r= 23.4 sig.= 0.00 N=400	r= 26.0 sig.= 0.00 N=400	r= 24.8 sig.= 0.00 N=400	r= 17.9 sig.= 0.00 N=400	r= 22.7 sig.= 0.00 N=400	r= 23.6 sig.= 0.00 N=400
8	r= 59.7 sig.= 0.00 N=400	r= 22.3 sig.= 0.00 N=400	r= 32.2 sig.= 0.00 N=400	r= 29.5 sig.= 0.00 N=400	r= 26.9 sig.= 0.00 N=400	r= 30.0 sig.= 0.00 N=400	r= 19.8 sig.= 0.00 N=400	r= 26.0 sig.= 0.00 N=400

ตาราง 227 (ต่อ)

	17	18	19	20	21	22	23	24
1	r= 17.2 sig.= 0.01 N=400	r= 20.4 sig.= 0.00 N=400	r= 0.86 sig.= 0.87 N=400	r= 24.8 sig.= 0.00 N=400	r= 18.8 sig.= 0.00 N=400	r= 19.2 sig.= 0.00 N=400	r= 36.4 sig.= 0.00 N=400	r= 34.3 sig.= 0.00 N=400
2	r= 36.4 sig.= 0.00 N=400	r= 18.0 sig.= 0.00 N=400	r= 0.85 sig.= 0.90 N=400	r= 40.4 sig.= 0.00 N=400	r= 47.9 sig.= 0.00 N=400	r= 19.8 sig.= 0.00 N=400	r= 26.5 sig.= 0.00 N=400	r= 36.7 sig.= 0.00 N=400
3	r= 18.1 sig.= 0.00 N=400	r= 18.2 sig.= 0.00 N=400	r= 26.5 sig.= 0.00 N=400	r= 26.0 sig.= 0.00 N=400	r= 31.0 sig.= 0.00 N=400	r= 29.9 sig.= 0.00 N=400	r= 42.5 sig.= 0.00 N=400	r= 41.8 sig.= 0.00 N=400
4	r= 40.0 sig.= 0.00 N=400	r= 19.3 sig.= 0.00 N=400	r= 14.2 sig.= 0.04 N=400	r= 38.5 sig.= 0.00 N=400	r= 48.7 sig.= 0.00 N=400	r= 15.0 sig.= 0.03 N=400	r= 29.6 sig.= 0.00 N=400	r= 36.3 sig.= 0.00 N=400
5	r= 25.8 sig.= 0.00 N=400	r= 17.7 sig.= 0.00 N=400	r= 17.7 sig.= 0.00 N=400	r= 16.0 sig.= 0.01 N=400	r= 30.7 sig.= 0.00 N=400	r= 0.50 sig.= 32.3 N=400	r= 14.6 sig.= 0.03 N=400	r= 27.8 sig.= 0.00 N=400
6	r= 33.8 sig.= 0.00 N=400	r= 24.8 sig.= 0.00 N=400	r= 18.6 sig.= 0.00 N=400	r= 34.4 sig.= 0.00 N=400	r= 40.5 sig.= 0.00 N=400	r= 13.9 sig.= 0.05 N=400	r= 16.2 sig.= 0.01 N=400	r= 26.7 sig.= 0.00 N=400
7	r= 27.2 sig.= 0.00 N=400	r= 23.5 sig.= 0.00 N=400	r= 14.9 sig.= 0.03 N=400	r= 21.4 sig.= 0.00 N=400	r= 31.6 sig.= 0.00 N=400	r= 0.45 sig.= 36.5 N=400	r= 19.2 sig.= 0.00 N=400	r= 24.9 sig.= 0.00 N=400
8	r= 16.5 sig.= 0.01 N=400	r= 23.9 sig.= 0.00 N=400	r= 22.4 sig.= 0.00 N=400	r= 21.3 sig.= 0.00 N=400	r= 18.4 sig.= 0.00 N=400	r= 21.3 sig.= 0.00 N=400	r= 31.3 sig.= 0.00 N=400	r= 23.5 sig.= 0.00 N=400

ตาราง 227 (ต่อ)

	25	26	27	28	29
1	r= 30.8 sig.= 0.00 N=400	r= 29.4 sig.= 0.00 N=400	r= 17.1 sig.= 0.01 N=400	r= 22.0 sig.= 0.00 N=400	r= 14.2 sig.= 0.05 N=400
2	r= 29.1 sig.= 0.00 N=400	r= 19.3 sig.= 0.00 N=400	r= 17.4 sig.= 0.00 N=400	r= 12.5 sig.= 0.12 N=400	r= 24.4 sig.= 0.00 N=400
3	r= 35.3 sig.= 0.00 N=400	r= 40.6 sig.= 0.00 N=400	r= 33.8 sig.= 0.00 N=400	r= 33.6 sig.= 0.00 N=400	r= 29.5 sig.= 0.00 N=400
4	r= 31.2 sig.= 0.00 N=400	r= 14.0 sig.= 0.05 N=400	r= 22.3 sig.= 0.00 N=400	r= 10.9 sig.= 0.29 N=400	r= 24.9 sig.= 0.00 N=400
5	r= 17.8 sig.= 0.00 N=400	r= 13.8 sig.= 0.06 N=400	r= 13.0 sig.= 0.09 N=400	r= 0.67 sig.= 18.4 N=400	r= 14.6 sig.= 0.03 N=400
6	r= 22.4 sig.= 0.00 N=400	r= 0.80 sig.= 10.9 N=400	r= 13.7 sig.= 0.06 N=400	r= 0.99 sig.= 0.47 N=400	r= 14.3 sig.= 0.04 N=400
7	r= 18.7 sig.= 0.00 N=400	r= 18.4 sig.= 0.00 N=400	r= 21.0 sig.= 0.00 N=400	r= 10.4 sig.= 0.38 N=400	r= 22.2 sig.= 0.00 N=400
8	r= 24.1 sig.= 0.00 N=400	r= 26.9 sig.= 0.00 N=400	r= 25.7 sig.= 0.00 N=400	r= 24.4 sig.= 0.00 N=400	r= 27.1 sig.= 0.00 N=400

ตาราง 227 (ต่อ)

	25	26	27	28	29
9	r= 33.6 sig.= 0.00 N=400	r= 32.7 sig.= 0.00 N=400	r= 32.1 sig.= 0.00 N=400	r= 33.8 sig.= 0.00 N=400	r= 23.7 sig.= 0.00 N=400
10	r= 22.4 sig.= 0.00 N=400	r= 0.53 sig.= 28.8 N=400	r= 14.9 sig.= 0.03 N=400	r= 0.63 sig.= 21.0 N=400	r= 17.2 sig.= 0.01 N=400
11	r= 35.6 sig.= 0.00 N=400	r= 27.6 sig.= 0.00 N=400	r= 32.5 sig.= 0.00 N=400	r= 27.1 sig.= 0.00 N=400	r= 27.6 sig.= 0.00 N=400
12	r= 21.3 sig.= 0.00 N=400	r= 0.75 sig.= 13.6 N=400	r= 20.4 sig.= 0.00 N=400	r= 0.73 sig.= 14.7 N=400	r= 21.7 sig.= 0.00 N=400
13	r= 37.6 sig.= 0.00 N=400	r= 24.5 sig.= 0.00 N=400	r= 27.4 sig.= 0.00 N=400	r= 19.1 sig.= 0.00 N=400	r= 16.9 sig.= 0.01 N=400
14	r= 39.2 sig.= 0.00 N=400	r= 38.0 sig.= 0.00 N=400	r= 36.7 sig.= 0.00 N=400	r= 33.8 sig.= 0.00 N=400	r= 21.2 sig.= 0.00 N=400
15	r= 37.0 sig.= 0.00 N=400	r= 31.0 sig.= 0.00 N=400	r= 32.6 sig.= 0.00 N=400	r= 34.2 sig.= 0.00 N=400	r= 21.1 sig.= 0.00 N=400
16	r= 36.0 sig.= 0.00 N=400	r= 14.3 sig.= 0.04 N=400	r= 24.3 sig.= 0.00 N=400	r= 23.5 sig.= 0.00 N=400	r= 20.1 sig.= 0.00 N=400

ตาราง 227 (ต่อ)

	25	26	27	28	29
17	r= 29.8 sig.= 0.00 N=400	r= 0.86 sig.= 0.88 N=400	r= 21.8 sig.= 0.00 N=400	r= 20.6 sig.= 0.00 N=400	r= 19.0 sig.= 0.00 N=400
18	r= 32.2 sig.= 0.00 N=400	r= 18.6 sig.= 0.00 N=400	r= 34.5 sig.= 0.00 N=400	r= 28.5 sig.= 0.00 N=400	r= 19.7 sig.= 0.00 N=400
19	r= 32.9 sig.= 0.00 N=400	r= 28.5 sig.= 0.00 N=400	r= 32.2 sig.= 0.00 N=400	r= 34.6 sig.= 0.00 N=400	r= 18.2 sig.= 0.00 N=400
20	r= 43.4 sig.= 0.00 N=400	r= 29.1 sig.= 0.00 N=400	r= 38.3 sig.= 0.00 N=400	r= 34.4 sig.= 0.00 N=400	r= 32.3 sig.= 0.00 N=400
21	r= 43.7 sig.= 0.00 N=400	r= 31.5 sig.= 0.00 N=400	r= 32.0 sig.= 0.00 N=400	r= 26.2 sig.= 0.00 N=400	r= 31.9 sig.= 0.00 N=400
22	r= 47.8 sig.= 0.00 N=400	r= 52.0 sig.= 0.00 N=400	r= 51.1 sig.= 0.00 N=400	r= 42.6 sig.= 0.00 N=400	r= 25.0 sig.= 0.00 N=400
23	r= 58.6 sig.= 0.00 N=400	r= 57.1 sig.= 0.00 N=400	r= 59.8 sig.= 0.00 N=400	r= 52.3 sig.= 0.00 N=400	r= 39.7 sig.= 0.00 N=400
24	r= 70.9 sig.= 0.00 N=400	r= 61.0 sig.= 0.00 N=400	r= 60.4 sig.= 0.00 N=400	r= 49.5 sig.= 0.00 N=400	r= 38.1 sig.= 0.00 N=400

ตาราง 227 (ต่อ)

	25	26	27	28	29
		r= 61.7 sig.= 0.00 N=400	r= 65.8 sig.= 0.00 N=400	r= 57.7 sig.= 0.00 N=400	r= 34.0 sig.= 0.00 N=400
25	1.00				
		1.00	r= 58.4 sig.= 0.00 N=400	r= 51.8 sig.= 0.00 N=400	r= 33.1 sig.= 0.00 N=400
26					
			1.00	r= 67.1 sig.= 0.00 N=400	r= 43.3 sig.= 0.00 N=400
27					
				1.00	r= 37.5 sig.= 0.00 N=400
28					
					1.00
29					

หมายเหตุ

- r = ค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร
- sig = ค่านัยสำคัญทางสถิติ (Significant)
- N = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
- 1 = ถนนสายรองที่เข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาเป็นถนนลาดยางมาตรฐาน
- 2 = สถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาตั้งอยู่ในย่านชุมชน
- 3 = สถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาต้องมีรถประจำทางท้องถิ่นผ่าน
- 4 = ภายในวัดจะต้องมีเกจอาจารย์ที่มีชื่อเสียง
- 5 = ลักษณะของวัดจะต้องเป็นวัดที่มีประวัติศาสตร์และมีชื่อเสียงมานาน
- 6 = สภาพของโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้องไม่มีการบูรณะขึ้นมาใหม่

- 7 = สภาพของโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้องมีการบูรณะขึ้นมาใหม่ให้มีความงดงาม
- 8 = บรรยากาศภายในวัดจะต้องมีความร่มรื่น
- 9 = ภายในวัดจะต้องมีศิลปวัฒนธรรมที่มีความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่
- 10 = ภายในวัดจะต้องมีพระพุทธรูปที่มีอายุมากกว่า 100 ปี
- 11 = วัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณวัตถุที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมได้
- 12 = วัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณสถานที่มีอายุมากกว่า 100 ปี
- 13 = วัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่นๆที่เป็นจุดเด่นของวัด นอกจากกิจกรรมในวันสำคัญทางพุทธศาสนา
- 14 = กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดความสุขทางใจ
- 15 = กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมความเป็นสิริมงคลให้กับชีวิต
- 16 = กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมให้การทำงาน และการค้าขาย เจริญรุ่งเรือง
- 17 = กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลให้ชีวิตคู่ราบรื่น
- 18 = กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลดีต่อสุขภาพร่างกาย
- 19 = กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจ
- 20 = ภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว
- 21 = ภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว
- 22 = ภายในวัดมีการจัดที่นั่งพัก ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยวตามจุดต่างๆ
- 23 = ภายในวัดมีการติดตั้งหลอดไฟ เพื่อให้แสงสว่างตลอดเส้นทางท่องเที่ยว
- 24 = ภายในวัดมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว
- 25 = ภายในวัดมีวิทยากรบรรยายข้อมูล และดำเนินกิจกรรมร่วมกับ นักท่องเที่ยว
- 26 = ภายในวัดมีแผนที่และป้ายแสดงข้อมูล ไว้บริการนักท่องเที่ยว
- 27 = ภายในวัดมีศูนย์รักษาความปลอดภัย ไว้บริการนักท่องเที่ยว
- 28 = ภายในวัดมีลานจอดรถที่ปลอดภัย ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว
- 29 = บริเวณหน้าวัดมีรถโดยสารประจำทางท้องถิ่น ไว้บริการนักท่องเที่ยว

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ของปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ด้านการคมนาคม ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนา ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า

ความสัมพันธ์ระหว่างถนนสายรองที่เข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาเป็นถนนลาดยางมาตรฐานกับสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาต้องมีรถประจำทางท้องถิ่นผ่านมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 50.80

ความสัมพันธ์ระหว่างถนนสายรองที่เข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาเป็นถนนลาดยางมาตรฐานกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 0.86

ความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาตั้งอยู่ในย่านชุมชนกับภายในวัดจะต้องมีเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียงมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 48.30

ความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาตั้งอยู่ในย่านชุมชนกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 0.85

ความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาต้องมีรถประจำทางท้องถิ่นผ่านกับภายในวัดมีการติดตั้งหลอดไฟ เพื่อให้แสงสว่างตลอดเส้นทางท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 42.50

ความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาต้องมีรถประจำทางท้องถิ่นผ่านกับสภาพของโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้องไม่มีการบูรณะขึ้นมาใหม่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 15.30

ความสัมพันธ์ระหว่างภายในวัดจะต้องมีเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียงกับสภาพของโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้องไม่มีการบูรณะขึ้นมาใหม่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 48.70

ความสัมพันธ์ระหว่างภายในวัดจะต้องมีเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียงกับภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 48.70

ความสัมพันธ์ระหว่างภายในวัดจะต้องมีเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียงกับบรรยากาศภายในวัดจะต้องมีความร่มรื่นมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 10.20

ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของวัดจะต้องเป็นวัดที่มีประวัติศาสตร์และมีชื่อเสียงมานานกับสภาพของโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้องมีการบูรณะขึ้นมาใหม่ให้มีความงดงามมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 40.40

ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของวัดจะต้องเป็นวัดที่มีประวัติศาสตร์และมีชื่อเสียงมานานกับภายในวัดมีการจัดที่นั่งพัก ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยวตามจุดต่างๆมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 0.50

ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพของโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้องไม่มีการบูรณะขึ้นมาใหม่กับวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่นที่เป็นจุดเด่นของวัด นอกจากกิจกรรมในวันสำคัญทางพุทธศาสนามีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 43.70

ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพของโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้องไม่มีการบูรณะขึ้นมาใหม่กับภายในวัดมีแผนที่และป้ายแสดงข้อมูล ไว้บริการนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 0.80

ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพของโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้องมีการบูรณะขึ้นมาใหม่ให้มีความงดงามกับภายในวัดจะต้องมีพระพุทธรูปที่มีอายุมากกว่า 100 ปีมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 32.60

ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพของโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้องมีการบูรณะขึ้นมาใหม่ให้มีความงดงามกับภายในวัดมีการจัดที่นั่งพัก ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยวตามจุดต่างๆมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 0.45

ความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศภายในวัดจะต้องมีความร่มรื่นกับภายในวัดจะต้องมีศิลปวัฒนธรรมที่มีความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 59.70

ความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศภายในวัดจะต้องมีความร่มรื่นกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลให้ชีวิตคู่ราบรื่นมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 16.50

ความสัมพันธ์ระหว่างภายในวัดจะต้องมีศิลปวัฒนธรรมที่มีความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่กับวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณวัตถุที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมได้มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 46.30

ความสัมพันธ์ระหว่างภายในวัดจะต้องมีศิลปวัฒนธรรมที่มีความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่กับภายในวัดจะต้องมีพระพุทธรูปที่มีอายุมากกว่า 100 ปีมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 21.10

ความสัมพันธ์ระหว่างภายในวัดจะต้องมีพระพุทธรูปที่มีอายุมากกว่า 100 ปีกับวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณสถานที่มีอายุมากกว่า 100 ปีมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 57.00

ความสัมพันธ์ระหว่างภายในวัดจะต้องมีพระพุทธรูปที่มีอายุมากกว่า 100 ปีกับภายในวัดมีแผนที่และป้ายแสดงข้อมูล ใ้บริการนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 0.53

ความสัมพันธ์ระหว่างวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณวัตถุที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมได้กับวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่นๆที่เป็นจุดเด่นของวัด นอกจากกิจกรรมในวันสำคัญทางพุทธศาสนามีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 52.0

ความสัมพันธ์ระหว่างวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณวัตถุที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมได้กับภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 27.0

ความสัมพันธ์ระหว่างวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณสถานที่มีอายุมากกว่า 100 ปีกับวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่นๆที่เป็นจุดเด่นของวัด นอกจากกิจกรรมในวันสำคัญทางพุทธศาสนามีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 40.6

ความสัมพันธ์ระหว่างวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณสถานที่มีอายุมากกว่า 100 ปีกับภายในวัดมีลานจอดรถที่ปลอดภัย ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันที่ระดับร้อยละ 0.73

ความสัมพันธ์ระหว่างวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่นๆที่เป็นจุดเด่นของวัด นอกจากกิจกรรมในวันสำคัญทางพุทธศาสนากับภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 45.50

ความสัมพันธ์ระหว่างวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่นๆที่เป็นจุดเด่นของวัด นอกจากกิจกรรมในวันสำคัญทางพุทธศาสนากับบริเวณหน้าวัดมีรถโดยสารประจำทางท้องถิ่น ใ้บริการนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 16.90

ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดความสุขทางใจกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมความเป็นสิริมงคลให้กับชีวิตมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 57.00

ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดความสุขทางใจกับภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันที่ระดับร้อยละ 19.00

ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมความเป็นสิริมงคลให้กับชีวิตกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 53.70

ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมความเป็นสิริมงคลให้กับชีวิตกับภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 17.10

ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมให้การทำงาน และการค้าขายเจริญรุ่งเรืองกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลให้ชีวิตคู่ราบรื่นมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 64.30

ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมให้การทำงาน และการค้าขายเจริญรุ่งเรืองกับภายในวัดมีแผนที่และป้ายแสดงข้อมูล ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 14.30

ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลให้ชีวิตคู่ราบรื่นกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลดีต่อสุขภาพร่างกายมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 57.20

ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลให้ชีวิตคู่ราบรื่นกับภายในวัดมีการจัดที่นั่งพัก ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยวตามจุดต่างๆมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันที่ระดับร้อยละ 0.62

ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลดีต่อสุขภาพร่างกายกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันที่ระดับร้อยละ 47.90

ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลดีต่อสุขภาพร่างกายกับภายในวัดมีการจัดที่นั่งพัก ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยวตามจุดต่างๆมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันที่ระดับร้อยละ 10.50

ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจกับภายในวัดมีลานจอดรถที่ปลอดภัย ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันที่ระดับร้อยละ 34.60

ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจกับภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 12.60

ความสัมพันธ์ระหว่างภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยวกับภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าของที่ระลึกใ้บริการแก่นักท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 63.60

ความสัมพันธ์ระหว่างภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยวกับภายในวัดมีแผนที่และป้ายแสดงข้อมูล ใ้บริการนักท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 29.10

ความสัมพันธ์ระหว่างภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยวกับภายในวัดมีการติดตั้งหลอดไฟ เพื่อให้แสงสว่างตลอดเส้นทางท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 48.60

ความสัมพันธ์ระหว่างภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยวกับภายในวัดมีลานจอดรถที่ปลอดภัย ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 26.20

ความสัมพันธ์ระหว่างภายในวัดมีการจัดที่นั่งพัก ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยวตามจุดต่างๆกับภายในวัดมีแผนที่และป้ายแสดงข้อมูล ใ้บริการนักท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันที่ระดับร้อยละ 52.00

ความสัมพันธ์ระหว่างภายในวัดมีการจัดที่นั่งพัก ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยวตามจุดต่างๆกับบริเวณหน้าวัดมีรถโดยสารประจำทางท้องถิ่น ใ้บริการนักท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 25.00

ความสัมพันธ์ระหว่างภายในวัดมีการติดตั้งหลอดไฟ เพื่อให้แสงสว่างตลอดเส้นทางท่องเที่ยวกับภายในวัดมีศูนย์รักษาความปลอดภัย ใ้บริการนักท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 59.80

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง ปัจจัยและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา กรณีศึกษา เขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยกำหนดจุดมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความแตกต่างของเพศ อายุ อาชีพ ถิ่นที่อยู่อาศัย และรายได้ที่มีผลต่อ ปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ด้านการคมนาคม ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนา ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของเพศ อายุ อาชีพ ถิ่นที่อยู่อาศัย และรายได้ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาของนักท่องเที่ยวชาวไทย
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ด้านการคมนาคม ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนา ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาปัจจัยและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา กรณีศึกษาเขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช สามารถสรุปได้ ดังนี้

ตอนที่ 1 การสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์

ผลการวิเคราะห์พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยววัดในเขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 10 วัด ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 55.30 มีอายุต่ำกว่า 25 ปี คิดเป็น ร้อยละ 31.00 ส่วนใหญ่เป็นนักเรียน/นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 28.80 มีถิ่นที่อยู่อาศัยในภาคใต้ คิดเป็นร้อยละ 59.30 และส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ไม่มีรายได้ คิดเป็นร้อยละ 25.30

ส่วนที่ 2 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเชิงศาสนาของนักท่องเที่ยวชาวไทย

ผลการวิเคราะห์พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวเชิงศาสนาในจังหวัดนครศรีธรรมราชส่วนใหญ่จะเดินทางมาด้วยรถส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 49.80 โดยจะเดินทางมาด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 75.00 และจะมากับกลุ่มเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 49.80 มีจุดมุ่งหมายในการมาจังหวัดนครศรีธรรมราชเพื่อชมสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนา คิดเป็นร้อยละ 39.30 และนักท่องเที่ยวชาวไทยยังให้ความสนใจแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ นอกจากวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร คิดเป็นร้อยละ 93.50 ส่วนใหญ่ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาในช่วงเช้า คิดเป็นร้อยละ 45.50 และต้องการเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาเป็นระยะเวลา 3 วันคิดเป็นร้อยละ 32.80 นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่ต้องการเดินทางจากวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหารไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ ในระยะทาง 1-20 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 32.00

ส่วนที่ 3 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลของปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนา

ผลการวิเคราะห์พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาโดยภาพรวมในระดับมากที่สุด และให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านการคมนาคม ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนา ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวกโดยภาพรวมในระดับมาก

ตอนที่ 2 การสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน ซึ่งได้แก่การสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลของสมมุติฐานทั้งสามข้อ ดังนี้

สมมุติฐานข้อที่ 1 ความแตกต่างของเพศ อายุ อาชีพ ถิ่นที่อยู่อาศัย และรายได้ที่มีผลต่อปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ด้านการคมนาคม ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนา ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

สถิติที่ใช้ทดสอบคือ สถิติหาความแตกต่างค่าที (t-test) ในกรณีการเปรียบเทียบของกลุ่ม 2 กลุ่ม และจะใช้สถิติทดสอบหาความแตกต่างค่าเอฟ (F-test) หรือ การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance: One-way ANOVA) ในกรณีการเปรียบเทียบมากกว่า 2 กลุ่ม เมื่อพบความแตกต่างจะทำการทดสอบด้วยการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ (Multiple comparisons) ด้วยวิธีของ เชฟเฟ้ (Scheffe)

ผลการวิเคราะห์พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนา จำแนกตามสถานภาพด้านเพศ พบว่า ความสำคัญของปัจจัยโดยภาพรวม ไม่มี

ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับรายข้อพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ ความสำคัญของถนนสายรองที่เข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาเป็นถนนลาดยางมาตรฐาน โดยเพศชายให้ความสำคัญกับถนนสายรองที่เข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาเป็นถนนลาดยางมาตรฐานมากกว่าเพศหญิง ความสำคัญของสภาพโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้องมีการบูรณะขึ้นมาใหม่ให้มีความงดงาม โดยเพศชายให้ความสำคัญกับสภาพโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้องมีการบูรณะขึ้นมาใหม่ให้มีความงดงามมากกว่าเพศหญิง และความสำคัญของวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่นๆที่เป็นจุดเด่นของวัดนอกเหนือจากกิจกรรมในวันสำคัญทางพุทธศาสนา โดยเพศชายให้ความสำคัญกับวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่นๆที่เป็นจุดเด่นของวัดนอกเหนือจากกิจกรรมในวันสำคัญทางพุทธศาสนามากกว่าเพศหญิง

การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ตามสถานภาพด้านอายุ

ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนาที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 19 ข้อ ดังนี้

1. ถนนสายรองที่เข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาเป็นถนนลาดยางมาตรฐาน
2. สถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาต้องมีรถประจำทางท้องถิ่นผ่าน
3. ลักษณะของวัดจะต้องเป็นวัดที่มีประวัติศาสตร์และมีชื่อเสียงมานาน
4. สภาพของโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้องไม่มีการบูรณะขึ้นมาใหม่
5. สภาพของโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้องมีการบูรณะขึ้นมาใหม่ให้มีความงดงาม
6. บรรยากาศภายในวัดจะต้องมีความร่มรื่น
7. ภายในวัดจะต้องมีศิลปวัฒนธรรมที่มีความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่
8. วัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณวัตถุที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมได้
9. กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดความสุขทางใจ
10. กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมความเป็นสิริมงคลให้กับชีวิต
11. กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมให้การทำงาน และการค้าขาย

เจริญรุ่งเรือง

12. กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลให้ชีวิตคู่ราบรื่น
13. กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลดีต่อสุขภาพร่างกาย
14. ภายในวัดมีการจัดที่นั่งพัก ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยวตามจุดต่างๆ

15. ภายในวัดมีวิทยากรบรรยายข้อมูล และดำเนินกิจกรรมร่วมกับนักท่องเที่ยว
16. ภายในวัดมีแผนที่และป้ายแสดงข้อมูล ไว้บริการนักท่องเที่ยว
17. ภายในวัดมีศูนย์รักษาความปลอดภัย ไว้บริการนักท่องเที่ยว
18. ภายในวัดมีลานจอดรถที่ปลอดภัย ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว
19. บริเวณหน้าวัดมีรถโดยสารประจำทางท้องถิ่น ไว้บริการนักท่องเที่ยว

ปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนาที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 10 ข้อ ดังนี้

1. สถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาตั้งอยู่ในย่านชุมชน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่

กลุ่มอายุต่ำกว่า 25 ปีให้ความสำคัญกับสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาตั้งอยู่ในย่านชุมชนมากกว่ากลุ่มที่มีอายุ 45-54 ปี

2. ภายในวัดจะต้องมีเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียง พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 4 คู่ ได้แก่

2.1 กลุ่มอายุ 55 ปีและสูงกว่าให้ความสำคัญภายในวัดจะต้องมีเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียงมากกว่ากลุ่มอายุ 35-44 ปี และกลุ่มอายุ 45-54 ปี

2.2 กลุ่มอายุต่ำกว่า 25 ปีให้ความสำคัญภายในวัดจะต้องมีเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียงมากกว่ากลุ่มอายุ 35-44 ปี และกลุ่มอายุ 45-54 ปี

3. ภายในวัดจะต้องมีพระพุทธรูปที่มีอายุมากกว่า 100 ปี พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่

3.1 กลุ่มอายุ 55 ปีและสูงกว่าให้ความสำคัญภายในวัดจะต้องมีพระพุทธรูปที่มีอายุมากกว่า 100 ปีมากกว่ากลุ่มอายุ 45-54 ปี

3.2 กลุ่มอายุต่ำกว่า 25 ปีให้ความสำคัญภายในวัดจะต้องมีพระพุทธรูปที่มีอายุมากกว่า 100 ปีมากกว่ากลุ่มอายุ 45-54 ปี

4. วัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณสถานที่มีอายุมากกว่า 100 ปี พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่

กลุ่มอายุ 55 ปีและสูงกว่าให้ความสำคัญกับวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณสถานที่มีอายุมากกว่า 100 ปี มากกว่ากลุ่มอายุ 45-54 ปี

5. วัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่นๆที่เป็นจุดเด่นของวัด นอกจากกิจกรรมในวันสำคัญทางพุทธศาสนา พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่

กลุ่มอายุต่ำกว่า 25 ปีให้ความสำคัญกับวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่นๆที่เป็นจุดเด่นของวัด นอกจากกิจกรรมในวันสำคัญทางพุทธศาสนามากกว่ากลุ่มอายุ 35-44 ปี

6. กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศานาก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่

กลุ่มอายุต่ำกว่า 25 ปีให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศานาก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจมากกว่ากลุ่มอายุ 35-44 ปี

7. ภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยว พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 คู่ ได้แก่

กลุ่มอายุ 55 ปีและสูงกว่าให้ความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มอายุ 25-34 ปี กลุ่มอายุ 35-44 ปี และกลุ่มอายุ 45-54 ปี

8. ภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยว พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 6 คู่ ได้แก่

8.1 กลุ่มอายุ 55 ปีและสูงกว่าให้ความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มอายุ 25-34 ปี กลุ่มอายุ 35-44 ปี และกลุ่มอายุ 45-54 ปี

8.2 กลุ่มอายุต่ำกว่า 25 ปีให้ความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มอายุ 25-34 ปี กลุ่มอายุ 35-44 ปี และกลุ่มอายุ 45-54 ปี

9. ภายในวัดมีการติดตั้งหลอดไฟ เพื่อให้แสงสว่างตลอดเส้นทางท่องเที่ยว พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่

กลุ่มอายุ 55 ปีและสูงกว่าให้ความสำคัญภายในวัดมีการติดตั้งหลอดไฟ เพื่อให้แสงสว่างตลอดเส้นทางท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มอายุ 35-44 ปี

10. ภายในวัดมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 คู่ ได้แก่

10.1 กลุ่มอายุ 55 ปีและสูงกว่าให้ความสำคัญภายในวัดมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มอายุ 35-44 ปี

10.2 กลุ่มอายุ 25-34 ปีให้ความสำคัญภายในวัดมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มอายุ 35-44 ปี

10.3 กลุ่มอายุ 25-34 ปีให้ความสำคัญภายในวัดมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มอายุต่ำกว่า 25 ปี

การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ตามสถานภาพด้านอาชีพ

ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนาที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 9 ข้อ ดังนี้

1. สภาพของโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้องไม่มีการบูรณะขึ้นมาใหม่
2. บรรยากาศภายในวัดจะต้องมีความร่มรื่น
3. ภายในวัดจะต้องมีศิลปวัฒนธรรมที่มีความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่
4. ภายในวัดจะต้องมีพระพุทธรูปที่มีอายุมากกว่า 100 ปี
5. วัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณสถานที่มีอายุมากกว่า 100 ปี
6. ภายในวัดมีการจัดที่นั่งพัก ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยวตามจุดต่างๆ
7. ภายในวัดมีการติดตั้งหลอดไฟ เพื่อให้แสงสว่างตลอดเส้นทางท่องเที่ยว
8. ภายในวัดมีแผนที่และป้ายแสดงข้อมูล ใ้บริการนักท่องเที่ยว
9. บริเวณหน้าวัดมีรถโดยสารประจำทางท้องถิ่น ใ้บริการนักท่องเที่ยว

ปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนาที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 20 ข้อ ดังนี้

1. ถนนสายรองที่เข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาเป็นถนนลาดยางมาตรฐาน พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่

กลุ่มอาชีพเกษตรกรให้ความสำคัญกับถนนสายรองที่เข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาเป็นถนนลาดยางมาตรฐานมากกว่ากลุ่มอาชีพอื่นๆ

2. สถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาตั้งอยู่ในย่านชุมชน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่

กลุ่มอาชีพนักเรียน/นักศึกษาให้ความสำคัญกับสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาตั้งอยู่ในย่านชุมชนมากกว่ากลุ่มอาชีพรับราชการ/พนักงานองค์กรของรัฐ

3. สถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาต้องมีรถประจำทางท้องถิ่นผ่าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่

กลุ่มอาชีพเกษตรกรให้ความสำคัญกับสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาต้องมีรถประจำทางท้องถิ่นผ่านมากกว่ากลุ่มอาชีพรับจ้างทั่วไป

4. ภายในวัดจะต้องมีเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียง พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่

กลุ่มอาชีพนักเรียน/นักศึกษาให้ความสำคัญภายในวัดจะต้องมีเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียงมากกว่ากลุ่มอาชีพรับราชการ/พนักงานองค์กรของรัฐ

5. ลักษณะของวัดจะต้องเป็นวัดที่มีประวัติศาสตร์และมีชื่อเสียงมานาน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่

กลุ่มอาชีพอื่นๆให้ความสำคัญกับลักษณะของวัดจะต้องเป็นวัดที่มีประวัติศาสตร์และมีชื่อเสียงมานานมากกว่ากลุ่มอาชีพเกษตรกร

6. สภาพของโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้องมีการบูรณะขึ้นมาใหม่ให้มีความงดงาม พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่

กลุ่มอาชีพเกษตรกรให้ความสำคัญกับสภาพของโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้องมีการบูรณะขึ้นมาใหม่ให้มีความงดงามมากกว่ากลุ่มอาชีพอื่นๆ

7. วัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณวัตถุที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมได้ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่

กลุ่มอาชีพเกษตรกรให้ความสำคัญกับวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณวัตถุที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมได้มากกว่ากลุ่มอาชีพรับจ้างทั่วไป

8. วัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่นๆที่เป็นจุดเด่นของวัด นอกจากกิจกรรมในวันสำคัญทางพุทธศาสนา พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่

กลุ่มอาชีพนักเรียน/นักศึกษาให้ความสำคัญกับวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่นๆที่เป็นจุดเด่นของวัด นอกจากกิจกรรมในวันสำคัญทางพุทธศาสนามากกว่ากลุ่มอาชีพอื่นๆ

9. กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดความสุขทางใจ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่

กลุ่มอาชีพเกษตรกรให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดความสุขทางใจมากกว่ากลุ่มอาชีพรับจ้างทั่วไป

10. กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมความเป็นสิริมงคลให้กับชีวิต พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่

กลุ่มอาชีพเกษตรกรให้ความสำคัญกับความสำคัญของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมความเป็นสิริมงคลให้กับชีวิตมากกว่ากลุ่มอาชีพรับจ้างทั่วไป

11. กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมให้การทำงาน และการค้าขายเจริญรุ่งเรือง พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่

กลุ่มอาชีพเกษตรกรให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมให้การทำงานและการค้าขายเจริญรุ่งเรืองมากกว่ากลุ่มรับราชการ/พนักงานองค์กรของรัฐ

12. กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลให้ชีวิตคู่ราบรื่น พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่

กลุ่มอาชีพกลุ่มเกษตรกร และกลุ่มไม่ได้ประกอบอาชีพให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลให้ชีวิตคู่ราบรื่นมากกว่ากลุ่มอาชีพอื่นๆ

13. กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลดีต่อสุขภาพร่างกาย พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่

กลุ่มอาชีพเกษตรกรให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลดีต่อสุขภาพร่างกายมากกว่ากลุ่มอาชีพอื่นๆ และกลุ่มอาชีพรับจ้างทั่วไป

14. กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่

กลุ่มอาชีพพนักงานบริษัทให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจมากกว่ากลุ่มอาชีพรับจ้างทั่วไป

15. ภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่

กลุ่มอาชีพข้าราชการบำนาญให้ความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มอาชีพอื่นๆ

16. ภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่

กลุ่มอาชีพแม่บ้านให้ความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าที่ระลึก ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มอาชีพอื่นๆ

17. ภายในวัดมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่

กลุ่มอาชีพพนักงานบริษัทให้ความสำคัญภายในวัดมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มอาชีพอื่นๆ

18. ภายในวัดมีวิทยากรบรรยายข้อมูล และดำเนินกิจกรรมร่วมกับนักท่องเที่ยว พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่

กลุ่มอาชีพพนักงานบริษัทให้ความสำคัญภายในวัดมีวิทยากรบรรยายข้อมูลและดำเนินกิจกรรมร่วมกับนักท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มอาชีพเกษตรกร

19. ภายในวัดมีศูนย์รักษาความปลอดภัย ให้บริการนักท่องเที่ยว พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่

กลุ่มอาชีพพนักงานบริษัทให้ความสำคัญภายในวัดมีศูนย์รักษาความปลอดภัย ให้บริการนักท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มอาชีพรับจ้างทั่วไป

20. ภายในวัดมีลานจอดรถที่ปลอดภัย ให้บริการแก่นักท่องเที่ยว พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่

กลุ่มอาชีพธุรกิจส่วนตัวให้ความสำคัญภายในวัดมีลานจอดรถที่ปลอดภัย ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มไม่ได้ประกอบอาชีพ

การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ตามสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย

ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนาที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 21 ข้อ ดังนี้

1. สถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาตั้งอยู่ในย่านชุมชน
2. ลักษณะของวัดจะต้องเป็นวัดที่มีประวัติศาสตร์และมีชื่อเสียงมานาน
3. สภาพของโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้องไม่มีการบูรณะขึ้นมาใหม่
4. สภาพของโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้องมีการบูรณะขึ้นมาใหม่ให้มีความงดงาม
5. บรรยากาศภายในวัดจะต้องมีความร่มรื่น
6. ภายในวัดจะต้องมีพระพุทธรูปที่มีอายุมากกว่า 100 ปี
7. วัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณวัตถุที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมได้

8. วัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่น ๆ ที่เป็นจุดเด่นของวัด นอกจากกิจกรรมในวันสำคัญทางพุทธศาสนา

9. กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมความเป็นสิริมงคลให้กับชีวิต

10. กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมให้การทำงาน และการค้าขาย

เจริญรุ่งเรือง

11. กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลให้ชีวิตคู่ราบรื่น

12. กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลดีต่อสุขภาพร่างกาย

13. ภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยว

14. ภายในวัดมีการจัดที่นั่งพัก ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยวตามจุดต่างๆ

15. ภายในวัดมีการติดตั้งหลอดไฟ เพื่อให้แสงสว่างตลอดเส้นทางท่องเที่ยว

16. ภายในวัดมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว

17. ภายในวัดมีวิทยากรบรรยายข้อมูล และดำเนินกิจกรรมร่วมกับนักท่องเที่ยว

18. ภายในวัดมีแผนที่และป้ายแสดงข้อมูล ใ้บริการนักท่องเที่ยว

19. ภายในวัดมีศูนย์รักษาความปลอดภัย ใ้บริการนักท่องเที่ยว

20. ภายในวัดมีลานจอดรถที่ปลอดภัย ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยว

21. บริเวณหน้าวัดมีรถโดยสารประจำทางท้องถิ่น ใ้บริการนักท่องเที่ยว

ปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนาที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 8 ข้อ ดังนี้

1. ถนนสายรองที่เข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาเป็นถนนลาดยางมาตรฐาน พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่

กลุ่มภาคกลาง และกลุ่มภาคตะวันตกให้ความสำคัญกับถนนสายรองที่เข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาเป็นถนนลาดยางมาตรฐานมากกว่ากลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2. สถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาต้องมีรถประจำทางท้องถิ่นผ่าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 คู่ ได้แก่

2.1 กลุ่มภาคใต้ให้ความสำคัญกับสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาต้องมีรถประจำทางท้องถิ่นผ่านมากกว่ากลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.2 กลุ่มภาคเหนือและกลุ่มภาคกลางให้ความสำคัญกับสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาต้องมีรถประจำทางท้องถิ่นผ่านมากกว่ากลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3. ภายในวัดจะต้องมีเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียง พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่

กลุ่มภาคเหนือให้ความสำคัญภายในวัดจะต้องมีเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียงมากกว่ากลุ่มภาคกลาง

4. ภายในวัดจะต้องมีศิลปวัฒนธรรมที่มีความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่

กลุ่มภาคกลางให้ความสำคัญภายในวัดจะต้องมีศิลปวัฒนธรรมที่มีความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่มากกว่ากลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

5. วัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณสถานที่มีอายุมากกว่า 100 ปี พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่

กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้ความสำคัญกับวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณสถานที่มีอายุมากกว่า 100 ปีมากกว่ากลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

6. กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดความสุขทางใจ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่

6.1 กลุ่มภาคใต้ให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดความสุขทางใจมากกว่ากลุ่มภาคตะวันตก

6.2 กลุ่มภาคกลางให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดความสุขทางใจมากกว่ากลุ่มภาคตะวันตก

7. กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่

กลุ่มภาคกลางให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจมากกว่ากลุ่มภาคตะวันตก

8. ภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่

กลุ่มภาคเหนือให้ความสำคัญภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มภาคกลาง

การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ตามสถานภาพด้านรายได้

ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนาที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 16 ข้อ ดังนี้

1. ถนนสายรองที่เข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาเป็นถนนลาดยางมาตรฐาน
2. ลักษณะของวัดจะต้องเป็นวัดที่มีประวัติศาสตร์และมีชื่อเสียงมานาน
3. สภาพของโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้องไม่มีการบูรณะขึ้นมาใหม่
4. สภาพของโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้องมีการบูรณะขึ้นมาใหม่ให้มีความงดงาม
5. บรรยากาศภายในวัดจะต้องมีความร่มรื่น
6. ภายในวัดจะต้องมีศิลปวัฒนธรรมที่มีความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่
7. กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดความสุขทางใจ
8. กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมความเป็นสิริมงคลให้กับชีวิต
9. กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลดีต่อสุขภาพร่างกาย
10. ภายในวัดมีการจัดที่นั่งพัก ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยวตามจุดต่างๆ
11. ภายในวัดมีการติดตั้งหลอดไฟ เพื่อให้แสงสว่างตลอดเส้นทางท่องเที่ยว
12. ภายในวัดมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว
13. ภายในวัดมีวิทยากรบรรยายข้อมูล และดำเนินกิจกรรมร่วมกับนักท่องเที่ยว
14. ภายในวัดมีแผนที่และป้ายแสดงข้อมูล ไว้บริการนักท่องเที่ยว
15. ภายในวัดมีศูนย์รักษาความปลอดภัย ไว้บริการนักท่องเที่ยว
16. บริเวณหน้าวัดมีรถโดยสารประจำทางท้องถิ่น ไว้บริการนักท่องเที่ยว

ปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนาที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 13 ข้อ ดังนี้

1. สถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาตั้งอยู่ในย่านชุมชน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่

กลุ่มไม่มีรายได้ให้ความสำคัญกับสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาตั้งอยู่ในย่านชุมชนมากกว่ากลุ่มรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป

2. สถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาต้องมีรถประจำทางท้องถิ่นผ่าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่

กลุ่มรายได้ 10,001-15,000 บาทให้ความสำคัญกับสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาต้องมีรถประจำทางท้องถิ่นผ่านมากกว่ากลุ่มรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป

3. ภายในวัดจะต้องมีเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียง พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 4 คู่ ได้แก่

3.1 กลุ่มไม่มีรายได้ให้ความสำคัญภายในวัดจะต้องมีเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียงมากกว่ากลุ่มรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป

3.2 กลุ่มรายได้ 5,000 บาทหรือต่ำกว่า กลุ่มรายได้ 5,001-10,000 บาท และกลุ่มรายได้ 15,001-20,000 บาท ให้ความสำคัญภายในวัดจะต้องมีเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียงมากกว่ากลุ่มรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป

4. ภายในวัดจะต้องมีพระพุทธรูปที่มีอายุมากกว่า 100 ปี พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่

กลุ่มรายได้ 5,000 บาทหรือต่ำกว่าให้ความสำคัญภายในวัดจะต้องมีพระพุทธรูปที่มีอายุมากกว่า 100 ปีมากกว่ากลุ่มรายได้ 10,001-15,000 บาท

5. วัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณวัตถุที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมได้ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่

กลุ่มรายได้ 10,001-15,000 บาท ให้ความสำคัญกับวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณวัตถุที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมได้มากกว่ากลุ่มรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป

6. วัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณสถานที่มีอายุมากกว่า 100 ปี พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่

กลุ่มไม่มีรายได้ให้ความสำคัญกับวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณสถานที่มีอายุมากกว่า 100 ปีมากกว่ากลุ่มรายได้ 15,001-20,000 บาท

7. วัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่น ๆ ที่เป็นจุดเด่นของวัด นอกจากกิจกรรมในวันสำคัญทางพุทธศาสนา พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่

กลุ่มไม่มีรายได้ให้ความสำคัญกับวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่น ๆ ที่เป็นจุดเด่นของวัด นอกจากกิจกรรมในวันสำคัญทางพุทธศาสนามากกว่ากลุ่มรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป

8. กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมให้การทำงาน และการค้าขายเจริญรุ่งเรือง พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่

กลุ่มรายได้ 5,000 บาทหรือต่ำกว่าให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมให้การทำงานและการค้าขายเจริญรุ่งเรืองมากกว่ากลุ่มรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป

9. กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลให้ชีวิตคู่ราบรื่น พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่

กลุ่มรายได้ 10,001-15,000 บาทให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลให้ชีวิตคู่ราบรื่นมากกว่ากลุ่มรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป

10. กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่

กลุ่มรายได้ 10,001-15,000 บาทให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจมากกว่ากลุ่มรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป

11. ภายในวัดมีร้านอาหารและเครื่องดื่ม ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่

กลุ่มรายได้ 5,000 บาทหรือต่ำกว่าให้ความสำคัญภายในวัดมีร้านอาหารและเครื่องดื่ม ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มรายได้ 10,001-15,000 บาท

12. ภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่

กลุ่มไม่มีรายได้ให้ความสำคัญกับภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป

13. ภายในวัดมีลานจอดรถที่ปลอดภัย ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่

กลุ่มรายได้ 10,001-15,000 บาทให้ความสำคัญภายในวัดมีลานจอดรถที่ปลอดภัย ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มไม่มีรายได้

สมมุติฐานข้อที่ 2 เพศ อายุ อาชีพ ถิ่นที่อยู่อาศัย และรายได้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาของนักท่องเที่ยวชาวไทย ได้แก่ พาหนะที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว รูปแบบการเดินทางของนักท่องเที่ยว ลักษณะของกลุ่มนักท่องเที่ยว จุดมุ่งหมายของการมาเยือน ความสนใจในแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ นอกจากวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร ช่วงเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา จำนวนวันที่เข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยว

เชิงศาสนา ระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหารไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนา
อื่นๆ

สถิติที่ใช้ทดสอบคือ สถิติทดสอบหาความสัมพันธ์แบบไคว์สแควร์ (Chi-Square)

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาของ
นักท่องเที่ยวชาวไทยกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ สามารถสรุปได้ ดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาของนักท่องเที่ยวชาวไทยกับ
ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ขึ้นอยู่กับสถานภาพด้านเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
0.05 จำนวน 2 รายการ ได้แก่ พาหนะที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว และจุดมุ่งหมายของการ
มาเยือน

ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาของนักท่องเที่ยวชาวไทยกับ
ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ขึ้นอยู่กับสถานภาพด้านอายุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
0.05 จำนวน 5 รายการ ได้แก่ พาหนะที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว ลักษณะของกลุ่ม
นักท่องเที่ยว จุดมุ่งหมายของการมาเยือน จำนวนวันที่เข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา
และระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหารไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ

ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาของนักท่องเที่ยวชาวไทยกับ
ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ขึ้นอยู่กับสถานภาพด้านอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
0.05 จำนวน 7 รายการ ได้แก่ พาหนะที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว รูปแบบการเดินทาง
ท่องเที่ยว ลักษณะของกลุ่มนักท่องเที่ยว จุดมุ่งหมายของการมาเยือน ช่วงเวลาในการเข้าร่วม
กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา จำนวนวันที่เข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา และ
ระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหารไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ

ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาของนักท่องเที่ยวชาวไทยกับ
ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ขึ้นอยู่กับสถานภาพด้านถิ่นที่อยู่อาศัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ 0.05 จำนวน 7 รายการ ได้แก่ พาหนะที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว รูปแบบ
การเดินทางท่องเที่ยว ลักษณะของกลุ่มนักท่องเที่ยว จุดมุ่งหมายของการมาเยือน ความสนใจใน
แหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ นอกจากวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จำนวนวันที่เข้าร่วมกิจกรรม
การท่องเที่ยวเชิงศาสนา และระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหารไปยังแหล่ง
ท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ

ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาของนักท่องเที่ยวชาวไทยกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ ขึ้นอยู่กับสถานภาพด้านรายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 7 รายการ ได้แก่ พาหนะที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว รูปแบบการเดินทางท่องเที่ยว ลักษณะของกลุ่มนักท่องเที่ยว จุดมุ่งหมายของการมาเยือน ช่วงเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา จำนวนวันที่เข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา และระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหารไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ

สมมุติฐานข้อที่ 3 ปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ด้านการคมนาคม ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนา ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก มีความสัมพันธ์กัน

สถิติที่ใช้ทดสอบคือ สถิติทดสอบหาความสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson correlation) ผลการวิเคราะห์พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภายในวัดมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยวกับภายในวัดมีวิทยากรบรรยายข้อมูล และดำเนินกิจกรรมร่วมกับนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันมากที่สุด ที่ระดับร้อยละ 70.90 รองลงมาคือ ความสัมพันธ์ระหว่างภายในวัดมีศูนย์รักษาความปลอดภัย ไว้บริการนักท่องเที่ยวกับภายในวัดมีลานจอดรถที่ปลอดภัย ไว้บริการนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 67.10 ความสัมพันธ์ระหว่างภายในวัดมีวิทยากรบรรยายข้อมูล และดำเนินกิจกรรมร่วมกับนักท่องเที่ยวกับภายในวัดมีศูนย์รักษาความปลอดภัย ไว้บริการนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 65.80 ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมให้การทำงาน และการค้าขายเจริญรุ่งเรืองกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลให้ชีวิตคู่ราบรื่นมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 64.30 ความสัมพันธ์ระหว่างภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยวกับภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าของที่ระลึกไว้บริการแก่นักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 63.60 ความสัมพันธ์ระหว่างภายในวัดมีการติดตั้งหลอดไฟ เพื่อให้แสงสว่างตลอดเส้นทางท่องเที่ยวกับภายในวัดมีศูนย์รักษาความปลอดภัย ไว้บริการนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 59.80 ความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศภายในวัดจะต้องมีความร่มรื่นกับภายในวัดจะต้องมีศิลปวัฒนธรรมที่มีความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่ที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 59.70 ความสัมพันธ์ระหว่างภายในวัดมีแผนที่และป้ายแสดงข้อมูล ไว้บริการนักท่องเที่ยวกับภายในวัดมีศูนย์รักษาความปลอดภัย ไว้บริการนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 58.40 ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลให้ชีวิตคู่

ราบรื่นกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลดีต่อสุขภาพร่างกายมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 57.20 ความสัมพันธ์ระหว่างภายในวัดจะต้องมีพระพุทธรูปที่มีอายุมากกว่า 100 ปีกับวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณสถานที่มียุมากกว่า 100 ปีมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 57.00

ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดความสุขทางใจกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมความเป็นสิริมงคลให้กับชีวิตมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 57.00 ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมความเป็นสิริมงคลให้กับชีวิตกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 53.70 ความสัมพันธ์ระหว่างวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณวัตถุที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมได้กับวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่นๆที่เป็นจุดเด่นของวัด นอกจากกิจกรรมในวันสำคัญทางพุทธศาสนามีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 52.00 ความสัมพันธ์ระหว่างภายในวัดมีการจัดที่นั่งพัก ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยวตามจุดต่างๆกับภายในวัดมีแผนที่และป้ายแสดงข้อมูล ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 52.00 ความสัมพันธ์ระหว่างถนนสายรองที่เข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาเป็นถนนลาดยางมาตรฐานกับสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาต้องมีรถประจำทางท้องถิ่นผ่านมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 50.80 ความสัมพันธ์ระหว่างภายในวัดจะต้องมีเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียงกับสภาพของโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้องไม่มีการบูรณะขึ้นมาใหม่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 48.70 ความสัมพันธ์ระหว่างภายในวัดจะต้องมีเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียงกับภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 48.70 ความสัมพันธ์ระหว่างภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยวกับภายในวัดมีการติดตั้งหลอดไฟ เพื่อให้แสงสว่างตลอดเส้นทางท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 48.60 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาตั้งอยู่ในย่านชุมชนกับภายในวัดจะต้องมีเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียงมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 48.30 ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลดีต่อสุขภาพร่างกายกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 47.90 ความสัมพันธ์ระหว่างภายในวัดจะต้องมีศิลปวัฒนธรรมที่มีความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่กับวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณวัตถุที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมได้มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับ

ร้อยละ 46.30 ความสัมพันธ์ระหว่างวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่นๆที่เป็นจุดเด่นของวัดนอกจากกิจกรรมในวันสำคัญทางพุทธศาสนากับภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 45.50 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพของโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้องไม่มีการบูรณะขึ้นมาใหม่กับวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่นๆที่เป็นจุดเด่นของวัด นอกจากกิจกรรมในวันสำคัญทางพุทธศาสนาที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 43.70

ความสัมพันธ์ระหว่างภายในวัดมีศูนย์รักษาความปลอดภัย ใ้บริการนักท่องเที่ยวกับบริเวณหน้าวัดมีรถโดยสารประจำทางท้องถิ่น ใ้บริการนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 43.30 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาต้องมีรถประจำทางท้องถิ่นผ่านกับภายในวัดมีการติดตั้งหลอดไฟ เพื่อให้แสงสว่างตลอดเส้นทางท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 42.50 ความสัมพันธ์ระหว่างวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณสถานที่มีอายุมากกว่า 100 ปีกับวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่นๆที่เป็นจุดเด่นของวัด นอกจากกิจกรรมในวันสำคัญทางพุทธศาสนาที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 40.60 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของวัดจะต้องเป็นวัดที่มีประวัติศาสตร์และมีชื่อเสียงมานานกับสภาพของโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้องมีการบูรณะขึ้นมาใหม่ให้มีความงามมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 40.40 ความสัมพันธ์ระหว่างภายในวัดมีการติดตั้งหลอดไฟ เพื่อให้แสงสว่างตลอดเส้นทางท่องเที่ยวกับบริเวณหน้าวัดมีรถโดยสารประจำทางท้องถิ่น ใ้บริการนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 39.70 ความสัมพันธ์ระหว่างภายในวัดมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยวกับบริเวณหน้าวัดมีรถโดยสารประจำทางท้องถิ่น ใ้บริการนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 38.10 ความสัมพันธ์ระหว่างภายในวัดมีลานจอดรถที่ปลอดภัย ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยวกับบริเวณหน้าวัดมีรถโดยสารประจำทางท้องถิ่น ใ้บริการนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 37.50 ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจกับภายในวัดมีลานจอดรถที่ปลอดภัย ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 34.60 ความสัมพันธ์ระหว่างภายในวัดมีวิทยากรบรรยายข้อมูล และดำเนินกิจกรรมร่วมกับนักท่องเที่ยวกับบริเวณหน้าวัดมีรถโดยสารประจำทางท้องถิ่น ใ้บริการนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 34.00 ความสัมพันธ์ระหว่างภายในวัดมีแผนที่และป้ายแสดงข้อมูล ใ้บริการนักท่องเที่ยวกับบริเวณหน้าวัดมีรถโดยสารประจำทางท้องถิ่น ใ้บริการนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

ที่ระดับร้อยละ 33.10 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพของโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้องมีการบูรณะขึ้นมาใหม่ให้มีความงดงามกับภายในวัดจะต้องมีพระพุทธรูปที่มีอายุมากกว่า 100 ปีมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 32.60 ความสัมพันธ์ระหว่างภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับภายในวัดมีแผนที่และป้ายแสดงข้อมูลใ้บริการนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 29.10 ความสัมพันธ์ระหว่างวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณวัตถุที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมได้กับภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 27.00 ความสัมพันธ์ระหว่างภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับภายในวัดมีลานจอดรถที่ปลอดภัย ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 26.20 ความสัมพันธ์ระหว่างภายในวัดมีการจัดที่นั่งพัก ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยวตามจุดต่างๆกับบริเวณหน้าวัดมีรถโดยสารประจำทางท้องถิ่น ใ้บริการนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 25.00

ความสัมพันธ์ระหว่างภายในวัดจะต้องมีศิลปวัฒนธรรมที่มีความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่กับภายในวัดจะต้องมีพระพุทธรูปที่มีอายุมากกว่า 100 ปีมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 21.10 ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดความสนใจกับภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันที่ระดับร้อยละ 19.00 ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมความเป็นสิริมงคลให้กับชีวิตกับภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ใ้บริการแก่นักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 17.10 ความสัมพันธ์ระหว่างวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่นๆที่เป็นจุดเด่นของวัดนอกจากกิจกรรมในวันสำคัญทางพุทธศาสนากับบริเวณหน้าวัดมีรถโดยสารประจำทางท้องถิ่น ใ้บริการนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 16.90 ความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศภายในวัดจะต้องมีความร่มรื่นกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลให้ชีวิตคู่ราบรื่นมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 16.50 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาต้องมีรถประจำทางท้องถิ่นผ่านกับสภาพของโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้องไม่มีการบูรณะขึ้นมาใหม่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 15.30 ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมให้การทำงาน และการค้าขายเจริญรุ่งเรืองกับภายในวัดมีแผนที่และป้ายแสดงข้อมูล ใ้บริการนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 14.30 ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจกับ

ภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 12.60 ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลต่อสุขภาพร่างกายกับภายในวัดมีการจัดที่นั่งพัก ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยวตามจุดต่างๆ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียว ที่ระดับร้อยละ 10.50 ความสัมพันธ์ระหว่างภายในวัดจะต้องมีเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียงกับบรรยากาศภายในวัดจะต้องมีความร่มรื่นมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 10.20 ความสัมพันธ์ระหว่างถนนสายรองที่เข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาเป็นถนนลาดยางมาตรฐานกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 0.86 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาตั้งอยู่ในย่านชุมชนกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันที่ระดับร้อยละ 0.85 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพของโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้องไม่มีการบูรณะขึ้นมาใหม่กับภายในวัดมีแผนที่และป้ายแสดงข้อมูล ไว้บริการนักท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันที่ระดับร้อยละ 0.80

ความสัมพันธ์ระหว่างวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณสถานที่มีอายุมากกว่า 100 ปีกับภายในวัดมีลานจอดรถที่ปลอดภัย ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันที่ระดับร้อยละ 0.73 ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลให้ชีวิตคู่ราบรื่นกับภายในวัดมีการจัดที่นั่งพัก ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยวตามจุดต่างๆมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 0.62 ความสัมพันธ์ระหว่างภายในวัดจะต้องมีพระพุทธรูปที่มีอายุมากกว่า 100 ปีกับภายในวัดมีแผนที่และป้ายแสดงข้อมูล ไว้บริการนักท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 0.53 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของวัดจะต้องเป็นวัดที่มีประวัติศาสตร์และมีชื่อเสียงมานานกับภายในวัดมีการจัดที่นั่งพัก ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยวตามจุดต่างๆมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับร้อยละ 0.50 และความสัมพันธ์ระหว่างสภาพของโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้องมีการบูรณะขึ้นมาใหม่ให้มีความงดงามกับภายในวัดมีการจัดที่นั่งพัก ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยวตามจุดต่างๆมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันน้อยที่สุด ที่ระดับร้อยละ 0.45 ตามลำดับ

อภิปรายผล

สมมุติฐานข้อที่ 1 ความแตกต่างของเพศ อายุ อาชีพ ถิ่นที่อยู่อาศัย และรายได้ที่มีผลต่อปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ด้านการคมนาคม ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนา ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ผลการวิเคราะห์พบว่า เพศไม่มีผลต่อปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนา แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เพศมีผลต่อปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนาในปัจจัยด้านการคมนาคม ได้แก่ หัวข้อถนนสายรองที่เข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาเป็นถนนลาดยางมาตรฐาน และปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนา ได้แก่ หัวข้อสภาพโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้องมีการบูรณะขึ้นมาใหม่ให้มีความงดงาม และหัวข้อวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่นๆที่เป็นจุดเด่นของวัดนอกเหนือจากกิจกรรมในวันสำคัญทางพุทธศาสนา ซึ่งผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวของ บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2542) ที่กล่าวว่า ทรัพยากรท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นประเภทใดก็ตามจะต้องสามารถดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้เดินทางไปเยี่ยมเยือนให้ได้ แต่การที่จะให้มีนักท่องเที่ยวเข้าไปเยี่ยมชมทรัพยากรท่องเที่ยวใดก็ตามย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยที่สำคัญ 3 ประการ ดังนี้ 1) ทรัพยากรท่องเที่ยวต้องมีสิ่งดึงดูดใจ เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดของทรัพยากรท่องเที่ยว ที่ต้องมีสิ่งดึงดูดใจอย่างใดอย่างหนึ่งในการดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปเยี่ยมเยือนสถานที่นั้นๆ ซึ่งสิ่งดึงดูดใจการท่องเที่ยวย่อมแตกต่างกันไปตามความสนใจของนักท่องเที่ยวแต่ละคนหรือแต่ละกลุ่ม เช่น นักท่องเที่ยวกลุ่มหนึ่งอาจสนใจด้านความสวยงามของธรรมชาติ ก็จะชอบไปเที่ยวภูเขาหรือชายหาด หรือนักท่องเที่ยวอีกกลุ่มหนึ่งอาจสนใจด้านศิลปวัฒนธรรม ก็จะชอบไปเที่ยวชมวิถีชีวิตของชาวเขา หรือนักท่องเที่ยวอีกกลุ่มหนึ่งอาจสนใจด้านโบราณสถาน ก็จะชอบไปเที่ยวชมอุทยานประวัติศาสตร์ เป็นต้น 2) ทรัพยากรท่องเที่ยวต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวก เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของทรัพยากรท่องเที่ยว ที่ต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกบริการนักท่องเที่ยวที่เข้าท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างประทับใจ ทำให้นักท่องเที่ยวอยากจะทำท่องเที่ยววันขึ้น เช่น มีบริการอำนวยความสะดวกด้านน้ำประปา ไฟฟ้า การสื่อสาร การขนส่ง ที่พักแรม อาหาร นำเที่ยว จำหน่ายสินค้าที่ระลึก แลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ เป็นต้น 3) ทรัพยากรท่องเที่ยวต้องมีเส้นทางคมนาคมเข้าถึง เป็นปัจจัยที่สำคัญของทรัพยากรท่องเที่ยวที่必须有เส้นทางหรือโครงข่ายคมนาคมที่สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว นั้น ตลอดจนสามารถติดต่อเชื่อมโยงกันระหว่างแหล่งท่องเที่ยวกับบริเวณใกล้เคียงได้ ไม่ว่าจะเป็นเส้นทางคมนาคมทางรถยนต์ รถไฟ เรือ เครื่องบิน ซึ่งแล้วแต่ความจำเป็นของแหล่งท่องเที่ยวนั้นแต่ถ้าขาดเส้นทางคมนาคมเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวแล้ว

แม้ว่าแหล่งท่องเที่ยวจะมีความสวยงามประทับใจเพียงใดก็ตามย่อมไร้คุณค่าอย่างสิ้นเชิง เพราะไม่สามารถเข้าไปเยี่ยมชมทรัพยากรนั้นได้ วินิจ วีรยางกูร (2532, หน้า 70) กล่าวว่า ความสามารถในการเข้าถึงง่าย (Accessibility) ของทรัพยากรการท่องเที่ยวจะต้องมีเส้นทางคมนาคมเข้าถึง ซึ่งปัจจัยสำคัญของทรัพยากรการท่องเที่ยว คือ การมีเส้นทางหรือโครงข่ายคมนาคมสามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้ ตลอดจนสามารถเชื่อมโยงกันระหว่างแหล่งท่องเที่ยวกับบริเวณใกล้เคียง ฉัตรสุดา อู่เนื่อง (2546) ได้วิจัยเรื่องการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการท่องเที่ยวโบราณสถานเวียงกุมกาม ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านสิ่งดึงดูดใจ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวไทยจำนวน 300 คน เห็นว่าสถานที่ท่องเที่ยวหรือตัวโบราณสถานเวียง กุมกาม สภาพแวดล้อมหรือชุมชนรอบข้าง การโฆษณาประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับโบราณสถาน มัคคุเทศก์ ท้องถิ่นที่นำชมโบราณสถาน และความสะอาดความสะดวกของสิ่งอำนวยความสะดวกในโบราณสถานเวียงกุมกามนั้นมีผลมากต่อการท่องเที่ยวโบราณสถานแห่งนี้

อายุไม่มีผลปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนา แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อายุมีผลต่อปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนาในปัจจุบันด้านการคมนาคม ได้แก่ หัวข้อสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาตั้งอยู่ในย่านชุมชน ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนา ได้แก่ หัวข้อภายในวัดจะต้องมีเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียง ภายในวัดจะต้องมีพระพุทธรูปที่มีอายุมากกว่า 100 ปี วัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณสถานที่มีอายุมากกว่า 100 ปี และวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่นๆที่เป็นจุดเด่นของวัด นอกจากกิจกรรมในวันสำคัญทางพุทธศาสนา ปัจจัยด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ได้แก่ หัวข้อกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจ และปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ หัวข้อภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว ภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว ภายในวัดมีการติดตั้งหลอดไฟ เพื่อให้แสงสว่างตลอดเส้นทางท่องเที่ยว และภายในวัดมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ซึ่งผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างดังกล่าว สอดคล้องกับแนวคิดด้านปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมผู้บริโภคของ พิมพ์ชนก เครือสุคนธ์ (2545) ที่กล่าวว่า กลุ่มผู้บริโภคแต่ละกลุ่มมีอายุที่แตกต่างกัน จะมีความต้องการในการเลือกซื้อสินค้าและบริการที่แตกต่างกันออกไป รวมทั้งมีทัศนคติที่แตกต่างกันออกไปตามระดับของอายุด้วย จารุณี พลนามอินทร์ (2546) ได้วิจัยเรื่องพฤติกรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อสินค้าที่ระลึกของนักท่องเที่ยวชาวไทยในร้านค้า เขตอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีกลุ่มอายุต่างกันให้ความสำคัญต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อสินค้าที่ระลึกเฉพาะด้านการส่งเสริมการตลาดแตกต่างกัน รุจยา คำพรรณ (2546) ได้วิจัยเรื่อง

พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า ส่วนประสมทางการตลาดด้านผลิตภัณฑ์มีความสำคัญมากต่อการตัดสินใจเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยเฉพาะความมีชื่อเสียงของสถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์

ถิ่นที่อยู่อาศัยไม่มีผลต่อปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนา แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ถิ่นที่อยู่อาศัยมีผลต่อของปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนาในปัจจัยด้านการคมนาคม ได้แก่ หัวข้อถนนสายรองที่เข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาเป็นถนนลาดยางมาตรฐาน สถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาต้องมีรถประจำทางท้องถิ่นผ่าน ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนา ได้แก่ หัวข้อภายในวัดจะต้องมีเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียง ภายในวัดจะต้องมีศิลปวัฒนธรรมที่มีความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่ วัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณสถานที่มีอายุมากกว่า 100 ปี ปัจจัยด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ได้แก่ หัวข้อกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดความสุขทางใจ กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจ และปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ หัวข้อภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว ซึ่งผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างดังกล่าวสอดคล้องกับทฤษฎีแรงจูงใจในการท่องเที่ยวที่สำคัญๆ และกระตุ้นให้คนเดินทางท่องเที่ยวมากขึ้นของ ฉลองศรี พิมลสมพงศ์ (2550, หน้า 36-39) ที่กล่าวว่า แรงจูงใจทางด้านศาสนา (Religious motives) ได้แก่ การมีโอกาสไปร่วมแสวงบุญ ศึกษาธรรมะ ฝึกสมาธิ เข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนาที่ตนนับถือ การไปสักการะสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ การทำบุญทำทาน บริจาค ช่วยให้เกิดความสุขทางใจแก่นักท่องเที่ยว และถือว่าได้พักผ่อนทางจิตด้วย ฉันทิช วรรณถนอม (2544) ได้วิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจให้นักท่องเที่ยวชาวไทยเลือกเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยสำคัญที่สุดที่มีอิทธิพลต่อนักท่องเที่ยวชาวไทยในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศในลำดับมาก คือ งบประมาณ ค่าครองชีพ ระยะเวลา การเตรียมความพร้อม ระยะเวลา สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน และความพร้อมในการรองรับด้านโครงสร้างพื้นฐานต่างๆของแหล่งท่องเที่ยวภายในประเทศ รุจยา คำพรรณ (2546) ได้วิจัยเรื่องพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน สถานภาพ การสมรส และภูมิภาคที่อาศัยแตกต่างกัน มีความประทับใจต่อประเภทของสถานที่ท่องเที่ยวแตกต่างกัน

รายได้ไม่มีผลต่อปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนา แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า รายได้มีผลต่อปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนาในปัจจัยด้านการคมนาคม ข้อสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาตั้งอยู่ในย่านชุมชน และสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาต้องมีรถประจำทางท้องถิ่นผ่าน ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนา ข้อภายในวัดจะต้องมีเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียง ภายในวัดจะต้องมีพระพุทธรูปที่มีอายุมากกว่า 100 ปี วัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณวัตถุที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมได้ วัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณสถานที่มีอายุมากกว่า 100 ปี และวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่น ๆ ที่เป็นจุดเด่นของวัด นอกจากนี้กิจกรรมในวันสำคัญทางพุทธศาสนา ปัจจัยด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ข้อกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมให้การทำงาน และการค้าขายเจริญรุ่งเรือง กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลให้ชีวิตคู่ราบรื่น และกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจ ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ข้อภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว ภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว และภายในวัดมีลานจอดรถที่ปลอดภัย ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว ซึ่งผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดด้านปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมผู้บริโภคของ พิมพ์ชนก เครือสุคนธ์ (2545) ที่กล่าวว่าระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ เป็นตัวแปรที่มีความเกี่ยวข้อง และมีความสัมพันธ์กันอย่างมาก กล่าวคือ ระดับรายได้ขึ้นอยู่กับการประกอบอาชีพ ซึ่งอาชีพแต่ละอาชีพก็ขึ้นอยู่กับสาขาและระดับการศึกษาของแต่ละบุคคล กลุ่มผู้บริโภคที่มีระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกันก็จะมี การตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าและบริการที่แตกต่างกันด้วย นวรัตน์ พลายน้อยและคณะ (2538) ได้วิจัยเรื่องพฤติกรรมการท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยวชาวไทย ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีภูมิหลังทางเศรษฐกิจ สังคม และประชากร ที่แตกต่างกันจะมีวัตถุประสงค์ พฤติกรรม ความต้องการ และรสนิยมในการท่องเที่ยวแตกต่างกันด้วย เพ็ญลักษณ์ เกตุทัต (2546) ได้วิจัยเรื่องทัศนคติและพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวในเกาะเสม็ด ผลการวิจัยพบว่า อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และสถานภาพสมรสของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวในเกาะเสม็ดด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว และด้านความปลอดภัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านโฆษณาประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการขาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กมลทิพย์ ชูประทีป (2547) ได้วิจัยเรื่องปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวเชิงเกษตร อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่างกัน เห็นว่า ปัจจัยที่มี

ความสำคัญต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยรวมและรายด้านทั้ง 6 ด้านแตกต่างกัน ได้แก่ ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจ ด้านสภาพภูมิศาสตร์ ด้านวัฒนธรรมและสังคม ด้านนโยบายของรัฐและกฎระเบียบต่างๆ ด้านราคา ด้านความสะดวกในการเดินทาง

อาชีพมีผลต่อปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนาแตกต่างกันในด้านการคมนาคม ได้แก่ หัวข้อถนนสายรองที่เข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาเป็นถนนลาดยางมาตรฐาน สถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาตั้งอยู่ในย่านชุมชน และสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาต้องมีรถประจำทางท้องถิ่นผ่าน ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนา ได้แก่หัวข้อภายในวัดจะต้องมีเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียง ลักษณะของวัดจะต้องเป็นวัดที่มีประวัติศาสตร์และมีชื่อเสียงมานาน สภาพของโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้องมีการบูรณะขึ้นมาใหม่ให้มีความงดงาม วัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณวัตถุที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมได้ และวัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีการจัดกิจกรรมอื่นๆที่เป็นจุดเด่นของวัด นอกจากนี้กิจกรรมในวันสำคัญทางพุทธศาสนา ปัจจัยด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ได้แก่ หัวข้อกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดความสุขทางใจ กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมความเป็นสิริมงคลให้กับชีวิต กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วยเสริมให้การทำงาน กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลให้ชีวิตคู่ราบรื่น กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผลดีต่อสุขภาพร่างกาย และกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจ ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ หัวข้อภายในวัดมีร้านอาหารและเครื่องดื่ม ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว ภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว ภายในวัดมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ภายในวัดมีวิทยากรบรรยายข้อมูลและดำเนินกิจกรรมร่วมกับนักท่องเที่ยว ภายในวัดมีศูนย์รักษาความปลอดภัย ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว และภายในวัดมีลานจอดรถที่ปลอดภัย ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว ซึ่งผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพันธ์ บุญเรือง (2546) เรื่องพฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยในเขตเมืองพัทยา ผลการวิจัยพบว่า ผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยที่มีเพศ อาชีพ และอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านส่วนประสมทางการตลาดและปัจจัยแวดล้อมอื่นๆที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจมาเยือนเมืองพัทยาแตกต่างกัน อัญชลี อัสวะวิสิทธิ์ชัย (2546) ได้วิจัยเรื่องทัศนคติและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทย ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ด้านกิจกรรมต่างๆแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 และด้านความปลอดภัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พิสมัย ประชานันท์ และคณะ (2550) ได้วิจัยเรื่องพฤติกรรมกรรการบริโภค

ผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอาชีพต่างกัน มีความพึงพอใจภายหลังจากการบริโภคผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวในด้านร้านอาหารและภัตตาคาร ด้านผลิตภัณฑ์ของฝากของที่ระลึก ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมุติฐานข้อที่ 2 เพศ อายุ อาชีพ ถิ่นที่อยู่อาศัย และรายได้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาของนักท่องเที่ยวชาวไทย ได้แก่ พาหนะที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว รูปแบบการเดินทางของนักท่องเที่ยว ลักษณะของกลุ่มนักท่องเที่ยว จุดมุ่งหมายของการมาเยือน ความสนใจในแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ นอกจากวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร ช่วงเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา จำนวนวันที่เข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหารไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ

ผลการวิเคราะห์พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาของนักท่องเที่ยวชาวไทยในหัวข้อพาหนะที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว และจุดมุ่งหมายของการมาเยือน ซึ่งผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดด้านปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมผู้บริโภคของ พิมพ์ชนก เครือสุคนธ์ (2545) ที่กล่าวว่า ลักษณะด้านประชากรศาสตร์ (Demographic) หรือปัจจัยส่วนบุคคลประกอบด้วยเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ มีความเกี่ยวพันอย่างใกล้ชิดกับความต้องการ และการตัดสินใจซื้อสินค้าของผู้บริโภค รัทธิดา ศิริ (2545) เรื่องรูปแบบการท่องเที่ยวของนักศึกษา ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า เพศ การวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว และการพักค้างคืน มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มตัวอย่างเพศชายเดินทางท่องเที่ยวร่วมกับกลุ่มเพื่อน และครอบครัว/ญาติ ในสัดส่วนที่เท่ากัน ส่วนกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงเดินทางท่องเที่ยวร่วมกับครอบครัว/ญาติ มากกว่าเดินทางท่องเที่ยวร่วมกับกลุ่มเพื่อนถึงสามเท่า พิเชฐ คุหะเพ็ญแสง (2546) ได้วิจัยเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดจังหวัดระยอง ผลการวิจัยพบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดจังหวัดระยอง ในส่วนที่เกี่ยวกับเหตุผลที่มาท่องเที่ยว และสถานที่ท่องเที่ยวที่ต้องการเที่ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาของนักท่องเที่ยวชาวไทยในหัวข้อพาหนะที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว ลักษณะของกลุ่มนักท่องเที่ยว จุดมุ่งหมายของการมา

เยือน จำนวนวันที่เข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา และระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหารไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ ซึ่งผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ จารุวรรณ แสงจันทร์ (2545) เรื่องพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในชุมชนเกาะเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ที่พบว่า อายุ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ อุบลทิพย์ ตั้งมั่นภูวดล (2546) ได้ทำวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายทะเลจังหวัดระยองของนักท่องเที่ยวชาวไทย ผลการวิจัยพบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายทะเลจังหวัดระยอง และอายุมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวชายทะเลจังหวัดระยอง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

อาซีพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาของนักท่องเที่ยวชาวไทยในหัวข้อพาหนะที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว รูปแบบการเดินทางท่องเที่ยว ลักษณะของกลุ่มนักท่องเที่ยว จุดมุ่งหมายของการมาเยือน ช่วงเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา จำนวนวันที่เข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา และระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหารไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ ซึ่งผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยะวดี หิริกมล (2545) เรื่องพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดสุโขทัย ที่พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลพื้นฐานของประชากรกับพฤติกรรมการท่องเที่ยว ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พิเชษฐ คุนเพ็ญแสง (2546) ได้วิจัยเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดจังหวัดระยอง ผลการวิจัยพบว่า อาชีพนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดจังหวัดระยอง ในส่วนที่เกี่ยวกับเหตุผลที่มาท่องเที่ยว สถานที่ที่ใช้บริการพักผ่อน และสถานที่ท่องเที่ยวที่ต้องการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กรณีย์ ถนอมกุล (2547) ได้วิจัยเรื่องพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงพุทธของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในจังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร กิจกรรม ความสนใจ และความคิดของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดสกลนครมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงพุทธในจังหวัดสกลนคร ได้แก่ รูปแบบการเดินทาง สถานที่พักผ่อน จังหวัดที่เดินทาง การเลือกแหล่งท่องเที่ยวเชิงพุทธ และรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงพุทธในจังหวัดสกลนคร

ถิ่นที่อยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาของนักท่องเที่ยวชาวไทยในหัวข้อพาหนะที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว รูปแบบการเดินทางท่องเที่ยว ลักษณะของกลุ่มนักท่องเที่ยว จุดมุ่งหมายของการมาเยือน ความสนใจในแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ นอกจากวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จำนวนวันที่เข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา และระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหารไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ ซึ่งผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิเชฐ คุณเฒ่าแสง (2546) ได้วิจัยเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดจังหวัดระยอง ที่พบว่า ภูมิลำเนามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดจังหวัดระยอง ในส่วนที่เกี่ยวกับเหตุผลที่มาท่องเที่ยว สถานที่ที่ใช้บริการพักผ่อน และสถานที่ท่องเที่ยวที่ต้องการเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01

รายได้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาของนักท่องเที่ยวชาวไทยในหัวข้อพาหนะที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว รูปแบบการเดินทางท่องเที่ยว ลักษณะของกลุ่มนักท่องเที่ยว จุดมุ่งหมายของการมาเยือน ช่วงเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา จำนวนวันที่เข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา และระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหารไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ ซึ่งผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดเรื่องประเภทของนักท่องเที่ยวของ บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548, หน้า 138) ที่กล่าวว่า นักท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศหรือนักท่องเที่ยวภายในประเทศก็ตาม สามารถแบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ได้ 3 ประเภทดังต่อไปนี้ 1) นักท่องเที่ยวประเภทหรูหรา เป็นนักท่องเที่ยวประเภทที่มีรายได้สูง มักเรียกรับบริการทางการท่องเที่ยวชนิดหรูหรา และพร้อมที่จะจ่ายค่าบริการในอัตราสูง ทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวมีกำไรต่อหน่วยสูงจากการขายบริการให้นักท่องเที่ยวประเภทนี้ โดยปกตินักท่องเที่ยวประเภทนี้จะมีจำนวนไม่มากนัก มักจู้จี้และเอาใจยากแต่จ่ายดี 2) นักท่องเที่ยวประเภทระดับกลาง เป็นนักท่องเที่ยวประเภทที่มีรายได้ปานกลางไม่ยุ่งยากหรือเรียกรับบริการทางการท่องเที่ยวมากเหมือนนักท่องเที่ยวประเภทหรูหรา นักท่องเที่ยวระดับกลางนี้มักเป็นนักท่องเที่ยวที่อารมณ์ดี มีความสนุกสนานเป็นสำคัญ โดยมีบริการทางการท่องเที่ยวที่ไม่ต้องหรูหรามากนัก แต่ก็ไม่แยจจนเกินไป โดยปกตินักท่องเที่ยวประเภทนี้จะมีจำนวนมากกว่านักท่องเที่ยวประเภทหรูหรา จึงทำให้ผู้ประกอบการมีรายได้มากตามจำนวนนักท่องเที่ยว แต่สามารถทำกำไรต่อหน่วยไม่สูงนัก 3) นักท่องเที่ยวประเภทระดับมวลชน เป็นนักท่องเที่ยวประเภทที่มีจำนวนมากที่สุด ส่วนมากมี

รายได้น้อยหรือไม่มีรายได้ประจำ ต้องการบริการทางการท่องเที่ยวแบบพิเศษๆ ในราคาถูก เอาใจง่าย นักท่องเที่ยวประเภทนี้เพิ่งจะเกิดขึ้น เมื่อไม่นานมานี้เอง โดยได้รับการจูงใจจากการโฆษณาคุณลักษณะ อัครางกูร (2551, หน้า 62) มีแนวคิดด้านปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่ว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวได้เป็นปัจจัยที่สำคัญ เริ่มตั้งแต่เป็นตัวกำหนดว่าการท่องเที่ยวจะเป็นจริงได้หรือไม่จนกระทั่งถึงเป็นปัจจัยหนึ่งในการกำหนดรูปแบบการท่องเที่ยว ในการศึกษาการใช้จ่ายในการท่องเที่ยว มักใช้รายได้เป็นตัวแปรที่สำคัญในการ คาดเดาพฤติกรรมการจ่ายของนักท่องเที่ยว พิสูจน์จากการใช้ข้อมูลรายจ่ายของครอบครัวในสหราชอาณาจักรว่าค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเกี่ยวข้องกับรายได้ในทุกกลุ่มรายได้ของประชากร โดยความยืดหยุ่นในการใช้จ่ายแตกต่างกันไปในแต่ละกลุ่มรายได้ประจำเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญในการคาดการณ์การท่องเที่ยวและการใช้จ่ายในการท่องเที่ยว รุจยาคำพรรณ (2546) ได้วิจัยเรื่องพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า มูลเหตุจูงใจการท่องเที่ยวด้านเศรษฐกิจและสังคม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในจังหวัดนครศรีธรรมราช สมใจ วงศ์เทียนชัย (2547) ได้วิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวในจุดผ่านแดนไทย-พม่า อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ผลการวิจัยพบว่ามีลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ อายุ และรายได้ต่อเดือนของนักท่องเที่ยวชาวไทยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวในจุดผ่านแดนอำเภอแม่สอด

สมมุติฐานข้อที่ 3 ปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ด้านการคมนาคม ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนา ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก มีความสัมพันธ์กัน

ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก หัวข้อภายในวัดมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยวกับภายในวัดมีวิทยากรบรรยายข้อมูล และดำเนินกิจกรรมร่วมกับนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันมากที่สุด ที่ระดับ 70.90 และปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนาและด้านสิ่งอำนวยความสะดวก หัวข้อสภาพของโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้องมีการบูรณะขึ้นมาใหม่ให้ความงดงามกับภายในวัด มีการจัดที่นั่งพัก ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยวตามจุดต่างๆ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันน้อยที่สุด ที่ระดับ 0.45 ซึ่งผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ดังกล่าวขัดแย้งกับงานวิจัยของฉัตรสุดา คู่เชื้อง (2546) เรื่องการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการท่องเที่ยวโบราณสถานเวียงกุมกาม ที่พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการท่องเที่ยวสามารถสรุปได้ดังนี้ คือ ปัจจัยด้านสถานที่พักผ่อน กลุ่ม

ตัวอย่างได้แก่นักท่องเที่ยวชาวไทยจำนวน 300 คน เห็นว่าความเพียงพอของสถานที่พักผ่อน ความใกล้ของสถานที่พักผ่อนกับโบราณสถาน การมีบริการน้ำดื่มฟรีในสถานที่พักผ่อน ความสะอาดของห้องน้ำในสถานที่พักผ่อน บรรยากาศของสถานที่พักผ่อน การออกแบบของสถานที่พักผ่อนและการเก็บค่าบริการห้องน้ำสาธารณะในสถานที่พักผ่อนมีผลมากต่อการท่องเที่ยวโบราณสถานเวียงกุมกาม ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ เช่น ศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยว กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักท่องเที่ยวชาวไทยจำนวน 300 คน เห็นว่าความสะดวก ความรวดเร็ว ความง่ายในการเข้าถึงบริการ หรือการให้บริการของเจ้าหน้าที่ที่อำนวยความสะดวกต่างๆ นั้นมีผลน้อยต่อการท่องเที่ยวโบราณสถานเวียงกุมกาม

ข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่อง ปัจจัยและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ทัศนศึกษา เขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช สามารถนำผลการวิจัยดังกล่าวมาใช้เป็นข้อเสนอแนะได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยที่พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยววัดในเขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราชจำนวน 10 วัด ส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวที่อาศัยอยู่ในภาคใต้ รองลงมาคือ ภาคกลาง ดังนั้นวัดต่างๆ ควรจัดการประชาสัมพันธ์ในเรื่องประวัติศาสตร์ ความเป็นมาของวัดและสิ่งที่มีชื่อเสียงภายในวัดให้เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวในภาคอื่นๆ ด้วย นอกจากนี้โบราณวัตถุต่างๆ ภายในวัดควรจัดให้อยู่ในสถานที่ที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมได้อย่างสะดวกและปลอดภัย และวัดต่างๆ ควรจัดภูมิทัศน์ภายในวัดให้มีบรรยากาศที่ร่มรื่นเหมาะแก่การเข้าเยี่ยมชม สิ่งทีกล่าวมานี้ถือเป็นปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนาที่นักท่องเที่ยวชาวไทยให้ความสำคัญมากที่สุด

2. จากผลการวิจัยที่พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาในระดับมากที่สุด ดังนั้นวัดต่างๆ ควรมีการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา โดยมุ่งเน้นกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาที่ทำแล้วก่อให้เกิดความสุขทางใจ เสริมความเป็นสิริมงคลให้กับชีวิต รวมทั้งก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจกับนักท่องเที่ยวที่มาร่วมกิจกรรม นอกจากนี้นักท่องเที่ยวยังต้องการให้มีการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาในช่วงเช้าเป็นหลัก และถ้ามีการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาขึ้นระยะเวลาในการท่องเที่ยวไม่ควรเกิน 3 วัน

3. จากผลการวิจัยที่พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในระดับมาก ดังนั้นวัดต่างๆ ควรให้

ความสำคัญกับแผนที่และป้ายแสดงข้อมูลต่างๆภายในวัด นอกจากนี้วัดควรจะมีศูนย์รักษาความปลอดภัย และลานจอดรถที่ปลอดภัยภายในบริเวณวัด เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยว พร้อมทั้งบริเวณหน้าวัดควรจะมีการจัดรถโดยสารประจำทางท้องถิ่น ไว้รับส่งนักท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ

4. จากผลการวิจัยที่พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยววัดในเขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราชเป็นนักเรียน/นักศึกษาจำนวนมาก ดังนั้นวัดต่างๆควรจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาเพื่อเยาวชนขึ้น ซึ่งจะเป็นการรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มดังกล่าว

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้อย่างผู้วิจัยได้ทำการศึกษา ปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงศาสนาเขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราชทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านการคมนาคม ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนา ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาของนักท่องเที่ยวชาวไทย 8 ด้าน ได้แก่ พาหนะที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว รูปแบบการเดินทางของนักท่องเที่ยว ลักษณะของกลุ่มนักท่องเที่ยว จุดมุ่งหมายของการมาเยือน ความสนใจในแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ นอกจากวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร ช่วงเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา จำนวนวันที่เข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา และระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหารไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ ซึ่งผู้วิจัยคิดว่ายังมีปัจจัยด้านอื่นๆอีกที่มีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงศาสนา และพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาของนักท่องเที่ยวชาวไทย รวมทั้งยังมีจังหวัดอื่นๆในภาคใต้ที่สามารถทำการศึกษาร่องการท่องเที่ยวเชิงศาสนาได้ เช่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลทิพย์ ชูประทีป. (2547). **ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวเชิงเกษตร อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา**. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง บธ.ม., มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- กรณีย์ ถนอมกุล. (2547). **พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงพุทธของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในจังหวัดสกลนคร**. วิทยานิพนธ์ บธ.ม., มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2550). **สถานการณ์การท่องเที่ยวจังหวัดนครราชสีมาประจำปี 2550. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย**. สืบค้นเมื่อ 30 กรกฎาคม 2551 จาก http://www2.tat.or.th/stat/web/static_tst.php
- กุลวรา สุวรรณพิมล. (2548). **หลักการมัคคุเทศก์**. กรุงเทพฯ: แสงดาว.
- จารุณี พลนามอินทร์. (2546). **พฤติกรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อสินค้าที่ระลึกของนักท่องเที่ยวชาวไทยในร้านค้า เขตอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น**. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง บธ.ม., มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- จารุวรรณ แสงจันทร์. (2545). **พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในชุมชนเกาะเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพฯ.
- จิราพร กองทอง. (2540). **ปัจจัยที่ส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปท่องเที่ยวบริเวณด่านช่องจอม อำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ฉลองศรี พิมลสมพงษ์. (2550). **การวางแผนและพัฒนาตลาดการท่องเที่ยว**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ฉัตรสุดา คู่เชื้อง. (2546). **การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีต่อการท่องเที่ยวโบราณสถานเวียงกุมกาม**. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ศ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ฉันทิช วรรณถนอม. (2544). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจให้นักท่องเที่ยวชาวไทยเลือกเดินทางท่องเที่ยวในประเทศ**. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ศศ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ชวัลนุช วรรณชิน. (2545). **พฤติกรรมการใช้บริการสถานีขนส่งของนักท่องเที่ยวท้องถิ่นกรณีศึกษา: สถานีขนส่งจังหวัดเชียงราย**. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ศศ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

- ชินวัฒน์ อรรถเวทิน. (2545). **การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภคการท่องเที่ยวภายในประเทศของประชากรอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่**. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง บธ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ชุย กำลังงาม, สุทธิศักดิ์ แก้วแกมจันทร์ และนันทน์ภัส อยู่ประยงค์. **โครงการการศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของนักท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้**. สืบค้นเมื่อ 27 กรกฎาคม 2551, จาก <http://elibrary.trf.or.th/abstract.asp?pid=RDG4950092>
- ดวงนภา วินิจวรกิจกุล. (2544). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนักท่องเที่ยวชาวไทยในการเลือกใช้บริการร้านอาหารพื้นเมือง ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่**. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ศศ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ดารา ทีปะปาล. (2542). **พฤติกรรมผู้บริโภค**. กรุงเทพฯ: รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2543). **พฤติกรรมผู้บริโภค**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2550). **การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS**. กรุงเทพฯ: วี. อินเตอร์ พรีนซ์.
- นัฐพงศ์ คุมา. (2549). **พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวอำเภอป่า จังหวัดแม่ฮ่องสอน**. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ศ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- เนาวรัตน์ พลายน้อย. (2538). **เอกสารเสนอต่อการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย**. กรุงเทพฯ: คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- บังอร ชาติรุ่งเรือง. (2550). **การวางแผนและการจัดการรายการนำเที่ยว**. กรุงเทพฯ: ซีวีแอลการพิมพ์.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2542). **การวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน**. เชียงใหม่: คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ปณิศา ลัญชานนท์. (2548). **หลักการตลาด**. กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.
- ปิยะวดี หิริกมล. (2545). **พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดสุโขทัย**. วิทยานิพนธ์ บธ.ม., มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- พิเชษฐ คุนเพ็ญแสง. (2546). **ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดจังหวัดระยอง**. สารนิพนธ์ บธ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

- พิมพ์พันธ์ บุญเรือง. (2546). **พฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยในเขตเมือง
พัทยา**. ปรินญาณีพนธ์ บธ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- พิมพ์ชนก เครือสุคนธ์. (2545). **จิตวิทยาผู้บริโภค**. เชียงใหม่: ภาควิชาจิตวิทยา
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พิสมัย ประชานันท์, สุนันทา วีรกุลเทวัญ, นวมินทร์ ประชานันท์ และอรรถกร จัตุกุล. **พฤติกรรม
การบริโภคผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดอีสานใต้**.
สืบค้นเมื่อ 27 กรกฎาคม 2551, จาก
<http://elibrary.trf.or.th/abstract.asp?pid=RDG4950068>
- เพ็ญลักษณ์ เกตุทัต. (2546). **ทัศนคติและพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย
ที่มีต่อการท่องเที่ยวในเกาะเสม็ด**. สารนิพนธ์ บธ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ,
กรุงเทพฯ.
- ม.ล.ตุ้ย ชุมสาย และ ญิบพันธ์ พรหมโยธี. (2527). **ปฐมบทวิชาการท่องเที่ยว**. กรุงเทพฯ:
ไทยวัฒนาพานิช.
- ยุพดี เสตพวรรณ. (2548). **ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยวไทย**. กรุงเทพฯ: พิธีษฐการพิมพ์.
- รัทธิดา ศิริ. (2545). **รูปแบบการท่องเที่ยวของนักศึกษา ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะ
มนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่**. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ศศ.ม.,
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- รัชดาพรรณ สุวรรณมาใจ. (2548). **ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยใน
การท่องเที่ยวโบราณสถานเวียงกุมกาม อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่**. การศึกษา
ค้นคว้าด้วยตนเอง ศ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- รัตนา สายคณิต และ ชลลดา จามรกุล. (2545). **เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รุจยา คำพรรณ. (2546). **พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อ
การท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราช**. ปรินญาณีพนธ์ บธ.ม., มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- วีระรัตน์ กิจเลิศไพโรจน์. (2549). **การตลาดธุรกิจบริการ**. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น.

- ศุภลักษณ์ อัครางกูร. (2551). **พฤติกรรมนักท่องเที่ยว**. ขอนแก่น: คลังนานาวิทยา.
- สันติชัย เอื้อจงประสิทธิ์. (2550). การท่องเที่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจไทย. **จุลสารวิชาการ อิเลคทรอนิกส์ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย** สืบค้นเมื่อ 18 กรกฎาคม 2551, จาก http://www.etajournal.com/upload/166/25501_4.pdf.
- สุชาดา นิมหิรัญวงศ์. (2544). **ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการท่องเที่ยวภายในประเทศของผู้สูงอายุ**. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพฯ.
- เสาวลักษณ์ เครืออารีย์. (2549). **ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการโรงแรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย บริเวณชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี**. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง บธ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส. (2529). **วินัยมุข เล่ม 3** (พิมพ์ครั้งที่ 21). กรุงเทพฯ: มหามกุฏราชวิทยาลัย.
- สมใจ วงศ์เทียนชัย. (2547). **ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวในจุดผ่านแดนไทย-พม่า อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ของนักท่องเที่ยวชาวไทย**. วิทยานิพนธ์ บธ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- อัญชลี อัสวະวิสิทธิ์ชัย. (2546). **ทัศนคติและพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทย**. วิทยานิพนธ์ บธ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- อุบลทิพย์ ตั้งมั่นภูวดล. (2546). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายทะเลจังหวัดระยองของนักท่องเที่ยวชาวไทย**. ปริญญาานิพนธ์ บธ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- อุมา ทับเที่ยง. (2543). **การใช้ปัจจัยความหลากหลายทางธรรมชาติและปัจจัยอำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยว เพื่อชี้วัดความประทับใจของนักท่องเที่ยว**. วิทยานิพนธ์ บธ.ม., มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพฯ.
- เอกชนณะสร้างพิพิธภัณฑ์จตุคามบุญเที่ยวได้. (8 พฤษภาคม 2550). **กรุงเทพธุรกิจออนไลน์**. สืบค้นเมื่อ 30 กรกฎาคม 2551, จาก http://www.citisevice.net/forum/index.php?topic=7575.0;prev_next=prev
- Cohen. (1972). **Tourism bridges across continents**. Australia: The Mc Graw-Hill.

McIntosh, R.W. (1977). *Tourism: economic principle, practices philosophies*. Ohio: Grid.

Swarbrooke, J. and Horner, S. (1999). *Consumer behaviour in tourism*. Oxford:

Butterworth-Heinemann.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย งานบริการการศึกษา โทร. 2438, 2444

ที่ ศธ 0527.02.01/๐๖๕

วันที่ 5 มกราคม 2552

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ดร.สิทธิชัย พรหมสุวรรณ

ด้วยนางสาววนัชพร จันทร์รักษา รหัสประจำตัว 50915632 นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ
โรงแรมและการท่องเที่ยว สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรัตนนคร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง "ปัจจัยและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อกิจกรรม การท่องเที่ยวเชิงศาสนา : กรณี
ศึกษาเขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาการจัดการ โดยมี ดร.ธารินทร์ สงวนเสริมศรี เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้
ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับ
ความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(ดร.จตุญญ สารินทร์)

รักษาการในตำแหน่งรองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย

ปฏิบัติราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย งานบริการการศึกษา โทร. 2438, 2444

ที่ ศธ 0527.02.01/๗๗๙

วันที่ 5 มกราคม 2552

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิมาลา ชโยดม

ด้วยนางสาววนัชพร จันทรักษา รหัสประจำตัว 50915632 นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ
โรงแรมและการท่องเที่ยว สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
เรื่อง "ปัจจัยและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อกิจกรรม การท่องเที่ยวเชิงศาสนา : กรณี
ศึกษาเขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต โดยมี ดร.จารินทร์ สงวนเสริมศรี เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้
ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับ
ความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(ดร.จารินทร์)

รักษาการในตำแหน่งรองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย

ปฏิบัติราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0527.02.01/0027

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก65000

5 มกราคม 2552

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ดร.ประภาศรี พรหมประกาย

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน 1 ฉบับ

ด้วยนางสาววณิชพร จันทร์รักษา รหัสประจำตัว 50915632 นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ
โรงแรมและการท่องเที่ยว สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง "ปัจจัยและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อกิจกรรม การท่องเที่ยวเชิงศาสนา : กรณี
ศึกษาเขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารบัณฑิต โดยมี ดร.จรรินทร์ สงวนเสริมศรี เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร พิจารณาแล้วเห็นว่าท่าน
เป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่าน
เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.จรรุญ สจรรินทร์)

รักษาการในตำแหน่งรองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย

ปฏิบัติราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยนเรศวร

งานบริการการศึกษา

โทร 0-5526-1000 ต่อ 2444 กด 115-119

โทรสาร 0-5526-1169

ที่ ศธ 0527.02.01/ ๒๖2๖

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก65000

5 มกราคม 2552

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ดร.วางคณา อติศรประเสริฐ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน 1 ฉบับ

ด้วยนางสาววันชพร จันทร์รักษา รหัสประจำตัว 50915632 นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ
โรงแรมและการท่องเที่ยว สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง "ปัจจัยและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อกิจกรรม การท่องเที่ยวเชิงศาสนา : กรณี
ศึกษาเขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต โดยมี ดร.ธารินทร์ สงวนเสริมศรี เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร พิจารณาแล้วเห็นว่าท่าน
เป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่าน
เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.จรรยา สารินทร์)

รักษาการในตำแหน่งรองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย

ปฏิบัติราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยนเรศวร

งานบริการการศึกษา

โทร 0- 5526 -1000 ต่อ 2444 กด 115-119

โทรสาร 0 - 5526 -1169

ภาคผนวก ข แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

คำชี้แจง: แบบสอบถามชุดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการหาปัจจัยและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ทัศนศึกษา เขตเทศบาลนคร นครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยนเรศวร ข้อมูลใดๆที่ท่านให้มาจะเก็บไว้เป็นความลับและใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ดังนั้นคำตอบของท่านจะไม่มีผลเสียหายประการใด แต่จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาของจังหวัดนครศรีธรรมราชให้ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวไทยเพิ่มมากขึ้น โปรดเติมเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับคำตอบของท่าน แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 4 ตอน ตอนแรกจะเป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 จะเป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาของนักท่องเที่ยวชาวไทย ตอนที่ 3 จะเป็นคำถามในส่วนของปัจจัยที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวเชิงศาสนาของนักท่องเที่ยวชาวไทย ตอนที่ 4 จะเป็นความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง: กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับคำตอบของท่าน

1. เพศ

- 1) ชาย 2) หญิง

2. อายุ

- 1) ต่ำกว่า 25 ปี 2) 25-34 ปี
 3) 35-44 ปี 4) 45-54 ปี
 5) 55ปีและสูงกว่า

3. อาชีพ

- 1) นักเรียน/นักศึกษา 2) รับราชการ/พนักงานองค์กรของรัฐ
 3) ข้าราชการบำนาญ 4) พนักงานบริษัท
 5) ธุรกิจส่วนตัว 6) เกษตรกร
 7) รับจ้างทั่วไป 8) แม่บ้าน
 9) ไม่ได้ประกอบอาชีพ 10) อื่นๆโปรดระบุ.....

4. ถิ่นที่อยู่อาศัยปัจจุบัน

- 1) ภาคเหนือ 2) ภาคกลาง
 3) ภาคตะวันออก 4) ภาคตะวันตก
 5) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 6) ภาคใต้

5. รายได้ต่อเดือน

- 1) 5,000 บาท หรือต่ำกว่า 2) 5,001-10,000 บาท
 3) 10,001-15,000 บาท 4) 15,001-20,000 บาท
 5) 20,001 บาท ขึ้นไป 6) ไม่มีรายได้

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาของนักท่องเที่ยวชาวไทย

คำชี้แจง: กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับคำตอบของท่าน

6. ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดนครศรีธรรมราชด้วยพาหนะชนิดใด

- 1) รถบัสทัศนอาจร 2) รถโดยสารประจำทางท้องถิ่น
 3) รถรับจ้าง 4) รถส่วนตัว
 5) อื่นๆโปรดระบุ.....

7. ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวที่จังหวัดนครศรีธรรมราชอย่างไร

- 1) เดินทางมากับบริษัทจัดนำเที่ยว 2) เดินทางมาด้วยตนเอง

8. การเดินทางมาท่องเที่ยวที่จังหวัดนครศรีธรรมราชในครั้งนี้ท่านเดินทางมากับใคร

- 1) คนเดียว 2) กลุ่มเพื่อน
 3) ครอบครัว 4) อื่นๆโปรดระบุ.....

9. จุดมุ่งหมายของท่านในการมาเยือนจังหวัดนครศรีธรรมราชคืออะไร

- 1) เพื่อการพักผ่อน 2) เพื่อเยี่ยมญาติ / เพื่อน
 3) เพื่อจับจ่ายซื้อของ 4) เพื่อชมสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนา
 5) เพื่อแสวงบุญ 6) ประชุม สัมมนา
 7) อื่นๆโปรดระบุ.....

10. ถ้ามีแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆภายในจังหวัดนครศรีธรรมราช นอกจากวัดพระบรมธาตุ นครศรีธรรมราชท่านสนใจหรือไม่

- 1) สนใจ 2) ไม่สนใจ

11. ถ้ามีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาท่านต้องการเข้าร่วมในช่วงเวลาใด

- 1) ช่วงเช้า 2) ช่วงกลางวัน
 3) ช่วงเย็น 4) ช่วงกลางคืน

12. การเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาท่านคิดว่าระยะเวลาที่เหมาะสมควรเป็นกี่วัน

- 1) 1 วัน 2) 2 วัน
 3) 3 วัน 4) 4 วัน
 5) 5 วัน 6) อื่นๆโปรดระบุ.....

13. ระยะทางที่เหมาะสมจากวัดพระบรมธาตุ นครศรีธรรมราชไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาอื่นๆ

- 1) 1-20 กิโลเมตร 2) 1-30 กิโลเมตร
 3) 1-40 กิโลเมตร 4) 1-50 กิโลเมตร
 5) 1-100 กิโลเมตร 6) อื่นๆโปรดระบุ.....

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวเชิงศาสนาในจังหวัดนครศรีธรรมราช ท่านคิดว่า ปัจจัยดังต่อไปนี้มีความสำคัญกับการท่องเที่ยวเชิงศาสนาของจังหวัดนครศรีธรรมราชในระดับใด

คำชี้แจง: กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับคำตอบของท่าน

ระดับความสำคัญมากที่สุด มีค่าคะแนนเป็น 5

ระดับความสำคัญมาก มีค่าคะแนนเป็น 4

ระดับความสำคัญปานกลาง มีค่าคะแนนเป็น 3

ระดับความสำคัญน้อย มีค่าคะแนนเป็น 2

ระดับความสำคัญน้อยที่สุด มีค่าคะแนนเป็น 1

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยว เชิงศาสนา	ระดับความสำคัญ				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
ด้านการคมนาคม					
1. ถนนสายรองที่เข้าไปยังแหล่ง ท่องเที่ยวเชิงศาสนาเป็นถนนลาดยาง มาตรฐาน					
2. สถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยว เชิงศาสนาตั้งอยู่ในย่านชุมชน					
3. สถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยว เชิงศาสนาต้องมีรถประจำทางท้องถิ่น ผ่าน					
ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนา					
4. ภายในวัดจะต้องมีเกจิอาจารย์ที่มี ชื่อเสียง					
5. ลักษณะของวัดจะต้องเป็นวัดที่มี ประวัติศาสตร์และมีชื่อเสียงมานาน					
6. สภาพของโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้อง ไม่มีการบูรณะขึ้นมาใหม่					
7. สภาพของโบสถ์วิหารภายในวัดจะต้อง มีการบูรณะขึ้นมาใหม่ให้มีความงดงาม					
8. บรรยากาศภายในวัดจะต้องมีความร่ม รื่น					
9. ภายในวัดจะต้องมีศิลปวัฒนธรรมที่มี ความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่					
10. ภายในวัดจะต้องมีพระพุทธรูปที่มี อายุมากกว่า 100 ปี					

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยว เชิงศาสนา	ระดับความสำคัญ				
	มาก ที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงศาสนา					
11. วัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณวัตถุที่ นักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมได้					
12. วัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีโบราณ สถานที่ที่มีอายุมากกว่า 100 ปี					
13. วัดที่ไปเที่ยวชมจะต้องมีการจัด กิจกรรมอื่นๆ ที่เป็นจุดเด่นของวัดนอกจาก กิจกรรมในวันสำคัญทางพุทธศาสนา					
ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา					
14. กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ก่อให้เกิดความสุขทางใจ					
15. กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วย เสริมความเป็นสิริมงคลให้กับชีวิต					
16. กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาช่วย เสริมให้การทำงาน และการค้าขาย เจริญรุ่งเรือง					
17. กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผล ให้ชีวิตคู่ราบรื่น					
18. กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาส่งผล ดีต่อสุขภาพร่างกาย					
19. กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ก่อให้เกิดแนวคิดและคติสอนใจ					

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยว เชิงศาสนา	ระดับความสำคัญ				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก					
20. ภายในวัดมีร้านจำหน่ายอาหารและ เครื่องดื่ม ให้บริการแก่นักท่องเที่ยว					
21. ภายในวัดมีร้านจำหน่ายสินค้าของที่ ระลึก ให้บริการแก่นักท่องเที่ยว					
22. ภายในวัดมีการจัดที่นั่งพัก ให้บริการ แก่นักท่องเที่ยวตามจุดต่างๆ					
23. ภายในวัดมีการติดตั้งหลอดไฟเพื่อให้ แสงสว่างตลอดเส้นทางท่องเที่ยว					
24. ภายในวัดมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว					
25. ภายในวัดมีวิทยากรบรรยายข้อมูล และดำเนินกิจกรรมร่วมกับนักท่องเที่ยว					
26. ภายในวัดมีแผนที่และป้ายแสดงข้อมูล ให้บริการนักท่องเที่ยว					
27. ภายในวัดมีศูนย์รักษาความปลอดภัย ให้บริการนักท่องเที่ยว					
28. ภายในวัดมีลานจอดรถที่ปลอดภัย ใ้ บริการแก่นักท่องเที่ยว					
29. บริเวณหน้าวัดมีรถโดยสารประจำทาง ท้องถิ่นให้บริการนักท่องเที่ยว					

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณทุกท่าน

ภาคผนวก ค การคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane

จำนวน ประชากร (N)	จำนวนตัวอย่าง (n) ที่ระดับความคาดเคลื่อน (e)					
	±1%	±2%	±3%	±4%	±5%	±10%
500	*	*	*	*	222	83
1,000	*	*	*	385	286	91
1,500	*	*	638	441	316	94
2,000	*	*	714	476	333	95
2,500	*	1,250	769	500	345	96
3,000	*	1,364	811	517	353	97
3,500	*	1,458	843	530	359	97
4,000	*	1,538	870	541	364	98
4,500	*	1,607	891	549	367	98
5,000	*	1,667	909	556	370	98
6,000	*	1,765	938	566	375	98
7,000	*	1,842	959	574	378	99
8,000	*	1,905	976	580	381	99
9,000	*	1,957	989	584	383	99
10,000	5,000	2,000	1,000	588	385	99
15,000	6,000	2,143	1,034	600	390	99
20,000	6,667	2,222	1,053	606	392	100
25,000	7,143	2,273	1,064	610	394	100
50,000	8,333	2,381	1,087	617	397	100
100,000	9,091	2,439	1,099	621	398	100
∞	10,000	2,500	1,111	625	400	100

* ไม่สามารถคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่น่าเชื่อถือได้

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – ชื่อสกุล	วนัชพร จันทรักษา
วัน เดือน ปีเกิด	10 กันยายน 2528
ที่อยู่ปัจจุบัน	6/17 ถนนราชมรรคาใน ตำบลพระปฐมเจดีย์ อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม 73000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2549	บธ.บ. (การท่องเที่ยว) มหาวิทยาลัยนเรศวร